Författningar om vägtrafikskatt och vägavgift m.m. 2011

ISBN 978-91-86525-35-4
SKV 507 utgåva 15

Elanders Sverige 2011

Förord

Denna författningssamling har sammanställts av Skatteverket. Förutom författningar om vägtrafikskatt, vägavgift och trängselskatt innehåller samlingen ett antal författningar som har anknytning till dessa. Författningarna återges i deras lydelse den 1 januari 2011.

Skatteverkets utfärdade föreskrifter m.m. i frågan gällande per den 1 januari 2011 finns intagna i denna utgåva.

Författningssamlingen är närmast avsedd att användas av Skatteverket i samband med beskattning och vid utbildning.

Solna i mars 2011

Vilhelm Andersson

Innehåll

Förord **3**

Innehåll **5**

Vägtrafikskattelag (2006:227) **9**

Bilaga 1 28
Bilaga 2 29

Lag (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt **36**

Bilaga 39
Bilaga 40

Vägtrafikskatteförordning (2006:242) **41**

Lag (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon **45**

Bilaga 1 till lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon 54

Förordning (1997:1140) om vägavgift för vissa tunga fordon **55**

Förordning (2005:858) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2006; **59**

Förordning (2006:1186) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2007; **60**

Förordning (2007:994) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2008; **61**

Förordning (2008:920) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2009; **62**

Förordning (2009:1221) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2010; **63**

Förordning (2010:1486) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2011; **64**

Lag (1997:484) om dröjsmålsavgift **65**

Lag om trängselskatt (2004:629) **67**

Bilaga 1 73
Bilaga 2 74

Förordning om trängselskatt (2004:987) **75**

Utdrag ur Skattebetalningslagen (1997:483) 77

Utdrag ur Taxeringslagen (1990:324) 86

Lag (2003:642) med anledning av inrättande av Skatteverket 89

Lag (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket 90

Lag (2001:558) om vägtrafikregister 91

Förordning (2001:650) om vägtrafikregister 102

Bilaga 1 142
Bilaga 5 147

Utdrag ur Transportstyrelsens föreskrifter (TSFS 2010:186) om avgifter inom vägtrafikområdet 148

Lag (2001:559) om vägtrafikdefinitioner 150

Förordning (2001:651) om vägtrafikdefinitioner 159

Förordning (2001:652) om avgifter inom vägtrafikområdet 164

Utdrag ur trafikförordning (1998:1276) 165

Bilaga 1 169
Bilaga 2 171
Bilaga 3 173

Fordonslag (2002:574) 175

Fordonsförordning (2009:211) 187

Lag (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen 220

Bilaga 1 229

Förordning (2001:1085) om motorfordons avgasrening 230

Bilaga 1 238
Bilaga 2 245
Bilaga 3 248
Bilaga 4 250

Lag (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid 251

Förvaltningslag (1986:223) 252

Förordning (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m. 260

Utdrag ur förordning (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. 263

Förvaltningsprocesslag (1971:291) 264

Lag (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. 278

Indrivningsförordning (1993:1229) 283

Förordning (1992:1094) om avgifter vid Kronofogde-myndigheten 289

Lag (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m. 297

Lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall 300

Skatteverkets föreskrifter och rekommendationer m.m.

Skatteverkets allmänna råd om beskattning av traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar 306
Skatteverkets information om beskattning av traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar m.m. 310
Riksskatteverkets rekommendationer m.m. om dröjsmålsavgift på fordonsskatt, överlastavgift och saluvagnsskatt 319
Riksskatteverkets rekommendationer m.m. om återbetalning och avräkning av fordonsskatt 327
Riksskatteverkets föreskrifter om indelning i avgasklasser vid beräkning av vägavgift 334
Riksskatteverkets information om indelning i avgasklasser vid beräkning av vägavgift 336
Skatteverkets allmänna råd om vägavgiftsplikt enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon 337
Skatteverkets information om vägavgiftsplikt enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon 338

Sakregister 341

Vägtrafikskattelag (2006:227)

30 mars 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Vägtrafikskatt i form av fordonsskatt och saluvagnsskatt ska betalas till staten för vissa fordon enligt denna lag.

För vissa personbilar, lätta bussar och lätta lastbilar ska fordonsskatt i stället betalas till staten enligt lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt *Lag 2009:1468.*

Beslutande myndigheter

2 § Beslut om vägtrafikskatt enligt 4 kap. 1 § samt beslut om dröjsmålsavgift fattas av Transportstyrelsen för Skatteverkets räkning. Övriga beslut enligt denna lag, med undantag av beslut med stöd av ansvarsbestämmelserna i 6 kap. 4–6 §§, fattas av Skatteverket.

För Skatteverkets räkning verkställer Transportstyrelsen debitering och återbetalning av skatt, avgifter och ränta enligt denna lag. *Lag 2008:1384.*

Definitioner och hänvisningar

3 § I denna lag avses med

dieselolja: de produkter för vilka skatt ska betalas enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

räddningstjänst: detsamma som i lagen (2003:778) om skydd mot olyckor samt motsvarande verksamhet som bedrivs av annan än staten eller kommunerna, och

elhybridbuss: buss som

1. för sin framdrivning hämtar energi från de båda följande i fordonet placerade källorna för lagrad energi:

a) ett förbrukningsbart bränsle,

b) en lagringsanordning för elektrisk energi,

2. kan köras under minst 4 timmar varvid energilagret belastas med en medeleffekt om minst 10 kW, och

3. i energilagret kan ta emot 60 kW i medeleffekt under minst 18 sekunder från bussens rörelseenergi.

Fordonsbegreppen i övrigt samt viktbegreppen och begreppet bärighetsklass i denna lag har samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. *Lag 2009:1467.*

4 § Med *skatteår* avses

1. i fråga om fordonsskatt, tolv kalendermånader i rad, och
2. i fråga om saluvagnsskatt, kalenderåret.

Med *skatteperiod* avses fyra kalendermånader i rad.

5 § Med *fordonsår* avses den uppgift i vägtrafikregistret som anger ett fordons årsmodell eller, om sådan uppgift saknas, tillverkningsår. Om båda uppgifterna saknas i registret, avses med fordonsår det år under vilket fordonet första gången togs i bruk. *Lag 2006:473.*

6 § Med *skattevikt* avses den vikt efter vilken fordonsskatten beräknas i vissa fall. Skattevikten är för

1. traktorer och motorredskap,	tjänstevikten
2. tunga bussar, tunga lastbilar, tunga terrängvagnar och andra släpvagnar än påhängsvagnar,	totalvikten, dock högst den bruttovikt som fordonet får föras med på vägar som tillhör bärighetsklass I
3. påhängsvagnar	den del av fordonets totalvikt som vilar på dess fasta axel eller fasta axlar, dock högst den bruttovikt som fordonet får föras med på vägar som tillhör bärighetsklass 1

Om en tung buss, tung lastbil, tung terrängvagn eller släpvagn kan förses med två eller flera olika karosserier, beräknas skattevikten efter det karosseri som ger den högsta totalvikten för fordonet. I fråga om lastbilar som kan förses med en anordning för påhängsvagn beräknas dock skattevikten efter fordonets totalvikt med en sådan anordning.

7 § Vad som sägs i denna lag om vägtrafikskatt, med undantag av bestämmelserna om användningsförbud i 6 kap. 1 §, gäller även ränta och dröjsmålsavgift.

8 § Vid kontroll av skatt enligt denna lag tillämpas bestämmelserna om föreläggande i 10 kap. 27 §, om utredning i skatteärenden i 14 kap. och om vite i 23 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483).

2 kap. Fordonsskatt

Skatteplikt

1 § Följande fordon är, om annat inte följer av 2 §, skattepliktiga om de är eller bör vara registrerade i vägtrafikregistret och inte är avställda eller endast tillfälligt registrerade:

1. motorcyklar,
2. personbilar,
3. bussar,
4. lastbilar,
5. traktorer,
6. motorredskap,
7. tunga terrängvagnar, och
8. släpvagnar.

Undantag från skatteplikt

2 § Följande fordon, vars ålder, beräknad som skillnaden mellan fordonsåret och innevarande kalenderår, är trettio år eller äldre, är inte skattepliktiga *(veteranfordon*):

1. motorcyklar, och
2. bussar, lastbilar och personbilar som inte används i yrkesmässig trafik som avses i yrkestrafiklagen (1998:490).

Skattepliktiga enligt denna lag är inte heller

1. personbilar, lätta bussar och lätta lastbilar som beskattas enligt lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
2. traktorer, motorredskap eller tunga terrängvagnar som hör till skatteklass II enligt 17 §,
3. släpvagnar som dras av tunga terrängvagnar som hör till skatteklass II eller av motorredskap som hör till skatteklass II eller beskattas enligt 19 §,
4. påhängsvagnar med en skattevikt över 3 ton om de dras uteslutande av bilar som kan drivas med dieselolja eller av traktorer som avses i 16 § 5, och
5. släpvagnar med en skattevikt av högst 750 kilogram. *Lag 2006:473*.

3 § Skatteverket skall efter ansökan från den som är skattskyldig för ett fordon besluta om befrielse från skatteplikten för fordon som används uteslutande eller så gott som uteslutande vid räddningstjänst. Befrielse från skatteplikt får dock inte medges för personbilar och inte heller för sådana bussar eller lastbilar med skåpkarosseri som har en skattevikt av högst 3 ton.

Skattskyldighet

4 § Skattskyldig är ägaren av fordonet.

Som ägare av ett fordon anses den som är antecknad i vägtrafikregistret som ägare eller den som bör vara antecknad som ägare.

Skattens storlek

Skatteår och skatteperiod

5 § Fordonsskatten skall betalas för ett skatteår eller, om skatten för ett fordon överstiger 3 600 kronor för ett helt år, för en skatteperiod.

För en skatteperiod är skatten en tredjedel av skatten för ett helt år.

Motorcyklar

6 § Fordonsskatten för motorcyklar är 180 kronor för ett skatteår.

Personbilar, lätta bussar och lätta lastbilar

7 § Fordonsskatten tas ut med ett grundbelopp och i förekommande fall ett koldioxidbelopp för

1. personbilar klass I som enligt uppgift i vägtrafikregistret är av fordonsår 2006 eller senare,

2. personbilar klass I som är av tidigare fordonsår än 2006, men uppfyller kraven för miljöklass 2005, El eller Hybrid enligt bilaga 1 till lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen, och

3. personbilar klass II, lätta bussar och lätta lastbilar som blivit skattepliktiga för första gången efter utgången av år 2010.

För bilar som kan drivas med dieselolja ska summan av grundbeloppet och koldioxidbeloppet multipliceras med en bränslefaktor och ett miljötillägg tas ut. *Lag 2009:1468.*

8 § Grundbeloppet är 360 kronor för ett skatteår.

9 § Koldioxidbeloppet är för ett skatteår 20 kronor per gram koldioxid som fordonet vid blandad körning släpper ut per kilometer utöver 120 gram. Uppgift om fordonets utsläpp av koldioxid vid blandad körning hämtas i vägtrafikregistret.

För fordon som är utrustade med teknik för drift med en bränsleblandning som till övervägande del består av alkohol, eller helt eller delvis med annan gas än gasol, är koldioxidbeloppet 10 kronor per gram koldioxid som fordonet vid blandad körning släpper ut per kilometer utöver 120 gram. Uppgift om fordonets utsläpp av koldioxid vid blandad körning hämtas i vägtrafikregistret.

Om det för fordon som avses i andra stycket finns uppgift om ett sådant fordons utsläpp av koldioxid vid drift med en bränsleblandning som till övervägande del består av alkohol, eller helt eller delvis med annan gas än gasol, ska den uppgiften användas. *Lag 2009:1468.*

10 § /Upphör att gälla U:2013-01-01/
Bränslefaktorn är 2,55.

Miljötillägget är

a) 500 kronor för fordon som blivit skattepliktiga för första gången före utgången av år 2007, och

b) 250 kronor för fordon som blivit skattepliktiga för första gången efter utgången av år 2007.

För en personbil som blivit skattepliktig för första gången före utgången av år 2007 och som uppfyller kraven för miljöklass 2005 PM enligt bilaga 1 till lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen, ska fordonsskatten minskas med 6 000 kronor.

Skatteminskningen i tredje stycket avräknas efter hand vid beslut om fordonsskatt, dock längst till och med den 31 december 2012. *Lag 2009:1468.*

10 § /Träder i kraft I:2013-01-01/
Bränslefaktorn är 2,4.

Miljötillägget är

a) 500 kronor för fordon som blivit skattepliktiga för första gången före utgången av år 2007, och

b) 250 kronor för fordon som blivit skattepliktiga för första gången efter utgången av år 2007. *Lag 2009:1469.*

11 § /Upphör att gälla U:2013-01-01/
För personbil klass I som hör hemma i en kommun som anges i bilaga 1 till denna lag ska fordonsskatten betalas endast till den del fordonsskatten, efter avräkning enligt 2 kap. 10 § fjärde stycket, för skatteår överstiger 384 kronor.

En personbil anses höra hemma i den kommun där den skattskyldige har sin adress enligt vägtrafikregistret vid den tidpunkt som anges i 5 kap. 2 §. Första stycket tillämpas endast i samband med att fordonsskatt ska betalas enligt vad som i övrigt gäller i denna lag. *Lag 2009:1468*.

11 § /Träder i kraft I:2013-01-01/
För personbil klass I som hör hemma i en kommun som anges i bilaga 1 till denna lag ska fordonsskatten betalas endast till den del fordonsskatten för skatteår överstiger 384 kronor.

En personbil anses höra hemma i den kommun där den skattskyldige har sin adress enligt vägtrafikregistret vid den tidpunkt som anges i 5 kap. 2 §. Första stycket tillämpas endast i samband med att fordonsskatt ska betalas enligt vad som i övrigt gäller i denna lag. *Lag 2009:1469.*

11 a § Fordonsskatt ska inte betalas för personbil klass I för den tid under de fem första åren från det att fordonet blir skattepliktigt för första gången som bilen uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon eller kraven i Miljöklass El enligt bilaga 1 till lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen, och

1. enligt uppgift i vägtrafikregistret släpper ut högst 120 gram koldioxid per kilometer vid blandad körning, om bilen är utrustad med teknik för drift endast med bensin eller för drift med bensin i kombination med elektricitet från batterier,

2. enligt uppgift i vägtrafikregistret släpper ut högst 120 gram koldioxid per kilometer vid blandad körning, om bilen är utrustad med teknik för drift endast med dieselolja eller för drift med dieselolja i kombination med elektricitet från batterier,

3. enligt uppgift i vägtrafikregistret har en bränsleförbrukning som inte överstiger 9,2 liter bensin per 100 kilometer vid blandad körning, om bilen är utrustad med teknik för drift, helt eller delvis, med annat bränsle än bensin eller gasol, eller för drift, helt eller delvis, med annat bränsle än bensin eller gasol i kombination med elektricitet från batterier,

4. enligt uppgift i vägtrafikregistret har en bränsleförbrukning som inte överstiger 9,7 kubikmeter gas per 100 kilometer vid blandad körning, om bilen är utrustad med styrd tändning och med teknik för drift, helt eller delvis, med annat bränsle än bensin eller gasol, eller är utrustad med styrd tändning för drift, helt eller delvis, med annat bränsle än bensin eller gasol i kombination med elektricitet från batterier, eller

5. enligt uppgift från bilens tillverkare eller generalagent inte förbrukar mer elektrisk energi än 37 kilowattimmar per 100 kilometer vid framförande, om bilen är indelad i Miljöklass El.

En automatväxlad personbil uppfyller kraven i första stycket 3 eller 4, om den förutom transmissionen och de komponenter som hör till transmissionen, är likvärdig med en manuellt växlad bil som omfattas av någon av de punkterna. *Lag 2009:1468.*

Övriga skattepliktiga fordon

12 § För följande fordon framgår fordonsskattens storlek för ett skatteår av bilaga 2 till denna lag:

1. tunga bussar och tunga lastbilar,
2. traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar, samt
3. släpvagnar.

I fråga om EG-mobilkranar, traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar finns kompletterande bestämmelser i 18 och 19 §§. *Lag 2009:1468.*

Skattens storlek för en del av ett skatteår eller en skatteperiod

13 § Om ett fordon är skattepliktigt under endast en del av ett skatteår eller en skatteperiod, tas fordonsskatt ut för den tid då fordonet är skattepliktigt. Om skatteplikt föreligger under en del av en kalendermånad, tas dock skatt ut för hela månaden, om inte något annat följer av andra stycket.

I fråga om fordon för vilka fordonsskatten uppgår till minst 4 800 kronor för ett helt skatteår tas skatt ut per dag för den månad under vilken skatteplikten första gången inträder för fordonet eller skatteplikten upphör av annan anledning än avställning. Om ett sådant fordon har varit avställt och avställningstiden har omfattat minst 15 dagar eller om fordonet har gått över till en ny ägare under avställningstiden, tas skatt ut för dag under den månad då avställningen började eller upphörde.

För en kalendermånad utgör fordonsskatten en tolftedel och för en dag 1/360 av skatten för ett helt år.

Skattens storlek när ett fordons beskaffenhet eller användning ändras

14 § Om ett fordons beskaffenhet ändras så att fordonsskatt skall tas ut med ett högre belopp än tidigare, tas den högre skatten ut från och med den kalendermånad under vilken registreringsbesiktning med anledning av ändringen skedde eller senast skulle ha skett. Om ändringen medför att fordonsskatt skall tas ut med ett lägre belopp än tidigare, tas den lägre skatten ut från och med kalendermånaden efter den under vilken registreringsbesiktning med anledning av ändringen skedde.

Om ett fordons användning ändras så att fordonsskatt skall tas ut med ett högre belopp än tidigare, tas den högre skatten ut från och med den kalendermånad då ändringen skedde. Om ändringen medför att fordonsskatt skall tas ut med ett lägre belopp än tidigare, tas den lägre skatten ut från och med kalendermånaden efter den då ändringen skedde.

Särskilt om beskattningen av EG-mobilkranar, traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar

Indelning i skatteklasser

15 § Traktorer, vissa motorredskap samt tunga terrängvagnar delas i skattehänseende in i skatteklass I och skatteklass II.

16 § Till skatteklass I hör

1. traktorer som har en tjänstevikt över 2 ton och som används för transport på andra vägar än enskilda, om inte något annat följer av bestämmelserna i 17 §,
2. motorredskap som har en tjänstevikt över 2 ton och som används för transport av gods på andra vägar än enskilda, om transporterna inte är begränsade till sådana som anges i 17 §,
3. tunga terrängvagnar som används för transport av gods på andra vägar än enskilda, om transporterna inte är begränsade till sådana som anges i 17 § första stycket 1, 2 a, 2 b eller 2 d,
4. en till traktor eller till motorredskap klass II ombyggd bil, och
5. traktorer som är särskilt konstruerade för att användas för på- och avlastning av påhängsvagnar inom hamn- och terminalområden eller andra liknande områden.

17 § Till skatteklass II hör sådana traktorer som avses i 16 § 1, om traktorerna

1. uteslutande eller så gott som uteslutande används för transport av produkter från eller förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske, under förutsättning, när det gäller skogsbruk, att lasten sammanlagt inte överstiger 15 ton, eller
2. används endast för transporter som är begränsade till

a) transport av endast traktorn med förare,

b) godstransport vid passage över en väg,

c) transport av gods som är lastat på traktorn,

d) transport vid färd till eller från en arbetsplats, ett försäljningsställe eller dylikt av redskap som skall drivas med traktorn eller av sådant gods som behövs för driften av traktorn eller redskapet eller som behövs för dess förare.

Till skatteklass II hör också

1. traktorer och tunga terrängvagnar som inte hör till skatteklass I, och
2. motorredskap som, utan att höra till skatteklass I enligt 16 § 4, har en tjänstevikt som inte överstiger 2 ton.

Skattens storlek i vissa fall

18 § Om en traktor som hör till skatteklass II tillfälligt skall användas på sådant sätt som avses i 16 § 1, skall fordonsskatten tas ut på det sätt som framgår av C 1 i bilaga 2 till denna lag.

Om en tung terrängvagn som hör till skatteklass II tillfälligt skall användas på sådant sätt som avses i 16 § 3, skall fordonsskatten tas ut på det sätt som framgår av C 3 i bilaga 2 till denna lag.

Fordonsskatten enligt denna paragraf skall vid varje tillfälle betalas för en tidsperiod på 15 dagar.

19 § Ett motorredskap som inte hör till skatteklass I eller skatteklass II och en EG-mobilkran beskattas på det sätt som framgår av C 2 i bilaga 2 till denna lag. *Lag 2009:228*

Nedsättning av eller befrielse från fordonsskatt i vissa fall

20 § Skatteverket skall efter ansökan av den som är skattskyldig för ett fordon besluta om nedsättning av eller befrielse från fordonsskatt i fråga om fordon som

1. uteslutande skall användas på sådana öar som saknar bro- eller färjeförbindelser och helt eller nästan helt saknar vägar som bekostas av allmänna medel, eller
2. varaktigt har förts ut ur Sverige.

Ett beslut enligt första stycket 2 får avse skatt för tid efter det att fordonet har registrerats i ett annat land eller för tid under vilken skatt eller avgift för trafik med eller innehav av fordonet har tagits ut även i ett annat land än Sverige.

21 § Om det finns synnerliga skäl skall Skatteverket, självmant eller efter ansökan av den som är skattskyldig för ett fordon, även i annat fall än som avses i 20 § besluta om nedsättning av eller befrielse från fordonsskatt.

22 § Ett beslut enligt 20 eller 21 § får förenas med särskilda villkor.

3 kap. Saluvagnsskatt

Skatteplikt

1 § Motorcyklar och bilar samt släpvagnar med skattevikt över 750 kilogram är skattepliktiga för saluvagnsskatt om de får användas med stöd av en saluvagnslicens som har meddelats enligt lagen (2001:558) om vägtrafikregister.

Skattskyldighet

2 § Skattskyldig är den för vilken saluvagnslicensen har meddelats.

Skattens storlek

3 § Saluvagnsskatt skall för ett helt skatteår betalas för varje fordon som den skattskyldige samtidigt önskar använda med stöd av licensen. Skatten per fordon uppgår för ett helt skatteår till

a) 125 kronor för motorcyklar,
b) 715 kronor för bilar, och
c) 200 kronor för släpvagnar.

4 § Om skatteplikt gäller under endast en del av ett skatteår, tas saluvagnsskatt ut för den del av året som återstår när skatteplikten börjar gälla. Om skatteplikt gäller under en del av en kalendermånad, tas dock skatt ut för hela månaden.

4 kap. Beskattningsbeslut

Beslut om vägtrafikskatt

1 § Vägtrafikskatt beslutas av Transportstyrelsen genom automatiserad behandling med stöd av uppgifter i vägtrafikregistret.

Om skatt som har beslutats enligt första stycket har blivit uppenbart oriktig på grund av misstag vid den automatiserade behandlingen, ska Transportstyrelsen rätta beslutet.

Bestämmelserna i 26 och 27 §§ förvaltningslagen (1986:223) ska inte tillämpas i fråga om Transportstyrelsens beslut enligt första stycket. *Lag 2008:1384.*

Beslut som kan omprövas

2 § Skatteverket skall ompröva ett beslut enligt denna lag i en fråga som kan ha betydelse för betalning eller återbetalning av vägtrafikskatt, om den skattskyldige begär det eller om det finns andra skäl.

Av 7 kap. 1 och 4 §§ följer att omprövning skall göras när den skattskyldige har överklagat ett beslut.

Om något beslut i en fråga enligt denna lag inte har fattats, får Skatteverket besluta i frågan på det sätt och inom den tid som gäller för omprövning.

3 § Om en fråga som avses i 2 § har avgjorts av en allmän förvaltningsdomstol, får Skatteverket inte ompröva frågan.

Trots bestämmelsen i första stycket får en fråga som har avgjorts av en förvaltningsrätt eller kammarrätt genom beslut som fått laga kraft omprövas, om beslutet avviker från rättstillämpningen i ett avgörande av Högsta förvaltningsdomstolen som har meddelats efter beslutet. *Lag 2010:1505.*

Omprövning på initiativ av den skattskyldige

4 § En begäran om omprövning skall, om inte något annat följer av andra eller tredje stycket, ha kommit in till Skatteverket senast tredje året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut.

Även efter den tid som anges i första stycket får omprövning begäras av ett beslut som är till den skattskyldiges nackdel, om den skattskyldige gör sannolikt att han eller hon inte inom 60 dagar före utgången av denna tid har fått kännedom om beslutet eller om ett skattebesked eller en annan handling som innehåller uppgift om vad som skall betalas. Begäran skall ha kommit in inom 60 dagar från den dag då den skattskyldige fick sådan kännedom.

Om den skattskyldige vill begära omprövning av ett beslut enligt 1 § på den grunden att fordonet före den tidpunkt som är avgörande för skattskyldigheten har gått över till en ny ägare, skall framställningen göras hos Skatteverket senast 60 dagar efter den dag då skatten senast skulle ha betalats. Om den skattskyldige har fått ett krav på skatten först sedan den skulle ha betalats, räknas dock tiden från mottagningsdagen.

Omprövning på initiativ av Skatteverket

5 § Om Skatteverket självmant omprövar ett beslut, får omprövningsbeslut som är till fördel för den skattskyldige meddelas senast tredje året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut.

Ett sådant omprövningsbeslut får meddelas även efter denna tid, om det av material som är tillgängligt för Skatteverket framgår att ett beskattningsbeslut är felaktigt.

Ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige får inte meddelas senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut, utom i de fall som avses i 6 §.

Efterbeskattning

Förutsättningar för efterbeskattning

6 § Skatteverket får meddela ett omprövningsbeslut som är till nackdel för den skattskyldige efter utgången av den tid som anges i 5 § under de förutsättningar och på det sätt som anges i 7–9 §§ (*efterbeskattning*).

7 § Efterbeskattning får ske, om ett beskattningsbeslut blivit felaktigt eller inte har fattats på grund av att den skattskyldige

1. har använt ett fordon i strid mot vad som är föreskrivet om registrering eller avställning av fordon,
2. inte har lämnat föreskriven anmälan till Transportstyrelsen om ändrad användning av fordonet,
3. har lämnat någon oriktig uppgift i en anmälan eller i en ansökan till Transportstyrelsen eller Skatteverket eller annars under förfarandet till ledning för beskattningen,
4. inte har registreringsbesiktigat fordonet i föreskriven ordning efter en sådan ändring som avses i 2 kap. 14 §, eller
5. har lämnat någon oriktig uppgift i ett mål vid domstol om betalning eller återbetalning av vägtrafikskatt.

En uppgift skall anses vara oriktig, om det klart framgår att den är felaktig eller att den skattskyldige har utelämnat en uppgift till ledning för beskattningen som han eller hon har varit skyldig att lämna. En uppgift skall dock inte anses vara oriktig, om uppgiften tillsammans med övriga lämnade uppgifter utgör tillräckligt underlag för ett riktigt beslut. En uppgift skall inte heller anses vara oriktig, om uppgiften är så orimlig att den uppenbart inte kan läggas till grund för ett beslut. *Lag 2008:1384.*

8 § Efterbeskattning får inte ske, om det skattebelopp som den avser är att anse som ringa eller om det med hänsyn till omständigheterna skulle framstå som uppenbart oskäligt. Om prövningen beträffande fordonsskatt avser flera skatteperioder för samma skatteår, skall frågan om skattebeloppet är att anse som ringa bedömas med hänsyn till det sammanlagda beloppet för perioderna.

Tidsfrister för efterbeskattning

9 § Skatteverkets beslut om efterbeskattning skall, om inte något annat följer av andra eller tredje stycket, meddelas senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut.

Beslut om efterbeskattning på grund av en oriktig uppgift i ett omprövningsärende eller i ett mål om betalning eller återbetalning av vägtrafikskatt får meddelas efter den tid som anges i första stycket, men senast ett år från utgången av den månad då Skatteverkets eller domstolens beslut i ärendet eller målet fått laga kraft.

Vid efterbeskattning gäller i övrigt bestämmelserna i 21 kap. 17–20 §§ skattebetalningslagen (1997:483). Om den skattskyldige har avlidit, skall efterbeskattningen påföras dödsboet.

Gemensam bestämmelse om beskattningsbeslut

10 § Om vägtrafikskatten inte kan bestämmas tillförlitligt med ledning av uppgifter i vägtrafikregistret eller med stöd av en verkställd utredning, skall den beräknas efter skälig grund.

5 kap. Betalning av vägtrafikskatt

Hur vägtrafikskatten skall betalas

1 § Vägtrafikskatten skall betalas genom att sättas in på ett särskilt konto för skatteinbetalningar enligt denna lag. Betalningen anses ha skett den dag då den har bokförts på kontot.

Vem som skall betala och betalningstider

Fordonsskatt

2 § Om inte något annat följer av andra eller tredje stycket, skall fordonsskatten betalas av den som enligt 2 kap. 4 § är skattskyldig för fordonet vid ingången av den månad under vilken skatten enligt 3 § skall betalas eller skulle ha betalats.

När ett fordon blir skattepliktigt skall fordonsskatten betalas av den som var skattskyldig när skatteplikten började gälla. Om en sådan ändring som avses i 2 kap. 14 § sker, skall fordonsskatten betalas av den som var skattskyldig när registreringsbesiktning med anledning av ändringen skedde eller senast skulle ha skett eller, i fråga om ändrad användning av fordonet, när användningen ändrades.

Fordonsskatt som fastställs genom ett beslut om efterbeskattning skall betalas av den som var skattskyldig under den tid skatten avser.

3 § Fordonsskatten för ett skatteår eller en skatteperiod skall betalas under månaden före ingången av skatteåret eller skatteperioden *(betalningsmånaden)*.

Om fordonet har blivit skattepliktigt efter ingången av den månad som avses i första stycket, skall fordonsskatten betalas senast tre veckor efter det att skatteplikten började gälla.

Om fordonsskatt i det fall som avses i andra stycket skall betalas för högst en kalendermånad under skatteåret eller skatteperioden, skall fordonsskatt för närmast följande skatteår eller skatteperiod betalas samtidigt.

4 § Om skatten enligt 2 kap. 14 § skall tas ut med ett högre belopp än tidigare, skall skatten betalas

1. vid ändring av fordonets beskaffenhet, senast tre veckor efter utgången av den kalendermånad under vilken registreringsbesiktningen skedde eller senast skulle ha skett, och
2. vid ändring av fordonets användning, senast tre veckor efter den dag då ändringen skedde.

5 § Tillkommande fordonsskatt enligt 13 § skall betalas senast 30 dagar efter det att skatteändringen har trätt i kraft.

Om en traktor eller tung terrängvagn som hör till skatteklass II tillfälligt skall användas på sådant sätt som avses i 2 kap. 16 § 1 eller 16 § 3, skall fordonsskatten enligt 2 kap. 18 § betalas inom tre veckor efter det att användningen anmäldes.

Saluvagnsskatt

6 § Saluvagnsskatt skall betalas senast tre veckor efter det att saluvagnslicens har meddelats.

Om skattskyldighet gäller vid ingången av december månad, skall skatten betalas före ingången av det skatteår som skatten avser.

Gemensam bestämmelse om betalningstider

7 § Vägtrafikskatt som har fastställts genom beslut om omprövning enligt 4 kap. skall betalas inom 30 dagar från beslutsdagen.

Anstånd med betalning av skatt

Anstånd vid omprövning eller överklagande

8 § Skatteverket får bevilja anstånd med betalning av vägtrafikskatt om

1. den skattskyldige har begärt omprövning av eller har överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om betalningsskyldighet kommer att gälla, eller
2. det i andra fall kan antas att den skattskyldige kommer att bli helt eller delvis befriad från skatten.

Bestämmelserna i 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) om kostnadsränta vid anstånd skall då tillämpas.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet.

Anstånd i övriga fall

9 § Om det finns synnerliga skäl, skall Skatteverket bevilja anstånd med att betala vägtrafikskatt även i andra fall eller på annat sätt än som avses i 8 §.

Gemensamma bestämmelser om anstånd

10 § En ansökan om anstånd med att betala vägtrafikskatt skall ges in till Skatteverket.

11 § Om de förhållanden som ligger till grund för anstånd har förändrats väsentligt sedan anstånd beviljats eller om det finns andra särskilda skäl, får beslutet om anstånd omprövas.

Återbetalning samt betalning av tillkommande skatt i vissa fall

12 § Om skatteplikten för fordonsskatt för ett fordon upphör under tid för vilken skatt har betalats, skall den överskjutande skatten återbetalas till den som var skattskyldig när skatteplikten upphörde.

Om skatten i det fall som avses i 2 kap. 14 § sänks, skall den överskjutande skatten återbetalas till den som var skattskyldig när registreringsbesiktning med anledning av ändringen skedde eller, om sänkningen beror av ändrad användning, när användningen ändrades.

Om skatteplikt för saluvagnsskatt upphör under tid för vilken skatt har betalats, skall överskjutande belopp efter ansökan återbetalas till den skattskyldige sedan utlämnad saluvagnsskylt har återställts.

13 § Om fordonsskatten för ett fordon på grund av ändring i denna lag skall tas ut med ett annat belopp än tidigare och fordonsskatt har beslutats för tiden efter ikraftträdandet enligt äldre bestämmelser, skall tillkommande skattebelopp betalas för tiden från och med dagen för ändringen till utgången av skatteåret eller, om fordonsskatt har beslutats för en skatteperiod, till utgången av skatteperioden. För samma tid skall överskjutande skattebelopp som har betalats återbetalas.

Den som är skattskyldig vid ikraftträdandet av lagändringen skall betala tillkommande skattebelopp och är berättigad till återbetalning av överskjutande skattebelopp.

14 § Om skatt som enligt 12 och 13 §§ skall återbetalas inte har betalats skall den utestående skatten sättas ned.

Fordonsskatt enligt beslut som anges i 13 § behöver inte betalas om den understiger 200 kronor. Återbetalning skall inte göras av belopp som understiger 100 kronor.

15 § Om en lastbil eller en släpvagn har transporterats på järnväg inom Sverige skall Skatteverket, om förutsättningarna i andra stycket är uppfyllda, efter ansökan besluta att hela eller halva den fordonsskatt som har betalats för fordonet för det skatteår då transporten har ägt rum skall återbetalas.

Skatten återbetalas

1. helt, om fordonet har transporterats på järnväg sammanlagt minst 120 dygn under skatteåret, och

2. med hälften, om fordonet har transporterats på järnväg under minst 60 dygn men mindre än 120 dygn.

16 § Berättigad till återbetalning enligt 15 § är den som är skattskyldig för fordonet vid utgången av skatteåret eller, om skatteplikten för fordonet har upphört dessförinnan av någon annan anledning än avställning, den som då var skattskyldig för fordonet.

Ansökan om återbetalning prövas endast om den har kommit in till Skatteverket inom fyra månader efter skatteårets utgång. För Skatteverkets beslut tillämpas 4 kap. 2 §.

Dröjsmålsavgift

17 § En avgift (*dröjsmålsavgift*) ska tas ut för varje fordon där vägtrafikskatt inte betalas inom den tid och i den ordning som har bestämts enligt denna lag.

Om anstånd med betalning av skatten har beviljats enligt 8 eller 9 §, ska dröjsmålsavgift tas ut endast på det skattebelopp som inte har betalats senast vid anståndstidens slut.

Skatteverket får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl.

I övrigt gäller bestämmelserna i 1−5 och 7 §§ lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift. *Lag 2008:186.*

6 kap. Effekter av att skatt inte har betalats

Förbud att använda fordon på grund av att skatt inte har betalats

1 § Ett skattepliktigt fordon får inte användas, om fordonsskatten inte har betalats inom den tid som har bestämts enligt denna lag. Användningsförbudet gäller till dess skatten har betalats.

Fordonet får dock användas, om det är fråga om

1. skatt som avser tid före det närmast föregående skatteåret,

2. skatt som en tidigare ägare av fordonet är skyldig att betala och som har fastställts genom beslut om efterbeskattning enligt 4 kap. 6 § eller avser ytterligare skatt som har beslutats efter ägarbytet, eller

3. skatt för vilken anstånd med betalningen gäller.

Om det finns särskilda skäl, skall Skatteverket medge att ett visst fordon får användas trots bestämmelserna i första stycket.

2 § Om ett fordon har sålts vid en exekutiv försäljning eller av ett konkursbo, får det användas av den nya ägaren även om fordonsskatt, som en tidigare ägare är skattskyldig för, inte har betalats. Detsamma gäller för fordon som tillhör ett konkursbo i fråga om skatt som konkursgäldenären eller en tidigare ägare är skattskyldig för.

Användning av fordon trots att skatt inte har betalats

Omhändertagande av registreringsskyltar

3 § Om ett fordon används i strid mot 1 § och två månader har gått från den dag, då den skatt som har föranlett användningsförbudet senast skulle ha betalats, skall polisen ta hand om fordonets registreringsskyltar.

Polisen skall ta hand om registreringsskyltarna även på ett avställt fordon, om förutsättningarna för en sådan åtgärd skulle ha förelegat enligt första stycket, om fordonet hade varit skattepliktigt.

Den polis som har tagit hand om fordonets registreringsskyltar får medge att fordonet förs till närmaste lämpliga avlastningsplats eller uppställningsplats.

Ansvarsbestämmelser

4 § En fordonsägare som uppsåtligen eller av oaktsamhet använder fordonet eller låter det användas i strid mot 1 § sedan fordonets registreringsskyltar har tagits om hand enligt 3 §, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Första stycket gäller även när ett avställt fordon används, om fordonets registreringsskyltar har tagits om hand enligt 3 §, och användningsförbud skulle ha gällt för fordonet enligt 1 §, om fordonet hade varit skattepliktigt.

En fordonsägare som uppsåtligen eller av oaktsamhet använder fordonet eller låter det användas på något annat sätt i strid mot 1 § döms till penningböter.

5 § Den som uppsåtligen använder någon annans fordon utan lov döms i ägarens ställe enligt 4 §. Detsamma gäller den som innehar fordonet med nyttjanderätt och har befogenhet att bestämma om förare av fordonet eller anlitar någon annan förare än den ägaren utsett.

6 § Bestämmelserna i 4 § gäller även föraren, om han eller hon kände till att fordonet inte fick användas. Detta gäller dock inte när fordonet provkörs vid kontroll, prövning, tillsyn eller haveriundersökning enligt 3 kap. 4 § fordonslagen (2002:574).

7 § Ansvarsbestämmelserna för ägare eller användare av fordon skall i fråga om fordon som tillhör eller används av staten eller kommun tillämpas på förarens närmaste förman. Om denne har gjort vad som ankommer på honom eller henne för att hindra att ett brott mot lagen begås men sker detta ändå på grund av en överordnads åtgärd eller vållande, tillämpas ansvarsbestämmelserna i stället på den överordnade.

I fråga om fordon som tillhör eller används av dödsbo, aktiebolag, ekonomisk förening eller annan juridisk person, skall ansvarsbestämmelserna tillämpas på den eller dem som har rätt att företräda den juridiska personen. Om Transportstyrelsen på begäran av en juridisk person godtagit en viss fysisk person som bärare av ägares ansvar, skall dock bestämmelserna i stället gälla denne. *Lag 2008:1384.*

7 kap. Överklagande

Överklagbara beslut

1 § Beslut enligt denna lag får, utom i de fall som avses i andra stycket, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av det allmänna ombudet hos Skatteverket om inte något annat följer av andra föreskrifter. Transportstyrelsens beslut om vägtrafikskatt genom automatiserad behandling med stöd av 4 kap. 1 § får dock överklagas av den skattskyldige först när beslutet har omprövats av Skatteverket enligt 4 kap. 2 §. En skattskyldigs överklagande av ett sådant beslut innan beslutet har omprövats skall anses som en begäran om omprövning.

Beslut om skatterevision och föreläggande vid vite får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag 2008:1384.*

2 § Om det är den skattskyldige som överklagar, skall Skatteverket vara den skattskyldiges motpart sedan handlingarna i målet överlämnats till förvaltningsrätten. Om även det allmänna ombudet hos Skatteverket överklagar, tillämpas dock bestämmelserna i 2 § lagen (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket.

Det allmänna ombudet får föra talan till den skattskyldiges förmån. Ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige. *Lag 2009:846.*

Den skattskyldiges överklagande

3 § Den skattskyldiges överklagande skall, om inte något annat följer av andra stycket, ha kommit in till Skatteverket senast tredje året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut. Om beslutet har meddelats efter den 30 september tredje året efter utgången av det kalenderår under vilket skatteåret eller skatteperioden har gått ut och den skattskyldige har fått del av beslutet efter utgången av november samma år, eller om beslutet avser efterbeskattning, får överklagandet dock komma in inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Om en part har överklagat ett beslut om fastställande av skatt eller om efterbeskattning, får också motparten överklaga beslutet, även om den för motparten gällande tiden för överklagande har gått ut. Ett sådant överklagande skall ha kommit in inom två veckor från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha skett. Om det första överklagandet förfaller av någon anledning, förfaller också det senare.

4 § Vid en begäran av omprövning av Transportstyrelsens automatiserade beslut enligt 4 kap. 1 § gäller 6 kap. 5 och 6 §§ taxeringslagen (1990:324).

Vid överklagande av Skatteverkets omprövningsbeslut enligt 4 kap. 2 § gäller 6 kap. 5–7 §§ taxeringslagen. *Lag 2008:1384.*

Det allmänna ombudets överklagande

5 § Det allmänna ombudets överklagande skall ha kommit in till Skatteverket inom den tidsfrist som enligt 4 kap. gäller för beslut om omprövning på initiativ av Skatteverket eller efter sådan tid men inom tre veckor från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Om ett omprövningsbeslut som avser efterbeskattning överklagas och det begärs ändring till den skattskyldiges nackdel, skall överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Förfarandet vid överklagande

6 § Vid överklagande av förvaltningsrättens och kammarrättens beslut gäller 6 kap. 10, 14 och 17 §§ taxeringslagen (1990:324). *Lag 2009:846.*

8 kap. Övriga bestämmelser

Avrundning

1 § Belopp som avser skatt enligt denna lag skall avrundas till närmaste lägre hela krontal.

Om det till följd av ett skattebeslut uppkommer ett skattebelopp under 50 kronor, bortfaller beloppet och behöver inte betalas in till staten. Sådant belopp återbetalas inte heller.

Avräkning

2 § Vid återbetalning av vägtrafikskatt skall räknas av

1. sådan vägtrafikskatt som är förfallen till betalning och som inte har betalats, och
2. sådana avgifter för registrering enligt lagen (2001:558) om vägtrafikregister som skall betalas i samband med betalning av vägtrafikskatt.

I fråga om avräkningen skall bestämmelserna i 4 kap. 1–5 och 10 §§ samt i 7 kap. tillämpas på motsvarande sätt.

Verkställighet

3 § En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag inverkar inte på skyldigheten att betala den vägtrafikskatt som omprövningen eller överklagandet avser.

4 § Om vägtrafikskatt inte betalas i rätt tid, skall den lämnas för indrivning. Sådan får dock inte begäras för ett belopp som omfattas av anstånd. Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2006:227

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006. Genom lagen upphävs fordonsskattelagen (1988:327) och lagen (1976:339) om saluvagnsskatt.

2. Fordonsskatt som avser tid före utgången av september 2006 skall, med avseende på skatteplikten och skattens storlek, beräknas enligt äldre bestämmelser.

3. Om fordonsskatt på grund av denna lag skall tas ut med ett annat belopp än tidigare och fordonsskatt har beslutats för tid efter ikraftträdandet enligt fordonsskattelagen, behöver inte tillkommande belopp betalas in om det understiger 200 kronor. Överskjutande belopp skall inte återbetalas om det understiger 100 kronor.

4. Bestämmelserna i 14 a och 14 c §§ fordonsskattelagen om befrielse eller nedsättning av fordonsskatt för vissa fordon gäller fortfarande beträffande sådana fordon som vid ikraftträdandet omfattas av bestämmelserna.

5. Brukandeförbud som har inträtt med stöd av 64 § fordonsskattelagen skall gälla som användningsförbud enligt 6 kap. 1 § i denna lag.

6. Om det i en lag eller någon annan författning hänvisas till en bestämmelse i fordonsskattelagen eller lagen om saluvagnsskatt som har ersatts med en bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

Till SFS 2006:473

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2006 i fråga om 12 § och i övrigt den 1 juli 2006.

Till SFS 2007:1391

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2008:186

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

Till SFS 2008:1384

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2009:228

Denna lag träder i kraft den 29 april 2009.

Till SFS 2009:846

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1467

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

2. De nya bestämmelserna i 2 kap. 11 a § tillämpas även på bilar som för första gången blivit skattepliktiga under tiden den 1 juli – den 31 december 2009. För sådana bilar återbetalas utan ansökan erlagd fordonsskatt för perioden med avdrag för belopp som återbetalats på grund av avställning eller avregistrering. Återbetalning sker till den som vid lagens ikraftträdande var antecknad i vägtrafikregistret som ägare av fordonet.

Till SFS 2009:1468

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre lydelse av 2 kap. 11 a § gäller fortfarande för personbilar som blivit skattepliktiga för första gången före lagens ikraftträdande.

3. Bestämmelserna i 2 kap. 12 § gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:1469

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

2. Bestämmelserna i 2 kap. 10 § tredje och fjärde styckena samt äldre lydelse av 2 kap. 11 § gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2010:1505

Denna lag träder ikraft den 1 januari 2011.

Bilaga 1

Förteckning över kommuner som avses i 2 kap. 11 §

Norrbottens län: Arjeplogs, Arvidsjaurs, Gällivare, Haparanda, Jokkmokks, Kalix, Kiruna, Pajala, Älvsbyns, Överkalix och Övertorneå kommuner.

Västerbottens län: Bjurholms, Dorotea, Lycksele, Malå, Norsjö, Sorsele, Storumans, Vilhelmina, Vindelns, Vännäs och Åsele kommuner.

Jämtlands län: Bergs, Bräcke, Härjedalens, Krokoms, Ragunda, Strömsunds och Åre kommuner.

Västernorrlands län: Sollefteå och Ånge kommuner.

Gävleborgs län: Ljusdals kommun.

Dalarnas län: Malung-Sälens, Vansbro och Älvdalens kommuner.

Värmlands län: Torsby kommun. *Lag 2007:1391.*

Bilaga 2

Fordonsskatt

Fordonsslag	Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
		grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
A Tunga bussar			
1. Tunga bussar som inte kan drivas med dieselolja samt tunga elhybridbussar	3 501 -	984	-
2. Tunga bussar som kan drivas med dieselolja utom tunga elhybridbussar			
2.1 med två hjulaxlar	3 501 - 3 999	2 510	-
	4 000 - 4 999	2 615	-
	5 000 - 5 999	2 825	-
	6 000 - 6 999	3 089	-
	7 000 - 7 999	3 329	-
	8 000 - 8 999	3 569	-
	9 000 - 9 999	3 809	-
	10 000 - 10 999	4 037	-
	11 000 - 11 999	4 797	-
	12 000 - 12 999	5 574	-
	13 000 - 13 999	6 292	-
	14 000 - 14 999	8 949	-
	15 000 - 15 999	12 575	-
	16 000 - 16 999	13 769	-
	17 000 - 17 999	16 622	-
	18 000 - 18 999	18 932	-
	19 000 -	23 532	-
2.2 med tre hjulaxlar	3 501 - 3 999	2 315	-
	4 000 - 4 999	2 415	-
	5 000 - 5 999	2 615	-
	6 000 - 6 999	2 819	-
	7 000 - 7 999	3 009	-
	8 000 - 8 999	3 199	-
	9 000 - 9 999	3 389	-
	10 000 - 10 999	3 579	-
	11 000 - 11 999	3 769	-
	12 000 - 12 999	4 011	-
	13 000 - 13 999	4 221	-
	14 000 - 14 999	5 871	-
	15 000 - 15 999	7 521	-
	16 000 - 16 999	9 171	-
	17 000 - 17 999	10 146	-
	18 000 - 18 999	10 402	-
	19 000 - 19 999	10 444	-
	20 000 - 20 999	10 485	-
	21 000 - 21 999	12 462	-
	22 000 - 22 999	13 641	-

Fordonsslag	Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
		grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
	23 000 - 23 999	14 471	-
	24 000 - 24 999	15 777	-
	25 000 - 25 999	16 457	-
	26 000 - 26 999	17 137	-
	27 000 - 27 999	19 537	-
	28 000 - 28 999	21 937	-
	29 000 -	24 337	-
2.3 med fyra eller flera hjulaxlar	3 501 - 3 999	2 315	-
	4 000 - 4 999	2 415	-
	5 000 - 5 999	2 615	-
	6 000 - 6 999	2 819	-
	7 000 - 7 999	3 009	-
	8 000 - 8 999	3 199	-
	9 000 - 9 999	3 389	-
	10 000 - 10 999	3 579	-
	11 000 - 11 999	3 769	-
	12 000 - 12 999	4 010	-
	13 000 - 13 999	4 251	-
	14 000 - 14 999	4 492	-
	15 000 - 15 999	5 492	-
	16 000 - 16 999	6 492	-
	17 000 - 17 999	8 074	-
	18 000 - 18 999	9 074	-
	19 000 - 19 999	9 152	-
	20 000 - 20 999	10 052	-
	21 000 - 21 999	10 952	-
	22 000 - 22 999	11 852	-
	23 000 - 23 999	12 752	-
	24 000 - 24 999	13 667	-
	25 000 - 25 999	14 990	-
	26 000 - 26 999	16 313	-
	27 000 - 27 999	17 636	-
	28 000 - 28 999	18 959	-
	29 000 - 29 999	20 282	-
	30 000 - 30 999	21 605	-
	31 000 - 31 999	22 928	-
	32 000 -	24 251	-
B Tunga lastbilar			
1. Tunga lastbilar som inte kan drivas med dieselolja	3 501 -	984	-
2. Tunga lastbilar som kan drivas med dieselolja			
2.1 med anordning för påhängsvagn, med två hjulaxlar,			
2.1.1 inte vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	3 501 - 5 999	3 094	-
	6 000 - 6 999	3 426	-
	7 000 - 7 999	5 413	-
	8 000 - 8 999	6 430	-
	9 000 - 9 999	8 429	-

Fordonsslag	Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
		grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
	10 000 - 10 999	8 857	-
	11 000 - 11 999	11 775	-
	12 000 - 12 999	13 365	-
	13 000 - 13 999	16 875	-
	14 000 -	17 737	-
2.1.2 vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	7 000 - 7 999	1 727	-
	8 000 - 8 999	2 084	-
	9 000 - 10 999	3 423	-
	11 000 - 12 999	4 751	-
	13 000 -	7 213	-
2.2 med anordning för påhängsvagn, med tre eller flera hjulaxlar,			
2.2.1 inte vägavgifts-pliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	3 501 - 4 999	2 669	-
	5 000 - 5 999	2 826	-
	6 000 - 6 999	3 525	-
	7 000 - 7 999	8 453	-
	8 000 - 8 999	11 021	-
	9 000 - 9 999	11 811	-
	10 000 - 10 999	15 676	-
	11 000 - 11 999	16 476	-
	12 000 - 12 999	17 486	-
	13 000 - 13 999	18 496	-
	14 000 - 14 999	19 506	-
	15 000 -	20 015	-
2.2.2 vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	7 000 - 17 999	4 638	-
	18 000 - 19 999	6 416	-
	20 000 -	9 491	-
2.3 med annan draganord-ning än anordning för på-hängsvagn, med två hjul-axlar,			
2.3.1 inte vägavgifts-pliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	3 501 - 8 999	2 420	-
	9 000 - 9 999	2 547	-
	10 000 - 10 999	2 821	-
	11 000 - 11 999	3 801	-
	12 000 - 12 999	4 781	-
	13 000 - 13 999	5 261	-
	14 000 - 14 999	5 937	-
	15 000 - 15 999	6 480	-
	16 000 - 16 999	8 210	-
	17 000 -	9 908	-
2.3.2 vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	7 000 -	300	-

Fordonsslag	Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
		grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
2.4 med annan draganordning än anordning för påhängsvagn, med tre eller flera hjulaxlar,			
2.4.1 inte vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	3 501 - 11 999	2 232	-
	12 000 - 12 999	3 041	-
	13 000 - 13 999	3 811	-
	14 000 - 14 999	4 581	-
	15 000 - 15 999	5 351	-
	16 000 - 16 999	6 711	-
	17 000 - 17 999	7 571	-
	18 000 - 18 999	8 943	-
	19 000 - 19 999	10 451	-
	20 000 -	11 024	-
2.4.2 vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	7 000 -	500	-
2.5 utan draganordning, med två hjulaxlar,			
2.5.1 inte vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	3 501 - 8 999	2 420	-
	9 000 - 9 999	2 547	-
	10 000 - 10 999	2 821	-
	11 000 - 11 999	3 801	-
	12 000 - 12 999	4 781	-
	13 000 - 13 999	5 261	-
	14 000 - 14 999	5 937	-
	15 000 - 15 999	6 480	-
	16 000 - 16 999	8 210	-
	17 000 -	9 908	-
2.5.2 vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	12 000 - 12 999	317	-
	13 000 - 13 999	879	-
	14 000 - 14 999	1 236	-
	15 000 -	2 799	-
2.6 utan draganordning, med tre hjulaxlar,			
2.6.1 inte vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	3 501 - 11 999	2 232	-
	12 000 - 12 999	3 041	-
	13 000 - 13 999	3 811	-
	14 000 - 14 999	4 581	-
	15 000 - 15 999	5 351	-
	16 000 - 16 999	6 711	-
	17 000 - 17 999	7 571	-
	18 000 - 18 999	8 943	-
	19 000 - 19 999	10 451	-
	20 000 - 20 999	11 024	-

Fordonsslag	Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
		grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
2.6.2 vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	12 000 - 16 999	552	-
	17 000 - 18 999	1 134	-
	19 000 - 20 999	1 471	-
	21 000 - 22 999	2 268	-
	23 000 -	3 525	-
2.7 utan draganordning, med fyra eller flera hjulaxlar,			
2.7.1 inte vägavgifts-pliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	3 501 - 11 999	2 232	-
	12 000 - 12 999	3 041	-
	13 000 - 13 999	3 811	-
	14 000 - 14 999	4 581	-
	15 000 - 15 999	5 351	-
	16 000 - 16 999	6 711	-
	17 000 - 17 999	7 571	-
	18 000 - 18 999	8 943	-
	19 000 - 19 999	10 451	-
	20 000 -	11 024	-
2.7.2 vägavgiftspliktiga enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon	12 000 - 16 999	552	-
	17 000 - 18 999	1 134	-
	19 000 - 22 999	1 471	-
	23 000 - 24 999	1 492	-
	25 000 - 26 999	2 329	-
	27 000 - 28 999	3 698	-
	29 000 -	5 486	-
C EG-mobilkranar, traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar			
1. Traktorer och motorred-skap som hör till skatte-klass I	0 - 1 300	370	0
	1 301 - 3 000	425	55
	3 001 - 7 000	1 360	95
	7 001 -	5 160	168
2. Motorredskap som inte beskattas enligt punkt 1 och EG-mobilkranar	2 001 -	1 000	0
3. Tunga terrängvagnar som hör till skatteklass I			
3.1 med två hjulaxlar	2 001 - 6 000	300	35
	6 001 - 14 000	1 700	70
	14 001 -	7 300	200
3.2 med tre eller flera hjulaxlar	2 001 - 6 000	300	30
	6 001 - 14 000	1 500	50
	14 001 - 18 000	5 500	130
	18 001 -	10 700	170
D Släpvagnar			
1. Släpvagnar med skattevikt över 750 men högst 3 000 kilogram	751 - 2 000	360	0
	2 001 - 3 000	380	21

Fordonsslag	Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
		grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
2. Släpvagnar med skattevikt över 3 000 kilogram, som dras av en bil som inte kan drivas med dieselolja,			
2.1 med en hjulaxel	3 001 -	580	11
2.2 med två hjulaxlar	3 001 - 13 000	580	9
	13 001 -	1 480	0
2.3 med tre eller flera hjulaxlar	3 001 - 13 000	580	6
	13 001 -	1 180	0
3. Släpvagnar med skattevikt över 3 000 kilogram, som dras av en bil som kan drivas med dieselolja, om det är fråga om			
3.1 styraxel för påhängsvagn,			
3.1.1 med en hjulaxel	3 001 - 5 000	630	78
	5 001 - 8 000	2 190	107
	8 001 -	5 400	198
3.1.2 med två eller flera hjulaxlar	3 001 - 8 000	610	42
	8 001 - 11 000	2 710	76
	11 001 - 14 000	4 990	114
	14 001 -	8 410	160
3.2 andra släpvagnar,			
3.2.1 med en hjulaxel	3 001 - 8 000	320	36
	8 001 -	2 120	64
3.2.2 med två hjulaxlar	3 001 - 8 000	310	23
	8 001 - 11 000	1 460	38
	11 001 - 14 000	2 600	58
	14 001 - 17 000	4 340	76
	17 001 -	6 620	84
3.2.3 med tre eller flera hjulaxlar	3 001 - 11 000	300	14
	11 001 - 17 000	1 420	30
	17 001 - 25 000	3 220	50
	25 001 -	7 220	65
4. Släpvagnar med skattevikt över 3 000 kilogram, som dras av en traktor, ett motorredskap eller en tung terrängvagn skattklass I,			
4.1 med en hjulaxel	3 001 - 8 000	550	45
	8 001 -	2 800	120
4.2 med två hjulaxlar	3 001 - 8 000	550	20
	8 001 - 11 000	1 550	50
	11 001 - 17 000	3 050	170
	17 001 -	13 250	250

Fordonsslag	Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
		grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
4.3 med tre eller flera hjulaxlar	3 001 - 11 000	550	20
	11 001 - 14 000	2 150	40
	14 001 - 20 000	3 350	75
	20 001 - 25 000	7 850	105
	25 001 - 30 000	13 100	120
	30 001 -	19 100	45

Lag 2009:1468.

Lag (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt

utfärdad den 30 mars 2006

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Fordonsskatt ska betalas till staten enligt denna lag för sådana bilar som avses i 3 §.

För övriga fordon finns bestämmelser om skatt på fordon i vägtrafikskattelagen (2006:227). *Lag 2009:1471.*

2 § Vid tillämpningen av denna lag gäller 1 kap. 2–5, 7 och 8 §§ samt 2 kap. 3 § vägtrafikskattelagen (2006:227). För personbilar klass I gäller även 2 kap. 11 § vägtrafikskattelagen.

Med skattevikt avses tjänstevikten för personbilar klass I samt totalvikten för personbilar klass II, lätta bussar och lätta lastbilar.

Skatteplikt

3 § Följande fordon är, om annat inte följer av 4 §, skattepliktiga om de är eller bör vara registrerade i vägtrafikregistret och inte är avställda eller endast tillfälligt registrerade, nämligen

1. personbilar klass I som

a) enligt uppgift i vägtrafikregistret är av fordonsår 2005 eller tidigare, och

b) inte uppfyller kraven för miljöklass 2005, El eller Hybrid enligt bilaga 1 till lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen, samt

2. personbilar klass II, lätta bussar och lätta lastbilar som blivit skattepliktiga för första gången före utgången av år 2010. *Lag 2009:1471.*

Undantag från skatteplikt

4 § Veteranfordon som avses i 2 kap. 2 § första stycket 2 vägtrafikskattelagen (2006:227) är inte skattepliktiga.

Skattskyldighet

5 § Skattskyldig för ett visst fordon är den som anses som ägare av fordonet enligt 2 kap. 4 § andra stycket vägtrafikskattelagen (2006:227).

Skattens storlek

6 § Fordonsskatten skall betalas för ett skatteår eller, om skatten för ett fordon överstiger 3 600 kronor för ett helt år, för en skatteperiod.

Fordonsskattens storlek för ett skatteår framgår av bilagan till denna lag. För en skatteperiod är skatten en tredjedel av skatten för ett helt år.

När det gäller skattens storlek för en del av ett skatteår eller en skatteperiod samt för de fall när ett fordons beskaffenhet eller använd-

ning ändras tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 13 och 14 §§ vägtrafikskattelagen (2006:227).

Nedsättning av eller befrielse från fordonsskatt

7 § /Upphör att gälla U:2013-01-01/
För en personbil, buss eller lastbil som blivit skattepliktig för första gången före utgången av år 2007 och som uppfyller kraven för miljöklass 2005 PM enligt bilaga 1 till lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen, ska fordonsskatten minskas med 6 000 kronor.

Skatteminskningen avräknas efter hand vid beslut om fordonsskatt, dock längst till och med den 31 december 2012.

I fråga om nedsättning av eller befrielse från fordonsskatt i övrigt gäller bestämmelserna i 2 kap. 20–22 §§ vägtrafikskattelagen (2006:227). *Lag 2009:1470.*

7 § /Träder i kraft I:2013-01-01/
I fråga om nedsättning av eller befrielse från fordonsskatt gäller bestämmelserna i 2 kap. 20–22 §§ vägtrafikskattelagen (2006:227). *Lag 2009:1472.*

Övriga bestämmelser

8 § I fråga om fordonsskatt enligt denna lag gäller bestämmelserna i vägtrafikskattelagen (2006:227) om

1. beskattningsbeslut i 4 kap.,
2. betalning av vägtrafikskatt i 5 kap.,
3. effekter av att skatt inte har betalats i 6 kap.,
4. överklagande i 7 kap., samt
5. avrundning, avräkning och verkställighet i 8 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2006:228
1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

2. Fordonsskatt som avser tid före utgången av april 2006 skall, med avseende på skatteplikten och skattens storlek, beräknas enligt fordonsskattelagen (1988:327).

3. Om fordonsskatt på grund av denna lag skall tas ut med ett annat belopp än tidigare och fordonsskatt har beslutats för tid efter ikraftträdandet enligt fordonsskattelagen, behöver inte tillkommande belopp betalas in om det understiger 200 kronor. Överskjutande belopp skall inte återbetalas om det understiger 100 kronor.

4. Bestämmelserna i 14 a och 14 c §§ fordonsskattelagen gäller fortfarande beträffande sådana fordon som vid ikraftträdandet omfattas av bestämmelserna.

5. Brukandeförbud som har inträtt med stöd av 64 § fordonsskattelagen skall gälla som användningsförbud enligt 6 kap. 1 § vägtrafikskattelagen (2006:227).

6. Om det i en lag eller någon annan författning hänvisas till en bestämmelse som har ersatts med en bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

Till SFS 2006:472
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2007:1392
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2009:1470
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2009:1471
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2009:1472
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.
2. Bestämmelserna i 7 § första och andra styckena gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Bilaga

Träder i kraft den 1 januari 2011 enligt lag 2009:1471.
Upphör att gälla den 1 januari 2013 enligt lag 2009:1472.

Fordonsskatt

Fordonsslag		Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
			grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
A	**Personbilar klass I**			
1.	Personbil klass I som inte kan drivas med dieselolja	0 - 900	741	0
		901 -	930	188
2.	Personbil klass I som kan drivas med dieselolja	0 - 900	2 098	0
		901 -	2 629	531
B	**Lätta bussar**			
1.	Lätta bussar som inte kan drivas med dieselolja	0 - 1 300	720	0
		1 301 - 1 600	903	164
		1 601 - 3 000	1 396	129
		3 001 - 3 500	3 197	0
2.	Lätta bussar som kan drivas med dieselolja	0 - 1 300	2 187	0
		1 301 - 1 600	2 339	59
		1 601 - 3 000	2 517	178
		3 001 - 3 500	5 018	0
C	**Lätta lastbilar och personbilar klass II**			
1	Lätta lastbilar och personbilar klass II som inte kan drivas med dieselolja	0 - 1 300	720	0
		1 301 - 1 600	903	164
		1 601 - 3 000	1 396	129
		3 001 -	3 197	0
2	Lätta lastbilar och personbilar klass II som kan drivas med dieselolja	0 - 1 300	2 187	0
		1 301 - 1 600	2 339	59
		1 601 - 3 000	2 517	178
		3 001 -	5 018	0

Lag 2009:1471.

Bilaga

Träder i kraft den 1 januari 2013 enligt lag 2009:1472.

Fordonsskatt

Fordonsslag	Skattevikt, kilogram	Skatt, kronor	
		grund-belopp	tilläggsbelopp för varje helt hundratal kilogram över den lägsta vikten i klassen
A Personbilar klass I			
1. Personbil klass I som inte kan drivas med dieselolja	0 - 900	741	0
	901 -	930	188
2. Personbil klass I som kan drivas med dieselolja	0 - 900	2 008	0
	901 -	2 517	508
B Lätta bussar			
1. Lätta bussar som inte kan drivas med dieselolja	0 - 1 300	720	0
	1 301 - 1 600	903	164
	1 601 - 3 000	1 396	129
	3 001 - 3 500	3 197	0
2. Lätta bussar som kan drivas med dieselolja	0 - 1 300	2 187	0
	1 301 - 1 600	2 339	59
	1 601 - 3 000	2 517	178
	3 001 - 3 500	5 018	0
C Lätta lastbilar och personbilar klass II			
1 Lätta lastbilar och personbilar klass II som inte kan drivas med dieselolja	0 - 1 300	720	0
	1 301 - 1 600	903	164
	1 601 - 3 000	1 396	129
	3 001 -	3 197	0
2 Lätta lastbilar och personbilar klass II som kan drivas med dieselolja	0 - 1 300	2 187	0
	1 301 - 1 600	2 339	59
	1 601 - 3 000	2 517	178
	3 001 -	5 018	0

Lag 2009:1472.

Vägtrafikskatteförordning (2006:242)

utfärdad den 6 april 2006

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av vägtrafikskattelagen (2006:227) och lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt.

2 § Beteckningar som används i denna förordning har samma betydelse som i vägtrafikskattelagen (2006:227).

De beslutande myndigheternas uppgifter

Skatteverkets uppgifter

3 § Skatteverket ska, utöver vad som framgår av vägtrafikskattelagen (2006:227), samordna kontrollen av vägtrafikskatt, och fastställa formulär till de blanketter som behövs.

Skatteverket får, efter samråd med Transportstyrelsen, meddela närmare föreskrifter om debitering och betalning av vägtrafikskatt, samt att Transportstyrelsen i vägtrafikregistret ska föra in de särskilda uppgifter som behövs för debitering och betalning av vägtrafikskatt. *Förordning 2008:1187.*

4 § Om det finns anledning anta att ett brott har begåtts enligt vägtrafikskattelagen (2006:227) eller lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt, skall Skatteverket anmäla detta till åklagarmyndigheten. Anmälan skall dock inte göras om det kan antas att brottet inte kommer att medföra påföljd eller om anmälan av något annat skäl inte behövs.

Transportstyrelsens uppgifter

5 § Transportstyrelsen ska, utöver vad som framgår av vägtrafikskattelagen (2006:227),

1. svara för att de uppgifter som behövs för beräkning av skattevikt förs in i vägtrafikregistret,
2. beräkna skattevikt och föra in denna uppgift i vägtrafikregistret,
3. återbetala vägtrafikskatt, samt
4. begära indrivning av vägtrafikskatt samt avgifter som i samband med debitering av vägtrafikskatt tas ut enligt 6 kap. 18 § och 14 kap. 9 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister.

Vid indrivning gäller 3−9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229). Indrivning behöver inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor, om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

Transportstyrelsens uppgifter enligt första stycket 3 och 4 utförs för Skatteverkets räkning. *Förordning 2010:1839.*

5 a § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som behövs för att styrka att en bil uppfyller kraven enligt 2 kap. 11 a § första stycket 5 eller tredje stycket vägtrafikskattelagen (2006:227). *Förordning 2009:1473.*

Debitering och återbetalning av fordonsskatt

6 § Skatteår, skatteperioder och betalningsmånader för fordonen bestäms efter slutsiffran i fordonets registreringsnummer enligt följande uppställning.

Slutsiffra	Skatteår/ skatteperioder	Fordonsskatt	Betalningsmånad
1	skatteår:	maj-april	april
	skatteperioder:	maj-augusti	april
		september-december	augusti
		januari-april	december
2	skatteår:	juni-maj	maj
	skatteperioder:	juni-september	maj
		oktober-januari	september
		februari-maj	januari
3	skatteår:	juli-juni	juni
	skatteperioder:	juli-oktober	juni
		november-februari	oktober
		mars-juni	februari
4	skatteår:	september-augusti	augusti
	skatteperioder:	september-december	augusti
		januari-april	december
		maj-augusti	april
5	skatteår:	november-oktober	oktober
	skatteperioder:	november-februari	oktober
		mars-juni	februari
		juli-oktober	juni
6	skatteår:	december-november	november
	skatteperioder:	december-mars	november
		april-juli	mars
		augusti-november	juli
7	skatteår:	januari-december	december
	skatteperioder:	januari-april	december
		maj-augusti	april
		september-december	augusti
8	skatteår:	februari-januari	januari
	skatteperioder:	februari-maj	januari
		juni-september	maj
		oktober-januari	september
9	skatteår:	mars-februari	februari
	skatteperioder:	mars-juni	februari
		juli-oktober	juni
		november-februari	oktober

Slutsiffra	Skatteår/ skatteperioder	Fordonsskatt	Betalningsmånad
0	skatteår:	april-mars	mars
	skatteperioder:	april-juli	mars
		augusti-november	juli
		december-mars	november

7 § Fordonsskatt skall debiteras för ett skatteår eller en skatteperiod, om inte något annat följer av 2 kap. 18 §, 5 kap. 3 § andra eller tredje stycket, 4, 5 eller 7 § vägtrafikskattelagen (2006:227). Debiteringen skall avse skatt för tiden till utgången av skatteåret eller, om skatten för hela året överstiger 3 600 kronor, till utgången av skatteperioden, om inte något annat följer av 2 kap. 18 § eller 5 kap. 7 § vägtrafikskattelagen.

8 § Ett inbetalningskort för skatten ska sändas till den skattskyldige snarast möjligt, i fråga om betalning enligt 5 kap. 3 § första stycket vägtrafikskattelagen (2006:227), senast den 12 i betalningsmånaden.

Om en fordonsägare inte har fått inbetalningskortet, ska han eller hon anmäla detta till Transportstyrelsen senast en vecka innan skatten skall vara inbetald. *Förordning 2008:1187.*

9 § På begäran av den skattskyldige får fordonsskatt förskottsdebiteras. Fordonsskatt som förskottsdebiteras får avse närmast följande skatteår eller, om fordonsskatten skall betalas för skatteperiod, högst de tre närmast följande skatteperioderna.

Debitering av saluvagnsskatt

10 § Ett inbetalningskort för skatten skall sändas till den skattskyldige snarast möjligt efter det att saluvagnslicens enligt 19 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister har beslutats.

11 § Om skattskyldighet föreligger vid ingången av december månad ska ett inbetalningskort avseende saluvagnsskatt för närmast följande skatteår sändas till den skattskyldige senast den 10 december.

Om den skattskyldige inte har fått inbetalningskortet, ska han eller hon anmäla detta till Transportstyrelsen senast den 20 december. *Förordning 2008:1187.*

Omhändertagna registreringsskyltar

12 § Registreringsskyltar som har tagits om hand enligt 6 kap. 3 § första eller andra stycket vägtrafikskattelagen (2006:227) skall förvaras hos polismyndigheten under en vecka efter omhändertagandet.

Skyltarna får under denna tid återlämnas till fordonets ägare, om det visas att användningsförbud inte längre råder för fordonet enligt 6 kap. 1 och 2 §§ vägtrafikskattelagen. Om skyltarna inte återlämnas, skall polismyndigheten förstöra dem.

13 § Vid färd med ett fordon vars registreringsskyltar har tagits om hand enligt 6 kap. 3 § första eller andra stycket vägtrafikskattelagen (2006:227) skall det finnas ett bevis i fordonet om en polismans medgivande enligt tredje stycket i den paragrafen.

Överklagande

14 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande av beslut enligt denna förordning hos allmän förvaltningsdomstol.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2006:242

1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2006. Genom förordningen upphävs

a) fordonsskatteförordningen (1993:1028), och

b) förordningen (1976:767) om uppbörd av saluvagnsskatt, m.m.

2. I fråga om skatt som hänför sig till tiden före den 1 maj 2006 gäller fortfarande 3 § fordonsskatteförordningen.

3. Om det i en lag eller någon annan författning hänvisas till en bestämmelse som har ersatts med en bestämmelse i denna förordning, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

Till SFS 2008:1187

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2009:1473

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2010:1839

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Lag (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

4 december 1997

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Vägavgift skall betalas till staten enligt denna lag.

2 § Fordons- och viktbegreppen i denna lag har samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner, om inte annat sägs. *Lag 2001:570.*

2 a § Med fordonsår avses den uppgift i vägtrafikregistret som anger ett fordons årsmodell eller, om sådan uppgift saknas, tillverkningsår. Om båda uppgifterna saknas i registret avses med fordonsår det år under vilket fordonet första gången togs i bruk. *Lag 2006:474.*

Beskattningsmyndighet m.m.

3 § Beskattningsmyndighet i fråga om vägavgift är Skatteverket. *Lag 2003:721.*

4 § Skatteverket är central förvaltningsmyndighet i fråga om vägavgift. *Lag 2003:721.*

Avgiftspliktiga fordon

5 § För fordon som är eller bör vara registrerat i det svenska vägtrafikregistret *(svenskt fordon)*, och som inte är avställt eller tillfälligt registrerat, betalas vägavgift för rätten att använda det svenska vägnätet. För utländskt fordon betalas vägavgift för rätten att använda motorvägar och de vägar som anges i bilaga 1.

Avgiftsplikt gäller för motorfordon eller ledad motorfordonskombination med en totalvikt på minst 12 000 kilogram om fordonet är avsett uteslutande för godstransport på väg.

För svenskt fordon med draganordning grundas avgiftsplikten på den högsta tillåtna totalvikt som fordonskombinationen kan ha. *Lag 2001:570 (SKV A 2005:23, SKV M 2005:19).*

6 § Avgiftsplikt gäller inte för fordon som tillhör

1. försvarsmakten,
2. polisväsendet,
3. staten, en kommun eller någon annan och fordonet är avsett att användas för räddningstjänst, och
4. väghållningen.

En förutsättning för undantag enligt första stycket är att fordonet bär yttre kännetecken som visar att fordonet tillhör någon av de angivna kategorierna.

Avgiftsplikt gäller inte heller för fordon vars ålder, beräknad som skillnaden mellan fordonsåret och innevarande kalenderår, är trettio år eller äldre och som inte används i yrkesmässig trafik som avses i yrkestrafiklagen (1998:490).

För fordonskombinationer är det motorfordonet som är avgörande för om kombinationen är undantagen från avgiftsplikt. *Lag 2006:474.*

Avgiftsskyldiga

7 § Avgiftsskyldig för svenskt fordon är ägaren.

Som ägare anses den som är eller bör vara antecknad i vägtrafikregistret som ägare. *Lag 2006:236.*

8 § Avgiftsskyldig för ett utländskt fordon är den som vid tidpunkten för användningen av de i 5 § första stycket andra meningen nämnda vägarna äger eller för fordonet eller beslutar om användningen av fordonet eller har nyttjanderätt till det.

Om det finns flera avgiftsskyldiga, är de solidariskt ansvariga för den vägavgift som skall betalas.

Avgiftspliktens inträde

9 § Avgiftsplikt för svenskt fordon inträder när fordonet införs i vägtrafikregistret eller, om fordonet samtidigt avställs, då avställningen upphör. Om fordonet är avställt på ägarens begäran, inträder avgiftsplikt då avställningen upphör. För icke avgiftspliktigt fordon som ändras till avgiftspliktigt fordon inträder avgiftsplikten när fordonet tas upp i vägtrafikregistret som avgiftspliktigt, eller om det samtidigt avställs, då avställningen upphör. För fordon som tillhör någon av de i 6 § angivna kategorierna inträder avgiftsplikt när fordonet överlåts till annan, eller om fordonet är avställt eller ställs av vid överlåtelsen, då avställningen upphör.

Avgiftsplikt för utländskt fordon inträder när fordonet används på motorvägar och de vägar som anges i bilaga 1. *Lag 2001:570.*

Avgiftsperioder

10 § För svenskt fordon betalas vägavgift för en avgiftsperiod om ett år.

För utländskt fordon betalas vägavgift för kalenderdag, vecka, månad eller år. Längsta avgiftsperiod är ett år.

Vägavgiftens storlek

11 § Vägavgift tas ut med olika belopp beroende på antal axlar och vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordons motor uppfyller enligt följande.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	960 euro	96 euro	26 euro	8 euro
4 eller fler axlar	1 550 euro	155 euro	41 euro	8 euro

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	850 euro	85 euro	23 euro	8 euro
4 eller fler axlar	1 400 euro	140 euro	37 euro	8 euro

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	750 euro	75 euro	20 euro	8 euro
4 eller fler axlar	1 250 euro	125 euro	33 euro	8 euro

För svenskt fordon med draganordning bestäms vägavgiften efter det största möjliga antalet axlar som en fordonskombination kan ha. *Lag 2008:478. (RSV RSFS 2003:18, RSV M 2003:4).*

Beslut om vägavgift m.m. för svenskt fordon

12 § I fråga om vägavgift skall bestämmelserna i 4 kap. och 5 kap. 7 § vägtrafikskattelagen (2006:227) gälla i tillämpliga delar. Därvid förstås med

beskattningsmyndighet:	Skatteverket,
skattskyldig:	avgiftsskyldig,
skatteperiod:	avgiftsperiod,
skattskyldighet:	avgiftsskyldighet,
skattebelopp:	avgiftsbelopp.

Vid tillämpningen av denna lag görs efterprövning i stället för efterbeskattning. *Lag 2006:236.*

Betalning och återbetalning m.m.

Svenskt fordon

13 § Vägavgift skall betalas under kalendermånaden före den månad då avgiftsperioden börjar om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

När avgiftsplikt inträder skall vägavgift betalas senast tre veckor efter avgiftspliktens inträde.

Om ett fordons beskaffenhet ändras så att vägavgift skall tas ut med annat belopp skall ny vägavgift beslutas. Vägavgift skall betalas senast tre veckor efter utgången av den kalendermånad under vilken registreringsbesiktningen skedde eller senast skulle ha skett.

14 § Vägavgift skall betalas av,

1. den som är eller bör vara registrerad som ägare i vägtrafikregistret vid ingången av kalendermånaden före avgiftsperioden,
2. när avgiftsplikt inträder, den som är eller bör vara registrerad som ägare i vägtrafikregistret vid avgiftspliktens inträde,
3. när ett fordons beskaffenhet ändras så att vägavgift tas ut med ett annat belopp, den som är registrerad som ägare i vägtrafikregistret när registreringsbesiktningen skedde eller senast skulle ha skett. *Lag 2001:570.*

15 § Vägavgiften skall betalas genom att sättas in på ett särskilt konto.

Betalningen anses ha skett den dag då den har bokförts på kontot. *Lag 2006:236.*

16 § Paragrafen upphävd. *Lag 2008:478.*

17 § Vägavgift skall betalas tillbaka om

1. avgiftsplikt upphör för ett fordon under tid för vilken vägavgift har betalats, eller
2. ett fordons beskaffenhet ändras så att vägavgift skall tas ut med annat belopp.

I fall som avses i första stycket 1 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när avgiftsplikten upphörde. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att avgiftsplikten upphörde. Från det belopp som skall återbetalas dras en avgift på 25 euro.

I fall som avses i första stycket 2 återbetalas överskjutande belopp till den som var avgiftsskyldig när registreringsbesiktning skedde. Återbetalning skall ske med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från den dag registreringsbesiktning skedde. *Lag 2008:478.*

17 a § Har avgiftsplikten upphört innan avgiften är betald eller har ett fordons beskaffenhet ändrats så att vägavgift ska tas ut med annat belopp får avgiften sättas ned.

Beslut enligt första stycket fattas genom automatiserad behandling med stöd av uppgifter i vägtrafikregistret, i enlighet med vad som anges i 17 § tredje och fjärde styckena.

Om avgiften sätts ned på grund av att avgiftsplikten har upphört skall samma avgift tas ut som enligt 17 § andra stycket. *Lag 2008:478.*

18 § Dröjsmålsavgift skall tas ut, om vägavgiften inte betalas inom den tid och i den ordning som har bestämts enligt denna lag.

Dröjsmålsavgiften tas ut enligt bestämmelserna i lagen (1997:484) om dröjsmålsavgift.

Beskattningsmyndigheten får medge befrielse helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift, om det finns särskilda skäl. Bestämmelserna om beslut om vägavgift i denna lag gäller även beslut om sådan befrielse.

19 § Vid beräkning av vägavgift eller dröjsmålsavgift enligt 18 § andra stycket som ska påföras eller återbetalas ska beloppet avrundas till närmast lägre hela krontal. *Lag 2008:478.*

Utländskt fordon

20 § Paragrafen upphävd. *Lag 2008:478*.

21 § Vägavgift ska inte betalas för fordonet för den tid som motsvarande avgift enligt det i Bryssel den 9 februari 1994 underskrivna avtalet om uttag av en avgift för tunga fordon som använder vissa vägar och det i Bryssel den 18 september 1997 underskrivna protokollet avseende Sveriges anslutning till avtalet, betalats i annat land. Avtalet har ändrats genom det i Bryssel den 22 mars 2000 undertecknade protokollet för att tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999. Avtalet och protokollen publiceras i Sveriges internationella överenskommelser (SÖ). *Lag 2008:478.*

22 § Beskattningsmyndigheten ska efter ansökan besluta om återbetalning av vägavgift som betalats i Sverige och avser en avgiftsperiod på ett år. Vägavgiften betalas tillbaka med ett belopp som motsvarar den del av avgiften som belöper på antalet återstående hela månader för vilka avgift har betalats, räknat från det att ansökan kom in.

Från det belopp som ska återbetalas dras en avgift på 25 euro. *Lag 2008:478.*

Reglering av vägavgiften enligt euro-kursen

23 § Vägavgiften ska betalas i svenska kronor. De belopp i euro som anges i 11, 17 och 22 §§ omräknas till svenska kronor för varje kalenderår.

Omräkning sker enligt den kurs i svenska kronor av euro som gällde den första vardagen i oktober året innan och som offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning. Om ett belopp som beräknas för ett visst år före avrundning avviker från föregående års belopp med mindre än 5 procent, ska föregående års belopp fortsätta att gälla.

Regeringen fastställer före november månads utgång de omräknade belopp som enligt denna lag ska tas ut under påföljande kalenderår. Beloppen avrundas nedåt till närmast lägre hela krontal. *Lag 2008:478.*

Betalning av vägavgift för utländska fordon

24 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om betalning av vägavgift för utländska fordon. *Lag 2008:478.*

Användningsförbud

25 § Ett avgiftspliktigt fordon får inte användas, om föreskriven vägavgift inte har betalats.

Första stycket skall inte tillämpas om ett betalningsuppdrag avseende vägavgiften har lämnats till en bank eller liknande betalningsförmedlare, även om vägavgiften inte har hunnit bokföras på det sätt som föreskrivs i 15 § andra stycket. *Lag 2006:236.*

Indrivning av vägavgift för svenskt fordon

26 § Om vägavgift inte betalas i rätt tid skall avgiften lämnas för indrivning. Regeringen får föreskriva att indrivning inte behöver begäras för ringa belopp. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske.

Kontrollbestämmelser

27 § Ägaren av ett fordon är skyldig att se till att fordonet inte används i strid mot bestämmelserna i denna lag eller bestämmelser som har meddelats med stöd av denna lag. *Lag 2008:478.*

Straffbestämmelser m.m.

28 § Brukas ett fordon i strid mot 25 §, skall polisman ta hand om fordonets registreringsskyltar.

Den polisman som har tagit hand om registreringsskyltar får medge att fordonet förs till närmaste lämpliga avlastningsplats eller uppställningsplats.

29 § Ägaren av ett fordon som brukas i strid mot 25 § sedan fordonets registreringsskyltar har tagits om hand enligt 28 § döms till böter eller fängelse i högst sex månader, om han uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att göra vad som har ankommit på honom för att hindra att fordonet brukades.

Ägaren av ett fordon som på annat sätt brukas i strid mot 25 §, döms till penningböter, om han uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåtit att göra vad som ankommit på honom för att hindra att fordonet brukades.

30 § Den som brukar någon annans fordon utan lov har samma skyldigheter som ägaren enligt 27 § och döms i ägarens ställe enligt 29 §. Detsamma gäller den som innehar fordonet med nyttjanderätt och har befogenhet att bestämma vem som får föra fordonet eller anlitar någon annan förare än den ägaren har utsett.

31 § I de fall som avses i 29 § döms även föraren till samma straff, om han kände till att fordonet inte fick brukas. Detta gäller dock inte när fordonet provkörs vid kontroll, prövning, tillsyn eller haveriundersökning enligt 3 kap. 4 § fordonslagen (2002:574). *Lag 2002:579.*

32 § I fråga om fordon som tillhör eller brukas av dödsbo, aktiebolag, ekonomisk förening eller annan juridisk person, skall ansvarsbestämmelserna tillämpas på den eller dem som har rätt att företräda den juridiska personen. Om Transportstyrelsen på begäran av en juridisk person godtagit en viss fysisk person som bärare av ägares ansvar, skall dock bestämmelserna i stället gälla denne.

Ansvarsbestämmelserna för ägare eller brukare av fordon som är eller bör vara registrerat i det svenska vägtrafikregistret och inte är avställt skall i fråga om fordon som tillhör eller brukas av staten eller kommun tillämpas på förarens närmaste förman. Om denne har gjort vad som ankommer på honom för att hindra att ett brott mot lagen begås men detta ändå sker på grund av en överordnads åtgärd eller vållande, tillämpas ansvarsbestämmelserna i stället på den överordnade. *Lag 2008:1368.*

33 § Paragrafen upphävd. *Lag 2008:478.*

34 § Avgift enligt denna lag omfattas även av lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. *Lag 2003:550.*

Överklagande

35 § I fråga om vägavgift skall bestämmelserna om överklagande i 7 kap. och 8 kap. 3 § vägtrafikskattelagen (2006:227) gälla i tillämpliga delar. Därvid förstås med

skatteperiod:	avgiftsperiod,
efterbeskattning:	efterprövning,
skattskyldig:	avgiftsskyldig,
skattebelopp:	avgiftsbelopp.

Beslut enligt 22 § får inte överklagas. *Lag 2006:236.*

Ikraftträdande- och övergångbestämmelser:

Till SFS 1997:1137

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

2. Bestämmelserna i 8, 20–22 och 24–35 §§, samt bestämmelserna i 5 och 9–10 §§, såvitt avser utländska fordon, tillämpas först från och med den 1 februari 1998.

3. För svenskt fordon som är avgiftspliktigt vid ikraftträdandet skall den första avgiftsperioden vara den 1 februari 1998 – den 31 januari 1999 och vägavgiften skall betalas senast den 20 januari 1998.

4. För svenskt fordon som blir avgiftspliktigt under januari månad 1998 skall den första avgiftsperioden vara den 1 februari 1998 – den 31 januari 1999 och vägavgiften skall betalas senast tre veckor efter avgiftspliktens inträde.

5. För svenskt fordon för vilket avgiftsplikt upphör under januari månad 1998 återbetalas erlagd vägavgift utan avdrag av den avgift som anges i 17 §.

Till SFS 1999:436
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999

Till SFS 2000:487
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2000.
2. Vid återbetalning enligt 17 § tillämpas bestämmelsen i dess äldre lydelse om avgiftsplikten upphört eller fordonets beskaffenhet ändrats före ikraftträdandet.
3. Bestämmelsen i 17 a § tillämpas inte när avgiftsplikt upphört eller fordonets beskaffenhet ändrats före ikraftträdandet.

Till SFS 2000:1431
1. Denna lag träder i kraft såvitt avser 11, 17, 21, 22 och 23 §§ den dag regeringen bestämmer och i övrigt den 1 januari 2001.
2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.
3. Har vägavgift beslutats före ikraftträdandet enligt äldre föreskrifter skall skillnaden mellan den beslutade och en ny, högre vägavgift enligt 11 § i dess nya lydelse (tillkommande avgift) betalas för tiden från och med ikraftträdandet till utgången av avgiftsperioden. För kalendermånad utgör avgiften 1/12 och för dag 1/360 av vägavgiften för helt år.
4. Den som är avgiftsskyldig vid ikraftträdandet skall betala tillkommande avgift.
5. Tillkommande avgift skall betalas senast en månad efter ikraftträdandet.
6. Tillkommande avgift som understiger 300 kronor behöver inte betalas.
7. Brukandeförbudet i 25 § skall för tillkommande avgift gälla först efter sista betalningsdag.

Till SFS 2001:89 utfärdad den 8 mars 2001.
Regeringen föreskriver att 11, 17, 21, 22 och 23 §§ lagen (2000:1431) om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon skall träda i kraft den 1 april 2001.

Till SFS 2001:570
Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2002:579
Denna lag träder i kraft den 1 maj 2003.

Till SFS 2003:550
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
2. Äldre bestämmelser tillämpas i de fall 11 § förmånsrättslagen (1970:979), i sin lydelse enligt lagen (1975:1248) om ändring i nämnda lag, tillämpas.

Till SFS 2003:721
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2006:236

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:474

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2008:478

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:759 utfärdad den 11 september 2008.

Regeringen föreskriver att lagen (2008:478) om ändring i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon ska träda i kraft den 1 oktober 2008.

Till SFS 2008:1368

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Bilaga 1 till lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

Kartor som visar vägavgiftsbelagda vägar är inte intagna här

Väg nr	Från	Till
E 4	Uppsala (Gnista trafikplats)	Finska gränsen
E 10	Töre	Norska gränsen
E 12	Holmsund	Norska gränsen
E 14	Sundsvall	Norska gränsen
E 22	Karlskrona (Vedeby trafikplats)	Norrköping (Skälvs trafikplats)
E 65	Svedala (Svedala trafikplats)	Ystad (hamnen)

Förordning (1997:1140) om vägavgift för vissa tunga fordon

4 december 1997

Regeringen föreskriver följande

Inledande bestämmelser

1 § Beteckningar som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon, lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner och förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner. *Förordning 2002:941.*

2 § Skatteverket fastställer efter samråd med Transportstyrelsen blanketter för fastställande, uppbörd och kontroll av vägavgift. *Förordning 2008:1186.*

3 § Skatteverket får efter samråd med Transportstyrelsen meddela föreskrifter om att Transportstyrelsen i vägtrafikregistret ska föra in de särskilda uppgifter som behövs för påföring eller uppbörd av vägavgift. *Förordning 2008:1186.*

Påföring och uppbörd

4 § För Skatteverkets räkning beslutar Transportstyrelsen om vägavgift och dröjsmålsavgift samt verkställer uppbörd av sådana avgifter i fråga om fordon som är upptaget i det svenska vägtrafikregistret.

Saknas i vägtrafikregistret någon uppgift som behövs för bestämmande av vägavgift, får Skatteverket föreskriva att vägavgiften ska påföras enligt grunder som verket bestämmer. *Förordning 2008:1186.*

5 § Ett inbetalningskort avseende vägavgiften för svenskt fordon ska sändas till den avgiftsskyldige snarast möjligt, i fråga om uppbörd enligt 13 § första stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon dock senast den 12 i den månad då avgiften ska betalas.

Om en fordonsägare inte har fått inbetalningskortet, ska han eller hon anmäla detta till Transportstyrelsen senast en vecka innan vägavgiften ska vara inbetald. *Förordning 2008:1186.*

6 § På begäran av den avgiftsskyldige kan vägavgift förskottsdebiteras.

7 § Vid färd med ett fordon vars registreringsskyltar har tagits om hand enligt 28 § första stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon skall det i fordonet finnas ett bevis om en polismans medgivande enligt andra stycket den paragrafen.

Omhändertagna registreringsskyltar skall förvaras hos polismyndigheten under en vecka efter omhändertagandet. Skyltarna får under denna tid återlämnas till fordonets ägare om det visas att

brukandeförbud inte längre råder för fordonet enligt 25 § lagen om vägavgift för vissa tunga fordon. Återlämnas inte skyltarna, skall polismyndigheten förstöra dem.

8 § Transportstyrelsen begär indrivning för Skatteverkets räkning. Bestämmelser om begäran om indrivning finns i 4–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229). Att den betalningsskyldige skall uppmanas att betala fordringen innan ansökan om indrivning görs framgår av 3 § nämnda förordning.

Indrivning behöver inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt. *Förordning 2008:1186.*

9 § Skatteverket meddelar efter samråd med Transportstyrelsen föreskrifter för påföring och uppbörd av vägavgift. *Förordning 2008:1186.*

10 § Återbetalning av vägavgift enligt 17 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon beslutas och verkställs av Transportstyrelsen för Skatteverkets räkning. *Förordning 2008:1186.*

Betalning och återbetalning av vägavgift för utländska fordon

11 § Vägavgift för ett utländskt fordon ska betalas till Skatteverket. Skatteverket får bestämma att avgiften i stället ska betalas till en viss juridisk person. Skatteverket ska därvid beakta för Sverige bindande internationella åtaganden om vägavgifter.

Om en betalning av vägavgift görs till en sådan juridisk person som avses i första stycket eller dennes ombud, ska en anmälan till Skatteverket anses ha gjorts och ett beslut om avgift ska anses ha fattats av Skatteverket i enlighet med anmälan. *Förordning 2008:760*.

12 § Om Skatteverket bestämt att betalning ska göras till en viss juridisk person, får den juridiska personen, för att kunna genomföra sitt uppdrag, behandla personuppgifter hänförliga till sådan betalning i den omfattning som överenskommits med Skatteverket. Skatteverket är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som en sådan juridisk person genomför inom ramen för överenskommelsen. Den juridiska personen utgör då personuppgiftsbiträde *Förordning 2008:760.*

13 § Ett beslut om återbetalning enligt 22 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon får verkställas av en sådan juridisk person som avses i 11 §. *Förordning 2008:760.*

14 § Skatteverket får meddela sådana ytterligare föreskrifter som behövs för att ta ut vägavgift för ett utländskt fordon eller betala tillbaka en sådan avgift. *Förordning 2008:760.*

Ytterligare bestämmelser om fullgörande av ett internationellt åtagande

15 § Transportstyrelsen och Skatteverket ska lämna ut uppgift om huruvida vägavgift har betalats i Sverige för svenska eller utländska fordon när det är nödvändigt för att fullgöra ett sådant internationellt åtagande om vägavgifter som är bindande för Sverige. *Förordning 2008:1186.*

16 § En juridisk person som avses i 12 § får även behandla personuppgifter hänförliga till betalning av vägavgift för svenska fordon om det är nödvändigt för att fullgöra ett sådant internationellt åtagande om vägavgifter som är bindande för Sverige. Skatteverket är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som en sådan juridisk person genomför inom ramen för överenskommelsen. Den juridiska personen utgör då personuppgiftsbiträde. *Förordning 2008:760.*

17 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2008:760.*

18 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2008:760.*

19 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2008:760.*

20 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2008:760.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1997:1140
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1999:548
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:586
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 2001:676
Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2002:941
Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

Till SFS 2003:992
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004. Skatteverkets rätt enligt 19 § att återkalla medgivande enligt 12 § första stycket gäller även om försäljare brutit mot föreskrifter som har utfärdats av Skattemyndigheten i Örebro.

Till SFS 2008:760

1. Denna för ordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

3. En juridisk person som avses i 12 § får även behandla personuppgifter avseende betalning av vägavgift som gjorts före ikraftträdandet, om betalningen till någon del avser tid efter ikraftträdandet.

Till SFS 2008:1186

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Förordning (2005:858) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2006;

utfärdad den 17 november 2005

Regeringen fastställer enligt 23 § tredje stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon avgiften till följande belopp för år 2006.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaterna lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	8 743 kronor	874 kronor	236 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	14 117 kronor	1 411 kronor	373 kronor	72 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	7 741 kronor	774 kronor	209 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	12 751 kronor	1 275 kronor	336 kronor	72 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	6 831 kronor	683 kronor	182 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	11 385 kronor	1 138 kronor	300 kronor	72 kronor

Avgift för inlösen av årsbevis tas ut med 227 kronor.

Förordning (2006:1186) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2007;

utfärdad den 9 november 2006

Regeringen fastställer enligt 23 § tredje stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon avgiften till följande belopp för år 2007.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaterna lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	8 743 kronor	874 kronor	236 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	14 117 kronor	1 411 kronor	373 kronor	72 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	7 741 kronor	774 kronor	209 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	12 751 kronor	1 275 kronor	336 kronor	72 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	6 831 kronor	683 kronor	182 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	11 385 kronor	1 138 kronor	300 kronor	72 kronor

Avgift för inlösen av årsbevis tas ut med 227 kronor.

Förordning (2007:994) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2008;

utfärdad den 22 november 2007

Regeringen fastställer enligt 23 § tredje stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon avgiften till följande belopp för år 2008.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	8 743 kronor	874 kronor	236 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	14 117 kronor	1 411 kronor	373 kronor	72 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	7 741 kronor	774 kronor	209 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	12 751 kronor	1 275 kronor	336 kronor	72 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	6 831 kronor	683 kronor	182 kronor	72 kronor
4 eller fler axlar	11 385 kronor	1 138 kronor	300 kronor	72 kronor

Avgift för inlösen av årsbevis tas ut med 227 kronor.

Förordning (2008:920) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2009;

utfärdad den 20 november 2008

Regeringen fastställer enligt 23 § tredje stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon avgiften till följande belopp för år 2009.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	9 337 kronor	933 kronor	252 kronor	77 kronor
4 eller fler axlar	15 076 kronor	1 507 kronor	398 kronor	77 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	8 267 kronor	826 kronor	223 kronor	77 kronor
4 eller fler axlar	13 617 kronor	1 361 kronor	359 kronor	77 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	7 295 kronor	729 kronor	194 kronor	77 kronor
4 eller fler axlar	12 158 kronor	1 215 kronor	320 kronor	77 kronor

Avgift vid återbetalning av vägavgift tas ut med 243 kronor.

Förordning (2009:1221) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2010;

utfärdad den 19 november 2009.

Regeringen fastställer enligt 23 § tredje stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon avgiften till följande belopp för år 2010.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	9 337 kronor	933 kronor	252 kronor	77 kronor
4 eller fler axlar	15 076 kronor	1 507 kronor	398 kronor	77 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	8 267 kronor	826 kronor	223 kronor	77 kronor
4 eller fler axlar	13 617 kronor	1 361 kronor	359 kronor	77 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	7 295 kronor	729 kronor	194 kronor	77 kronor
4 eller fler axlar	12 158 kronor	1 215 kronor	320 kronor	77 kronor

Avgift vid återbetalning av vägavgift tas ut med 243 kronor.

Förordning (2010:1486) om fastställande av omräknade belopp för vägavgift för år 2011;

utfärdad den 25 november 2010.

Regeringen fastställer enligt 23 § tredje stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon avgiften till följande belopp för år 2011.

Fordon som inte uppfyller de av Europeiska gemenskapen fastställda kraven i rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG av den 22 januari 1996 om ändring av direktiv 88/77/EEG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	8 849 kronor	884 kronor	239 kronor	73 kronor
4 eller fler axlar	14 288 kronor	1 428 kronor	377 kronor	73 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad A i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	7 835 kronor	783 kronor	212 kronor	73 kronor
4 eller fler axlar	12 905 kronor	1 290 kronor	341 kronor	73 kronor

Fordon med de egenskaper som anges i rad B i tabellen i punkt 8.3.1.1 i bilaga I till direktiv 88/77/EEG i dess lydelse enligt direktiv 96/1/EG eller fordon som uppfyller högre ställda krav i senare lydelse.

Antal axlar	Avgift per år	Avgift per månad	Avgift per vecka	Avgift per dag
högst 3 axlar	6 913 kronor	691 kronor	184 kronor	73 kronor
4 eller fler axlar	11 522 kronor	1 152 kronor	304 kronor	73 kronor

Avgift vid återbetalning av vägavgift tas ut med 230 kronor.

Lag (1997:484) om dröjsmålsavgift

12 juni 1997

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Den som är betalningsskyldig för skatt, avgift eller ränta och som inte i rätt tid och på rätt sätt fullgör betalningsskyldigheten skall, i de fall det särskilt föreskrivs, betala en avgift (dröjsmålsavgift) enligt de grunder som anges i denna lag. *Lag 1999:1376.*

2 § Dröjsmålsavgift tas, om inte annat sägs nedan eller i 3 eller 4 §, ut med

1. två procent på belopp som betalas före utgången av den månad då beloppet skall betalas *(förfallomånaden),*
2. fyra procent på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden,
3. sex procent på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden,
4. sex procent, med tillägg av en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad, på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Dröjsmålsavgift tas ut med två procent på belopp som betalas inom tio dagar från den dag då beloppet skulle ha betalats.

3 § Dröjsmålsavgiften är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet är mindre än 100 kronor, får dröjsmålsavgift dock endast tas ut med motsvarande belopp.

4 § Om den betalningsskyldige skriftligen påmints om sin betalningsskyldighet och betalning sker senast viss i påminnelsen angiven dag, skall dröjsmålsavgift tas ut som om betalning skett den dag påminnelsen sändes.

Första stycket tillämpas inte i fråga om påminnelse av kronofogdemyndigheten sedan myndigheten beviljat uppskov med betalningen.

5 § Vid tillämpning av bestämmelserna i denna lag jämställs med inbetalning av skatt att verkställighet har skett eller säkerhet har tagits emot enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

6 § Om det finns särskilda skäl, får den myndighet som har beslutat om avgiften befria den betalningsskyldige helt eller delvis från skyldigheten att betala dröjsmålsavgift.

7 § Ett beslut om dröjsmålsavgift får överklagas på det sätt som gäller för överklagande av beslut om den skatt, avgift eller ränta som föranlett dröjsmålsavgiften. *Lag 1999:1376.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1997:484

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997.

Till SFS 1999:1376

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000. Äldre bestämmelser skall dock gälla beträffande dröjsmålsavgift som beslutats av Tullverket före ikraftträdandet.

Lag om trängselskatt (2004:629)

17 juni 2004

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Trängselskatt skall betalas till staten enligt denna lag.

2 § Skatteverket är beskattningsmyndighet.

För beskattningsmyndighetens räkning ska Transportstyrelsen, genom automatiserad behandling med stöd av uppgifter i vägtrafikregistret, besluta om trängselskatt och tilläggsavgift, om inte annat följer av 15, 15 a eller 20 §, samt verkställa uppbörd av sådan skatt och avgift *Lag 2008:1381*.

3 § Fordons- och viktbegreppen i denna lag har samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner.

3 a § Bestämmelserna i 26 och 27 §§ förvaltningslagen (1986:223) ska inte tillämpas i fråga om Transportstyrelsens beslut enligt denna lag. *Lag 2008:1381*.

Skattepliktiga fordon

4 § Trängselskatt betalas för bil som när skattskyldigheten inträder enligt 9 §

1. är införd i vägtrafikregistret, eller
2. brukas med stöd av saluvagnslicens.

5 § Skattepliktig är inte

1. bil som är registrerad på ägare som enligt lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall är undantagen från skatteplikt i Sverige,
2. bil som är antecknad som utryckningsfordon i vägtrafikregistret,
3. buss med en totalvikt av minst 14 ton,
4. EG-mobilkran, eller
5. bil som enligt 6 § undantagits från skatteplikt. *Lag 2009:229*.

Befrielse från skatteplikt i vissa fall

6 § Skatteverket skall efter ansökan från den som beviljats parkeringstillstånd för rörelsehindrade enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen (1975:88) med bemyndigande att meddela föreskrifter om trafik, transporter och kommunikationer, besluta om att till följd av parkeringstillståndet undanta en viss bil från skatteplikt. Om det finns synnerliga skäl skall Skatteverket undanta två bilar från skatteplikt.

Befrielse från skatteplikt enligt första stycket får inte medges om bilen enligt anteckning i vägtrafikregistret används i yrkesmässig trafik enligt yrkestrafiklagen (1998:490). *Lag 2007:616.*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag 2007:616.*

Skattskyldighet

8 § Skattskyldig är ägaren av bilen.

Som ägare av bilen anses

1. den som när skattskyldigheten inträder är eller bör vara upptagen i vägtrafikregistret som ägare, eller
2. i fråga om bil som används med stöd av saluvagnslicens, den som när skattskyldigheten inträder innehar licensen.

Skattskyldighetens inträde

9 § Skattskyldighet inträder när en skattepliktig bil brukas vid passage av en sådan betalstation i Stockholms kommun som anges i bilaga 1 till denna lag.

Skattskyldighet inträder när en skattepliktig bil brukas vid passage av en sådan betalstation i Göteborgs kommun som anges i bilaga 2 till denna lag. *Lag 2010:1023.*

Skattens omfattning

10 § Närmare bestämmelser om var och när skatt tas ut samt skattens storlek anges för Stockholms kommun i bilaga 1 till denna lag.

Närmare bestämmelser om var och när skatt tas ut samt skattens storlek anges för Göteborgs kommun i bilaga 2 till denna lag.
Lag 2010:1023.

Beskattningsbeslut

11 § Beskattningsbeslut ska fattas för varje bil, för vilken skattskyldighet enligt 9 § har inträtt. Varje beslut ska avse en kalendermånad.

Om mer än en person under en kalendermånad blivit skattskyldig för en bil, ska ett beskattningsbeslut fattas för varje skattskyldig.

Beskattningsbeslut enligt 2 § andra stycket ska fattas senast den 20 i kalendermånaden efter den månad som beslutet avser. *Lag 2008:185.*

Betalningstid för trängselskatt som har påförts genom automatiserad behandling

12 § Trängselskatt, som har beslutats enligt 2 § andra stycket, ska betalas senast den sista dagen i andra kalendermånaden efter den månad som beslutet avser. *Lag 2008:185.*

13 § Paragrafen upphävd. *Lag 2008:185.*

Tilläggsavgift

14 § Om trängselskatt inte betalas inom den tid som angetts i 12 §, 15 § andra stycket eller 15 a § andra stycket, ska en särskild avgift (tilläggsavgift) påföras den skattskyldige med 500 kronor. Tilläggsavgift får påföras en skattskyldig högst en gång per bil och kalendermånad.

Beslut om tilläggsavgift enligt 2 § andra stycket ska fattas senast 20 dagar efter dagen då skatten skulle ha betalats.

Tilläggsavgift och obetald trängselskatt ska betalas senast 30 dagar efter dagen för beslutet om tilläggsavgift. *Lag 2008:185.*

Rättelse

14 a § Om trängselskatt eller tilläggsavgift som har beslutats enligt 2 § andra stycket har blivit uppenbart oriktig på grund av misstag vid den automatiserade behandlingen, ska Transportstyrelsen rätta beslutet. *Lag 2008:1381.*

Beslut när trängselskatt eller tilläggsavgift inte har påförts genom automatiserad behandling

15 § Om det inte har fattats något beslut om trängselskatt eller tilläggsavgift enligt 2 § andra stycket, får beskattningsmyndigheten besluta i frågan. Sådant beslut får fattas, i fråga om trängselskatt, senast 60 dagar efter den dag då ett beslut enligt 2 § andra stycket senast skulle ha kunnat fattas och, i fråga om tilläggsavgift, senast 60 dagar efter dagen då skatten skulle ha betalats.

Trängselskatt eller tilläggsavgift som har påförts enligt första stycket ska betalas senast 30 dagar efter beslutsdagen. *Lag 2008:185.*

Omprövning

15 a § Beskattningsmyndigheten ska ompröva beslut om trängselskatt eller tilläggsavgift, om den skattskyldige begär det eller det finns andra skäl.

Trängselskatt eller tilläggsavgift som har påförts vid omprövning ska betalas senast 30 dagar efter beslutsdagen. *Lag 2008:185.*

15 b § När beskattningsmyndigheten på eget initiativ omprövar ett beslut, ska omprövningsbeslutet fattas senast 60 dagar efter dagen för det första beslutet som fattats i frågan.

En begäran av den skattskyldige om omprövning ska ha kommit in till beskattningsmyndigheten senast 60 dagar efter dagen för det första beslutet som fattats i frågan. Om Transportstyrelsen har beslutat om rättelse eller om beskattningsmyndigheten på eget initiativ har omprövat ett beslut, ska en begäran om omprövning av beslutet ha kommit in senast 60 dagar efter beslutsdagen.

När beskattningsmyndigheten på den skattskyldiges begäran omprövar ett beslut om tilläggsavgift, får myndigheten samtidigt till den skattskyldiges fördel ompröva det beskattningsbeslut som föregått tilläggsavgiften, även om tiden för att begära omprövning av detta beslut har gått ut. *Lag 2008:1381.*

Inbetalning av skatt och avgift

16 § Inbetalning av skatt och avgift skall göras genom insättning på ett särskilt konto för skatte- och avgiftsbetalningar enligt denna lag.

Skatten och avgiften anses ha betalats den dag då betalningen har bokförts på det särskilda kontot.

Anstånd med betalning

17 § Bestämmelserna i 17 kap. 2 och 2 a §§ samt 19 kap. 6 § första och tredje styckena skattebetalningslagen (1997:483) ska tillämpas i fråga om anstånd med betalning av trängselskatt och tilläggsavgift. Med skattetillägg ska då i stället avses tilläggsavgift. *Lag 2008:185.*

Befrielse och återbetalning

18 § Beskattningsmyndigheten får, självmant eller efter ansökan av den skattskyldige, besluta att trängselskatt eller tilläggsavgift helt eller delvis inte ska tas ut, eller ska återbetalas, om det skulle framstå som uppenbart oskäligt att ta ut skatten eller avgiften. *Lag 2008:185.*

Överklagande

19 § Beslut som avses i 15, 15 a, 17 och 18 §§ får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Beslut som avses i 6 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den sökande eller av det allmänna ombudet hos Skatteverket. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas. *Lag 2008:185.*

20 § Överklagande av den skattskyldige eller av sökanden skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten inom tre veckor från den dag då den skattskyldige eller sökanden fick del av beslutet. Överklagande av allmänna ombudet skall ha kommit in till beskattningsmyndigheten inom tre veckor från dagen för det överklagande beslutet.

Det allmänna ombudet får föra talan till den skattskyldiges förmån. Ombudet har då samma behörighet som den skattskyldige.

Beskattningsmyndigheten skall snarast ompröva det överklagade beslutet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

21 § Vid handläggning i förvaltningsrätt av mål om tilläggsavgift skall muntlig förhandling hållas, om den skattskyldige begär det. Muntlig förhandling behövs dock inte, om det finns anledning att anta att tilläggsavgiften inte kommer att tas ut. *Lag 2009:843.*

22 § En begäran om omprövning eller ett överklagande av ett beslut enligt denna lag inverkar inte på skyldigheten att betala den skatt eller avgift som omprövningen eller överklagandet avser.

Verkställighet

23 § Om skatt eller avgift enligt denna lag inte betalas i rätt tid, skall den lämnas för indrivning. Regeringen får meddela föreskrifter om att indrivning inte behöver begäras för ett ringa belopp.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. Vid indrivning får verkställighet ske enligt utsökningsbalken.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2004:629

1. Denna lag, utom bilagan till lagen, träder i kraft den 1 januari 2005.

2. Bilagan till lagen träder i kraft den dag regeringen bestämmer och gäller till och med utgången av juli 2006, men tillämpas även därefter för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 augusti 2006.

Till SFS 2004:1037 utfärdad den 25 november 2004

Till SFS 2005:238

Regeringen föreskriver att bilagan avseende Stockholms kommun till lagen (2004:629) om trängselskatt skall träda i kraft den 3 januari 2006.

Till SFS 2005:547 utfärdad den 16 juni 2005

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att punkt 1 i bilagan till lagen (2004:629) om trängselskatt skall ha följande lydelse.

Till SFS 2005:897

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Till SFS 2006:241

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

Till SFS 2006:334

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2006. Äldre bestämmelse gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:616

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2007. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:617

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2012. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:185

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:1041

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2. För bil som före ikraftträdandet dels är införd i vägtrafikregistret, dels är undantagen från skatteplikt enligt 5 § 4, gäller 5 § i sin äldre lydelse till och med den 31 juli 2012.

Till SFS 2008:1042 utfärdad den 27 november 2008

Enligt riksdagens beslut föreskrivs att lagen (2007:617) om ändring i lagen (2004:629) om trängselskatt ska utgå.

Till SFS 2008:1381

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2009:229

Denna lag träder i kraft den 29 april 2009.

Till SFS 2009:843

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2010:1023

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Bestämmelserna i 9 § andra stycket och 10 § andra stycket tillämpas från och med den 1 januari 2013.

Bilaga 1

Stockholms kommun

1. Karta av vilken framgår var de skattebelagda betalstationerna skall placeras.

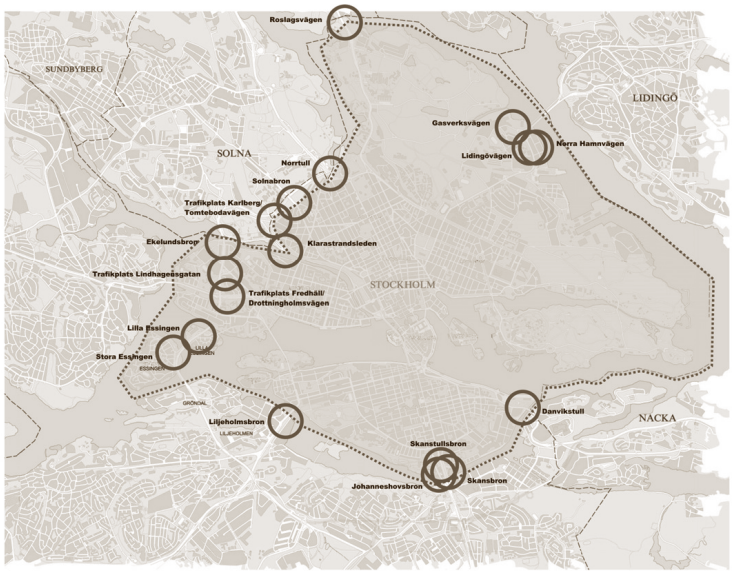

2. Trängselskatt skall betalas under vardagar utom lördagar under följande tider och med följande belopp vid passage av en sådan betalstation som är markerad på kartan. Dag före helgdag och under juli månad skall dock ingen skatt tas ut. Tidpunkten för passagen skall bestämmas av timmen och den påbörjade minuten.

Tider/Klockan	Skattebelopp kronor
06.30–06.59	10
07.00–07.29	15
07.30–08.29	20
08.30–08.59	15
09.00–15.29	10
15.30–15.59	15
16.00–17.29	20
17.30–17.59	15
18.00–18.29	10

3. Den sammanlagda skatten per kalenderdygn och bil skall högst uppgå till 60 kronor.

4. Skattskyldigheten enligt 9 § inträder inte om en bil vid passage till eller från Lidingö kommun passerar två skilda betalstationer, varav den ena skall vara någon av betalstationerna vid Gasverksvägen, Lidingövägen eller Norra Hamnvägen, och tiden mellan passagerna inte överstiger 30 minuter. *Lag 2007:616*.

Bilaga 2

Göteborgs kommun

1. Karta av vilken det framgår var de skattebelagda betalstationerna ska placeras.

2. Trängselskatt ska betalas under vardagar utom lördagar under följande tider och med följande belopp vid passage av en sådan betalstation som är markerad på kartan. Dag före helgdag och under juli månad ska dock ingen skatt tas ut. Tidpunkten för passagen ska bestämmas av timmen och den påbörjade minuten.

Tider/Klockan	Skattebelopp kronor
06.00–06.29	8
06.30–06.59	13
07.00–07.59	18
08.00–08.29	13
08.30–14.59	8
15.00–15.29	13
15.30–16.59	18
17.00–17.59	13
18.00–18.29	8

3. Den sammanlagda skatten per kalenderdygn och bil ska högst uppgå till 60 kronor. *Lag 2010:1023.*

Förordning om trängselskatt (2004:987)

11 november 2004

Regeringen föreskriver följande.

Tillämpningsområde och definitioner

1 § Denna förordning gäller vid tillämpning av lagen (2004:629) om trängselskatt.

2 § Uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i lagen (2004:629) om trängselskatt.

De beslutande myndigheternas uppgifter

Skatteverkets uppgifter

3 § Skatteverket ska, utöver vad som framgår av lagen (2004:629) om trängselskatt,

1. samordna kontrollen av trängselskatt, och
2. fastställa formulär som behövs för tillämpningen av lagen om trängselskatt.

Skatteverket får meddela de föreskrifter som behövs för debitering och betalning av trängselskatt.

Skatteverkets uppgifter enligt första stycket 2 och andra stycket ska utföras efter samråd med Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1189.*

Transportstyrelsens uppgifter

4 § Transportstyrelsen ska, utöver vad som framgår av lagen (2004:629) om trängselskatt och förordningen (2001:650) om vägtrafikregister, svara för

1. att återbetalning sker i enlighet med beskattningsmyndighetens beslut enligt 18 § lagen om trängselskatt, och
2. att en obetald fordran lämnas för indrivning enligt 23 § lagen om trängselskatt.

Transportstyrelsens uppgifter enligt första stycket utförs för Skatteverkets räkning.

Vid indrivning gäller 3–9 §§ indrivningsförordningen (1993:1229).

Indrivning behöver inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivningen inte krävs från allmän synpunkt. *Förordning 2008:1189.*

5 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2008:380.*

6 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2008:380.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2004:987

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2008:380

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2008. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:1189

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Utdrag ur Skattebetalningslagen (1997:483)

12 juni 1997

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

10 kap. Skyldighet att lämna deklaration

Hur en deklaration skall lämnas

27 § Om någon inte fullgör sin skyldighet att lämna en preliminär självdeklaration eller en skattedeklaration eller lämnar en ofullständig sådan deklaration, får Skatteverket förelägga den deklarationsskyldige att lämna deklarationen eller att komplettera den. *Lag 2003:664.*

14 kap. Utredning i skatteärenden

Den skattskyldiges rätt att yttra sig

1 § Innan ett ärende avgörs skall den skattskyldige ges tillfälle att yttra sig, om det inte är onödigt.

I fråga om den skattskyldiges rätt att få del av uppgifter som har tillförts ärendet genom någon annan än den skattskyldige själv och få tillfälle att yttra sig över dem gäller bestämmelserna i 17 § förvaltningslagen (1986:223).

Identitetskontroll

1 a § En näringsidkare som omsätter investeringsguld som avses i 1 kap. 18 § mervärdesskattelagen (1994:200) i Sverige eller till ett annat EG-land ska vid transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 10 000 kronor eller mer kontrollera identiteten hos köparen. Detsamma gäller om transaktionen understiger 10 000 kronor men kan antas ha samband med en annan transaktion och tillsammans med denna uppgår till minst detta belopp. Om summan inte är känd vid tidpunkten för en transaktion, ska identiteten kontrolleras så snart summan av transaktionerna uppgår till minst 10 000 kronor.

Bestämmelserna i 2 kap. 2 § första stycket 1, 3 § första stycket 2, 5 § 2 a och 6 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska även gälla vid transaktioner som avses i första stycket.

Säljaren ska föra anteckningar om identitetskontrollen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om anteckningsskyldigheten.

Handlingar eller uppgifter som använts vid identitetskontroll ska bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår kontrollen gjordes. *Lag 2009:68.*

Skyldighet att föra anteckningar

2 § En deklarationsskyldig skall i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt se till att det finns underlag för fullgörandet av deklarations- och annan uppgiftsskyldighet samt för kontroll av uppgiftsskyldigheten och beskattningen.

Underlaget skall bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår underlaget avser. Underlag för att kunna fullgöra skyldigheten att jämka enligt 8 a kap. mervärdesskattelagen (1994:200) skall dock bevaras under sju år efter utgången av det kalenderår då korrigeringstiden löpte ut. *Lag 2000:501.*

Föreläggande att lämna uppgift

3 § Skatteverket får förelägga

1. den som är eller kan antas vara deklarationsskyldig att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av deklarationen eller av annan uppgiftsskyldighet enligt denna lag,
2. den som ska utföra identitetskontroll enligt 1 a § att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som använts vid identitetskontrollen,
3. den som är eller kan antas vara skyldig att redovisa punktskatt att lämna varuprov eller beskriva varor eller tjänster som används, säljs eller på annat sätt tillhandahålls i verksamheten, och
4. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än dödsbo, att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som behövs för kontroll av att skyldigheten enligt 14 kap. 2 § denna lag fullgörs. *Lag 2010:851.*

4 § Skatteverket får förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är annan juridisk person än dödsbo att lämna uppgift, visa upp handling eller lämna över en kopia av handling som rör rättshandling mellan den som föreläggs och den med vilken han har ingått rättshandlingen (kontrolluppgift). Föreläggande får meddelas, om kontrolluppgiften har betydelse för beskattning enligt denna lag.

Om det finns särskilda skäl, får även någon annan person än som avses i första stycket föreläggas att lämna kontrolluppgift. *Lag 2003:664.*

5 § Bestämmelserna i 3 kap. 13–14 c §§ taxeringslagen (1990:324) om handlingar och uppgifter som skall undantas från föreläggande gäller även vid föreläggande enligt 3 eller 4 §.

Besök eller annat personligt sammanträffande

6 § Om uppgifter i en skattedeklaration eller någon annan handling av betydelse för beskattningen behöver kontrolleras genom avstämning mot räkenskaper, anteckningar eller andra handlingar, får Skatteverket komma överens med uppgiftslämnaren om att en sådan

avstämning skall göras vid besök hos uppgiftslämnaren eller vid ett annat personligt sammanträffande.

Överenskommelse får träffas även om besiktning av lokaler, inventarier, lager eller annat som är av betydelse för kontrollen. *Lag 2003:664.*

Skatterevision

7 § Skatteverket får besluta om skatterevision för att kontrollera

1. att deklarations- och annan uppgiftsskyldighet fullgjorts riktigt och fullständigt,
2. att förutsättningar finns att fullgöra uppgiftsskyldighet som kan antas uppkomma,
3. skatteupplag enligt lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller lagen (1994:1776) om skatt på energi,
4. att den som ansökt om återbetalning, kompensation eller nedsättning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 9 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter, eller
5. att den som ansökt om återbetalning av punktskatt i fall som avses i 1 kap. 4 § tredje stycket 8 har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter.

Skatteverket får besluta om skatterevision också för att inhämta uppgifter av betydelse för kontroll enligt första stycket 1–4 av någon annan än den som revideras. *Lag 2003:664.*

7 a § Skatterevision får göras hos

1. den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078),
2. någon annan juridisk person än dödsbo,
3. den som har anmält sig för registrering enligt 3 kap. 1 §,
4. den som har ansökt om eller fått en F-skattsedel enligt 4 kap.,
5. sådant ombud för en utländsk företagare som avses i 23 kap. 4 §,
6. sådan representant som avses i 16 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, 15 a § lagen (1994:1564) om alkoholskatt eller 4 kap. 9 a § lagen (1994:1776) om skatt på energi,
7. den som har ansökt om godkännande som upplagshavare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi,
8. den som har ansökt om registrering som varumottagare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi, och
9. den som har ansökt om godkännande som skattebefriad förbrukare enligt lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi och
10. den som har ansökt om godkännande som registrerad avsändare enligt lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt eller lagen om skatt på energi.

I övrigt gäller för skatterevision bestämmelserna om taxeringsrevision i 3 kap. 9–14 c §§ taxeringslagen (1990:324). *Lag 2009:1506.*

Utlämnande av uppgifter

8 § Uppgifter som en myndighet förfogar över och som behövs för kontroll av att bestämmelserna i denna lag har följts, skall lämnas ut enligt bestämmelserna i 3 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324).

Bestämmelserna om utlämnande av uppgifter i 3 kap. 17 § taxeringslagen gäller också för uppgifter som avses i denna lag.

17 kap. Anstånd med inbetalning av skatt

Anstånd vid omprövning eller överklagande

2 § Skatteverket får bevilja anstånd med inbetalning av skatt

1. om det kan antas att den skattskyldige kommer att få befrielse helt eller delvis från skatten,
2. om den skattskyldige begärt omprövning av eller överklagat ett beskattningsbeslut och det är tveksamt om den skattskyldige kommer att bli skyldig att betala skatten, eller
3. om den skattskyldige begärt omprövning av ett beskattningsbeslut eller ett sådant beslut överklagats och det skulle medföra betydande skadeverkningar för den skattskyldige eller annars framstå som oskäligt att betala skatten.

Om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor, får verket bevilja anstånd med inbetalning av den skatt som är beroende av utgången i förhandsbeskedsärendet.

Anståndstiden får bestämmas till längst tre månader efter den dag då beslut fattades med anledning av begäran om befrielse eller omprövning eller med anledning av överklagandet eller ansökan om förhandsbesked. *Lag 2003:664.*

2 a § Även om förutsättningarna i 2 § inte är uppfyllda skall Skatteverket efter ansökan av den skattskyldige bevilja anstånd med betalning av skattetillägget, om den skattskyldige har begärt omprövning av eller till förvaltningsrätten överklagat skattetilläggsbeslutet eller beslutet i den fråga som föranlett skattetillägget. Detta gäller dock inte vid begäran om omprövning, om den skattskyldige tidigare har beviljats anstånd med betalningen av skattetillägget enligt denna paragraf i avvaktan på Skatteverkets omprövning avseende samma fråga.

Anståndstiden skall bestämmas till dess att Skatteverket har meddelat beslut i omprövningsärendet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut eller, vid överklagande till förvaltningsrätten, till dess att förvaltningsrätten har meddelat beslut med anledning av överklagandet eller längst tre månader efter dagen för detta beslut. *Lag 2009:826.*

19 kap. Ränta Kostnadsränta

Kostnadsränta vid anstånd

6 § När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd enligt 17 kap. och som ska betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag till och med den dag betalning senast ska ske med anledning av beslutet om anstånd.

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § ska dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan. *Lag 2009:1231.*

21 kap. Omprövning

Tidsfrist för efterbeskattning

17 § Om den skattskyldige har avlidit, skall beslut om efterbeskattning meddelas senast under andra året efter utgången av det kalenderår då bouppteckningen efter den avlidne gavs in för registrering.

18 § Om den skattskyldige på det sätt som anges i 14 § andra stycket skattebrottslagen (1971:69) delgetts underrättelse om misstanke om brott som avser skatt enligt denna lag eller om åtal har väckts mot den skattskyldige för sådant brott, får ett beslut om efterbeskattning meddelas för den redovisningsperiod som brottet avser även efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §. Detsamma gäller om tiden för att döma den skattskyldige till påföljd för ett sådant brott har förlängts genom beslut enligt 14 a § skattebrottslagen.

Beslut om efterbeskattning får i de fall som avses i 12 § skattebrottslagen också meddelas efter utgången av den tid som anges i 14 eller 15 §.

19 § Beslut om efterbeskattning enligt 18 § första stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då någon av de där angivna åtgärderna först vidtogs. Beslut om efterbeskattning enligt 18 § andra stycket skall meddelas före utgången av kalenderåret efter det år då åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69) vidtagits. Om den skattskyldige har avlidit, skall dock ett beslut om efterbeskattning meddelas inom sex månader från dödsfallet.

Beslutet skall, utom i fall som avses i 12 § skattebrottslagen, undanröjas av Skatteverket, om åtal inte väcks på grundval av den förundersökning som föranlett underrättelsen om brottsmisstanke eller beslutet om tidsförlängning eller, om åtal har väckts, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. *Lag 2003:664.*

20 § Bestämmelserna i 18 och 19 §§ tillämpas också på en juridisk persons beskattning, om en åtgärd som avses i 18 § första stycket har vidtagits mot den som har företrätt den juridiska personen eller om företrädaren frivilligt vidtagit någon åtgärd som avses i 12 § skattebrottslagen (1971:69).

23 kap. Övriga bestämmelser

Vite

2 § Ett föreläggande enligt denna lag får förenas med vite, om det finns anledning att anta att det annars inte följs. Vite får inte föreläggas staten, ett landsting, en kommun eller en tjänsteman i tjänsten. Finns det anledning att anta att den deklarationsskyldige eller, om den deklarationsskyldige är juridisk person, ställföreträdare för den deklarationsskyldige har begått en gärning som är straffbelagd eller kan leda till skattetillägg, får den deklarationsskyldige inte föreläggas enligt 14 kap. 3 § vid vite att medverka i utredningen av en fråga som har samband med den misstänkta gärningen.

Fråga om utdömande av vite prövas av den länsrätt som är behörig att pröva ett överklagande av beslut enligt denna lag.

Vid prövning av en fråga om utdömande av vite får även vitets lämplighet bedömas. *Lag 2003:664.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1998:194

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1999:641

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 1999:1118

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 1999. I fråga om den som är skyldig att föra räkenskaper enligt jordbruksbokföringslagen (1979:141) skall 14 kap. 4 och 7 §§ även därefter tillämpas i sin äldre lydelse.

Till SFS 2000:501

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2001. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2001:328

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001. Om en boupptecknin, arvsdeklaration eller gåvodeklaration kommit in till en tingsrätt eller skattemyndighet före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 2001:970

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002 och tillämpas i fråga om 3 kap. 1 § och 10 kap. 9 § i paragrafernas nya lydelse i fråga om skattskyldighet som inträder den 1 juli 2002 eller senare.

Till SFS 2001:1239

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
2. Den nya lydelsen av 10 kap. 31§ andra stycket tillämpas första gången vid 2002 år taxering.

3. Den nya lydelsen av 5 kap. 9 § 9–12, 10 kap., 31 § första stycket och 18 kap. 3 § tillämpas från och med det beskattningsår som börjar den 1 januari eller senare under 2002.

Till SFS 2002:400

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

2. Genom lagen upphävs lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter. Den upphävda lagen skall dock fortfarande tillämpas i fråga om

a) redovisningsperioder som börjar före den 1 januari 2003, och

b) skattepliktiga händelser som inte skall hänföras till någon redovisningsperiod och som inträffat före den 1 januari 2003.

Till SFS 2003:212

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003. Det nya 15 kap. tillämpas första gången när det gäller

a) preliminär skatt: på skatt som avser inkomståret 2004,

b) skatt som skall redovisas i en skattedeklaration: på skatt som avser en redovisningsperiod som påbörjas efter utgången av år 2003,

c) skatt som skall redovisas i en särskild skattedeklaration: på skatt som avser en skattepliktig händelse som inträffat efter utgången av år 2003.

Till SFS 2003:664

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Äldre föreskrifter i 2 kap. 6 § första stycket gäller fortfarande om handlingen har getts in före ikraftträdandet.

3. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 4 §, 4 kap. 15 § första stycket, 5 kap. 15 §, 10 kap. 5, 8, 10 eller 27 §, 14 kap. 3 eller 4 § eller 21 kap. 6 § att inge uppgifter till skattemyndighet skall efter ikraftträdandet uppgifterna i stället lämnas till Skatteverket.

4. Äldre föreskrifter i 5 kap. 16 § första stycket 4 gäller fortfarande för beslut och intyg från skattemyndighet.

5. Äldre föreskrifter i 8 kap. 1 § första stycket, 6 § andra stycket, 7 § andra stycket, 11 § första stycket, 16 §, 17 § andra stycket, 22 § andra stycket, 23 §, 27 § första stycket, 9 kap. 2 § andra och tredje styckena, 10 kap. 19 § första stycket, 10 a kap. 2 och 7 §§, 21 §, 24 § första stycket, 28 §, 31 § första stycket, 35 § andra stycket, 16 kap. 6 § fjärde stycket, 17 kap. 4, 5, 6 a och 7 §§, 19 kap. 7 § första stycket, 21 kap. 12 §, 2, 21 kap. 16 § samt 23 kap. 3 § gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

6. Äldre föreskrifter i 21 kap. 11 § 1 gäller fortfarande för uppgift som lämnats till skattemyndighet.

7. Äldre föreskrifter i 10 a kap. 18 § och 22 kap. 1 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som sägs om Riksskatteverket i 10 a kap. 18 § första stycket respektive 22 kap. 1 § första stycket tredje meningen skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket. Även överklagande av beslut om anstånd med inbetalning av skatt som har

fattats efter ikraftträdandet skall då prövas av den domstol som prövar överklagandet av själva skattebeslutet.

8. Föreskrifterna i 22 kap. 9 § skall fortfarande tillämpas på förhållanden som är hänförliga till tid före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla det allmänna ombudet hos Skatteverket.

9. Föreskrifterna i 12 kap. 8 c § gäller även om det är skattemyndighet som har begärt ställande av sådan säkerhet som avses i 11 kap. 11 c §.

10. Föreskrifterna i 15 kap. 3 § och 21 kap. 9 § andra stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

11. Föreskrifterna i 21 kap. 13 § andra stycket om hinder mot efterbeskattning i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

12. Föreskrifterna i 23 kap. 2 § andra stycket gäller inte för ansökan om utdömande av vite som getts in före ikraftträdandet.

13. Föreskrifterna i 23 kap. 4 § gäller också ombud som godkänts av skattemyndighet.

14. De upphävda föreskrifterna i 22 kap. 8 § gäller fortfarande om Riksskatteverket har överklagat ett beskattningsbeslut.

Till SFS 2004:435

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:1186

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2004:1345

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005. Äldre bestämmelser om skatt och förseningsavgift enligt lagen (1941:416) om arvskatt och gåvoskatt skall fortfarande tillämpas i fall skattskyldighet enligt den lagen har inträtt före utgången av år 2004.

Till SFS 2006:1429

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre bestämmelser skall fortfarande tillämpas beträffande betalningsskyldighet för avgifter enligt lagen (2004:1237) om särskild sjukförsäkringsavgift som avser sjukpenning som har utgetts före den 1 november 2006.

Till SFS 2009:68

Denna lag träder i kraft den 15 mars 2009.

Till SFS 2009:826

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1231

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjats efter den 31 december 2009.

Till SFS 2009:1506

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för tid från och med den 1 april 2010.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 april 2010.

3. Bestämmelsen i 14 kap. 7 a § första stycket 10 tillämpas dock från och med ikraftträdandet.

Till SFS 2010:851

Denna lag träder i kraft den 1 november 2010.

Utdrag ur Taxeringslagen (1990:324)

utfärdad den 10 maj 1990

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

6 kap. Överklagande

Överklagande av Skatteverkets beslut

5 § Skatteverket skall pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall verket avvisa det, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att Skatteverket har lämnat den skattskyldige en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden kommit in till en allmän förvaltningsdomstol. Överklagandet skall då omedelbart översändas till Skatteverket med uppgift om den dag då handlingen kom in till domstolen. *Lag 2003:655.*

6 § Skatteverket skall snarast ompröva det överklagade beslutet. Detta gäller dock inte om överklagandet skall avvisas enligt 5 § eller hinder mot omprövning föreligger enligt 4 kap. 8 §.

Ett överklagande förfaller, om Skatteverket ändrar beslutet så som den skattskyldige begär.

Om verket ändrar beslutet på annat sätt än den skattskyldige begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet. Finns skäl för det, får verket lämna den skattskyldige tillfälle att återkalla överklagandet. *Lag 2003:655.*

7 § Om överklagandet inte avvisas enligt 5 § eller förfaller enligt 6 §, skall Skatteverket överlämna överklagandet, sitt omprövningsbeslut och övriga handlingar i ärendet till förvaltningsrätten. Om det finns särskilda skäl får överklagandet överlämnas till förvaltningsrätten utan föregående omprövning. *Lag 2009:805.*

Överklagande av länsrättens och kammarrättens beslut

10 § Förvaltningsrättens beslut avseende Skatteverkets beslut att avvisa en begäran om omprövning såsom för sent inkommen får inte överklagas. *Lag 2009:805*.

14 § Om en part har överklagat ett beslut av förvaltningsrätt eller kammarrätt, får även motparten ge in ett överklagande, trots att den för honom gällande tiden för överklagande gått ut. Ett sådant överklagande skall ges in inom en månad från utgången av den tid inom vilken det första överklagandet skulle ha gjorts.

Återkallas eller förfaller det första överklagandet av någon annan anledning, förfaller också det senare. *Lag 2009:805.*

17 § Skatteverket får inom den för verket gällande tiden för överklagande föra talan till den skattskyldiges förmån. Verket har då samma behörighet som den skattskyldige. Motsvarande gäller för det allmänna ombudet om ombudet fört det allmännas talan. *Lag 2003:655.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1990:324

1. Denna lag träder i kraft den 30 juni 1990 då taxeringslagen (1956:623) skall upphöra att gälla. Den nya lagen tillämpas första gången på ärenden och mål som avser 1991 års taxering.

2. Den gamla lagen skall fortfarande tillämpas på ärenden och mål avseende 1990 och tidigare års taxeringar. Vad som i den gamla lagen sägs om länsskattemyndighet och lokal skattemyndighet skall från och med den 1 januari 1991 gälla skattemyndighet. Straffet för brott mot 120 § andra stycket i gamla lagen skall i stället för böter, högst femhundra kronor, vara penningböter. *Lag 1991:314*.

3. Bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3 kap. 8 § i den nya lagen om vem som får besluta om taxeringsrevision tillämpas i fråga om beslut om taxeringsrevision som fattas från och med den 1 januari 1991.

4. I mål som anhängiggörs hos regeringsrätten från och med den 1 januari 1991 skall riksskatteverket föra det allmännas talan. Bestämmelserna i 6 kap. 13 § andra stycket, 16 § tredje stycket och 17 § i den nya lagen gäller därvid. *Lag 1991:695*.

Till SFS 2003:655

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Om någon före ikraftträdandet har förelagts enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 5 § eller 12 § fjärde stycket eller 4 kap. 10 § att fullgöra en skyldighet enligt lagen gentemot skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet skyldigheten i stället fullgöras gentemot Skatteverket.

3. Äldre föreskrifter i 3 kap. 14 § första stycket om behörig länsrätt gäller fortfarande för begäran som har getts in före ikraftträdandet.

4. Uppgifter som enligt äldre föreskrifter i 3 kap. 16 § första stycket begärts av skattemyndighet, skall efter ikraftträdandet tillhandahållas Skatteverket.

5. Äldre föreskrifter i 3 kap. 16 § tredje stycket gäller fortfarande för ansökan som har getts in före ikraftträdandet.

6. Äldre föreskrifter i 4 kap. 9 § tredje stycket gäller fortfarande om begäran om omprövning har getts in före ikraftträdandet.

7. Äldre föreskrifter i 4 kap. 11 a § första meningen samt 4 kap. 13 § andra stycket 1 och 3 gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

8. Föreskrifterna i 4 kap. 14 § andra stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

9. Föreskrifterna i 4 kap. 18 § andra stycket om hinder mot eftertaxering i samma fråga gäller även om det tidigare beslutet fattats av skattemyndighet.

10. Äldre föreskrifter i 4 kap. 20 § andra stycket gäller fortfarande för skattemyndighets beslut.

11. Föreskrifterna i 5 kap. 3 § första stycket gäller även om självdeklaration kommit in till skattemyndighet.

12. Föreskrifterna i 5 kap. 8 § första stycket 2 gäller även om kontrolluppgift varit tillgänglig för skattemyndighet före november månads utgång taxeringsåret.

13. Äldre föreskrifter i 6 kap. 5 § andra och tredje styckena gäller fortfarande för överklagande som har kommit in före ikraftträdandet.

14. Äldre föreskrifter i 6 kap. 9 § gäller fortfarande om taxeringsbeslutet har överklagats före ikraftträdandet.

15. Äldre föreskrifter i 6 kap. 10 § gäller fortfarande för avvisningsbeslut som meddelats före ikraftträdandet.

16. De upphävda föreskrifterna i 6 kap. 12 § gäller fortfarande för överklagande av länsrätts eller kammarrätts beslut som har meddelats före ikraftträdandet. Vad som där sägs om Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

17. Äldre föreskrifter i 6 kap. 13 § andra stycket om överklagande av beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller även efter ikraftträdandet. Vad som där sägs om skattemyndighet och Riksskatteverket skall då i stället gälla Skatteverket.

18. Föreskrifterna i 7 kap. 2 § första stycket gäller inte för ansökan om utdömande av vite som getts in före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:805

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Lag (2003:642) med anledning av inrättande av Skatteverket

6 november 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1§ Det som är föreskrivet i eller annars följer av en lag eller annan författning beträffande skattemyndigheter, skattemyndighet i viss region, Riksskatteverket, viss taxeringsnämnd eller skatteförvaltningen skall efter utgången av år 2003 i stället tillämpas på Skatteverket.

2 § Skattekontor som vid utgången av år 2003 finns vid skattemyndighet skall anses vara skattekontor vid Skatteverket.

3 § Ordförande och vice ordförande samt övriga ledamöter i skattenämnd vid en skattemyndighets skattekontor som har förordnats eller valts före utgången av år 2003 skall ha samma funktion i skattenämnd vid motsvarande skattekontor vid Skatteverket under återstoden av förordnandet eller valperioden.

4 § Beslut som Skatteverket fattar som första instans enligt punkt 20 e tionde stycket av anvisningarna till 23 § den numera upphävda kommunalskattelagen (1928:370) i dess lydelse före den 1 juli 1998 och 27 § 4 mom. i den numera upphävda lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt i dess lydelse före den 1 januari 1999 får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2003:642

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Lag (2003:643) om allmänt ombud hos Skatteverket

6 november 2003

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § Hos Skatteverket skall det finnas ett allmänt ombud som utses av regeringen.

2 § Om det allmänna ombudet har överklagat Skatteverkets beslut i en fråga förs det allmännas talan i den frågan i allmän förvaltningsdomstol av ombudet.

3 § Det allmänna ombudet får uppdra åt en tjänsteman vid Skatteverket att företräda ombudet i allmän förvaltningsdomstol och Skatterättsnämnden.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2003:643
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Lag (2001:558) om vägtrafikregister

utfärdad den 14 juni 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om registrering av uppgifter om personer samt om motordrivna fordon och släpfordon i ett vägtrafikregister.

Lagen gäller dock inte

1. fordon som tillhör Försvarsmakten, Försvarets materielverk eller Försvarets radioanstalt,
2. motordrivna fordon som är avsedda att föras av gående eller släpfordon som har kopplats till något sådant fordon, eller
3. mopeder klass II.

2 § I personuppgiftslagen (1998:204) finns bestämmelser som tillämpas på personuppgifter i vägtrafikregistret i den mån det inte finns några avvikande bestämmelser i denna lag eller i en förordning som har beslutats med stöd av den.

Med personuppgifter avses i denna lag detsamma som i personuppgiftslagen.

3 § Fordons- och viktbegreppen i denna lag har samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner.

4 § Bestämmelserna i denna lag om ägaren av ett fordon tillämpas på innehavaren, när det är fråga om fordon som innehas

1. på grund av kreditköp med förbehåll om återtaganderätt, eller
2. med nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år.

4 a § Om någon som inte har fyllt 18 år äger ett fordon eller innehar det under sådana omständigheter som anges i 4 §, tillämpas det som sägs i lagen om ägaren på en förmyndare för honom eller henne. Detta gäller dock inte

1. om den underårige har förarbehörighet för fordonet, eller
2. i fråga om ett släpfordon, om den underårige har förarbehörighet för ett fordon som kan dra släpfordonet. *Lag 2006:558.*

Vägtrafikregistrets ändamål och innehåll

5 § I fråga om personuppgifter ska vägtrafikregistret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. verksamhet, för vilken staten eller en kommun ansvarar enligt lag eller annan författning, i fråga om

a) fordonsägare,

b) den som ansöker om, har eller har haft behörighet att framföra fordon eller luftfartyg enligt körkortslagen (1998:488), yrkestrafiklagen

(1998:490), luftfartslagen (2010:500) eller någon annan författning eller den som har rätt att utöva viss tjänst enligt luftfartslagen,

c) annan person om det behövs för att underlätta handläggningen av ett körkorts-, förarbevis- eller yrkestrafikärende,

d) den som ansöker om, har eller har haft tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik enligt yrkestrafiklagen eller någon annan författning eller biluthyrning enligt lagen (1998:492) om biluthyrning,

e) den som ansöker om, har eller har haft färdskrivarkort som avses i rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter,

f) den som har eller har haft yrkeskompetens att utföra transporter enligt lagen (2007:1157) om yrkesförarkompetens eller genomgår utbildning för att få sådan kompetens, eller

g) den som bedriver sådan förvärvsmässig transportverksamhet på väg, som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 eller rådets förordning (EEG) nr 3821/85,

2. försäkringsgivning eller annan allmän eller enskild verksamhet där uppgifter om personer under 1 a), b) och d) utgör underlag för prövningar eller beslut,

3. information om fordonsägare för trafiksäkerhets- eller miljöändamål och för att i den allmänna omsättningen av fordon förebygga brott samt information om den som har behörighet att framföra fordon för att utreda trafikbrott i samband med automatisk trafiksäkerhetskontroll,

4. aktualisering, komplettering eller kontroll av information om fordonsägare som finns i kund- eller medlemsregister eller liknande register, samt

5. uttag av urval för direkt marknadsföring av information om fordonsägare, dock med den begränsning som följer av 11 § personuppgiftslagen samt

6. fullgörande av sådan tillsyn som avses i 5 kap. 3 a § fordonslagen (2002:574), i fråga om fordonsägare och den som är anställd som besiktningstekniker hos ett besiktningsorgan enligt fordonslagen. *Lag 2010:503.*

6 § I vägtrafikregistret förs det in uppgifter som avser

1. motordrivna fordon och släpfordon samt ägare till dessa,

2. a) behörighet enligt körkortslagen (1998:488) att föra fordon,

b) förarutbildning och förarprov,

c) det som i övrigt behövs för tillämpningen av körkortslagen och av föreskrifter som meddelats i anslutning till lagen,

3. a) behörighet att föra fordon i yrkesmässig trafik och rätten att bedriva yrkesmässig trafik och biluthyrning,

b) det som i övrigt behövs för tillämpningen av yrkestrafiklagen (1998:490) och lagen (1998:492) om biluthyrning samt av föreskrifter som meddelats i anslutning till lagarna och för tillämpningen av bestämmelser om tillstånd till internationella person- eller godstransporter,

4. innehav av särskilda behörighetshandlingar som krävs för att föra ett visst slag av motordrivet fordon eller luftfartyg i andra fall än som avses i 2 a) och 3 a) eller för att utöva viss tjänst eller genomgå viss utbildning,

5. innehav av färdskrivarkort som avses i rådets förordning (EEG) nr 3821/85,

6. utfärdande, utbyte, förnyelse, förlustanmälan, återlämnande, giltighet och återkallelse av färdskrivarkort enligt 5, och som i övrigt behövs för tillämpningen av förordning (EEG) nr 3821/85 och av föreskrifter som meddelats i anslutning till den,

7. genomförande och utfall av fordonsbesiktningar och de uppgifter som i övrigt behövs för att Transportstyrelsen och Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska kunna fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt 5 kap. 3 a § fordonslagen (2002:574), och

8. a) den som bedriver verksamhet som avses i 5 § 1 g), och

b) det som i övrigt behövs för tillämpningen av bestämmelser om kontroll av företag enligt förordningen (2004:865) om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m. eller av föreskrifter som meddelats i anslutning till den.

I registret förs det dessutom in uppgifter som behövs för kontroll av att felparkeringsavgifter enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift betalas och att influtna medel redovisas samt de uppgifter som behövs för att Transportstyrelsen ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen (2004:629) om trängselskatt.

Personuppgifter får endast föras in för de ändamål som anges i 5 §. *Lag 2010:488.*

Ansvaret för behandlingen av personuppgifter

7 § Transportstyrelsen för trafikregistret med hjälp av automatiserad behandling och är personuppgiftsansvarigt för registret enligt personuppgiftslagen (1998:204). *Lag 2008:1376.*

Direktåtkomst

8 § Direktåtkomst till personuppgifter får medges endast för sådana ändamål som anges i 5 § 1–3 i enlighet med föreskrifter meddelade av regeringen.

Samkörning

9 § Transportstyrelsen får endast för de ändamål som anges i 5 § 1–3 hämta uppgifter till registret genom samkörning. *Lag 2008:1376.*

Sökbegrepp

10 § För sökning i vägtrafikregistret får endast användas de sökbegrepp som regeringen beslutar om.

Rättelse och skadestånd

11 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Registrering som förutsättning för rätt att bruka fordon

12 § Följande fordon skall med de undantag som anges i 13–16 och 18 §§ vara registrerade i vägtrafikregistret för att få brukas.

1. Bilar, motorcyklar, mopeder klass I, traktorer, motorredskap klass I och terrängmotorfordon.

2. Motorredskap klass II när de används

a) för persontransport på en väg som inte är enskild, om det sker i annat fall än vid passage över vägen, vid färd kortaste sträcka till eller från ett arbetsställe för fordonet eller liknande, eller undantagsvis vid färd kortare sträcka i andra fall än som nu har nämnts,

b) för transport av gods i andra fall än som avses i 2 kap. 17 § vägtrafikskattelagen (2006:227) på en väg som inte är enskild.

3. Släpfordon som dras av bilar.

4. Släpvagnar som dras av traktorer klass I, motorredskap klass I eller tunga terrängvagnar.

5. Släpvagnar som dras av ett sådant motorredskap klass II som används på det sätt som anges i 2, om motorredskapets tjänstevikt är över två ton eller om motorredskapet är en till motorredskap ombyggd bil. *Lag 2006:239.*

Undantag från registreringsplikten

13 § Bestämmelserna i 12 § gäller inte i fråga om

1. fordon som används uteslutande inom inhägnade järnvägs- eller industriområden eller inom inhägnade tävlingsområden eller andra liknande inhägnade områden,

2. släpvagnar som dras av traktorer, motorredskap klass II eller sådana tunga terrängvagnar som är konstruerade för en hastighet av högst 30 kilometer i timmen, om fordonen i det enskilda fallet används endast på motsvarande sätt som en traktor klass II,

3. fordon som brukas kortaste lämpliga väg till eller från ett besiktningsorgan enligt 4 kap. 2 § fordonslagen (2002:574) för registreringsbesiktning eller, i fråga om fordon som har förts in i Sverige för testkörning enligt 23 § första stycket 4, för kontrollbesiktning, eller fordon som brukas kortaste lämpliga väg till eller från ett provningsorgan för provning inför ett enskilt godkännande,

4. fordon som provkörs vid besiktning eller inspektion av polisman eller sådan besiktningstekniker, bilinspektör eller tekniker som avses i fordonslagen i den utsträckning som behövs för att förrättningen ska kunna genomföras,

5. fordon som provkörs vid provning inför ett enskilt godkännande i den utsträckning som behövs för att provningen ska kunna genomföras,

6. fordon som provkörs av den som Trafikverket särskilt förordnat att utföra haveriundersökning eller av den som Transportstyrelsen särskilt förordnat att utöva tillsyn enligt produktsäkerhetslagen (2004:451) eller att handlägga ett ärende,

7. ombyggda eller amatörbyggda fordon som provkörs inför en registreringsbesiktning av den som Transportstyrelsen särskilt förordnat att utföra sådan provkörning, eller

8. fordon som brukas med stöd av saluvagnslicens enligt 18 §.

I fall som avses i första stycket 3 ska handlingar som visar avtalad tid hos besiktningsorganet eller provningsorganet medföras och på tillsägelse visas upp för en polisman eller en bilinspektör.

Finner polisman anledning att anta att fordon som han anträffar i trafik inte är i föreskrivet skick tillämpas första stycket 4 på motsvarande sätt. *Lag 2010:95.*

14 § Bestämmelserna i 12 § gäller inte i fråga om fordon i internationell vägtrafik i Sverige.

Ett fordon anses vara i internationell vägtrafik i Sverige om

1. fordonet ägs av en fysisk eller juridisk person som har sitt huvudsakliga hemvist utomlands,
2. fordonet inte är registrerat i Sverige, och
3. fordonet har förts in till Sverige för att tillfälligt brukas här.

15 § Bestämmelserna i 12 § gäller inte motordrivna fordon som är registrerade i Danmark, Finland eller Norge och till dem kopplade släpfordon, om fordonen brukas i Sverige under högst ett år.

Vad som sägs i första stycket gäller även danska fordon som får brukas i Danmark med "faste prøveskilter", finska fordon som får brukas i Finland med "provnummerskyltar" och norska fordon som får brukas i Norge med "prøvekjennemerke".

Om det i Danmark, Finland eller Norge har meddelats ett särskilt tillstånd att där tillfälligt bruka ett fordon som inte är registrerat i landet, får fordonet under den tid som tillståndet avser brukas i Sverige.

16 § Den som har sitt egentliga hemvist i Sverige och som förvärvat ett fordon som avses i 12 § men som inte är registrerat här, får under en vecka från det att fordonet fördes in i Sverige bruka fordonet med stöd av en giltig utländsk registrering. Detta gäller dock endast den som inte yrkesmässigt tillverkar, transporterar eller handlar med motordrivna fordon eller med släpfordon.

Brukande av avställt fordon

17 § Ett avställt fordon får inte brukas annat än

1. i den omfattning som enligt 12 § 2 och 5 och 13 § första och tredje styckena får ske i fråga om ett fordon som inte är registrerat,
2. under tid då fordonet är taget i anspråk med nyttjanderätt enligt förfogandelagen (1978:262) eller då fordonet brukas för att avlämnas enligt den lagen eller föras hem efter förfogande eller då det brukas i samband med besiktning enligt förordningen (1992:391) om uttagning av egendom för totalförsvarets behov,
3. under tid då fordonet innehas av Försvarsmakten enligt ett skriftligt avtal eller brukas för att avlämnas eller föras hem enligt ett sådant avtal, under förutsättning att fordonet har godkänts vid en registreringsbesiktning eller tagits upp i ett typintyg eller i ett intyg om överensstämmelse,
4. om det ställts av på ägarens begäran, för färd kortaste lämpliga väg till eller från närmaste besiktningsorgan enligt 4 kap. 2 § fordonslagen (2002:574) för besiktning, dock inte om användningsförbud enligt 6 kap. 1 § vägtrafikskattelagen (2006:227)), enligt 8 § lagen

(2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt eller enligt 25 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon skulle ha gällt för fordonet om det hade varit skatte- eller avgiftspliktigt enligt nämnda lagar, samt

5. med stöd av saluvagnslicens enligt 18 §. *Lag 2007:165.*

Saluvagnslicens

18 § Med stöd av en saluvagnslicens får fordon som inte är registrerade i vägtrafikregistret eller är avställda och som licenshavaren yrkesmässigt tillverkar, transporterar eller handlar med eller som licenshavaren utför fordonstester med, brukas för

1. provkörning i samband med tillverkning eller reparation samt testkörning,
2. färd kortaste lämpliga väg från hamn, järnvägsstation, fabrik, reparationsverkstad, förvaringslokal, plats för testkörning eller liknande till sådan plats eller lokal eller till garage,
3. färd kortaste lämpliga väg till eller från ett besiktningsorgan enligt 4 kap. 2 § fordonslagen (2002:574) för besiktning eller till eller från ett provningsorgan för provning inför ett enskilt godkännande, och
4. körning i den omfattning som behövs för demonstration eller försäljning. *Lag 2009:227.*

19 § Saluvagnslicens kan meddelas den som yrkesmässigt tillverkar, transporterar eller handlar med motordrivna fordon eller med släpfordon eller den som yrkesmässigt tillverkar fordonskomponenter. Saluvagnslicens kan också meddelas den som anges i 23 § första stycket 4 och som för in fordon i Sverige för testkörning samt den som på uppdrag yrkesmässigt utför sådan testkörning.

Licens får inte meddelas om det skäligen kan antas att den kommer att missbrukas eller om det finns något annat särskilt skäl mot att den meddelas.

Saluvagnslicens gäller tills vidare. Om det finns särskilda skäl får den begränsas till viss tid.

Med tillverkning avses i första stycket även sådan påbyggnad eller lackering som ingår som ett led i arbetet med att färdigställa fordonen. *Lag 2006:303.*

20 § En saluvagnslicens skall återkallas om

1. licensen inte har utnyttjats under de senaste tolv månaderna,
2. saluvagnsskatten inte har betalats,
3. licensen har utnyttjats i strid med bestämmelserna om sådan licens, eller
4. licenshavaren på något annat sätt har visat sig olämplig eller det annars finns någon särskild anledning att återkalla licensen.

Återkallelse enligt 3 eller 4 skall inte ske i ringa fall.

Tillfällig registrering

21 § Tillfällig registrering kan meddelas för motordrivna fordon och för släpfordon.

Vid tillämpningen av bestämmelserna om tillfällig registrering avses med nytt fordon ett fordon som inte är, har varit eller bort vara registrerat här i landet annat än i förening med avställning.

22 § Tillfällig registrering får meddelas för ett fordon som förs in till Sverige för att brukas stadigvarande här, om

1. fordonet inte är registrerat här,
2. fordonets ägare har sitt egentliga hemvist här, och
3. fordonets ägare inte yrkesmässigt tillverkar, transporterar eller handlar med motordrivna fordon eller med släpfordon.

Tillfällig registrering enligt första stycket gäller under tre månader från den dagen den meddelades. Den upphör dock att gälla två veckor efter det att fordonet godkänts vid registreringsbesiktning.

23 § Tillfällig registrering får meddelas för ett fordon som inte skall registreras för att stadigvarande brukas i Sverige, om

1. sökanden inte har sitt egentliga hemvist i landet och här förvärvar ett fordon,
2. sökanden har sitt egentliga hemvist i landet och här förvärvar ett nytt fordon men avser att flytta från landet inom tre månader från den dag då den tillfälliga registreringen meddelas,
3. sökanden är en svensk utlandsmyndighet som här förvärvar ett nytt fordon som skall brukas utanför landet, eller
4. sökanden inte har sitt egentliga hemvist eller, i fråga om en juridisk person, sin ledning i Sverige och sökanden eller den som representerar den juridiska personen endast tillfälligt skall vistas i landet samt fordonet endast tillfälligt skall användas i Sverige, och

a) det har förts in i eller skall föras in i landet för testkörning eller annat liknande ändamål, eller

b) det har förts in i landet för enskilt bruk.

Tillfällig registrering enligt första stycket gäller från den dag den meddelades och under tolv månader eller om sökanden begär det under tre eller sex månader. Tillfällig registrering enligt första stycket 1 av ett fordon som inte är nytt gäller dock endast under en månad. *Lag 2002:807.*

24 § Tillfällig registrering får meddelas på nytt för ett visst fordon först sedan tolv månader har förflutit efter utgången av närmast föregående period av en sådan registrering. Denna begränsning för en ny registrering gäller dock inte sådana fordon som anges i 23 § första stycket 4 och som används för testkörning. *Lag 2002:807.*

25 § Ett enligt 22 § tillfälligt registrerat fordon, som har förts in från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och har en giltig registrering i det landet som innebär att det får brukas obegränsat enligt det landets bestämmelser, får brukas utan någon annan inskränkning än den som avses i 27 §.

26 § Ett enligt 22 § tillfälligt registrerat fordon får i andra fall än som avses i 25 § brukas

1. för färd kortaste lämpliga väg från en hamn, järnvägsstation, plats för tullklarering, reparationsverkstad, förvaringslokal eller liknande till en sådan plats eller lokal eller till någon annan plats där fordonet kan ställas upp i avvaktan på registreringsbesiktning eller enskilt godkännande, eller

2. för färd kortaste lämpliga väg till eller från ett besiktningsorgan enligt 4 kap. 2 § fordonslagen (2002:574) för besiktning eller till eller från ett provningsorgan för provning inför ett enskilt godkännande.

Sedan fordonet har godkänts vid en registreringsbesiktning får det dock brukas här för andra ändamål än som avses i första stycket. Detta gäller dock inte om fordonet efter besiktningen har ändrats så att det inte längre överensstämmer med utförandet vid besiktningen eller det i övrigt har ändrats så att dess beskattningsförhållanden påverkats. *Lag 2009:227.*

27 § Ett tillfälligt registrerat fordon får inte användas i yrkesmässig trafik.

28 § Om de i 22 eller 23 § angivna förutsättningarna inte är uppfyllda skall det beslutas att den tillfälliga registreringen skall upphöra. Detsamma gäller om fordonet har bytt ägare eller om ägaren begär att registreringen skall upphöra. *Lag 2002:807.*

Straffbestämmelser

29 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet brukar ett fordon i strid med 12, 17, 18, 26 eller 27 § döms till penningböter.

Till samma straff döms ägaren, om han uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att göra vad som skäligen har kunnat krävas av honom för att hindra att fordonet brukades.

Den som innehar ett fordon med nyttjanderätt för obestämd tid eller för en bestämd tid som understiger ett år och har befogenhet att bestämma om förare av fordonet eller anlitar någon annan förare än den som ägaren har utsett döms i ägarens ställe enligt andra stycket.

30 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 13 § andra stycket döms till penningböter.

31 § Bestämmelserna i denna lag eller i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen om ansvar för ägare eller brukare av fordon tillämpas i fråga om ett fordon som ägs eller brukas av staten eller en kommun på förarens närmaste förman. Om denne har gjort vad som skäligen har kunnat krävas av honom för att förebygga en förseelse och sker ändå en sådan på grund av en överordnads åtgärd eller vållande, tillämpas bestämmelserna om ansvar för ägare eller brukare på den överordnade.

I fråga om ett fordon som ägs eller brukas av ett oskiftat dödsbo eller ett konkursbo tillämpas de bestämmelser om ansvar som anges i första stycket på den eller dem som har rätt att företräda boet.

I fråga om ett fordon som ägs eller brukas av ett bolag, en förening, en stiftelse eller någon annan juridisk person tillämpas de bestämmelser om ansvar som anges i första stycket på den eller dem som har rätt att

företräda den juridiska personen eller på den som Transportstyrelsen på begäran har godtagit som ansvarig företrädare för denna. *Lag 2008:1376.*

Hindrande av fortsatt färd

32 § Om ett fordon brukas i strid med 12, 17, 18, 26 eller 27 § eller en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag skall en polisman hindra fortsatt färd, om den skulle utgöra en väsentlig olägenhet.

Förfarande och överklagande

33 § Frågor om saluvagnslicens och tillfällig registrering prövas av Transportstyrelsen. *Lag 2008:1376.*

34 § Ett beslut enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen eller ett beslut om rättelse eller information enligt personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos Förvaltningsrätten i Karlstad om inte något annat följer av andra föreskrifter.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag 2010:17.*

35 § Ett beslut av Transportstyrelsen gäller omedelbart, om inte något annat förordnats. *Lag 2008:1376.*

Bemyndiganden

36 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får i enskilda fall medge undantag från plikten att registrera fordon samt från regler om brukande av fordon i denna lag. Undantag får förenas med villkor.

37 § Regeringen får meddela föreskrifter om begränsning av

1. rätten att hämta uppgifter till registret genom samkörning enligt 9 §, samt
2. rätten att bevara uppgifter.

38 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, utöver vad som anges i 37 §, meddela föreskrifter i fråga om

1. andra förpliktelser beträffande registrering av fordon och saluvagnslicens än dem som framgår av lagen, dock att föreskrifterna inte får avse skatt,
2. rätten att bruka fordon som hör hemma i något annat land, och
3. avgifter för registrering, andra förpliktelser i fråga om registrering och saluvagnslicens samt ärendehandläggning enligt denna lag och enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. *Lag 2010:1565.*

39 § Om riket är i krig eller krigsfara eller om det råder sådana utomordentliga förhållanden som är föranledda av krig eller av krigsfara som riket har befunnit sig i får regeringen föreskriva att lagen helt eller delvis inte skall tillämpas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2001:558

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001. Genom lagen upphävs exportvagnskungörelsen (1964:39), bilregisterkungörelsen (1972:599), turistvagnskungörelsen (1972:601) och kungörelsen (1973:766) om interimslicens för fordon.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för en sådan registrering i exportvagnsförteckning som har beviljats med stöd av exportvagnskungörelsen (1964:39). Detsamma gäller för en turistvagnslicens som har meddelats enligt turistvagnskungörelsen (1972:601) eller en interimslicens som har meddelats enligt kungörelsen (1973:766) om interimslicens för fordon.

3. En saluvagnslicens som antingen har meddelats enligt bilregisterkungörelsen (1972:599) eller har utfärdats enligt äldre föreskrifter skall gälla som en saluvagnslicens enligt denna lag.

4. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för körtillstånd som har meddelats enligt bilregisterkungörelsen (1972:599).

Till SFS 2002:582

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2003.

Till SFS 2002:805

Denna lag träder i kraft, i fråga om 13 och 18 §§ den 1 december 2002, och i övrigt den 1 maj 2003.

Till SFS 2002:806

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2003.

Till SFS 2002:807

Denna lag träder i kraft den 1 december 2002.

Till SFS 2004:367

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:466

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:635

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2006:239

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.

Till SFS 2006:303

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:558

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2006.

2. Om någon som inte har fyllt 18 år och som har fler än en förmyndare är registrerad som ägare av ett fordon vid ikraftträdandet, skall lagens bestämmelser om ägare tillämpas på den äldste av

förmyndarna, intill dess att de gemensamt anmäler på vem av dem det som sägs i lagen om ägaren skall tillämpas.

Till SFS 2007:165

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2007.
2. Äldre föreskrifter gäller för förhållanden som hänför sig till tiden före den 1 juni 2007.

Till SFS 2007:1159

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2008:1376

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Vid tillämpning av 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291) ska Transportstyrelsen i stället för Vägverket vara den enskildes motpart, om styrelsen efter ikraftträdandet är behörig att handlägga den typ av fråga som är föremål för prövning.

Till SFS 2009:124

Denna lag träder i kraft den 1 april 2009.

Till SFS 2009:227

Denna lag träder i kraft den 29 april 2009.

Till SFS 2009:1360

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2010:17

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010

Till SFS 2010:40

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010

Till SFS 2010:95

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:488

Denna lag träder i kraft den 1 september 2010.

Till SFS 2010:502

Till SFS 2010:503

Denna lag träder i kraft den 1 september 2010.

Till SFS 2010:1565

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Förordning (2001:650) om vägtrafikregister

23 augusti 2001

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter för verkställigheten av lagen (2001:558) om vägtrafikregister.

I militärtrafikförordningen (2009:212) och vägtrafikförordningen (1995:137) för den kommunala organisationen för räddningstjänst under utbildning och höjd beredskap finns särskilda bestämmelser om registrering av fordon som gäller i stället för bestämmelserna i denna förordning. *Förordning 2010:1599.*

2 § Transportstyrelsen är registreringsmyndighet för vägtrafikregistret och svarar för det system- och programmeringsarbete som behövs. *Förordning 2009:1370.*

3 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:1370.*

4 § De begrepp som används i denna förordning har den betydelse som anges i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner och i förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner.

5 § Bestämmelserna i denna förordning om ägaren av ett fordon tillämpas på innehavaren, när det är fråga om fordon som innehas

1. på grund av kreditköp med förbehåll om återtaganderätt, eller
2. med nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år.

6 § Om den som äger ett motordrivet fordon som är registrerat i vägtrafikregistret, eller den som innehar det under sådana omständigheter som sägs i 5 §, inte har fyllt 18 år och en förmyndare för honom eller henne har registrerats i vägtrafikregistret, tillämpas bestämmelserna om ägaren i denna förordning på förmyndaren.

I 6 kap. 3 och 5 §§, 10 kap. 10 a § och 15 kap. 2 § finns särskilda bestämmelser om registrering av förmyndare. *Förordning 2007:745.*

2 kap. Registerinnehåll

1 § I vägtrafikregistret ska föras in de uppgifter som framgår av

1. bilaga 1 i fråga om fordonsregistrering,
2. bilaga 2 i fråga om körkortsregistrering,
3. bilaga 3 i fråga om yrkestrafikregistrering,
4. bilaga 4 i fråga om registrering av felparkeringsavgifter,
5. bilaga 5 i fråga om registrering av trängselskatt,
6. bilaga 6 i fråga om registrering av yrkeskompetensbevis, och
7. bilaga 7 i fråga om registrering av kontroller av kör- och vilotider. *Förordning 2010:1619.*

2 § Transportstyrelsen svarar för att uppgifterna enligt 1 § förs in. Polismyndighet för dock in uppgifter om undanröjande av betalningsskyldighet och rättelse av parkeringsanmärkning enligt bilaga 4.

Transportstyrelsen får efter samråd med Trafikverket meddela föreskrifter om att verket i stället för styrelsen ska föra in uppgifter som avser provverksamhet enligt bilaga 2 och 3. *Förordning 2010:146.*

3 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:1370.*

4 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:1370.*

5 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:1370.*

6 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:1370.*

3 kap. Bevarande och gallring av uppgifter

1 § Uppgifter i vägtrafikregistret gallras i enlighet med vad som föreskrivs i detta kapitel om inte Riksarkivet har meddelat föreskrifter om att uppgifter skall gallras vid en annan tidpunkt eller att uppgifter skall bevaras.

Uppgifter om fordon och fordonsägare

2 § Uppgifter om registreringsnummer, chassinummer, fordonsslag, fabrikatskod, orsak till avregistreringen, avregistreringsdatum, tillverkningsdatum eller datum för första ibruktagandet, färg, modellkod, årsmodell och vem som har meddelat trafikförsäkring skall gallras ur vägtrafikregistret sju år efter det att ett fordon har avregistrerats.

Övriga uppgifter om fordon och fordonsägare skall, utöver vad som sägs i tredje stycket, gallras ur registret ett år efter det att ett fordon har avregistrerats. Om fordonsägaren vid denna tidpunkt har obetalda skatter eller avgifter för fordonet skall uppgifter om fordonet och fordonsägaren gallras när skulden betalats eller när fordringen preskriberats.

En uppgift om föregående fordonsägare skall gallras ur registret fem år efter det att den fördes in. Detta gäller dock först när antalet föregående ägare överstiger två. *Förordning 2005:1229.*

Uppgifter om körkortsregistreringen

3 § När någon som finns registrerad har avlidit, skall uppgifterna om honom eller henne snarast gallras ur registret.

Ytterligare föreskrifter om gallring av uppgifter framgår av bilaga 2 till denna förordning.

Uppgifter om yrkestrafikregistreringen

4 § Uppgifter om någon som inte längre är innehavare av ett trafiktillstånd, en taxiförarlegitimation, ett färdskrivarkort eller ett tillstånd till biluthyrning och uppgifter om någon som har prövats enligt 2 kap. 6 eller 7 § yrkestrafiklagen (1998:490) eller 8 eller 9 § lagen (1998:492) om biluthyrning skall gallras ur vägtrafikregistret fem år efter det att ett tillstånd, en legitimation eller ett färdskrivarkort har

upphört att gälla. Beslut om avslag på en ansökan skall gallras ur registret fem år efter det att beslutet fattades.

En uppgift om grund för återkallelse enligt 5 kap. 1, 2, 4, 5 eller 6 § yrkestrafiklagen eller en anmälan enligt 3 kap. 5 § yrkestrafiklagen skall gallras ur registret fem år efter det att den fördes in. Detsamma gäller en uppgift om grund för återkallelse enligt 11 § lagen om biluthyrning.

När någon som har eller har haft taxiförarlegitimation eller färdskrivarkort avlidit, skall uppgifterna om taxiförarlegitimationen eller färdskrivarkortet snarast gallras ur registret.

Ytterligare föreskrifter om gallring av uppgifter framgår av bilaga 3 till denna förordning. *Förordning 2004:988*

Uppgifter om registreringen av felparkeringsavgifter

5 § Uppgifter om en felparkeringsavgift skall gallras ur vägtrafikregistret tre år efter det att betalning har kommit in till Transportstyrelsen eller när fordringen har preskriberats. *Förordning 2008:1283.*

Uppgifter om registreringen av trängselskatt

6 § Uppgifter om trängselskatt ska gallras ur vägtrafikregistret om

1. skatten har betalats, och
2. omprövning inte har begärts av beslut varigenom skatten eller eventuell tilläggsavgift som är hänförlig till skatten har påförts.

Uppgifterna ska i de fall som avses i första stycket gallras en vecka efter utgången av fristen för begäran om omprövning enligt 15 b § andra stycket lagen (2004:629) om trängselskatt eller, om skatten har betalats först vid en senare tidpunkt, när betalning har skett.

Om omprövning har begärts av beslut varigenom skatten eller eventuell tilläggsavgift har påförts ska uppgifterna gallras när begäran eller ett överklagande enligt 19 § lagen om trängselskatt slutligt har prövats.

Om skatten inte har betalats, ska uppgifterna gallras när fordringen har preskriberats. *Förordning 2008:306.*

6 a § Uppgifter som behandlas i samband med passage av en sådan betalstation som avses i 9 § lagen (2004:629) om trängselskatt och som inte behövs för att ett beslut om trängselskatt ska kunna fattas, ska gallras omedelbart. *Förordning 2008:306.*

Uppgifter om registreringen av yrkeskompetensbevis för förare

7 § När någon som finns registrerad har avlidit, ska uppgifterna om honom eller henne snarast gallras ur registret. Ytterligare föreskrifter om gallring av uppgifter finns i bilaga 6. *Förordning 2008:730.*

Uppgifter om registreringen av kontroller av kör- och vilotider

8 § Uppgifter om någon som inte längre bedriver verksamhet som omfattas av kontroller av kör- och vilotider ska gallras ur vägtrafikregistret tre år efter det att verksamheten upphörde. Uppgifter om någon som bedriver verksamhet som inte omfattas av kontroller av kör- och vilotider ska gallras ur registret omedelbart.

Ytterligare föreskrifter om gallring av uppgifter finns i bilaga 7. *Förordning 2010:1619.*

4 kap. Sökning i och utdrag ur vägtrafikregistret

Sökbegrepp i vägtrafikregistret

1 § Vid sökning i vägtrafikregistret får som sökbegrepp vad gäller

1. fordonsregistreringen användas de uppgifter som enligt 6 § första stycket 1 lagen (2001:558) om vägtrafikregister förs in i registret med undantag för uppgift om innehav av fordon på grund av kreditköp med förbehåll om återtaganderätt,

2. körkortsregistreringen användas

a) personnummer, samordningsnummer eller referensnummer,

b) uppgifter om giltigt körkort eller förarbevis, ADR-intyg, behörighet, återkallelsegrund eller förarprövare,

c) datum för körkortsuppgifter som avses i bilaga 2 punkten 2 och som är förenade med datum, eller administrativa uppgifter som avses i bilaga 2 punkten 6,

d) namnet på den stat som utfärdat utländskt körkort i kombination med körkortsnummer eller motsvarande,

3. yrkestrafikregistreringen användas

a) registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, namn eller del av namn eller förarkod för taxiförarlegitimation,

b) datum för tillståndsuppgifter som avses i bilaga 3 punkten 2 och som är förenade med datum,

c) kortnummer och beställningsnummer för färdskrivarkort samt slutdatum för giltigheten av sådana kort,

4. registreringen av felparkeringsavgifter användas

a) registreringsnummer eller ärendenummer,

b) datum för uppgifter om felparkeringsavgift som avses i bilaga 4 och som är förenade med datum,

5. registreringen av trängselskatt användas

a) registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,

b) datum för uppgifter om trängselskatt som avses i bilaga 5 och som är förenade med datum,

6. registrering av yrkeskompetensbevis användas personnummer, samordningsnummer och serienummer,

7. registreringen av kontroller av kör- och vilotider användas

a) registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, namn eller del av namn,

b) datum för kontroller i företags lokaler,

c) företags riskvärde,

d) typ av transportverksamhet.

Första stycket är inte tillämpligt om möjligheterna att använda sökbegrepp begränsats enligt 5 §. *Förordning 2010:1619.*

2 § Utöver vad som anges i 1 § får sökning ske efter uppgift i vägtrafikregistret för vilken tidpunkt för gallring inträtt.

Direktåtkomst till vägtrafikregistret

3 § Användare av registret som via elektronisk överföring på det sätt Transportstyrelsen föreskriver har möjlighet att direkt eller via informationsförmedlare söka i vägtrafikregistret och där få svar på frågor skall anses ha sådan direktåtkomst som avses i 8 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister. *Förordning 2008:1283.*

4 § Direktåtkomst till uppgifter i vägtrafikregistret får medges endast om den utgör en tillåten behandling av personuppgifter enligt personuppgiftslagen (1998:204). Direktåtkomst får inte medges innan Transportstyrelsen försäkrat sig om att behörighets- och säkerhetsfrågorna är lösta på ett sätt som är tillfredsställande ur integritetssynpunkt.

Ett medgivande får återtas om förutsättningarna för det inte längre finns eller om det finns någon annan särskild anledning att återta det. *Förordning 2008:1283.*

5 § En annan användare än en statlig eller kommunal myndighet som medges direktåtkomst får inte beviljas rätt att för sökning i registret använda andra sökbegrepp än

1. registreringsnummer, chassinummer, personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer i fråga om fordonsregistreringen,
2. personnummer eller samordningsnummer i fråga om körkortsregistreringen,
3. registreringsnummer, personnummer, samordningsnummer, organisationsnummer, namn eller del av namn eller förarkod för taxiförarlegitimation i fråga om yrkestrafikregistreringen.

Transportstyrelsen får för en användare som medges direktåtkomst bestämma de ytterligare begränsningar av användningen av sökbegrepp och de övriga villkor som anses nödvändiga ur integritetssynpunkt. *Förordning 2008:1283.*

Registerutdrag om fordonsregistreringen

6 § Med registerutdrag avses en i särskild ordning framtagen sammanställning av uppgifter i fråga om fordonsregistreringen som erhållits efter en begäran genom tonvalssignalering per telefon eller efter en skriftlig begäran som överförts elektroniskt på det sätt Transportstyrelsen föreskriver. Ett sådant utdrag skall begäras hos Transportstyrelsen. Utdraget får inte innehålla uppgift om personnummer. *Förordning 2008:1283.*

Uppgifter om körkortsregistreringen

7 § Ett utdrag som avser körkortsregistrering ska begäras hos Transportstyrelsen och innehålla de uppgifter som enligt 2 kap. 1 § 2 förs in i registret, om utdraget har begärts av den registrerade själv eller av

1. Riksdagens ombudsmän, Regeringskansliet, allmän domstol, allmän förvaltningsdomstol, Justitiekanslern, åklagarmyndighet, Rikspolisstyrelsen, polismyndighet, Kriminalvården, övervakningsnämnd, Datainspektionen, eller

2. någon annan myndighet, om denna behöver uppgifter för vetenskaplig eller därmed jämförlig undersökning och uppgifterna inte röjs så att skada uppkommer för den enskilde.

Sedan fem år har förflutit från beslutet eller underrättelsen i ärendet ska i utdraget inte tas med uppgifter om

1. återkallelse,
2. beslut att ett utländskt körkort inte är giltigt i Sverige,
3. beslut om utbyte av ett utländskt körkort med stöd av 6 kap. 6 § körkortslagen (1998:488),
4. spärrtid,
5. omhändertagande,
6. varning,
7. ogiltighet,
8. föreläggande,
9. krav på personutredning,
10. prövotid,
11. krav på körkortstillstånd, eller
12. krav på förarprov.

Begränsningen enligt andra stycket gäller inte den registrerade själv och inte heller om Riksdagens ombudsmän, Justitiekanslern, Rikspolisstyrelsen eller Datainspektionen har begärt fullständiga uppgifter för ett särskilt fall. *Förordning 2009:1370.*

8 § En myndighet som handlägger ett körkortsärende och som i ärendet begär ett yttrande från en annan myndighet skall lämna denna myndighet sådana belastningsuppgifter som behövs för att yttrandet skall kunna avges.

Kriminalvården skall lämna belastningsuppgifter till en särskild personutredare eller övervakare, om det behövs för prövning av frågor om behandling. *Förordning 2005:1229.*

Uppgifter om yrkestrafikregistreringen

9 § Ett utdrag som avser yrkestrafikregistrering ska begäras hos Transportstyrelsen och får innehålla de uppgifter som enligt 2 kap. 1 § 3 förs in i registret, om utdraget har begärts av den registrerade själv eller av en myndighet som avses i 7 § första stycket.

Sedan fem år har förflutit från beslutet eller underrättelsen i ärendet skall i utdraget inte tas med följande uppgifter.

1. När det gäller en innehavare av tillstånd till yrkesmässig trafik eller tillstånd till biluthyrning eller en person som har prövats enligt 2 kap. 6 eller 7 § yrkestrafiklagen (1998:490) eller 8 eller 9 § lagen (1998:492) om biluthyrning:
   a) återkallelse,
   b) olämplighetstid, eller
   c) varning.
2. När det gäller en innehavare av taxiförarlegitimation:
   a) återkallelse,
   b) olämplighetstid,
   c) omhändertagande, eller
   d) varning.

Begränsningen enligt andra stycket gäller inte den registrerade själv och inte heller om en myndighet som avses i 7 § tredje stycket har begärt fullständiga uppgifter för ett särskilt fall. *Förordning 2009:1370.*

10 § Bestämmelserna i 8 § första stycket tillämpas på motsvarande sätt om en myndighet som handlägger ett yrkestrafikärende, ett ärende om taxiförarlegitimation eller ett ärende om biluthyrning i ärendet begär in ett yttrande från en annan myndighet.

Uppgifter om registreringen av trängselskatt

10 a § Uppgifter i vägtrafikregistret som avser trängselskatt skall på begäran lämnas ut till Skatteverket när det behövs för verkets handläggning av ärende om trängselskatt. *Förordning 2004:988.*

10 b § Ett utdrag som avser uppgifter om trängselskatt får begäras hos Transportstyrelsen och får innehålla uppgifter om datum, belopp och betalning, om utdraget har begärts av den registrerade själv. En sådan begäran kan ske genom tonvalssignalering per telefon eller efter en skriftlig begäran som överförs elektroniskt på det sätt som Transportstyrelsen föreskriver, under förutsättning att behörighets- och säkerhetsfrågorna är lösta på ett sätt som är tillfredsställande ur integritetssynpunkt. *Förordning 2008:1283.*

Övriga bestämmelser

11 § Om den som i tjänsten har tagit befattning med uppgifter som enligt denna förordning har lämnats ut i fråga om vägtrafikregistreringen misstänker att uppgifterna är oriktiga, skall han eller hon genast anmäla det till Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

12 § Uppgifter ur vägtrafikregistret får lämnas ut till en utländsk myndighet om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige har tillträtt.
Uppgifter från ett personregister hos en myndighet i något annat land får överföras endast i samband med ett ärende om ursprungskontroll, registrering av fordon, utbyte av utländskt körkort eller om förarkort enligt rådets förordning (EEG) nr 3821/85 av den 20 december 1985 om färdskrivare vid vägtransporter samt vid kontroll enligt 3 kap. 15 § körkortslagen (1998:488). *Förordning 2007:745.*

13 § Uppgift i vägtrafikregistret i form av fotografisk bild av enskild skall på begäran lämnas ut till Rikspolisstyrelsen, polismyndighet, Ekobrottsmyndigheten, Försvarsmakten, Kustbevakningen, Tullverket, Skatteverket, Trafikverket och Kronofogdemyndigheten. *Förordning 2010:146.*

5 kap. Transportstyrelsens tillgång till brottsbelastnings-uppgifter m.m.

Rätt att på begäran få uppgifter

1 § I förordningen (1999:1134) om belastningsregister och förordningen (1999:1135) om misstankeregister finns bestämmelser om rätt för Transportstyrelsen att få uppgifter ur dessa register. *Förordning 2009:1370.*

Underrättelseskyldighet

2 § Rikspolisstyrelsen ska underrätta Transportstyrelsen om dom, beslut, strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot som har antecknats i register som avses i lagen (1998:620) om belastningsregister, om den registrerade har gjort sig skyldig till brott som avses i följande bestämmelser:

1. 3 kap. 1, 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 § brottsbalken eller någon av dessa paragrafer och 3 kap. 11 § brottsbalken,
2. 4 kap. brottsbalken,
3. 6 kap. 1, 2, 3, 4, 5 eller 6 § brottsbalken eller någon av dessa paragrafer och 6 kap. 15 § brottsbalken,
4. 8 kap. 1, 4, 5, 6 eller 7 § brottsbalken eller någon av dessa paragrafer och 8 kap. 12 § brottsbalken,
5. 9 kap. 1, 3, 4 eller 5 § brottsbalken eller någon av dessa paragrafer och 9 kap. 11 § brottsbalken,
6. 10 kap. 1, 3 eller 5 § brottsbalken eller någon av dessa paragrafer och 10 kap. 9 § brottsbalken,
7. 11 kap. brottsbalken,
8. 12 kap. 3 § brottsbalken eller 12 kap. 3 och 5 §§ brottsbalken,
9. 13 kap. brottsbalken,
10. 17 kap. 1, 2, 4 eller 5 § brottsbalken eller 17 kap. 1 och 16 §§ brottsbalken,
11. lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,
12. 13 kap. 1, 2 eller 3 § luftfartslagen (2010:500),
13. lagen (2000:1225) om straff för smuggling eller den upphävda lagen (1960:418) om straff för varusmuggling,
14. narkotikastrafflagen (1968:64),
15. skattebrottslagen (1971:69),
16. lagen (1971:965) om straff för trafikbrott som har begåtts utomlands,
17. 30 § första, andra eller tredje stycket lagen (1990:1157) om säkerhet vid tunnelbana och spårväg,
18. 3 eller 4 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel,
19. 20 kap. 3, 4, 5 eller 7 § sjölagen (1994:1009),
20. 6 kap. yrkestrafiklagen (1998:490),
21. lagen (1998:492) om biluthyrning,
22. lagen (2001:558) om vägtrafikregister,
23. fordonslagen (2002:574) eller den upphävda fordonskungörelsen (1972:595) eller den upphävda fordonsförordningen (2002:975),

24. 10 kap. 2 § första, andra eller tredje stycket järnvägslagen (2004:519),
25. 11 kap. 1 § andra stycket lagen (2007:1157) om yrkesförarkompetens,
26. den upphävda förordningen (1987:27) om fordon i internationell vägtrafik i Sverige,
27. förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter,
28. förordningen (1994:1297) om vilotider vid vissa vägtransporter inom landet,
29. förordningen (2004:865) om kör- och vilotider samt färdskrivare m.m. eller den upphävda förordningen (1995:521) om behöriga myndigheter, m.m. i fråga om kör- och vilotider samt färdskrivare vid vägtransporter,
30. yrkestrafikförordningen (1998:779),
31. förordningen (1998:780) om biluthyrning,
32. förordningen (1998:786) om behöriga myndigheter m.m. i fråga om internationella transporter inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),
33. trafikförordningen (1998:1276)
34. Fordonsförordningen (2009:211), eller
35. denna förordning,

Detsamma skall gälla om den registrerade har gjort sig skyldig till brott mot föreskrifter, förelägganden eller förbud enligt lagen (2006:263) om transport av farligt gods eller föreskrifter som har meddelats med stöd av författningarna under 23 och 25−35 i första stycket. *Förordning 2010:777.*

3 § Underrättelse om en dom eller ett beslut som får överklagas skall lämnas först sedan Rikspolisstyrelsen har fått besked om att avgörandet har vunnit laga kraft eller överklagats.

Underrättelse enligt 2 § skall lämnas även i fråga om beslut om åtalsunderlåtelse enligt 20 kap. 7 § rättegångsbalken eller motsvarande bestämmelse i någon annan författning.

4 § När en underrättelse enligt 2 § lämnas skall även dom, beslut, strafföreläggande och föreläggande av ordningsbot, som tidigare har antecknats i registret och om vilka underrättelse enligt 2 § skall lämnas, tas med i underrättelsen under fem år från det domen eller beslutet meddelades eller föreläggandet godkändes.

Om den dom eller det beslut eller föreläggande som har föranlett underrättelsen till Transportstyrelsen har ändrats, upphävts eller undanröjts, skall Rikspolisstyrelsen underrätta Transportstyrelsen om det. *Förordning 2008:1283.*

5 § Underrättelse enligt 2 § skall lämnas även på en begäran som Transportstyrelsen gör när styrelsen har tagit emot en anmälan om att någon som avses i 6 § första stycket 1–4 har omhändertagits enligt lagen (1976:511) om omhändertagande av berusade personer m.m. *Förordning 2009:1370.*

6 § När Transportstyrelsen får en underrättelse från Rikspolisstyrelsen enligt 2 §, 4 § andra stycket eller 5 § ska Transportstyrelsen sammanställa uppgifterna med de uppgifter i fråga om körkortsregistreringen enligt bilaga 2 punkterna 1–3 eller yrkestrafikregistreringen för personen som behövs för prövningen. Detta ska göras med de begränsningar som framgår av andra stycket och under förutsättning att uppgifterna avser

1. en innehavare av gällande körkortstillstånd, körkort, traktorkort eller förarbevis,

2. den för vilken

a) tid för återkallelse tills vidare eller spärrtid enligt körkortslagen (1998:488) har beslutats men ännu inte löpt ut,

b) spärrtiden löpt ut och körkort eller förarbevis får utfärdas utan krav på ytterligare prövning enligt 5 kap. 14 § andra stycket körkortslagen,

c) tid för villkorlig körkortsåterkallelse enligt lagen (1998:489) om försöksverksamhet med villkorlig körkortsåterkallelse har beslutats men ännu inte löpt ut,

3. en innehavare av utländskt körkort som är permanent bosatt i Sverige,

4. en innehavare av gällande taxiförarlegitimation,

5. den för vilken tid för återkallelse tills vidare av taxiförarlegitimation enligt yrkestrafiklagen (1998:490) har beslutats men ännu inte löpt ut,

6. den som har gällande tillstånd att driva yrkesmässig trafik eller någon annan prövad som avses i 2 kap. 6 eller 7 § yrkestrafiklagen, eller

7. den som har gällande tillstånd att driva biluthyrning eller någon annan prövad som avses i 8 eller 9 § lagen (1998:492) om biluthyrning.

Uppgifterna från Rikspolisstyrelsen ska inte behandlas enligt första stycket om underrättelsen endast avser brott som sammanlagt har föranlett penningböter till ett belopp som understiger 1 200 kronor. Detta gäller dock inte om den som uppgiften avser under de senaste fem åren har befunnits skyldig till något annat brott som avses i 2 §. *Förordning 2009:1370.*

7 § De uppgifter Transportstyrelsen har fått från Rikspolisstyrelsen, och som inte behandlas enligt 6 §, ska genast förstöras. *Förordning 2009:1370.*

6 kap. Registrering av fordon

Prövningen av frågor om registrering

1 § I 11 kap. finns bestämmelser om avregistrering av fordon som registrerats enligt detta kapitel. Bestämmelser om tillfällig registrering av fordon finns i 21–28 §§ lagen (2001:558) om vägtrafikregister och i 15 kap.

2 § Frågor om registrering prövas efter ansökan, om de avser

1. nya fordon som har tillverkats i Sverige av yrkesmässiga fordonstillverkare, eller

2. nya fordon som har förts in till Sverige av registrerade importörer. *Förordning 2007:745*.

3 § En ansökan om registrering ska göras av fordonets ägare och vara skriftlig. Den får överföras elektroniskt på det sätt Transportstyrelsen föreskriver. Den ska innehålla

1. uppgifter om ägarens identitet,
2. de uppgifter om fordonet som behövs för att detta ska kunna säkert identifieras, samt
3. i förekommande fall uppgifter, till ledning för beskattningen, om användningen av en traktor, ett motorredskap med en tjänstevikt över två ton, en tung terrängvagn, ett fordon som avses i 5 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon eller en släpvagn i visst fall.

Till en ansökan ska i övrigt de handlingar och uppgifter bifogas som Transportstyrelsen föreskriver.

Om den som i ansökan uppges vara fordonets ägare inte har fyllt 18 år och bestämmelserna i lagen (2001:558) om vägtrafikregister ska tillämpas på en förmyndare för honom eller henne, ska ansökan innehålla underskrift av samtliga förmyndare. Har förvärvaren fler än en förmyndare, ska ansökan också innehålla uppgift om vilken förmyndare som ska registreras. *Förordning 2008:1283.*

4 § För andra fordon än sådana som anges i 2 § prövas frågor om registrering efter anmälan från ett besiktningsorgan enligt fordonslagen (2002:574) sedan fordonet har godkänts vid en registreringsbesiktning eller meddelats ett enskilt godkännande. Enligt 4 kap. 8 och 18 §§ fordonsförordningen (2009:211) ska fordonet ha godkänts vid en ursprungskontroll innan det genomgår provning för enskilt godkännande eller registreringsbesiktigas.

Till en anmälan ska besiktningsorganet bifoga de uppgifter som Transportstyrelsen föreskriver. *Förordning 2009:218.*

Ursprungskontroll

5 § En ursprungskontroll av ett fordon görs av Transportstyrelsen efter ansökan av fordonets ägare. Ansökan ska vara skriftlig och innehålla

1. uppgifter om ägarens identitet, och
2. de uppgifter om fordonet som behövs för att detta ska kunna säkert identifieras.

Till ansökan ska i övrigt de handlingar och uppgifter bifogas som Vägverket föreskriver.

Om den som i ansökan uppges vara fordonets ägare inte har fyllt 18 år och bestämmelserna i lagen (2001:558) om vägtrafikregister ska tillämpas på en förmyndare för honom eller henne, ska ansökan innehålla underskrift av samtliga förmyndare. Har förvärvaren fler än en förmyndare, ska ansökan också innehålla uppgift om vilken förmyndare som ska registreras. *Förordning 2008:1283.*

6 § Vid en ursprungskontroll ska fordonets identitet kontrolleras med utgångspunkt i tidigare registrering, chassinummer eller annan märkning för identifiering. Det ska även kontrolleras om fordonet är

efterlyst, om lämnade uppgifter och bifogade handlingar styrker det uppgivna ursprunget samt om bifogade handlingar är äkta och giltiga. Ett fordon får godkännas vid kontrollen endast om dess ursprung med säkerhet kan fastställas.

Ett godkännande enligt första stycket upphör att gälla om fordonet byter ägare innan det registreras. *Förordning 2007:745*.

Förutsättningar för registrering

7 § När sådana uppgifter har lämnats som sägs i 3 § första stycket 1 och 2 eller 4 § andra stycket ska fordonet registreras. Registrering får dock vägras om

1. fordonet är efterlyst,
2. det efter godkänd ursprungskontroll av ett fordon som avses i 4 § har framkommit uppgifter som, om de hade förelegat tidigare, skulle ha medfört att fordonet underkänts vid kontrollen,
3. det beträffande ett fordon som inte har godkänts vid en registreringsbesiktning framgår att fordonet är konstruerat för vänstertrafik, och det inte framgår att fordonet uppfyller de krav som gäller i Sverige, eller
4. fordonet begärs registrerat med stöd av ett typgodkännande för fordon i små serier och antalet fordon som har registrerats under året med stöd av detta redan uppgår till det maximalt tillåtna antalet.

Om avställning av fordon vid registreringen finns bestämmelser i 8 kap. 1 §. *Förordning 2009:218.*

7 a § /Träder i kraft 1 mars 2012/

Andra nya EG-motorfordon och nya släpvagnar till sådana fordon än sådana som anges i 2 § får registreras endast om de omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande eller enskilt godkännande.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte

1. fordon som uteslutande är avsedda för tävling på väg,
2. prototyper av fordon som används på väg för utförande av ett särskilt provningsprogram under en tillverkares ansvar, under förutsättning att de särskilt har konstruerats och tillverkats för detta ändamål, eller
3. fordon som omfattas av ett tillfälligt EG-typgodkännande enligt 3 kap. 12 § fordonsförordningen (2009:211), eller av ett godkännande som godkännandemyndigheten med stöd av 3 kap. 34 § samma förordning har beslutat ska gälla i Sverige, och som har tillverkats innan godkännandet upphörde att gälla.

Ett nationellt typgodkännande som har meddelats med stöd av 3 kap. 4 § 1 b fordonsförordningen ska inte anses som ett i Sverige giltigt typgodkännande vid tillämpningen av denna paragraf. *Förordning 2010:101.*

7 b § Bestämmelserna i 7 a § gäller inte vid tillfällig registrering av fordon enligt 23 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister. *Förordning 2009:218.*

Hinder för registrering

8 § Ett fordon som har avregistrerats enligt 11 kap. 4 § får inte registreras på nytt.

Utryckningsfordon

9 § Ett sådant motorfordon som anges nedan skall antecknas som utryckningsfordon, om det vid ett enskilt godkännande eller registreringsbesiktning enligt 4 kap. fordonsförordningen (2009:211) har godkänts eller i ett intyg om överensstämmelse har betecknats som utryckningsfordon:

1. ett motorfordon som har godkänts vid lämplighetsbesiktning enligt 5 kap. 1 § 4 fordonsförordningen och som är inrättat för transport av sjuka eller skadade och är avsett att användas uteslutande för detta ändamål av den som ingår i en sådan organisation som avses i 6 § hälso- och sjukvårdslagen (1982:763), eller
2. ett motorfordon som är avsett att användas endast av en statlig brandkår eller en kommunal organisation för räddningstjänst eller av ett spårvägs- eller järnvägsföretag för att bereda hjälp vid eller förhindra olycksfall eller för att undanröja trafikhinder, eller av polis- eller tullpersonal eller personal vid Kustbevakningen i brådskande tjänsteutövning. *Förordning 2009:218.*

Fordon i internationell vägtrafik i Sverige m.m.

10 § Ett fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall vara registrerat i en främmande stat.

Fordonet behöver dock inte vara registrerat om det enligt lagen (2001:558) om vägtrafikregister får användas här utan att vara registrerat. Ett släpfordon behöver inte vara registrerat om det får användas i sitt hemland utan registrering. Inte heller behöver en moped klass I eller en motorcykel vara registrerad

1. om den har införts och används av en person som är bosatt utomlands men som tillfälligt vistas här,
2. om den uppfyller de villkor som gäller för ett sådant fordon i brukarens hemland,
3. om motorn har en slagvolym som inte överstiger 50 kubikcentimeter, och
4. om den som infört mopeden eller motorcykeln får använda den i sitt hemland utan körkort eller därmed jämförlig handling. *Förordning 2002:945.*

11 § Vid färd med ett registrerat fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall föraren medföra ett registreringsbevis som är utfärdat enligt rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon eller ett registreringsbevis som visar

1. registreringsnumret,
2. datum för första registreringen eller fordonets tillverkningsår,
3. namn och adress beträffande den person som beviset har utfärdats för,
4. tillverkarens namn eller varumärke,
5. fordonets tillverknings- eller serienummer,
6. fordonets totalvikt, om fordonet är avsett för godstransporter, och
7. bevisets giltighetstid, om den inte är obegränsad.

Vid färd med ett oregistrerat släpfordon i internationell vägtrafik i Sverige skall dragfordonets förare medföra ett bevis om att fordonet får

användas i trafik i sitt hemland. Beviset skall innehålla de uppgifter som anges i första stycket 2–7.

De handlingar som avses i första och andra styckena skall på begäran överlämnas för kontroll till bilinspektör, polisman eller tulltjänsteman. Uppgifterna i handlingarna skall vara angivna antingen med enbart latinska bokstäver eller engelsk kursivstil eller också upprepade i denna form. Handlingarna skall vara i sådant skick att de kan läsas utan svårighet. *Förordning 2005:1229.*

12 § Ett registrerat fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall vara försett med registreringsskyltar, som visar fordonets registreringsnummer.

Ett oregistrerat släpfordon i internationell vägtrafik i Sverige skall baktill vara försett med en skylt som visar dragfordonets registreringsnummer. Om flera oregistrerade släpfordon dras av ett dragfordon, skall skylten vara placerad på det sista släpfordonet. *Förordning 2002:945*.

13 § Varje registrerat fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall baktill ha ett nationalitetsmärke som visar i vilken stat fordonet är registrerat.

Ett oregistrerat släpfordon i internationell vägtrafik i Sverige skall baktill vara försett med nationalitetsmärke för den stat där dragfordonet är registrerad. Detta gäller dock inte om dragfordonet är registrerat i Sverige.

Nationalitetsmärket skall bestå av högst tre latinska bokstäver. De bokstäver som betecknar de olika staterna bestäms genom överenskommelser med dessa stater.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte fordon som används vid sådana förföljanden som avses i 5 och 10 §§ lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete. Bestämmelserna gäller inte heller fordon som används av danska polismän vid färd på svenskt territorium på den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen. *Förordning 2002:945*.

Särskilda bestämmelser för fordon som är registrerade i Danmark, Finland eller Norge

14 § I stället för vad som anges i 11 § gäller för motordrivna fordon som är registrerade i Danmark, Finland eller Norge och till dem kopplade släpfordon, att fordonens registreringsskyltar skall godtas som bevis för registreringen. Dessutom skall godtas

1. för andra danska fordon än personbilar och motorcyklar och till personbilar kopplade släpfordon: "inregistreringsattest",
2. för finska fordon: registerutdrag för fordonet eller registreringsbevis som visar att fordonet får användas i utlandet eller interimsintyg,
3. för norska fordon: "vognkort". *Förordning 2002:945.*

15 § Som identitetshandling för sådana fordon som avses i 15 § andra stycket lagen (2001:558) om vägtrafikregister skall följande godtas.

1. För danska fordon: "registreringsattest".

2. För finska fordon: "provnummerskyltar" tillsammans med intyg om rätt att använda sådana skyltar.

3. För norska fordon: "prøvekjennemerke" tillsammans med "vognkort for årsprøvekjennemerke" eller "kjøreseddel for dagsprøvekjennemerke" i original. *Förordning 2002:945.*

16 § Som bevis för ett sådant tillstånd som avses i 15 § tredje stycket lagen (2001:558) om vägtrafikregister skall följande godtas.

1. I Danmark utfärdad tillfällig "inregistreringsattest" och gränsskylt.

2. I Finland utfärdat interimistiskt registreringsbevis och motsvarande skylt eller interimsintyg och motsvarande SF-skylt.

3. I Norge utfärdat "vognkort" och motsvarande skylt för särskild registrering.

Fordonen skall dessutom vara försedda med hemlandets nationalitetsmärke. *Förordning 2002:945.*

Vägtrafikregisteravgift

17 § För varje bil, motorcykel, motorredskap, tung terrängvagn och släpvagn som registrerats ska en årlig vägtrafikregisteravgift tas ut.

För en moped klass I, ett terrängsläp och ett annat terrängmotorfordon än en tung terrängvagn ska en engångsavgift för registerhållningen tas ut. Vägtrafikregisteravgiften för en moped klass I, terrängsläp och för ett annat terrängmotorfordon än en tung terrängvagn tas ut i samband med skyltavgiften för fordonet. Vägtrafikregisteravgift ska dock inte tas ut om ett sådant fordon ställs av vid registreringen och därefter avregistreras utan att avställningen upphört. Vägtrafikregisteravgiften för andra fordon tas ut första gången i samband med att fordonet första gången ställs på. Därefter tas vägtrafikregisteravgiften ut i samband med att fordonsskatt tas ut första gången för ett skatteår eller en del av ett skatteår.

Om fordonet inte är skattepliktigt eller om det är befriat från fordonsskatt ska avgiften tas ut vid den tidpunkt som skulle ha gällt om fordonet varit skattepliktigt eller inte varit befriat från fordonsskatt. Vid avställning ska inte avgift tas ut om avställningen beror på att fordonet har tagits från ägaren genom brott och inte anträffats därefter. *Förordning 2010:1599.*

18 § Skyldig att betala avgift enligt 17 § är den som i vägtrafikregistret är antecknad som ägare till fordonet när avgiften ska tas ut. I fråga om sådan avgift som tas ut i samband med fordonsskatt tillämpas 4 kap. 1–7, 9 och 10 §§, 5 kap. 2, 3, 7 och 17 §§, 6 kap., 7 kap. och 8 kap. 2–4 §§ vägtrafikskattelagen (2006:227) och 6–9 §§ vägtrafikskatteförordningen (2006:242).

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om hur avgiften ska tas ut om fordonsskatt inte ska betalas. *Förordning 2010:1599.*

7 kap. Följder av registreringen

Registreringsnummer och registreringsbevis

1 § I samband med registreringen av ett fordon skall Transportstyrelsen tilldela det ett registreringsnummer, som består av tre bokstäver och tre siffror. Styrelsen skall också utfärda ett registreringsbevis för varje registrerat fordon om det av särskilda skäl inte är obehövligt. *Förordning 2008:1283.*

2 § Ett registreringsbevis skall innehålla tekniska uppgifter om fordonet. Det skall även innehålla uppgifter om fordonets registrerade ägare och en för handlingen unik behörighetskod, samt utrymme för anmälan eller ansökan till Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

3 § Ett registreringsbevis skall utfärdas på nytt när någon uppgift i beviset har ändrats eller när det har använts för en anmälan eller ansökan enligt denna förordning. Ett nytt registreringsbevis skall utfärdas även efter ansökan av fordonets ägare.

När ett nytt registreringsbevis har utfärdats ersätter det bevis som tidigare utfärdats.

4 § Ytterligare föreskrifter om registreringsbevis meddelas av Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

Registreringsskyltar – allmänna bestämmelser

5 § När ett fordon har registrerats skall Transportstyrelsen tillhandahålla två registreringsskyltar för varje bil och en registreringsskylt för varje motorcykel, moped klass I, traktor, motorredskap, terrängmotorfordon eller släpfordon. *Förordning 2008:1283.*

6 § Ett registrerat fordon får brukas endast om det är försett med registreringsskyltar i föreskriven ordning.

Detta gäller dock inte om fordonet brukas vid färd kortaste lämpliga väg till en polismyndighet för erhållande av en provisorisk registreringsskylt.

7 § En registreringsskylt skall placeras såväl framtill som baktill på en bil, framtill på en traktor, ett motorredskap och ett terrängmotorfordon samt baktill på en motorcykel, en moped klass I och ett släpfordon.

Om det medför en avsevärd olägenhet att ha skylten framtill på en traktor, ett motorredskap eller en terrängskoter eller baktill på ett släpfordon, som dras av en traktor eller ett motorredskap, får den placeras på någon annan lämplig plats.

8 § Registreringsskyltarna ska vara väl synliga och hållas i sådant skick att de lätt kan avläsas. Under färd får last eller annat inte placeras så att skyltarna inte går att avläsa.

Vad som sägs i första stycket gäller inte när en bil används i väghållningsarbete eller liknande arbete och den ena skylten skyms av ett redskap som används i arbetet.

På en registreringsskylt får inte något annat tecken eller märke sättas än ett sådant som har satts på skylten vid tillverkningen. Har ett märke satts fast på skylten enligt tidigare gällande bestämmelser behöver det dock inte tas bort.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om den närmare utformningen av skyltar enligt denna förordning. *Förordning 2009:936.*

8 a § För ett registrerat fordon ska en skyltavgift tas ut för varje skylt utom vid tillfällig registrering enligt 21–23 §§ lagen (2001:558) om vägtrafikregister. Avgiften tas ut när fordonet registreras. Om fordonet ställs av vid registreringen, tas dock avgiften ut när avställningen upphör eller, om detta inte sker, när fordonet avregistreras. För en taxiskylt som avses i 9 § tas avgiften ut när fordonet har anmälts för användning i taxitrafik enligt yrkestrafiklagen (1998:490).

För skyltavgifter tillämpas 6 kap. 18 § på motsvarande sätt. *Förordning 2010:1599.*

Registreringsskyltar för taxi

9 § På en registreringsskylt för ett fordon som har anmälts för användning i taxitrafik enligt yrkestrafiklagen (1998:490) och som inte har undantagits från skyldigheten enligt 7 kap. 1 § yrkestrafikförordningen (1998:779) att ha taxameter skall bokstaven T anges till höger om registreringsnumret (taxiskylt). Detta gäller dock inte om fordonet enligt 16 kap. denna förordning är försett med personliga fordonsskyltar.

10 § Den som innehar sådana registreringsskyltar som avses i 9 § är skyldig att lämna in skyltarna till Transportstyrelsen när fordonet inte längre ska vara försett med sådana. *Förordning 2009:1370.*

Ersättningsskyltar och provisoriska registreringsskyltar

11 § Om en registreringsskylt har förstörts, förkommit, förändrats eller av annan anledning inte lämpligen kan användas, får fordonsägaren eller fordonets förare ansöka om en ersättningsskylt hos Transportstyrelsen eller hos en polismyndighet. *Förordning 2008:1283.*

12 § I samband med att en ansökan om en ersättningsskylt görs hos en polismyndighet skall denna på begäran lämna ut en provisorisk registreringsskylt.

Ersättningsskyltar lämnas ut av Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

13 § Ersättningsskyltar eller provisoriska registreringsskyltar får inte lämnas ut för ett fordon om användningsförbud råder för det enligt 6 kap. 1 § vägtrafikskattelagen (2006:227), 8 § lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt, 18 § bilskrotningslagen (1975:343) eller 25 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. Detsamma gäller om fordonets registreringsskyltar har tagits

om hand enligt 6 kap. 7 § yrkestrafiklagen (1998:490) och fordonet är anmält för användning i taxitrafik enligt den lagen.

Om fordonet är avställt får ersättningsskyltar eller provisoriska skyltar lämnas ut endast om det hade fått ske om fordonet hade varit skatte- eller avgiftspliktigt enligt nämnda lagar.

Om ett fordons registreringsskyltar har tagits om hand enligt 6 kap. 3 § vägtrafikskattelagen, 8 § lagen med särskilda bestämmelser om fordonsskatt eller enligt 28 § lagen om vägavgift för vissa tunga fordon, får efter ansökan ersättningsskyltar eller provisoriska registreringsskyltar lämnas ut till fordonets ägare när det inte längre finns något hinder mot det enligt någon av dessa lagar. *Förordning 2006:245.*

14 § När ett fordons registreringsskyltar i något fall som avses i 13 § har tagits om hand skall polismyndigheten anmäla detta till Transportstyrelsen.

Polismyndigheten skall genast underrätta Transportstyrelsen om att en ansökan om ersättningsskyltar har gjorts och att provisoriska skyltar har lämnats ut. *Förordning 2008:1283.*

15 § Ett fordon som har försetts med provisoriska registreringsskyltar får brukas med sådana skyltar endast till dess att ersättningsskyltar har erhållits. Har ersättningsskyltar erhållits skall dessa så snart som möjligt placeras på fordonet.

16 § Det som sägs om registreringsskyltar gäller i tillämpliga delar även ersättningsskyltar och provisoriska skyltar.

8 kap. Avställning och påställning av fordon

1 § I samband med registreringen ställs ett fordon av om ägaren inte begär något annat.

Ett fordon ska dock alltid ställas av om

1. de handlingar och uppgifter som föreskrivits enligt 6 kap. 3 § första stycket 3 och andra stycket inte har lämnats för fordonet, eller
2. fordonet ska registreringsbesiktigas eller genomgå ett enskilt godkännande. *Förordning 2009:218.*

2 § I andra fall än som avses i 1 § skall ett fordon ställas av

1. efter en fullständig anmälan av fordonets registrerade ägare till Transportstyrelsen.
2. efter att ett mottagningsbevis som utfärdats enligt 13 § bilskrotningsförordningen (2007:186) har kommit in till Transportstyrelsen.

En anmälan skall, i fall som avses i första stycket 1, göras skriftligen på registreringsbeviset i original eller genom elektronisk överföring på det sätt som Transportstyrelsen föreskriver. Anmälan får också göras genom tonvalssignalering per telefon. Om direktanmälan finns bestämmelser i 13 kap. *Förordning 2008:1283.*

3 § En anmälan om avställning är inte fullständig förrän Transportstyrelsen har fått in uppgift om den behörighetskod som framgår av registreringsbeviset.

Uppgift om behörighetskod behöver inte lämnas om anmälarens behörighet styrks genom elektronisk överföring. Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om hur en sådan överföring ska ske. *Förordning 2009:936.*

4 § Görs på fordonets registreringsbevis en anmälan om avställning samtidigt med en anmälan om ägarbyte anses fordonets förvärvare enligt anmälan ha ställt av fordonet.

5 § Om det finns särskilda skäl får ett fordon ställas av även om anmälan inte uppfyller vad som anges i 2 och 3 §§.

6 § Avställningstiden räknas från och med den dag en anmälan om avställning eller ett mottagningsbevis som utfärdats enligt 13 § bilskrotningsförordningen (2007:186) kom in till Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

7 § Om ett fordon har ställts av i samband med registreringen enligt 1 § andra stycket får Transportstyrelsen på den registrerade ägarens begäran besluta att avställningen ska upphöra (påställning) när de handlingar och uppgifter som föreskrivits enligt 6 kap. 3 § första stycket 3 och andra stycket har lämnats. *Förordning 2008:1283.*

8 § Om ett fordon skall registreringsbesiktigas får Transportstyrelsen, om det inte finns något annat hinder mot påställning, besluta att fordonet skall ställas på under förutsättning att fordonet godkänns vid en registreringsbesiktning. *Förordning 2008:1283.*

9 § I andra fall än som avses i 7 eller 8 § skall ett fordon ställas på efter en fullständig anmälan av fordonets registrerade ägare till Transportstyrelsen. Ett fordon som har ställts av enligt 2 § första stycket 2 får dock inte ställas på.

En anmälan skall göras skriftligen på registreringsbeviset i original eller genom elektronisk överföring på det sätt som Transportstyrelsen föreskriver. Anmälan får också göras genom tonvalssignalering per telefon. Om direktanmälan finns bestämmelser i 13 kap.

En anmälan om påställning är inte fullständig förrän Transportstyrelsen har fått in uppgifter om en gällande trafikförsäkring för ett trafikförsäkringspliktigt fordon, och om den behörighetskod som framgår av registreringsbeviset. Uppgift om behörighetskod behöver dock inte lämnas om anmälarens behörighet styrks genom elektronisk överföring. Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om hur en sådan överföring skall ske. *Förordning 2008:1283.*

10 § Görs på fordonets registreringsbevis en anmälan om påställning samtidigt med en anmälan om ägarbyte anses fordonets förvärvare enligt anmälan ha ställt på fordonet.

11 § Om det finns särskilda skäl får ett fordon ställas på även om anmälan inte uppfyller vad som anges i 9 §. Det skall dock alltid

finnas uppgift om en gällande trafikförsäkring för ett trafikförsäkringspliktigt fordon.

12 § Tiden för påställningen räknas från och med dagen för Transportstyrelsen beslut. *Förordning 2008:1283.*

13 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

14 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2010:2.*

15 § Ett fordon som omfattas av ett typgodkännande och som har registrerats med stöd av ett intyg om överensstämmelse får ställas på första gången endast om intyget fortfarande är giltigt.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte fordon som omfattas av ett tillfälligt godkännande enligt 3 kap. 12 eller 13 § fordonsförordningen (2009:211), eller av ett godkännande som godkännandemyndigheten med stöd av 3 kap. 34 § samma förordning har beslutat ska gälla i Sverige, och som har tillverkats innan godkännandet upphörde att gälla. *Förordning 2009:218.*

16 § Ett fordon som omfattas av ett nationellt typgodkännande och som är försett med ett typgodkännandemärke samt åtföljt av ett typintyg, och som har registrerats med stöd av typintyget, får ställas på första gången endast om intyget fortfarande är giltigt. *Förordning 2006:911.*

17 § När ett fordon ställs på ska en påställningsavgift tas ut. Avgiften tas inte ut första gången ett fordon ställs på.

Påställningsavgiften tas ut i samband med att fordonsskatt tas ut. Om fordonet inte är fordonsskattepliktigt, eller om det är befriat från fordonsskatt, ska påställningsavgiften tas ut i samband med att vägtrafikregisteravgift enligt 6 kap. 17 § tas ut. Har vägtrafikregisteravgift redan tagits ut för året eller har engångsavgift för registerhållningen tagits ut, tas påställningsavgiften ut för sig. Påställningsavgiften för traktorer tas också ut för sig.

För påställningsavgiften tillämpas 6 kap. 18 § på motsvarande sätt. *Förordning 2010:1599.*

9 kap. Nationalitetsmärke m.m.

1 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

2 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

3 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

4 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

5 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

6 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

7 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

8 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

9 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

10 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936.*

11 § Paragrafen upphävd *Förordning 2009:936.*

12 § Ett registrerat fordon, som används utomlands, skall baktill vara försett med ett nationalitetsmärke.

Märket får inte fästas så att det kan förväxlas med registreringsnumret eller kan göra detta svårare att läsa.

Miljöklassmärkning

13 § För sådana nya tunga lastfordon som avses i 2 § förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening och som enligt 4 § lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen eller motsvarande äldre bestämmelser har hänförts till en miljöklass skall ett särskilt märke som anger den aktuella miljöklassen tillhandahållas på begäran. Märket skall visa fordonets registreringsnummer. Det lämnas ut av AB Svensk Bilprovning om fordonets miljöklass har fastställts vid en registreringsbesiktning och i annat fall av Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

10 kap. Ändrade förhållanden i fråga om fordon

Registrerad ägare

1 § Om ett fordon har bytt ägare skall den registrerade ägaren och den som förvärvat fordonet anmäla ägarbytet till Transportstyrelsen.

Har endast förvärvaren anmält ägarbytet skall den registrerade ägaren ges tillfälle att yttra sig över anmälan innan en ny ägare får registreras. Om endast den registrerade ägaren har anmält ägarbytet skall förvärvaren enligt anmälan ges tillfälle att yttra sig innan en ny ägare får registreras. *Förordning 2008:1283.*

2 § Den nye ägaren skall registreras från och med den dag som anges i anmälan. Om anmälan inte kommit in till Transportstyrelsen inom tio dagar från angiven dag för ägarbytet skall den nya ägaren registreras först från och med den dag anmälan kom in. *Förordning 2008:1283.*

3 § En anmälan om att en ny ägare skall registreras för ett fordon skall, i andra fall än när anmälan sker enligt 13 kap., göras skriftligen på fordonets registreringsbevis i original om inte annat är föreskrivet. Anmälan skall innehålla

1. den registrerade ägarens namn,
2. identitetsuppgifter för den som skall registreras som ägare,
3. fordonets registreringsnummer,

4. övriga uppgifter om fordonet som kan behövas för att detta skall kunna identifieras, och

5. uppgift om dag för ägarbytet.

För en traktor, en tung terrängvagn eller ett fordon som avses i 5 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon skall det till ledning för beskattningen lämnas en skriftlig uppgift om användningen.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om undantag från kravet i första stycket om att anmälan om ägarbyte skall ske på ett registreringsbevis i original. *Förordning 2008:1283.*

4 § I följande fall får en ny ägare till ett fordon registreras utan att en anmälan enligt 1 § kommit in till Transportstyrelsen:

1. om det genom en lagakraftvunnen dom bestämts att någon annan än den registrerade ägaren har bättre rätt till fordonet,

2. om fordonet har sålts med stöd av lagen (1985:982) om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har hämtats,

3. om fordonet har sålts med förbehåll om återtaganderätt och säljaren har utnyttjat sin rätt att återta fordonet enligt konsumentkreditlagen (2010:1846) eller lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m.fl.,

4. om det har utfärdats ett mottagningsbevis för fordonet enligt 13 § bilskrotningsförordningen (2007:186), eller

5. om det annars finns någon särskild anledning till det.

I fall som avses i första stycket får den nye ägaren registreras från en tidigare tidpunkt än vad som anges i 2 §. *Förordning 2010:1859.*

5 § Om ett utryckningsfordon överlåts skall det stå kvar i vägtrafikregistret som ett sådant fordon endast om förutsättningarna i 6 kap. 9 § är uppfyllda.

6 § Om ett fordon som har anmälts för användning i taxitrafik enligt yrkestrafiklagen (1998:490) har bytt ägare och ägarbytet innebär att fordonet inte längre ska ha en sådan skylt som avses i 7 kap. 9 § (taxiskylt), ska den nye ägaren registreras först när det finns en uppgift i registret om att registreringsskylten i enlighet med 7 kap. 10 § har getts in till Transportstyrelsen. *Förordning 2009:1370.*

6 a § Transportstyrelsen får vägra att registrera ett ägarbyte om fordonet är efterlyst eller taget i beslag. *Förordning 2008:1283.*

Kreditköp och leasing

7 § I en anmälan om ägarbyte skall det i förekommande fall anges att en näringsidkare i sin yrkesmässiga verksamhet har överlåtit fordonet genom kreditköp med förbehåll om återtaganderätt eller att han eller hon upplåtit fordonet med nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år. I det förstnämnda fallet skall uppgift lämnas om slutdatum för den förbehållna återtaganderätten.

8 § Om ett fordon på det sätt som sägs i 7 § har förvärvats genom ett kreditköp med förbehåll om återtaganderätt eller om det innehas med nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år, skall den som

enligt registret har förbehållit sig rätt att återta fordonet respektive den som enligt registret har upplåtit nyttjanderätten ges möjlighet att yttra sig över en anmälan om ägarbyte.

Har återtaganderätt förbehållits skall yttrandet avse uppgiften om att denna rätt förbehållits kreditgivaren. Har nyttjanderätt upplåtits som sägs i första stycket skall yttrandet avse en registrering av ny ägare till fordonet.

9 § Om ett förbehåll om återtaganderätt upphört eller om slutdatum ändrats skall den som enligt registret har förbehållit sig rätt att återta fordonet genast anmäla ändringen till Transportstyrelsen. Detsamma gäller om förbehållet om återtaganderätt överlåtits. I det senare fallet skall identitetsuppgifter lämnas om den som förvärvat förbehållet om återtaganderätt.

Begär kreditköparen att uppgiften om att fordonet omfattas av ett förbehåll om återtaganderätt tas bort, skall den som enligt registret har förbehållit sig rätt att återta fordonet ges möjlighet att yttra sig över begäran. *Förordning 2008:1283.*

10 § Har den som enligt registret har förbehållit sig rätt att återta fordonet motsatt sig att en uppgift om kreditköp med förbehåll om återtaganderätt tas bort skall uppgiften stå kvar. Om fordonet innehas med nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år får inte någon ny ägare registreras om inte den som upplåtit nyttjanderätten går med på att ägarbytet registreras.

Registrering av förmyndare

10 a § Om den som i en anmälan om ägarbyte uppges ha förvärvat ett fordon inte har fyllt 18 år och bestämmelserna i lagen (2001:558) om vägtrafikregister skall tillämpas på en förmyndare för honom eller henne, skall anmälan innehålla underskrift av samtliga förmyndare. Har förvärvaren fler än en förmyndare, skall anmälan också innehålla uppgift om vilken förmyndare som skall registreras.

Om en anmälan om ägarbyte saknar uppgifter enligt första stycket, skall ägarbyte inte registreras. *Förordning 2006:1065.*

Namn och adress

11 § Om en ägare av ett registrerat fordon som inte är folkbokförd eller som har tilldelats ett särskilt identifikationsnummer av Transportstyrelsen ändrar namn eller adress i landet skall han eller hon inom en vecka efter ändringen skriftligen anmäla detta till Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

Fordons användning

12 § Om ägaren i nedanstående fall avser att ändra användningen av ett registrerat fordon ska han eller hon före ändringen skriftligen anmäla det nya användningssättet till Transportstyrelsen. I anmälan ska det anges när ändringen avses ske.

Anmälan enligt första stycket ska göras om

1. fordonet avses användas så att det ska ställas in till kontrollbesiktning enligt 6 kap. 10 § fordonsförordningen (2009:211), eller

2. fordonet tidigare har anmälts för sådan användning som anges i punkt 1 men inte längre avses användas så.

Anmälan behövs dock inte om en sådan ska göras till Transportstyrelsen enligt yrkestrafikförordningen (1998:779) eller förordningen (1998:780) om biluthyrning. *Förordning 2009:1370.*

13 § Om ägaren i nedanstående fall avser att ändra användningen av fordonet skall han eller hon före ändringen skriftligen anmäla det nya användningssättet till Transportstyrelsen. I anmälan skall det anges när ändringen avses ske.

Anmälan enligt första stycket skall göras innan

1. en traktor klass II används så att den skall anses som en traktor klass I,

2. en traktor klass I används så att den skall anses som en traktor klass II,

3. ett motorredskap med en tjänstevikt över två ton används så att det skall beskattas enligt skatteklass I,

4. ett motorredskap med en tjänstevikt över två ton, som beskattas enligt skatteklass I, används så att det inte längre skall beskattas i den klassen,

5. en tung terrängvagn, som hör till skatteklass II, används så att fordonsskatt skall betalas,

6. en tung terrängvagn, som hör till skatteklass I, används så att den hör till skatteklass II,

7. en traktor klass I används för att dra en påhängsvagn som inte är registrerad här i landet,

8. en släpvagn som dras endast av en traktor, ett motorredskap eller en tung terrängvagn eller en släpvagn med en skattevikt över tre ton skall dras uteslutande av ett motorfordon som inte kan drivas med dieselolja,

9. ett fordon som avses i 5 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon och som uteslutande eller så gott som uteslutande används för väghållningsändamål, och därför är undantaget från avgift, används för annat ändamål,

10. ett fordon som anges i 9 och för vilket avgift enligt lagen om vägavgift för vissa tunga fordon skall betalas används så att det skall vara undantaget från avgiften, eller

11. en traktor klass II används högst 15 dagar som en traktor klass I.

12. en tung terrängvagn som hör till skatteklass II används högst 15 dagar som skatteklass I. *Förordning 2008:1283.*

11 kap. Avregistrering av fordon

1 § Ett fordon ska, i andra fall än när anmälan görs enligt 13 kap., avregistreras efter en fullständig skriftlig anmälan som den registrerade ägaren gör till Transportstyrelsen på fordonets registreringsbevis i original om

1. ägaren visar att fordonet har förstörts eller att någon annan åtgärd har vidtagits, som gör det sannolikt att fordonet inte längre kommer att användas i trafik,

2. fordonet har ändrats så att det inte längre kan hänföras till ett registreringspliktigt fordonsslag,

3. fordonet har registrerats i det militära fordonsregistret enligt militärtrafikförordningen (2009:212),

4. en ansökan om tillfällig registrering enligt 23 § första stycket 1 lagen (2001:558) om vägtrafikregister har beviljats för ett fordon som inte är nytt eller det visas att fordonet på något annat sätt varaktigt har förts ut ur landet, eller

5. ägaren har förlorat fordonet genom brott och det inte har anträffats inom två år därefter.

En bil med en totalvikt om högst 3,5 ton får, om det inte finns särskilda skäl för annat, avregistreras på grund av någon omständighet som avses i första stycket 1 endast om ett skrotningsintyg enligt 36 § bilskrotningsförordningen (2007:186) lämnas in tillsammans med en anmälan om avregistrering.

Ett skrotningsintyg som utfärdats av den som för utfärdande av sådana intyg är godkänd av behörig myndighet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska godtas som underlag för anmälan om avregistrering enligt detta kapitel.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om vilka handlingar och uppgifter som, utöver vad som anges i andra och tredje styckena, ska bifogas anmälan.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om undantag från kravet i första stycket om att en anmälan om avregistrering ska ske på ett registreringsbevis i original. *Förordning 2009:218.*

2 § En anmälan om avregistrering enligt 1 § är inte fullständig om inte något av följande har kommit in till Transportstyrelsen:

1. fordonets registreringsskyltar,

2. ett skrotningsintyg enligt 36 § bilskrotningsförordningen (2007:186) av vilket det framgår att registreringsskyltarna har tagits om hand för skrotning, eller

3. en skriftlig anmälan om att registreringsskyltarna förstörts eller förkommit på annat sätt. *Förordning 2008:1283.*

3 § Ett fordon får även utan att någon anmälan enligt 1 och 2 §§ har gjorts avregistreras om Transportstyrelsen

1. får veta att något av det som avses i 1 § första stycket har inträffat, eller

2. annars finner anledning anta att fordonet inte längre finns i behåll eller kommer att användas i trafik. *Förordning 2008:1283.*

4 § Ett fordon som har registrerats med stöd av ett intyg om överensstämmelse av det slag som avses i 8 kap. 15 § och som inte har ställts på första gången inom tolv månader från det att intyget för fordonet blev ogiltigt genom gällande bestämmelser i ett särdirektiv, skall avregistreras utan att någon anmälan har gjorts. Detsamma gäller ett fordon som har registrerats med stöd av ett typintyg av det slag som avses i 8 kap. 16 § och som inte har ställts på första gången inom tolv månader från det att intyget för fordonet blev ogiltigt på grund av

ändrade bestämmelser om fordonets beskaffenhet och utrustning. *Förordning 2006:911.*

5 § Ett fordon avregistreras från och med den dag en fullständig anmälan om avregistrering har kommit in till Transportstyrelsen. Avregistreras ett fordon enligt 3 eller 4 § gäller avregistreringen från och med den dag beslutet meddelades.

Trots vad som sägs i första stycket får ett fordon avregistreras från och med den dag fordonet enligt intyg har registrerats i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Ett sådant intyg skall ha kommit in till Transportstyrelsen inom två månader från registreringen. *Förordning 2008:1283.*

12 kap. Underrättelser om fordon

1 § Transportstyrelsen skall underrätta fordonsägaren om

1. det finns något hinder mot att bruka ett fordon när skatt påförs för detta,
2. det i vägtrafikregistret förs in en uppgift om ett förhållande som innebär att ett fordon inte får brukas,
3. körförbud eller föreläggande om kontrollbesiktning meddelas i fråga om ett avställt fordon,
4. det i vägtrafikregistret förs in en uppgift om ägarbyte i fråga om ett icke avställt fordon, som enligt uppgift i registret inte får brukas,
5. ett fordon har avregistrerats.

När en fordonsägare underrättas om att ett fordon har avregistrerats skall fordonsägaren i förekommande fall erinras om skyldigheten att lämna in fordonets registreringsskyltar eller att anmäla att skyltarna har förstörts eller förkommit. *Förordning 2008:1283.*

2 § När ett fordon registreras skall Transportstyrelsen underrätta

1. Försvarsmakten om registreringen, och
2. vederbörande försäkringsanstalt om uppgiven försäkring och fordonens registreringsnummer. *Förordning 2008:1283.*

3 § Om en uppgift i vägtrafikregistret för ett fordon som ingår i totalförsvarets fordonsregister ändras, skall Transportstyrelsen underrätta Försvarsmakten om ändringen. *Förordning 2008:1283.*

4 § Om en uppgift om en trafikförsäkring vid något annat tillfälle än registrering lämnas av någon annan än en försäkringsanstalt, skall Transportstyrelsen underrätta vederbörande försäkringsanstalt om försäkringen och, om beviset avser ett visst fordon, fordonets registreringsnummer. Uppgift skall också lämnas om att ett fordon omfattas av trafikförsäkring enligt ett tidigare ingivet bevis.

Om det saknas en uppgift i vägtrafikregistret om gällande trafikförsäkring för ett motordrivet fordon som är registrerat och inte är avställt, skall Transportstyrelsen underrätta Trafikförsäkringsföreningen om detta. *Förordning 2008:1283.*

5 § En försäkringsanstalt skall underrätta Transportstyrelsen om att en trafikförsäkring har tecknats för ett registrerat fordon och för

den som har meddelats saluvagnslicens. Underrättelsen skall ha kommit in till Transportstyrelsen inom tio dagar från det att försäkringen tecknades. *Förordning 2008:1283.*

6 § Skatteverket skall underrätta Transportstyrelsen om de ändringar av uppgifter i folkbokföringsdatabasen eller beskattningsdatabasen som är av betydelse för vägtrafikregistreringen. *Förordning 2008:1283.*

7 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:218.*

8 § Ett besiktningsorgan enligt fordonslagen (2002:574), hos vilket ett fordon har registreringsbesiktigats enligt 4 kap. 17 § fordonsförordningen (2009:211), skall anmäla detta och lämna de uppgifter som behövs till Transportstyrelsen. *Förordning 2009:218.*

9 § I de fall en uppgift om en beteckning på en skylt för beskickningsfordon eller om skattebefrielse enligt lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall skall föras in i vägtrafikregistret svarar Utrikesdepartementet för att Transportstyrelsen underrättas om en sådan uppgift. *Förordning 2008:1283.*

13 kap. Direktanmälan om fordon

1 § Efter särskilt medgivande av Transportstyrelsen får följande uppgifter för registrering i vägtrafikregistret lämnas till styrelsen genom elektronisk överföring på det sätt som Transportstyrelsen föreskriver eller genom tonvalssignalering per telefon (direktanmälan):

1. ägarbyte,
2. avregistrering,
3. avställning,
4. påställning,
5. förbehåll om återtaganderätt vid kreditköp,
6. nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år,
7. användning av fordon med en totalvikt av högst 3,5 ton i uthyrningsrörelse,
8. trafikförsäkring
9. godkännande vid efterkontroll av ackrediterad verkstad
10. mottagningsbevis utfärdat enligt 13 § bilskrotningsförordningen (2007:186), och
11. skrotningsintyg utfärdat enligt 36 § bilskrotningsförordningen (2007:186). *Förordning 2008:1283.*

2 § Medgivande enligt 1 § får lämnas till en försäkringsanstalt och till den som i sin yrkesmässiga verksamhet handhar fordon och som bedöms ha förutsättningar att lämna uppgifter på ett tillförlitligt sätt.

Ett medgivande får återtas om förutsättningarna för det inte längre finns eller om det finns någon annan särskild anledning att återta det.

3 § Anmälningar om påställning får avse endast sådana fordon som uppgiftslämnaren är registrerad ägare till.

Andra anmälningar än om påställning får avse även sådana fordon som uppgiftslämnaren har förvärvat eller, i fråga om en försäkringsanstalt, har tagit hand om i samband med skadefall.

Görs en anmälan om påställning samtidigt med en anmälan om ägarbyte anses fordonets förvärvare enligt anmälan ha ställt på fordonet oavsett om han eller hon inte är att anse som registrerad ägare till fordonet.

Anmälningar om ägarbyte får inte avse överlåtelse till någon som inte har fyllt 18 år. *Förordning 2006:1065.*

4 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936*.

5 § Avställningstiden räknas från och med den dag då uppgiften fördes in i vägtrafikregistret.

Bestämmelserna i 8 kap. 14 § om bevis om påställning gäller inte när en anmälan om påställning görs genom en direktanmälan som är skriftlig och överförs elektroniskt.

6 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:936*.

7 § Något nytt registreringsbevis utfärdas inte efter en direktanmälan, om den nya uppgiften har betydelse endast för uppgiftslämnaren.

14 kap. Saluvagnslicens

Ansökan

1 § En ansökan om saluvagnslicens skall vara skriftlig och på det sätt Transportstyrelsen närmare föreskriver innehålla uppgifter om rörelsens firma och omfattning och de förhållanden under vilka rörelsen bedrivs. *Förordning 2008:1283.*

2 § Ett bevis om trafikförsäkring, som avser samtliga motordrivna fordon som skall användas med saluvagnsskylt, skall ges in tillsammans med ansökan, om det inte av vägtrafikregistret framgår att det finns gällande trafikförsäkring för fordonen.

Saluvagnsskyltar

3 § Ett fordon som brukas med stöd av saluvagnslicens skall vara försett med en saluvagnsskylt. En sådan skylt skall vara placerad baktill på en bil, en motorcykel, en moped klass I eller ett släpfordon och framtill på en traktor, ett motorredskap eller ett terrängmotorfordon.

När en registreringsskylt har tillhandahållits för ett fordon skall fordonet genast förses även med denna skylt.

4 § Saluvagnsskyltar tillhandahålls av Transportstyrelsen.

Om saluvagnsskylten har förstörts eller förkommit kan innehavaren efter en skriftlig anmälan till Transportstyrelsen få ut en ny skylt med en annan beteckning än den som fanns på den tidigare skylten. *Förordning 2008:1283.*

5 § En saluvagnsskylt som har lämnats ut under ett visst kalenderår får användas även efter det årets utgång, så länge saluvagnslicensen gäller, om innehavaren årligen betalar vägtrafikregisteravgift enligt 9 § samt betalar saluvagnsskatt och håller fordonen trafikförsäkrade. *Förordning 2010:1599.*

6 § Bestämmelserna i 7 kap. 6 och 8 §§ gäller i tillämpliga delar för saluvagnsskyltar.

Om rätt för en polisman att i vissa fall ta om hand en saluvagnsskylt finns bestämmelser i 17 kap. 5 §.

7 § Om en saluvagnslicens har återkallats eller om rätten att använda saluvagnsskylt har upphört av någon annan anledning, skall en utlämnad skylt omedelbart lämnas in till Transportstyrelsen. Om en skylt har förstörts eller förkommit skall detta skriftligen anmälas till Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

Underrättelseskyldighet

8 § Om en myndighet finner anledning anta att en saluvagnslicens har utnyttjats i strid med bestämmelserna om saluvagnslicens eller att det annars finns anledning att återkalla en sådan licens, skall detta anmälas till Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

Avgifter

9 § För varje saluvagnsskylt ska en avgift tas ut.

Innehavaren av en saluvagnslicens ska i samband med att en saluvagnsskylt registreras betala en vägtrafikregisteravgift. En sådan avgift ska därefter årligen under december månad för det följande året betalas för varje fordon som är anmält att samtidigt användas med stöd av licensen.

Avgifterna tas ut i samband med att saluvagnsskatt tas ut enligt vägtrafikskattelagen (2006:227). Därvid ska 3 kap. 2 §, 4 kap. 1–7, 9 och 10 §§, 5 kap. 7 och 17 §§, 7 kap. och 8 kap. 2–4 §§ vägtrafikskattelagen samt 10 och 11 §§ vägtrafikskatteförordningen (2006:242) tillämpas.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om hur avgiften ska tas ut om saluvagnskatt inte ska betalas. *Förordning 2010:1599.*

15 kap. Tillfällig registrering

Ansökan

1 § En ansökan om tillfällig registrering ska göras skriftligen av fordonets ägare eller, i fall som avses i 23 § 1−3 lagen (2001:558) om vägtrafikregister, av den som avser att förvärva fordonet. Den ska innehålla

1. uppgifter om sökandens identitet, och
2. de uppgifter som behövs om fordonet för att detta ska kunna säkert identifieras.

Till ansökan ska ett bevis om trafikförsäkring för trafikförsäkringspliktigt fordon bifogas, om det inte av vägtrafikregistret framgår att det finns en gällande trafikförsäkring för fordonet. *Förordning 2007:745.*

2 § Till ansökan skall de handlingar och uppgifter som Transportstyrelsen föreskriver bifogas.

Om den som i ansökan uppges vara fordonets ägare inte har fyllt 18 år och bestämmelserna i lagen (2001:558) om vägtrafikregister skall tillämpas på en förmyndare för honom eller henne, skall ansökan innehålla underskrift av samtliga förmyndare. Har förvärvaren fler än en förmyndare, skall ansökan också innehålla uppgift om vilken förmyndare som skall registreras. *Förordning 2008:1283.*

3 § Fordon som avses i 23 § 1–3 lagen (2001:558) om vägtrafikregister skall föras ut ur landet inom den tid som den tillfälliga registreringen gäller. Om så inte sker och det är fråga om ett fordon som utgör en icke-gemenskapsvara enligt rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen skall det anmälas till förtullning.

Följder av registreringen

4 § När en tillfällig registrering har meddelats skall Transportstyrelsen tillhandahålla särskilda registreringsskyltar (interimsskyltar). Ett fordon som brukas med stöd av en tillfällig registrering skall vara försett med sådana skyltar.

Bestämmelserna i 7 kap. 6–8 §§ gäller i tillämpliga delar för interimsskyltar. En interimsskylt får dock inte vara provisorisk. *Förordning 2008:1283.*

5 § Transportstyrelsen skall underrätta den försäkringsanstalt där fordonet är trafikförsäkrat om registreringen. *Förordning 2008:1283.*

6 § Om ett fordon brukas med stöd av en tillfällig registrering skall beslut om den tillfälliga registreringen medföras vid färd och på tillsägelse visas upp för en polisman eller en bilinspektör.

Förutsättningar och hinder för registrering

7 § Fordon som har förts in till Sverige för att stadigvarande brukas här och som registreras efter anmälan enligt 6 kap. 4 §, ska vara godkänt vid en ursprungskontroll enligt 6 kap. 5 och 6 §§ innan tillfällig registrering meddelas.

I fråga om andra fordon än som sägs i första stycket får tillfällig registrering vägras om fordonet är efterlyst eller om dess identitet är oklar på grund av att lämnade uppgifter om tidigare registrering, chassinummer eller annan märkning för identifiering inte har kunnat säkerställas vid en kontroll.

Tillfällig registrering ska inte meddelas om det finns ett användningsförbud för fordonet enligt 6 kap. 1 § vägtrafikskattelagen (2006:227), 8 § lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt, 18 § bilskrotningslagen (1975:343) eller 25 § lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. *Förordning 2007:745*.

Underrättelseskyldighet

8 § Om en myndighet finner anledning anta att förutsättningarna för tillfällig registrering inte är uppfyllda, skall detta anmälas till Transportstyrelsen. *Förordning 2008:1283.*

16 kap. Särskilda fordonsskyltar

Skyltar för beskickningsfordon

1 § Om ett fordon ägs av någon som enligt lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall är undantagen från skatt skall fordonet tilldelas skyltar för beskickningsfordon. *Förordning 2004:728.*

2 § Sammansättningen av tecken på skyltar för beskickningsfordon bestäms av Utrikesdepartementet med hänsyn till det berörda landet och den ställning som ägaren eller brukaren av fordonet har. Om dessa förhållanden ändras, skall fordonet tilldelas nya skyltar.

3 § Utrikesdepartementet prövar frågor om tilldelning av skyltar för beskickningsfordon och svarar även för att dessa tillhandahålls. *Förordning 2009:936.*

4 § Om skatteplikt inträder för fordonet, skall Transportstyrelsen tillhandahålla registreringsskyltar för fordonet. För tiden intill dess att sådana skyltar har lämnats ut skall polismyndigheten tillhandahålla provisoriska registreringsskyltar. Under den tiden får fordonet brukas med dessa skyltar. *Förordning 2008:1283.*

5 § Bestämmelserna i 7 kap. 6–8 §§ gäller i tillämpliga delar i fråga om skyltar för beskickningsfordon.

Personliga fordonsskyltar

6 § Med personliga fordonsskyltar avses skyltar med en särskild teckenkombination.

7 § Rätten att använda personliga fordonsskyltar för ett registrerat fordon samt förlängning av en sådan rätt upplåts av Transportstyrelsen för ett pris som Trafikverket bestämmer. *Förordning 2010:146.*

8 § Transportstyrelsen tillhandahåller personliga fordonsskyltar när styrelsen har underrättats om vilket fordon skyltarna ska användas för.

Transportstyrelsen prövar också frågan om utfärdande av nya personliga fordonsskyltar. *Förordning 2009:936.*

9 § Personliga fordonsskyltar får efter anmälan till Transportstyrelsen flyttas över till ett annat fordon som ägs av den som har rätt att använda dem. I övrigt föreskriver Transportstyrelsen hur de får användas.

Användningsrätten gäller i tio år med möjlighet till förlängning med perioder om fem eller tio år. Om det föreligger särskilda skäl får

Transportstyrelsen i enskilt fall medge att rätten till en personlig skylt får överlåtas på någon annan. *Förordning 2008:1283.*

10 § Bestämmelserna i 7 kap. 6–8 §§ gäller i tillämpliga delar i fråga om personliga fordonsskyltar.

17 kap. Straffbestämmelser m.m.

Ansvar

1 § Till penningböter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet brukar ett fordon i strid med

1. 6 kap. 10, 12 eller 13 §,
2. 7 kap. 6 §, 8 § första eller tredje stycket, 15 §, 16 § jämförd med 7 kap. 6 § eller 8 § första eller tredje stycket,
3. 14 kap. 3 § första stycket, 6 § första stycket jämförd med 7 kap. 6 § eller 8 § första eller tredje stycket,
4. 15 kap. 4 § första eller andra stycket jämförd med 7 kap. 6 § eller 8 § första eller tredje stycket, eller
5. 16 kap. 5 § eller 10 § jämförd med 7 kap. 6 § eller 8 § första eller tredje stycket.

Till samma straff döms ägaren av ett fordon, om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att göra vad som skäligen har kunnat krävas av honom eller henne för att hindra att fordonet brukades.

Den som innehar fordonet med nyttjanderätt för obestämd tid eller för en bestämd tid som understiger ett år och har befogenhet att bestämma om förare av fordonet eller anlitar någon annan förare än den som ägaren har utsett döms i ägarens ställe enligt andra stycket. *Förordning 2002:945.*

2 § Till penningböter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot

1. 6 kap. 11 §,
2. 7 kap. 10 eller 16 § jämförd med 10 §,
3. 10 kap, 11, 12 eller 13§,
4. 14 kap. 7 §, eller
5. 5 § tredje stycket andra meningen.

Till samma straff döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot föreskrifter om skyltar eller märken som har beslutats enligt bemyndiganden i denna förordning. *Förordning 2010:2.*

3 § Till böter döms en innehavare av saluvagnslicens som uppsåtligen eller av oaktsamhet låter någon annan obehörigen bruka en saluvagnsskylt.

4 § Till böter döms den som vid en ansökan eller en anmälan enligt denna förordning uppsåtligen eller av oaktsamhet lämnar en oriktig uppgift, om det inte föreskrivs straff för gärningen i brottsbalken.

Omhändertagande av saluvagnsskyltar

5 § En saluvagnsskylt får tas om hand av en polisman, om skylten används i strid med bestämmelserna i denna förordning.

När en sådan skylt tas om hand skall Transportstyrelsen underrättas.

Den polisman som har tagit hand om fordonets saluvagnsskyltar får medge att fordonet förs till närmaste lämpliga uppställnings- eller avlastningsplats. Vid färd med fordonet i ett sådant fall skall ett bevis om medgivandet medföras. *Förordning 2008:1283.*

18 kap. Prövningsförfarandet

Prövningsmyndigheter

1 § Frågor enligt denna förordning prövas i den ordning som anges i 2 och 3 §§. För frågor som föranleds av bemyndigande enligt 20 kap. gäller det som sägs där. *Förordning 2009:1370.*

2 § Transportstyrelsen prövar frågor som avses i 6–16 kap., om inte något annat framgår av bestämmelserna. *Förordning 2008:1283.*

3 § Den myndighet som enligt bestämmelserna i denna förordning eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen ska föra in uppgifter i vägtrafikregistret fattar de beslut som behövs med anledning av handläggningen. *Förordning 2009:1370.*

4 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2009:1370.*

Beslut genom automatiserad behandling av uppgifter

5 § Beslut får fattas genom automatiserad behandling av uppgifter i vägtrafikregistret.

Omprövning av beslut

6 § Beslutsmyndigheten får efter omprövning ändra ett beslut som avses i 5 §. En begäran om omprövning ska ha kommit in till beslutsmyndigheten inom ett år från dagen för beslutet. Ett beslut som avses i 5 § får också omprövas på initiativ av beslutsmyndigheten inom två månader från dagen för beslutet.

Första stycket gäller inte avgifter som avses i 6 kap. 17 §, 7 kap. 8 a § och 8 kap. 17 § och som tas ut i samband med fordonsskatt samt avgifter som avses i 14 kap. 9 § och som tas ut i samband med saluvagnsskatt. *Förordning 2010:1599.*

7 § En begäran om omprövning skall göras skriftligen.

Inhibition

8 § Ett beslut gäller omedelbart, om inte något annat förordnats. Beslutsmyndigheten får bestämma att ett beslut som skall omprövas tills vidare inte skall gälla (inhibition).

19 kap. Överklagande

1 § I 34 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister finns bestämmelser om överklagande av beslut enligt denna förordning.

Följande beslut får dock inte överklagas:

1. utformningen av registreringsskyltar som ska tillhandahållas för ett visst fordon,
2. en polismyndighets ställningstagande som rör provisoriska registreringsskyltar,
3. utformningen av skyltar för beskickningsfordon,
4. utformningen av personliga fordonsskyltar,
5. tilldelningen av registreringsnummer och av särskild teckenkombination för personliga fordonsskyltar,
6. registreringen av uppgifter enligt 2 kap. och
7. Transportstyrelsens beslut enligt 20 kap. 3 a §

Ett beslut som avses i 18 kap. 5 § får inte överklagas innan det har omprövats enligt 18 kap. 6 §. Ett överklagande av ett sådant beslut innan det har omprövats ska anses som en begäran om omprövning enligt nämnda bestämmelse. *Förordning 2009:218.*

2 § Transportstyrelsens beslut enligt 20 kap. 2 § får överklagas hos regeringen. *Förordning 2009:218.*

20 kap. Bemyndiganden m.m.

1 § Transportstyrelsen får meddela

1. föreskrifter om storleken av de avgifter som avses i 6 kap. 17 §, 7 kap. 8 a §, 8 kap. 17 § och 14 kap. 9 §,
2. föreskrifter om avgifter för ersättningsskyltar, provisoriska registreringsskyltar och särskilda fordonsskyltar samt för ärendehandläggning enligt lagen (2001:558) om vägtrafikregister och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen,
3. föreskrifter för verkställigheten av lagen om vägtrafikregister och denna förordning,
4. ytterligare föreskrifter om förfarandet i de avseenden som regleras i denna förordning.

Föreskrifterna meddelas efter hörande av

1. Rikspolisstyrelsen i frågor som avser polismyndigheters verksamhet,
2. Tullverket i frågor som avser verkets verksamhet,
3. Försvarsmakten i frågor som avser registrering av fordon som förs över från det militära fordonsregistret till vägtrafikregistret, och
4. Utrikesdepartementet i frågor som avser avgifter för skyltar för beskickningsfordon. *Förordning 2010:1599.*

2 § Transportstyrelsen får i enskilda fall medge undantag från plikten att registrera fordon samt från regler om brukande av fordon i lagen (2001:558) om vägtrafikregister. Ett undantag får förenas med villkor. *Förordning 2008:1283.*

3 § Undantag som avses i 2 § får meddelas endast om det finns särskilda skäl och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten.

Om ett fordons skatteplikt påverkas krävs synnerliga skäl för undantag. I sådana fall skall beslutet fattas efter samråd med Skatteverket.

Om en fråga om undantag är av principiell betydelse eller om det annars finns särskild anledning till det skall ärendet med yttranden från Transportstyrelsen och Skatteverket överlämnas till regeringen för avgörande. *Förordning 2008:1283.*

3 a § Transportstyrelsen får i ett enskilt fall besluta om undantag från bestämmelserna i 6 kap. 7 a § samt 8 kap. 15 och 16 §§ för typgodkända fordon i slutserier. *Förordning 2009:218.*

3 b § I 2 kap. 12 § fordonsförordningen (2009:211) finns bestämmelser om att Transportstyrelsen får besluta att vissa fordon inte får registreras. *Förordning 2009:218.*

4 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om eller i ett enskilt fall besluta att bestämmelserna i denna förordning om registrerade importörer ska gälla även andra som bedriver yrkesmässig import av fordon. I fråga om den som importerar fordon från en stat som inte är medlem i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet fattas beslut i sådana ärenden efter samråd med Tullverket.

Transportstyrelsen får också meddela föreskrifter om eller i ett enskilt fall besluta att

1. bestämmelserna i denna förordning om yrkesmässiga fordonstillverkare ska gälla även andra än dem som innehar ett typgodkännande för fordon, eller
2. att ett annat motorfordon än ett sådant som avses i 6 kap. 9 § får antecknas som utryckningsfordon i vägtrafikregistret.

Undantag som avses i andra stycket 2 får föreskrivas eller beslutas i ett enskilt fall endast om det finns särskilda skäl och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten.

Transportstyrelsen får i ett enskilt fall besluta om anslutning till vägtrafikregistret för direktåtkomst eller direktanmälan och meddela de villkor härom som behövs. *Förordning 2009:218.*

4 a § Transportstyrelsen får återkalla ett medgivande som har lämnats enligt 20 kap. 4 § första stycket eller andra stycket 1 om

1. någon import- eller tillverkningsverksamhet inte har bedrivits under de senaste tolv månaderna,
2. medgivandet har utnyttjats i strid med bestämmelserna om ansökan om registrering av fordon, eller
3. den som fått medgivandet på något annat sätt har visat sig olämplig eller det annars finns någon särskild anledning att återkalla medgivandet. *Förordning 2008:1283.*

5 § Skatteverket får efter överenskommelse med Transportstyrelsen meddela föreskrifter om anmälan enligt 6 kap. 3 § första stycket 3, 10 kap. 3 § andra stycket och 10 kap. 13 § om ändrad användning av fordon samt om uppbörd av vägtrafikregisteravgift i samband med uttag av saluvagnsskatt. *Förordning 2010:1599.*

6 § Försvarsmakten får föreskriva begränsningar av Transportstyrelsens uppgiftsskyldighet enligt 12 kap. 2 § 1. *Förordning 2008:1283.*

7 § Rikspolisstyrelsen får, efter samråd med Utrikesdepartementet i enskilda fall medge undantag från bestämmelserna i 16 kap. 1 §, om det finns särskilda skäl av säkerhetsmässig art.

8 § Rikspolisstyrelsen får efter samråd med Transportstyrelsen meddela föreskrifter om förfarandet vid omhändertagande av saluvagnsskyltar enligt 17 kap. 5 §. *Förordning 2008:1283.*

9 § Transportstyrelsen skall fullgöra de uppgifter som ankommer på Sverige enligt artikel 3, 4 och 6 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1753/2000/EG av den 22 juni 2000 om att inrätta ett system för övervakning av de genomsnittliga specifika koldioxidutsläppen från nya personbilar. *Förordning 2008:1283.*

10 § Transportstyrelsen får ingå en sådan internationell överenskommelse som berör frågor om utbyte av information på elektronisk väg inom styrelsens kompetensområde. *Förordning 2008:1283.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2001:650

1. Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001. Genom förordningen upphävs
   a) förordningen (1979:785) om yrkestrafikregister,
   b) förordningen (1988:964) om skyltar för beskickningsfordon,
   c) förordningen (1988:965) om personliga fordonsskyltar, och
   d) förordningen (1988:1108) om direktregistrering i bilregistret.
2. Undantag för ett visst fordon, en viss fordonstyp eller en viss grupp av fordon som har meddelats med stöd av 86 § bilregisterkungörelsen (1972:599) gäller i enlighet med sin lydelse.
3. För en registreringsskylt som har utfärdats enligt förordningen (1988:964) om skyltar för beskickningsfordon eller enligt förordningen (1988:965) om personliga fordonsskyltar gäller de upphävda förordningarna.
4. Punkt 4 har upphört att gälla 2010-01-01 enligt förordning 2009:936.
5. För uppgifter i vägtrafikregistret om att registerblad framställts skall vad som angetts om gallring i övergångsbestämmelserna punkten 2 till förordningen (1999:992) om ändring i körkortsförordningen (1998:980) fortsätta att gälla.
6. Om det i en författning som har beslutats av Vägverket eller Trafiksäkerhetsverket hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en föreskrift i denna förordning tillämpas i stället den nya föreskriften. *Förordning 2009:936.*

Till SFS 2001:1003

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2001:1095
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:85
Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002.

Till SFS 2002:350
Denna förordning träder i kraft den 20 januari 2003.

Till SFS 2002:945
1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003, då förordningen (1987:27) om fordon i internationell vägtrafik i Sverige skall upphöra att gälla.
2. För fordon som har registrerats före ikraftträdandet gäller 8 kap. 15 § i sin äldre lydelse.

Till SFS 2003:51
Denna förordning träder i kraft den 19 mars 2003.

Till SFS 2003:95
Förordning om ändring i förordningen (2002:945) om ändring i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister utfärdad den 20 mars 2003.

Till SFS 2003:206
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2003:524
Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2003.

Till SFS 2003:800
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2003:1028
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:30
Denna förordning träder i kraft den 15 mars 2004.

Till SFS 2004:511
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:535
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:622
Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2004.

Till SFS 2004:728
Denna förordning träder i kraft den 1 november 2004.

Till SFS 2004:988
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2004:1133
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2004:1257
Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2005.

Till SFS 2004:1361
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2005:95
Denna förordning träder i kraft den 1 april 2005.

Till SFS 2005:1229
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.
2. Äldre bestämmelser om registrering av föregående ägare gäller fortfarande vid ägarbyten som skett före ikraftträdandet.
3. Bestämmelsen i 18 kap. 6 § i sin nya lydelse tillämpas på beslut som har meddelats efter ikraftträdandet.

Till SFS 2006:245
Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2006.

Till SFS 2006:318
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:438
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:791
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:911
Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2006.

Till SFS 2006:1065
Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2006.

Till SFS 2006:1207
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Till SFS 2007:47
Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2007 i fråga om 10 kap. 4 § och i övrigt den 1 april 2007.

Till SFS 2007:192
1. Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2007.

2. Vid tillämpningen av 11 kap. 1 och 2 §§ jämställs med skrotningsintyg ett skrotningsintyg som utfärdats före den 1 juni 2007 enligt äldre föreskrifter.

Till SFS 2007:651
Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2007.

Till SFS 2007:745
1. Denna förordning träder i kraft den 4 februari 2008.
2. För ärenden som har anhängiggjorts före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 2007:1112
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2008:306
1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2008.
2. I fråga om gallring av uppgifter gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2008:730
Denna förordning träder i kraft den 10 september 2008.

Till SFS 2008:739
Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

Till SFS 2008:1283
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2009:218
Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2012 såvitt avser 6 kap. 7 a § och i övrigt den 29 april 2009.

Till SFS 2009:936
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2009:939
Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2009.

Till SFS 2009:1370
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2010:2
Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2010.

Till SFS 2010:76
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2010.

Till SFS 2010:101
Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2012 i fråga om 6 kap. 7 a § och i övrigt den 29 april 2009.

Till SFS 2010:146
Denna förordning träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:777
Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010.

Till SFS 2010:1537
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1599
Denna förordning träder ikraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1619
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1859
1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.
2. I fråga om kreditavtal som har ingåtts före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Bilaga 1

I vägtrafikregistret skall i fråga om fordonsregistreringen följande uppgifter föras in.

1. Fordonsuppgifter

Sådana uppgifter om ett registrerat fordons beskaffenhet och utrustning som är av betydelse för fordonskontrollen.

Dessutom antecknas följande uppgifter.
Drivmedel
EG-typgodkännande
- intyg nr
- utfärdandedatum
- variant
- version
- informationsdokument nr

Fabrikat /typ
Färg
Identifieringsmärkning
- chassinummer eller motsvarande

Miljöklass
Modellkod
Passagerare, antal
Registreringsnummer samt beteckning på skylt för beskickningsfordon respektive personlig skylt
Släpvagnsvikt
Tankvolym
Tjänstevikt
Totalvikt
Årsmodell

Modellkod, tankvolym och årsmodell antecknas inte för EG-typgodkända fordon.

2. Ägaruppgifter

Nuvarande och föregående ägare.

I fråga om ägare som avses ovan antecknas följande uppgifter.
Namn eller firma
Personnummer, organisationsnummer, samordningsnummer eller motsvarande
För fysisk person; folkbokföringsadress, eller om han eller hon inte är folkbokförd, annan adress i landet
För juridisk person; adress i landet
Hemortsförsamling
Hemortskommun
Hemortslän

Antal ägare

3. Allmänna uppgifter

Avgifter
- vägavgift enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för tunga fordon
- övriga avgifter som rör fordon

Avregistrering

Avställning

Besiktningsskyldighet

Beslag

Efterlysning

Föreläggande om besiktning med angivande av senaste datum för föreläggandet

Försäkring
- bolag
- datum för tecknande
- försäkring saknas

Högsta totalvikten på ett släpfordon för att det ska få dras av en bil som framförs av förare med körkortsbehörighet B

Importör som för in motorfordon för yrkesmässig försäljning till återförsäljare och vars verksamhet har större omfattning eller sådan importör för vilken Transportstyrelsen enligt 20 kap. 4 § denna förordning föreskrivit eller i det enskilda fallet medgett att bestämmelserna i förordningen ska gälla

Innehav av fordon på grund av kreditköp med förbehåll om återtaganderätt

Innehav av fordon med nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år

Körförbud

Påställning

Registrering
- datum för registrering i Sverige
- datum för första registrering utomlands för privatimporterat fordon

Registreringsbevis med kontrollnummer

Registreringsskylt
- ersättningsskylt
- stulen skylt
- omhändertagen skylt

Skatter
- fordonsskatt
- saluvagnsskatt
- skattebefrielse enligt lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

Tillverkare av motorfordon som yrkesmässigt tillverkas inom landet

Uttagning för användning inom totalförsvaret

Vägavgift enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Förordning 2010:1599.

4. Uppgifter från besiktning, efterkontroll och flygande inspektion

Besiktningsorgan och besiktningsstation där besiktningen utförts
Besiktningstekniker som utfört och rapporterat besiktningen
Län där besiktningen utförts
Bedömningskod för respektive brist
Chassinummer vid underkänd registreringsbesiktning
Datum och klockslag då besiktningen utförts
Datum när besiktning senast ska ha skett
Detalj-, positions-, läges- och bristkod
Föreläggande om besiktning med angivande av senaste datum för föreläggandet
Godkänt besiktningsresultat
Identifieringsnummer för besiktningsprotokoll
Motivering av underkänd besiktning eller orsak till icke slutförd besiktning
Resultat av mopedbesiktning
Lämplighetsbesiktning
– användning
– godkännande
Myndighetskod
Mätvärden
– bromskraftsvärde
– retardationsvärde
– avgasvärde
Underkänt besiktningsresultat
Vägmätarställning

I fråga om sådana ackrediterade verkstäder som avses i 6 kap. 17 § fordonsförordningen (2009:211) antecknas följande uppgifter.
Namn eller firma
Personnummer, organisationsnummer, samordningsnummer eller motsvarande
Adress i landet. Om sådan adress saknas får en adress i ett annat land anges.
Förordning 2010:76.

5. Uppgifter om saluvagnslicens

I fråga om licensen antecknas följande uppgifter.
Fordonsslag som licensen avser
Registreringsnummer
Datum för beviljande av licensen
Försäkringsbolag
Försäkringstyp
Upphörande av licensen med angivande av datum

I fråga om innehavaren antecknas följande uppgifter.
Namn eller firma
Personnummer, organisationsnummer eller motsvarande

För fysisk person; folkbokföringsadress, eller om han eller hon inte är folkbokförd, annan adress i landet
För juridisk person; adress i landet
Hemortsförsamling
Hemortskommun
Hemortslän

6. Uppgifter om tillfällig registrering

I fråga om fordonet antecknas följande uppgifter.
Typ av tidigare utländsk registrering (begränsat brukande eller inte)
Tidigare utländskt registreringsnummer
Land varifrån fordonet kommer
Typ av tillfällig registrering
Tillfälligt registreringsnummer
Chassinummer eller annan identifieringsmärkning
Fabrikat/typ

I fråga om ägaren antecknas följande uppgifter.
Namn eller firma
Personnummer, organisationsnummer, samordningsnummer eller motsvarande
För fysisk person; folkbokföringsadress, eller om han eller hon inte är folkbokförd, annan adress i landet. Om personen inte har sitt egentliga hemvist i Sverige får en adress i annat land anges.
För juridisk person; adress i landet

I fråga om allmänna uppgifter antecknas följande uppgifter.
Efterlysning
Försäkring
- bolag
- datum för tecknande
- försäkring saknas
Registreringsbevis
Datum för registrering
Giltighetstid
Registreringsskylt
- ersättningsskylt
- stulen skylt
- omhändertagen skylt

7. Ursprungskontroll

I fråga om fordonet antecknas följande uppgifter.
Chassinummer, ramnummer, motornummer (anges endast för motorcykel och moped) eller annan identitetsmärkning
Datum då fordonet fördes in i Sverige
Fabrikat, typ
Fordonsslag
Fordonsår (årsmodell, tillverkningstidpunkt eller första ibruktagandedatum)
Färg
Ursprungsland och ursprung

Utländskt/tidigare registreringsnummer
Vägmätarställning

I fråga om ägaren antecknas följande uppgifter.
E-postadress
Namn eller firma
Personnummer, organisationsnummer, samordningsnummer eller motsvarande
För fysisk person: folkbokföringsadress, eller om han eller hon inte är folkbokförd, annan adress i landet
För juridisk person: adress i landet

I fråga om allmänna uppgifter antecknas följande uppgifter.
Avgifter
Efterlysning
Godkänd ursprungskontroll
Icke godkänd ursprungskontroll
- underkänd
- avvisad
- orsak till icke godkänd ursprungskontroll
Uppgifter från internationella register
Ärendenummer
Förordning 2010:1599.

8. Ackrediterade besiktningsorgan

Namn eller firma
Personnummer eller organisationsnummer
Datum för ackrediteringen
Län som ackrediteringen avser
Besiktningsstationer
Fordonskategorier som ackrediteringen avser
Adress i landet
Förändringar eller återkallelser av ackrediteringen
Förordning 2010:76.

9. Uppgifter om besiktningsverksamhet

Uppgifter från besiktningsorgan som behövs för fullgörande av Transportstyrelsens tillsyn enligt 5 kap. 3 a § fordonslagen (2002:574). *Förordning 2010:1537.*

10. Övriga uppgifter

Uppgifter som behövs av administrativa skäl vid handläggningen av frågor om fordonsregistrering. *Förordning 2010:1537.*

Bilaga 5

I vägtrafikregistret skall i fråga om registreringen av trängselskatt följande uppgifter föras in.

1. Uppgifter om passagen

Den kommun inom vilken passagen skett
Tidpunkt för passagen
Skattebelopp för passagetidpunkten
Betalstation
Registreringsnummer eller beteckning på skylt

2. Uppgifter i beslut om trängselskatt och tilläggsavgift

Den skattskyldige med angivande av följande uppgifter
Namn eller firma
Personnummer, organisationsnummer, samordningsnummer eller motsvarande
För fysisk person: folkbokföringsadress, eller om han eller hon inte är folkbokförd, annan adress i landet
För juridisk person: adress i landet
Fordonsuppgifter med angivande av följande uppgifter.
Registreringsnummer eller beteckning på skylt
Tidpunkt för färden och betalstation
Belopp
Beslutsdatum

3. Allmänna uppgifter (anges med datum för åtgärden)

Betalning
Utfärdad betalningsuppmaning
Överlämnande till Kronofogdemyndigheten
Återbetalning
Undanröjande
Beslut om undantag från skatteplikt som meddelats med stöd av 6 § lagen (2004:629) om trängselskatt

4. Övriga uppgifter

Uppgifter som behövs av administrativa skäl vid handläggningen av ärenden om trängselskatt.
Förordning 2008:306.

Utdrag ur Transportstyrelsens föreskrifter (TSFS 2010:186) om avgifter inom vägtrafikområdet

4 kap. Avgifter för registerhållning m.m.

Allmänt

1 § För registerhållning, skyltar och påställning av fordon enligt lagen (2001:558) och förordningen (2001:650) om vägtrafikregister tas det ut avgifter enligt detta kapitel.

Betalningsskyldig för avgifterna är ägaren av fordonet. Som ägare av ett fordon anses den som är antecknad i vägtrafikregistret som ägare eller den som bör vara antecknad som ägare.

Vägtrafikregisteravgift

2 § Vägtrafikregisteravgift enligt 6 kap. 17 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister tas ut med 65 kronor för varje bil, motorcykel, motorredskap, tung terrängvagn och släpvagn samt med 80 kronor för varje moped klass I, terrängsläp och annat terrängmotorfordon än tung terrängvagn.

Om fordonsskatt inte ska betalas, anses betalningen ha skett den dag då den bokförts på Transportstyrelsens konto.

Skyltavgifter

3 § Skyltavgift enligt 7 kap. 8 a § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister tas ut med 80 kronor per skylt.

4 § För en ersättningsskylt och för en provisorisk skylt tas det ut en avgift om 80 kronor när skylten beställs.

Saluvagnsskyltar

5 § Avgifter enligt 14 kap. 9 § första stycket förordningen (2001:650) om vägtrafikregister tas ut med 80 kronor per saluvagnsskylt.

Vägtrafikregisteravgift enligt 14 kap. 9 § andra stycket förordningen om vägtrafikregister tas ut med 65 kronor.

Ska saluvagnsskatt inte betalas, tas avgiften ut enligt 1 kap. 5 §.

Skyltar för beskickningsfordon

6 § För sådana skyltar som avses i 16 kap. 1 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister tas en avgift ut med 130 kronor per skylt. Avgiften tas ut när Utrikesdepartementet har beslutat om tilldelning av skylt och i övrigt enligt 1 kap. 5 §.

Avgift enligt första stycket ska inte tas ut om Utrikesdepartementet i samband med tilldelningen av skyltar finner att fordonet kan förses

med samma skyltar som tidigare har lämnats ut till ägaren eller brukaren.

Personliga fordonsskyltar

7 § Bestämmelser om pris för rätt att använda sådana skyltar som avses i 16 kap. 7 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister samt förlängning av en sådan rätt finns i 6 kap. 22 och 23 §§ Vägverkets föreskrifter (VVFS 2001:118) om registrering av fordon m.m. i vägtrafikregistret. Avgiften tas i övrigt ut enligt 1 kap. 5 §.

Vid beställning av ny personlig fordonsskylt är priset 80 kronor.

Påställningsavgift

8 § Påställningsavgift enligt 8 kap. 17 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister tas ut med 50 kronor per fordon.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2010:186

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2011.

Lag (2001:559) om vägtrafikdefinitioner

14 juni 2001

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 § De beteckningar som finns i 2 § med den betydelse som där anges är avsedda att användas i andra författningar i den utsträckning som föreskrivs i dessa.

Det som i denna lag eller i någon författning som avses i första stycket sägs i fråga om ett visst slag av fordon tillämpas även på chassiet till ett sådant fordon. Detta gäller dock inte i fall då något annat särskilt föreskrivs.

2 §

Beteckning	Betydelse
Axeltryck	Den sammanlagda statiska vikt som hjulen på en hjulaxel för över till vägbanan.
Bil	Ett motorfordon som är försett med tre eller flera hjul eller medar eller med band och som inte är att anse som en motorcykel eller en moped. Bilar delas in i personbilar, lastbilar och bussar.
Boggi	Två hjulaxlar på ett fordon med ett inbördes avstånd som är mindre än 2 meter.
Boggitryck	Den sammanlagda statiska vikt som hjulen i en boggi för över till vägbanan.
Bruttovikt på fordon	Den sammanlagda statiska vikt som samtliga hjul, band eller medar på ett fordon vid ett visst tillfälle för över till vägbanan
Buss	En bil som är inrättad huvudsakligen för personbefordran och är försedd med fler än åtta sittplatser utöver förarplatsen. Bussar delas in i lätta och tunga bussar.
Bärighetsklass	Indelning av vägar efter tillåtet axel-, boggi- och trippelaxeltryck samt tillåten bruttovikt. Bärighetsklasserna är bärighetsklass 1 (BK1) bärighetsklass 2 (BK2) och bärighetsklass 3 (BK3).
Cykel	1. Ett fordon som är avsett att drivas med tramp- eller vevanordning och inte är ett lekfordon. 2. Ett eldrivet fordon utan tramp- eller vevanordning som är a. inrättat huvudsakligen för befordran av en person,

Beteckning	Betydelse
	b. inrättat för att föras av den åkande, och c. konstruerat för en hastighet av högst 20 kilometer i timmen. 3. Ett eldrivet fordon med en tramp- eller vevanordning om elmotorn a. endast förstärker kraften från tramp- eller vevanordningen, b. inte ger något krafttillskott vid hastigheter över 25 kilometer i timmen, och c. har en nettoeffekt som inte överstiger 250 watt.
Cykelkärra	Ett fordon som är avsett att dras av en moped klass II eller en cykel och inte är en sidvagn. En tillkopplad cykelkärra anses inte som ett särskilt fordon.
Dolly	En släpkärra som är avsedd att vara styraxel för en påhängsvagn och som är utrustad med en kopplingsanordning (vändskiva) för en påhängsvagn.
Efterfordon	Ett fordon som är kopplat till en bil, en traktor, ett motorredskap eller ett terrängmotorfordon och som inte är ett släpfordon.
EG-mobilkran	En tung lastbil som inte är utrustad för godstransporter och som är försedd med en kran vars lyftmoment är minst 400 kilonewtonmeter.
Fordon	En anordning på hjul, band, medar eller liknande som är inrättad huvudsakligen för färd på marken och inte löper på skenor. Fordon delas in i motordrivna fordon, släpfordon, efterfordon, sidvagnar, cyklar, hästfordon och övriga fordon.
Fordonståg	Ett motordrivet fordon med ett eller flera tillkopplade fordon.
Hästfordon	Ett fordon som är förspänt med dragare.
Lastbil	1. En bil som är inrättad huvudsakligen för godsbefordran. 2. En annan bil som inte är att anse som en personbil eller en buss. Lastbilar delas in i lätta och tunga lastbilar.
Lekfordon	Ett fordon som skall anses som leksak enligt lagen (1992:1327) om leksakers säkerhet.
Lätt buss	En buss med en totalvikt av högst 3,5 ton.
Lätt lastbil	En lastbil med en totalvikt av högst 3,5 ton.

Beteckning	Betydelse
Lätt motorcykel	1. En motorcykel som drivs av förbränningsmotor med en slagvolym om högst 125 kubikcentimeter och en nettoeffekt av högst 11 kilowatt. 2. En motorcykel med annan motor än förbränningsmotor som har en nettoeffekt av högst 11 kilowatt.
Lätt släpfordon	1. Ett släpfordon med en totalvikt av högst 750 kilogram. 2. Ett släpfordon med en totalvikt över 750 kilogram under förutsättning att denna inte överstiger dragfordonets tjänstevikt och att dragfordonets och släpfordonets sammanlagda totalvikt inte överstiger 3,5 ton.
Lätt terrängvagn	En terrängvagn vars tjänstevikt är högst 2 ton.
Maximilast för ett motorfordon, en traktor, ett motorredskap, ett terrängmotorfordon, ett släpfordon eller en sidvagn	Skillnaden mellan fordonets totalvikt och tjänstevikt.
Moped	Ett motorfordon som är konstruerat för en hastighet av högst 45 kilometer i timmen och som har 1. två hjul samt a. om det drivs av en motor som bygger på inre förbränning, denna har en slagvolym av högst 50 kubikcentimeter, eller b. om det drivs av en elektrisk motor, denna har en effekt av högst 4 kilowatt, för kontinuerlig drift, 2. tre hjul samt a. om det drivs av en förbränningsmotor med tändsystem, denna har en slagvolym av högst 50 kubikcentimeter, b. om det drivs av någon annan typ av motor som bygger på inre förbränning, denna har en nettoeffekt på högst 4 kilowatt, eller c. om det drivs av en elektrisk motor, denna har en effekt av högst 4 kilowatt för kontinuerlig drift, eller 3. fyra hjul och en massa utan last på högst 350 kilogram samt a. om det drivs av en förbränningsmotor med tändsystem, denna har en slagvolym av högst 50 kubikcentimeter,

Beteckning	Betydelse
	b. om det drivs av någon annan typ av motor som bygger på inre förbränning, denna har en nettoeffekt på högst 4 kilowatt, eller c. om det drivs av en elektrisk motor, denna har en effekt av högst 4 kilowatt för kontinuerlig drift. Vid beräkningen av en fyrhjulig mopeds massa ska i fråga om ett eldrivet fordon batterierna inte räknas in. Mopeder delas in i klass I och klass II.
Moped klass I	En moped som inte hör till klass II.
Moped klass II	En moped som är konstruerad för en hastighet av högst 25 kilometer i timmen och som har en motor vars nettoeffekt inte överstiger 1 kilowatt.
Motorcykel	1. Ett motorfordon på två hjul eller tre symmetriskt placerade hjul som är konstruerat för en hastighet som överstiger 45 kilometer i timmen eller, om det drivs av en förbränningsmotor, denna har en slagvolym som överstiger 50 kubikcentimeter. 2. Ett motorfordon på fyra hjul och med en massa utan last som är högst 400 kilogram eller 550 kilogram om fordonet är inrättat för godsbefordran, och vars maximala nettomotoreffekt inte överstiger 15 kilowatt, dock inte moped. Vid beräkningen av en motorcykels massa skall i fråga om ett eldrivet fordon batterierna inte räknas in. Motorcyklar delas in i lätta och tunga motorcyklar.
Motordrivet fordon	Ett fordon som för framdrivande är försett med motor, dock inte ett sådant eldrivet fordon som är att anse som cykel. Motordrivna fordon delas in i motorfordon, traktorer, motorredskap och terrängmotorfordon.

Beteckning	Betydelse
Motorfordon	Ett motordrivet fordon som är avsett att användas huvudsakligen på väg, oavsett om det är färdigbyggt eller inte, och som är inrättat 1. huvudsakligen för att självständigt användas till person- eller godsbefordran, eller 2. för något annat ändamål än som avses under 1, om fordonet inte är att anse som en traktor eller ett motorredskap. Motorfordon delas in i bilar, motorcyklar och mopeder.
Motorredskap	Ett motordrivet fordon som är inrättat huvudsakligen som ett arbetsredskap eller för kortare förflyttningar av gods. Motorredskap delas in i klass I och klass II.
Motorredskap klass I	Ett motorredskap som är konstruerat för en högsta hastighet som överstiger 30 kilometer i timmen.
Motorredskap klass II	Ett motorredskap som är konstruerat för en hastighet av högst 30 kilometer i timmen.
Personbil	En bil som är försedd med högst åtta sittplatser utöver förarplatsen och 1. är inrättad huvudsakligen för personbefordran eller 2. är permanent försedd med ett karosseri som är inrättat som bostadsutrymme och utrustat med åtminstone a. fast monterade sittplatser b. fast monterade sovplatser som kan utgöras av sittplatser som kan omvandlas till sovplatser, c. fast monterad utrustning för matlagning och lagring och d. bord. Personbilar delas in i klass I och klass II.
Personbil klass I	En personbil som inte tillhör klass II.
Personbil klass II	En personbil som är permanent försedd med ett karosseri som är inrättat som bostadsutrymme och utrustat med åtminstone a. fast monterade sittplatser b. fast monterade sovplatser som kan utgöras av sittplatser som kan omvandlas till sovplatser, c. fast monterad utrustning för matlagning och lagring och d. bord.

Beteckning	Betydelse
Påhängsvagn	En släpvagn som är inrättad för att genom tapp med vändskiva eller liknande anordning förenas med en bil, en traktor eller ett motorredskap och som är så utförd att chassiet eller karosseriet vilar direkt på det dragande fordonet.
Sidvagn	Ett fordon som är inrättat för att kopplas vid sidan av en tvåhjulig motorcykel eller en cykel. En tillkopplad sidvagn anses dock inte som ett särskilt fordon.
Släpfordon	Ett fordon som är inrättat för koppling till ett annat motordrivet fordon än en moped klass II och är avsett för person- eller godsbefordran eller för att bära en anordning för att driva dessa fordon. Släpfordon delas in i släpvagnar, släpslädar och terrängsläp samt i lätta släpfordon och tunga släpfordon.
Släpkärra	En släpvagn med oledad dragstång där den statiskt vertikala last som förs över till dragfordonet inte överskrider 10 procent av släpvagnens totalvikt eller 1 ton.
Släpsläde	Ett släpfordon på medar som är inrättat för att dras av ett motorfordon, en traktor eller ett motorredskap.
Släpvagn	Ett släpfordon på hjul eller band som är inrättat för att dras av ett motorfordon, en traktor eller ett motorredskap.
Släpvagnsvikt	Den sammanlagda vikten av en släpvagns egenvikt och last.
Snöskoter	En terrängskoter som är avsedd för färd på snötäckt mark och som är försedd med band och medar.
Terränghjuling	En annan terrängskoter än en snöskoter.
Terrängmotorfordon	Ett motordrivet fordon som inte är ett motorfordon och som är inrättat huvudsakligen för att självständigt användas till person- eller godsbefordran i terräng. Terrängmotorfordon delas in i terrängvagnar och terrängskotrar.
Terrängskoter	Ett terrängmotorfordon med en tjänstevikt av högst 400 kilogram. Terrängskotrar delas in i snöskotrar och terränghjulingar.
Terrängsläp	Ett släpfordon som är inrättat för att dras av ett terrängmotorfordon.

Beteckning	Betydelse
Terrängvagn	Ett terrängmotorfordon med en tjänstevikt över 400 kilogram. Terrängvagnar delas in i lätta och tunga terrängvagnar.
Tjänstevikt för en bil, en traktor eller ett motorredskap	Den sammanlagda vikten av fordonet i normalt, fullt driftfärdigt skick med det tyngsta karosseri som hör till fordonet, verktyg och reservhjul som hör till fordonet, bränsle, smörjolja och vatten, samt föraren.
Tjänstevikt för en motorcykel eller en moped	Den sammanlagda vikten av fordonet i normalt, fullt driftfärdigt skick utan sidvagn, med verktyg som hör till fordonet, bränsle, smörjolja och vatten.
Tjänstevikt för ett släpfordon, ett terrängsläp eller en sidvagn	Vikten av fordonet i normalt, fullt driftfärdigt skick med det tyngsta karosseri som hör till fordonet.
Tjänstevikt för ett terrängmotorfordon	Den sammanlagda vikten av fordonet i normalt, fullt driftfärdigt skick med det tyngsta karosseri som hör till fordonet, verktyg som hör till fordonet, samt bränsle, smörjolja och vatten. För en tung terrängvagn räknas även vikten av föraren och reservhjul med.
Totalvikt för en bil, en traktor, ett motorredskap eller en tung terrängvagn	Summan av fordonets tjänstevikt och den beräknade vikten av det största antal personer utom föraren och den största mängd gods som fordonet är inrättat för.
Totalvikt för en motorcykel, ett terrängfordon utom en tung terrängvagn, ett släpfordon eller en sidvagn	Summan av fordonets tjänstevikt och den beräknade vikten av det största antal personer och den största mängd gods som fordonet är inrättat för. I totalvikten för en motorcykel ingår inte sidvagnens totalvikt.
Traktor	Ett motordrivet fordon med minst två hjulaxlar som är inrättat huvudsakligen för att dra ett annat fordon eller ett arbetsredskap och som är konstruerat för en hastighet av högst 40 kilometer i timmen och endast med svårighet kan ändras till högre hastighet. En traktor får vara utrustad för transport av gods och för befordran av passagerare.
Traktor klass I	En traktor som enligt vägtrafikskattelagen (2006:227) hör till skatteklass I
Traktor klass II	En traktor som enligt vägtrafikskattelagen (2006:227) hör till Skatteklass II.

Beteckning	Betydelse
Traktortåg	En traktor med ett eller flera tillkopplade släpfordon.
Trippelaxel	Tre hjulaxlar på ett fordon med ett inbördes avstånd mellan den första och den tredje axeln som är mindre än 5 meter.
Trippelaxeltryck	Den sammanlagda statiska vikt som hjulen i en trippelaxel för över till vägbanan.
Tung buss	En buss med en totalvikt över 3,5 ton.
Tung lastbil	En lastbil med en totalvikt över 3,5 ton.
Tung motorcykel	En motorcykel vars motor har en slagvolym som överstiger 125 kubikcentimeter eller en nettoeffekt som överstiger 11 kilowatt.
Tung terrängvagn	En terrängvagn med en tjänstevikt över 2 ton.
Tungt släpfordon	Ett annat släpfordon än ett lätt släpfordon.

Lag 2010:1092.

2 a § Oavsett vad som anges i 2 § ska ett fordon som registreras med stöd av ett godkännande enligt en EG-rättsakt höra till det slag av fordon som motsvarar den fordonskategori som anges i godkännandet. *Lag 2009:226.*

3 § Om det inte med ledning av 2 eller 2 a § kan bestämmas till vilket slag av fordon som ett visst fordon eller en viss fordonstyp ska höra, beslutar den myndighet som regeringen bestämmer i frågan. *Lag 2009:226.*

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får

1. meddela föreskrifter eller i enskilda fall besluta om undantag från denna lag, och
2. meddela föreskrifter om avgifter för prövning av ansökan om undantag i enskilda fall enligt denna lag och enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. *Lag 2010:1566.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2001:559

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.
2. För en moped som tagits upp i typintyg enligt 63 § fordonskungörelsen (1972:595) i dess lydelse före den 1 november 1998 eller godkänts vid mopedbesiktning enligt 48–54 §§ fordonskungörelsen i dess lydelse före den 1 november 1998 och därefter inte ändrats på sådant sätt som anges i 50 § nämnda kungörelse, gäller vad som sägs om mopeder klass II.

Till SFS 2002:583

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2003.
2. En klassificering enligt äldre bestämmelser av ett fordon som personbil, buss eller lastbil gäller fortfarande.

Till SFS 2003:219

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.
2. En klassificering enligt äldre bestämmelser av ett fordon som moped gäller fortfarande.
3. En moped som före ikraftträdande har klassificerats som moped klass I skall i fortsättningen klassificeras som klass II om mopeden är att hänföra till den klassen enligt de nya föreskrifterna.

Till SFS 2006:240

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006.
2. En klassificering enligt äldre bestämmelser av ett fordon som personbil eller lastbil gäller fortfarande.

Till SFS 2009:125

Denna lag träder i kraft den 1 april 2009.

Till SFS 2009:226

Denna lag träder i kraft den 29 april 2009.

Till SFS 2010:757

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010.

Till SFS 2010:1092

Till SFS 2010:1566

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Förordning (2001:651) om vägtrafikdefinitioner

23 augusti 2001

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning gäller i anslutning till lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner och innehåller definitioner utöver de som finns i den.

2 § Definitionerna med den betydelse som anges nedan är avsedda att användas i andra författningar i den utsträckning som föreskrivs i dessa.

Beteckning	Betydelse
Accelerationsfält	Ett sådant körfält som är avsett endast för anslutande trafik
Behörighets-handling	Körkort, traktorkort. förarbevis för moped klass II, förarbevis för snöskoter, förarbevis för terränghjuling samt bevis om körkort och bevis om förarbevis
Besiktnings-instrument	Ett bevis om att fordonet har godkänts vid en mopedbesiktning
Bärighetsklass	Indelning av vägar efter tillåtet axel-, boggi- och trippelaxeltryck samt tillåten bruttovikt. Bärighetsklasserna är bärighetsklass 1 (BK1), bärighetsklass 2 (BK2) och bärighetsklass 3 (BK3)
Cirkulationsplats	En plats som enligt en lokal trafikföreskrift skall vara cirkulationsplats och som är utmärkt med ett vägmärke för cirkulationsplats
Cykelbana	En väg eller del av en väg som är avsedd för cykeltrafik och trafik med moped klass II
Cykelfält	Ett särskilt körfält som genom vägmarkering anvisats för cyklande och förare av moped klass II
Cykelöverfart	En del av en väg som är avsedd att användas av cyklande eller förare av moped klass II för att korsa en körbana eller en cykelbana och som anges med vägmarkering. En cykelöverfart är bevakad om trafiken regleras med trafiksignaler eller av en polisman och i annat fall obevakad
Färdled	En sådan led eller plats i terrängen som allmänt används för samfärdsel men inte är en väg
Grundhandling	En handling som är avsedd för färdigställande av körkort, förarbevis för moped klass II, förarbevis för snöskoter eller förarbevis för terränghjuling

Beteckning	Betydelse
Gågata	En väg eller en vägsträcka som enligt en lokal trafikföreskrift skall vara gågata och som är utmärkt med vägmärke för gågata
Gångfartsområde	En väg eller ett område som enligt lokala trafikföreskrifter skall vara gångfartsområde och som är utmärkt med vägmärke för gångfartsområde
Halvljus	Avbländat färdljus
Heldragen linje	Längsgående heldragen linje som enligt 4 kap. 5 § vägmärkesförordningen (2007:90) ersätter motsvarande bruten linje i 4 kap. 4 §
Helljus	Inte avbländat färdljus
Huvudled	En väg eller en vägsträcka som enligt en lokal trafikföreskrift skall vara huvudled och som är utmärkt med vägmärke för huvudled
Internationellt körkort	En handling som är avsedd att användas i andra länder och som visar att innehavaren är behörig att föra bil, motorcykel eller terrängvagn
Körbana	En del av en väg som är avsedd för trafik med fordon, dock inte en cykelbana eller en vägren
Körfält	Ett sådant längsgående fält av en körbana som anges med vägmarkering eller, om någon vägmarkering inte finns, är tillräckligt brett för trafik i en fil med fyrhjuliga fordon
Körfält för fordon i linjetrafik m.fl.	Ett körfält eller en körbana som enligt en lokal trafikföreskrift skall vara körfält för fordon i linjetrafik m.fl. och som är utmärkt med vägmärke för körfält eller körbana för fordon i linjetrafik m.fl.
Körförbud	Förbud mot att använda ett fordon
Körträning	Träning i att föra ett körkorts- eller traktorkortspliktigt motordrivet fordon utan avsikt att avlägga förarprov
Laddplats	En plats som enligt en lokal trafikföreskrift ska vara laddplats och som är utmärkt med ett vägmärke för parkering och en symbol för laddplats
Lastlängd	Avståndet från lastutrymmets främsta yttersta punkt till dess bakersta yttersta punkt
Lämplighetsbevis	Ett bevis om att ett fordon har godkänts vid lämplighetsbesiktning
Motortrafikled	En väg eller en vägsträcka som enligt en lokal trafikföreskrift skall vara motortrafikled och som

Beteckning	Betydelse
	är utmärkt med vägmärke för motortrafikled
Motorväg	En väg eller en vägsträcka som enligt en lokal trafikföreskrift skall vara motorväg och som är utmärkt med vägmärke för motorväg
Odelbar last	Last som inte utan risk för onödiga kostnader eller skador kan delas i två eller flera dellaster
Parkering	En uppställning av ett fordon med eller utan förare av någon annan anledning än som 1. föranleds av trafikförhållandena, 2. sker för att undvika fara, eller 3. sker för på- eller avstigning eller på- eller avlastning av gods
Plankorsning	En korsning i samma plan mellan en väg och en sådan järnväg eller spårväg som är anlagd på en särskild banvall
Registrerad importör	En importör som har registrerats i vägtrafik-registret
Registrerat fordon	Ett fordon som är upptaget i vägtrafikregistret
Registrerings-nummer	Det nummer under vilket ett fordon är registrerat i vägtrafikregistret
Registrerings-skylt	En av Transportstyrelsen tillhandahållen skylt, som i enlighet med bestämmelserna i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister 1. upptar fordonets registreringsnummer, 2. är avsedd för beskickningsfordon, eller 3. utgör en personlig fordonsskylt
Retardationsfält	Ett sådant körfält som är avsett endast för avfart
Spärrområde	Ett vägområde som markerats med vinklande eller snedställda parallella streck och som begränsas av en heldragen linje. Del av eller hela området kan utföras i vitt
Stannande	Annat stillastående med ett fordon än som 1. sker för att undvika fara, 2. föranleds av trafikförhållandena, eller 3. utgör parkering
Temperaturkon-trollerat fordon	Ett fordon med fast eller avtagbar överbyggnad som är särskilt utrustat för godsbefordran vid kontrollerad temperatur och vars sidoväggar inklusive isolering är minst 45 millimeter tjocka
Terräng	Ett område som inte är väg

Beteckning	Betydelse
Trafikant	Den som färdas eller annars uppehåller sig på en väg eller i ett fordon på en väg eller i terräng samt den som färdas i terräng
Trafikskola	Yrkesmässig utbildning av bil- eller motorcykelförare
Trafiksyn	Synorganets funktion i sådana avseenden som har betydelse från trafiksäkerhetssynpunkt
Trafikövnings-plats	En plats för genomförande av obligatoriska moment vid övningskörning som inte bör utföras på väg
Typintyg	Ett intyg som har utfärdats enligt 5 kap. 8 § fordonsförordningen (2002:925) eller enligt 62 § i den upphävda fordonskungörelsen (1972:595)
Tättbebyggt område	Ett visst område som enligt en lokal trafikföreskrift skall vara tättbebyggt område
Utryckning-sfordon	Fordon som i vägtrafikregistret är upptaget som utryckningsfordon
Väg	1. En sådan väg, gata, torg och annan led eller plats som allmänt används för trafik med motorfordon, 2. en led som är anordnad för cykeltrafik, och 3. en gång- eller ridbana invid en väg enligt 1 eller 2
Vägren	En del av en väg som är avsedd för trafik med fordon, dock inte körbana eller cykelbana
Yrkesmässig for-donstillverkare	En fordonstillverkare som innehar ett nationellt typgodkännande för fordon
Ändamålsplats	En plats som är avsedd för en viss trafikantgrupp en viss verksamhet eller ett visst ändamål.
Övergångsställe	En del av en väg som är avsedd att användas av gående för att korsa en körbana eller en cykelbana och som anges med vägmarkering eller vägmärke. Ett övergångsställe är bevakat om trafiken regleras med trafiksignaler eller av en polisman och i annat fall obevakat

Förordning 2010:2036.

3 § Transportstyrelsen beslutar i frågor som avses i 3 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. *Förordning 2008:1137.*

4 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall medge undantag som avses i 4 § lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. Styrelsen får meddela föreskrifter om avgifter för prövning av en ansökan om undantag.

Föreskrifter om undantag får meddelas endast om det finns särskilda skäl och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten. Detsamma gäller beslut om undantag i enskilda fall. Om fordons skatteplikt påverkas krävs dock synnerliga skäl för undantag.

Undantag får förenas med villkor. *Förordning 2010:1600.*

5 § Transportstyrelsen får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning. *Förordning 2008:1137.*

6 § Ett beslut enligt 3–5 §§ skall fattas efter samråd med Skatteverket, om något fordons beskattningsförhållande påverkas av beslutet.

Om en fråga som avses i 3 eller 4 § är av principiell betydelse eller om det annars finns särskild anledning till det skall ärendet med yttrande av Transportstyrelsen respektive Skatteverket överlämnas till regeringen för avgörande. *Förordning 2008:1137.*

7 § Beslut av Transportstyrelsen enligt denna förordning får överklagas hos regeringen. *Förordning 2008:1137.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2001:651
Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2001:1004
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:946
Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

Till SFS 2003:1029
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2007:97
Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2007.

Till SFS 2007:220
Denna förordning träder i kraft den 11 juni 2007.

Till SFS 2008:1137
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2009:187
Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2009.

Till SFS 2009:673

Till SFS 2010:1600
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:2036
Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2011.

Förordning (2001:652) om avgifter inom vägtrafikområdet

Genom förordning SFS 2010:1578, som träder i kraft den 1 januari 2011, upphävs förordningen (2001:652) om avgifter inom vägtrafikområdet. Den upphävda förordningen gäller dock fortfarande i fråga om avgifter som har påförts före den 1 januari 2011.

Utdrag ur trafikförordning (1998:1276)

17 september 1998

Regeringen föreskriver följande

4 kap. Bestämmelser för trafik med motordrivna fordon

Trafik med motordrivna fordon på väg

11 § Vägar som inte är enskilda delas in i tre bärighetsklasser. Om inte annat har föreskrivits tillhör en allmän väg bärighetsklass 1 (BK1) och övriga vägar som inte är enskilda bärighetsklass 2 (BK2). Föreskrifter om att en allmän väg eller del av en sådan väg skall tillhöra bärighetsklass 2 eller 3 meddelas av Trafikverket eller, om kommunen är väghållare, av kommunen. Föreskrifter om att någon annan väg som inte är enskild eller en del av en sådan väg skall tillhöra bärighetsklass 1 eller 3 meddelas av kommunen.
Förordning 2010:1276

12 § På vägar som inte är enskilda får motordrivna fordon eller därtill kopplade fordon föras endast om de värden för respektive bärighetsklass som anges nedan inte överskrids.

	BK1	BK2	BK3
1. Axeltryck			
a. Axel som inte är drivande	10 ton	10 ton	8 ton
b. Drivande axel	11,5 ton	10 ton	8 ton
2. Boggitryck			
a. Avståndet mellan axlarna är mindre än 1,0 meter	11,5 ton	11,5 ton	11,5 ton
b. Avståndet mellan axlarna är 1,0 meter eller större men inte 1,3 meter	16 ton	16 ton	12 ton
c. Avståndet mellan axlarna är 1,3 meter eller större men inte 1,8 meter	18 ton	16 ton	12 ton
d. Avståndet mellan axlarna är 1,3 meter eller större men inte 1,8 meter och drivaxeln är försedd med dubbelmonterade hjul och luftfjädring eller likvärdig fjädring, eller drivaxlarna är försedda med dubbelmonterade hjul och vikten inte överstiger 9,5 ton på någon av axlarna	19 ton	16 ton	12 ton

e. Avståndet mellan axlarna är 1,8 meter eller större	20 ton	16 ton	12 ton
3. Trippelaxeltryck			
a. Avståndet mellan de yttre axlarna är mindre än 2,6 meter	21 ton	20 ton	13 ton
b. Avståndet mellan de yttre axlarna är 2,6 meter eller större	24 ton	22 ton	13 ton
4. Bruttovikt av fordon och fordonståg			
a. Fordon på hjul	Bilaga 1	Bilaga 2	Bilaga 3
b. Fordon på band eller medar	18 ton	18 ton	18 ton

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om att fordon eller fordonståg får föras trots att de värden som anges i första stycket överskrids. Föreskrifterna skall vara förenade med sådana villkor i fråga om förandet och fordonets konstruktion och utrustning att trafiksäkerheten inte äventyras. Föreskrifterna får begränsas till en viss väg eller ett visst vägnät. *Förordning 2008:1109.*

13 § På vägar som inte är enskilda får fordonståg föras endast om de värden som anges nedan för avståndet mellan den första axeln på ett tillkopplat fordon och den sista axeln på fordonet som det är kopplat till inte underskrids.

	BK1	BK2	BK3
1. Båda axlarna är enkelaxlar	3 meter	3 meter	3 meter
2. Den ena axeln är en enkelaxel och den andra ingår i en boggi eller trippelaxel	3 meter	4 meter	4 meter
3. Axlarna ingår i var sin boggi	4 meter	4 meter	4 meter
4. Den ena axeln ingår i en boggi och den andra i en trippelaxel eller båda i en trippelaxel	5 meter	-	-

Ett fordonståg får dock föras på sådan väg som avses i första stycket om vikten för varje möjlig kombination av axlar inom fordonståget understiger högsta tillåtna bruttovikt för motsvarande avstånd mellan första och sista axeln enligt bilaga 1–3 till denna förordning. Vid jämförelse med bilaga 1 skall de värden som anges för släpvagnar gälla, om den tillåtna bruttovikten därigenom blir högre.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om att fordonståg får föras trots att de värden som anges i första och andra styckena underskrids. Föreskrifterna skall vara förenade med sådana villkor i fråga om

förandet och fordonet konstruktion och utrustning att trafiksäkerheten inte äventyras. Föreskrifterna får begränsas till en viss väg eller ett visst vägnät. *Förordning 2008:1109.*

14 § Trots bestämmelserna i 12 § första stycket 4, 13 § och bilaga 1 får fordon och fordonståg som huvudsakligen används i internationell trafik föras på vägar med bärighetsklass 1 om följande längdmått och bruttovikter inte överskrids.

1. 26 ton för treaxligt motorfordon.
2. 38 ton för fyraxligt fordonståg.
3. 40 ton för fem- eller sexaxligt fordonståg.
4. 44 ton för treaxligt motorfordon med två- eller treaxlig påhängsvagn vid transport av 40 fots ISO-container.
5. 16,5 meter för bil med påhängsvagn.
6. 18,75 meter för bil med släpvagn. *Förordning 2010:2037.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1998:1276

1. Denna förordning träder i kraft, i fråga om 3 kap. 61 § den 1 maj 2000, och i övrigt den 1 oktober 1999.
2. Genom förordningen upphävs vägtrafikkungörelsen (1972: 603). Dock skall bestämmelserna i 83 § vägtrafikkungörelsen och, om någon uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot den bestämmelsen, 164 § första stycket 5 vägtrafikkungörelsen tillämpas till och med den 30 april 2000.
3. Till utgången av år 1999 får bilar, traktorer, motorredskap och terrängmotorfordon dra ett fordon som är inrättat för koppling till fordonet, saknar effektiva bromsar och har en bruttovikt som inte överstiger en och en halv gång dragfordonets bruttovikt, om fordonståget inte förs med högre hastighet än 20 kilometer i timmen.
4. Om det i en lag eller i en annan författning hänvisas till en bestämmelse som har ersatts genom en bestämmelse i denna förordning, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.
5. I fråga om ett sådant läkarintyg som avses i 117 b § tredje stycket vägtrafikkungörelsen (1972:603) som har utfärdats före ikraftträdandet skall bestämmelserna i den kungörelsen tillämpas till och med utgången av oktober månad 2000.
6. Föreskrifter som har meddelats med stöd av vägtrafikkungörelsen (1972:603) skall vid tillämpningen av den nya förordningen anses meddelade med stöd av motsvarande bemyndigande i den nya förordningen.
7. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om överklagande av beslut som har meddelats före den 1 oktober 1999.
8. För en moped som har tagits upp i typintyg enligt 63 § fordonskungörelsen (1972:595) i dess lydelse före den 1 november 1998 eller har godkänts vid mopedbesiktning enligt 48–54 §§ fordonskungörelsen i dess lydelse före den 1 november 1998 och därefter inte ändrats på sådant sätt som anges i 50 § fordonskungörelsen, gäller vad som sägs om moped klass II.
9. Lokala trafikföreskrifter som har meddelats enligt 147 § vägtrafikkungörelsen (1972:603) samt föreskrifter som har meddelats

med stöd av 64 § andra eller fjärde stycket, 106 § andra stycket eller 154 § vägtrafikkungörelsen skall upphöra att gälla vid utgången av juni månad år 2010. Detsamma gäller i fråga om beslut om undantag från sådana föreskrifter. *Förordning 2008:764.*

Till SFS 1999:240
Denna förordning utfärdades den 15 april 1999.

Till SFS 2000:289
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2000.

Till SFS 2005:518
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2006:1573
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Till SFS 2008:764 utfärdad den 11 september 2008.
Regeringen föreskriver att punkt 9 i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska ha ovanstående lydelse.

Till SFS 2008:1109
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2010:144
Denna förordning träder i kraft den 1 april 2010.

Till SFS 2010:2037
Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2011.

Bilaga 1

Tabell över högsta tillåtna bruttovikter vid olika axelavstånd på väg med BK1

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
mindre än	1,0	11,5
1,0 men inte	1,3	16
1,3 men inte	1,8	18
1,8 men inte	2,0	20
2,0 men inte	2,6	21
2,6 men inte	5,0	24
5,0 men inte	5,2	25
5,2 men inte	5,4	26
5,4 men inte	5,6	27
5,6 men inte	5,8	28
5,8 men inte	6,0	29
6,0 men inte	6,2	30
6,2 men inte	6,4	31
6,4 men inte	8,25	32
8,25 men inte	8,5	33
8,5 men inte	8,75	34
8,75 men inte	9,0	35
9,0 men inte	9,25	36
9,25 men inte	9,5	37
9,5 men inte	9,75	38
9,75 men inte	10,0	39
10,0 men inte	10,25	40
10,25 men inte	10,5	41
10,5 men inte	10,75	42
10,75 men inte	11,0	43
11,0 men inte	11,25	44
11,25 men inte	11,5	45
11,5 men inte	11,75	46
11,75 men inte	12,0	47
12,0 men inte	12,5	48
12,5 men inte	13,0	49
13,0 men inte	13,5	50
13,5 men inte	14,0	51
14,0 men inte	14,5	52
14,5 men inte	15,0	53
15,0 men inte	15,5	54
15,5 men inte	16,0	55
16,0 men inte	16,5	56
16,5 men inte	17,0	57
17,0 men inte	17,5	58
17,5 men inte	18,0	59
18,0 och större		60

För en släpvagn eller för en dolly med tillkopplad påhängsvagn med ett minsta avstånd mellan första och sista axeln av 6,6 meter gäller dock följande

Avstånd i meter mellan släpvagnens första och sista axel eller mellan dollyns första och påhängsvagnens sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för släpvagnen
6,6 men inte	6,8	33
6,8 men inte	7,0	34
7,0 men inte	7,2	35
7,2 och större		36

Bruttovikten för ett motordrivet fordon får dock inte överstiga

a) när fordonet har två axlar	18 ton
b) när fordonet har tre axlar	25 ton
c) när fordonet har tre axlar och drivaxeln är försedd med dubbelmonterade hjul och luftfjädring eller likvärdig fjädring, eller om varje drivaxel är försedd med dubbelmonterade hjul och vikten inte på någon axel överstiger 9,5 ton	26 ton
d) ledbuss med tre axlar	28 ton
e) när fordonet har fyra eller flera axlar	31 ton
f) när fordonet har fyra eller flera axlar och drivaxeln är försedd med dubbelmonterade hjul och luftfjädring eller likvärdig fjädring, eller om varje drivaxel är försedd med dubbelmonterade hjul och vikten inte på någon av axlarna överstiger 9,5 ton	32 ton

Förordning 2000:289.

Bilaga 2

Tabell över högsta tillåtna bruttovikter vid olika axelavstånd på väg med BK2

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
mindre än	2,0	16,0
2,0 men inte	2,6	20,0
2,6 men inte	4,8	22,0
4,8 men inte	5,0	22,16
5,0 men inte	5,2	22,5
5,2 men inte	5,4	22,84
5,4 men inte	5,6	23,18
5,6 men inte	5,8	23,52
5,8 men inte	6,0	23,86
6,0 men inte	6,2	24,2
6,2 men inte	6,4	24,54
6,4 men inte	6,6	24,88
6,6 men inte	6,8	25,22
6,8 men inte	7,0	25,56
7,0 men inte	7,2	25,9
7,2 men inte	7,4	26,24
7,4 men inte	7,6	26,58
7,6 men inte	7,8	26,92
7,8 men inte	8,0	27,26
8,0 men inte	8,2	27,6
8,2 men inte	8,4	27,94
8,4 men inte	8,6	28,28
8,6 men inte	8,8	28,62
8,8 men inte	9,0	28,96
9,0 men inte	9,2	29,3
9,2 men inte	9,4	29,64
9,4 men inte	9,6	29,98
9,6 men inte	9,8	30,32
9,8 men inte	10,0	30,66
10,0 men inte	10,2	31,0
10,2 men inte	10,4	31,34
10,4 men inte	10,6	31,68
10,6 men inte	10,8	32,02
10,8 men inte	11,0	32,36
11,0 men inte	11,2	32,7
11,2 men inte	11,4	33,04
11,4 men inte	13,4	38,0
13,4 men inte	13,6	38,04
13,6 men inte	13,8	38,56
13,8 men inte	14,0	39,08
14,0 men inte	14,2	39,6
14,2 men inte	14,4	40,12

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
14,4 men inte	14,6	40,64
14,6 men inte	14,8	41,16
14,8 men inte	15,0	41,68
15,0 men inte	15,2	42,2
15,2 men inte	15,4	42,72
15,4 men inte	15,6	43,24
15,6 men inte	15,8	43,76
15,8 men inte	16,0	44,28
16,0 men inte	16,2	44,8
16,2 men inte	16,4	45,32
16,4 men inte	16,6	45,84
16,6 men inte	16,8	46,36
16,8 men inte	17,0	46,88
17,0 men inte	17,2	47,4
17,2 men inte	17,4	47,92
17,4 men inte	17,6	48,44
17,6 men inte	17,8	48,96
17,8 men inte	18,0	49,48
18,0 men inte	18,2	50,0
18,2 men inte	18,4	50,52
18,4 men inte	18,5	51,04
18,5 och större		51,40

Bruttovikten för ett motordrivet fordon får inte överstiga 18 ton om det har två axlar.

Bilaga 3

Tabell över högsta tillåtna bruttovikter vid olika axelavstånd på väg med BK3

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
mindre än	2,0	12,0
2,0 men inte	2,4	12,5
2,4 men inte	2,8	13,0
2,8 men inte	3,2	13,5
3,2 men inte	3,6	14,0
3,6 men inte	4,0	14,5
4,0 men inte	4,4	15,0
4,4 men inte	4,8	15,5
4,8 men inte	5,2	16,0
5,2 men inte	5,6	16,5
5,6 men inte	6,0	17,0
6,0 men inte	6,4	17,5
6,4 men inte	6,8	18,0
6,8 men inte	7,2	18,5
7,2 men inte	7,6	19,0
7,6 men inte	8,0	19,5
8,0 men inte	8,4	20,0
8,4 men inte	8,8	20,5
8,8 men inte	9,2	21,0
9,2 men inte	9,6	21,5
9,6 men inte	10,0	22,0
10,0 men inte	10,4	22,5
10,4 men inte	10,8	23,0
10,8 men inte	11,2	23,5
11,2 men inte	11,6	24,0
11,6 men inte	12,0	24,5
12,0 men inte	12,4	25,0
12,4 men inte	12,8	25,5
12,8 men inte	13,2	26,0
13,2 men inte	13,6	26,5
13,6 men inte	14,0	27,0
14,0 men inte	14,4	27,5
14,4 men inte	14,8	28,0
14,8 men inte	15,2	28,5
15,2 men inte	15,6	29,0
15,6 men inte	16,0	29,5
16,0 men inte	16,4	30,0
16,4 men inte	16,8	30,5
16,8 men inte	17,2	31,0
17,2 men inte	17,6	31,5
17,6 men inte	18,0	32,0
18,0 men inte	18,4	32,5

Avstånd i meter mellan fordonets eller fordonstågets första och sista axel		Högsta tillåtna bruttovikt i ton för fordonet eller fordonståget
18,4 men inte	18,8	33,0
18,8 men inte	19,2	33,5
19,2 men inte	19,6	34,0
19,6 men inte	20,0	34,5
20,0 men inte	20,4	35,0
20,4 men inte	20,8	35,5
20,8 men inte	21,2	36,0
21,2 men inte	21,6	36,5
21,6 men inte	22,0	37,0

Är axelavståndet 22,0 meter eller större utgör högsta tillåtna bruttovikten 37,5 ton med tillägg av 0,25 ton för varje 0,2 meter varmed axelavståndet överstiger 22,0 meter.

Fordonslag (2002:574)

6 juni 2002

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Innehåll och tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om

1. kontroll av fordon samt därtill hörande system, komponenter och separata tekniska enheter,
2. kontroll av fordons last,
3. kontroll av färdskrivare och taxameter och kontroll av användningen av dessa, samt
4. den verksamhet som bedrivs av besiktningsorgan på fordonsområdet.

Lagen innehåller dessutom bemyndiganden att meddela föreskrifter i dessa ämnen samt om fordons beskaffenhet och utrustning.

2 § Lagen gäller inte

1. fordon som tillhör staten och är tillverkade för särskilda militära ändamål,
2. motordrivna fordon som är avsedda att föras av gående eller släpfordon som har kopplats till något sådant fordon,
3. fordon som används uteslutande inom inhägnade järnvägs- eller industriområden eller inom inhägnade tävlingsområden eller andra liknande inhägnade områden, eller
4. lekfordon.

2 a § I fråga om fordon som är avsedda för konsumenter eller som kan antas komma att användas av konsumenter gäller också produktsäkerhetslagen (2004:451). *Lag 2004:467.*

Definitioner

3 § I denna lag avses med

besiktningsorgan: ett sådant organ som anges i 4 kap. 2 §,

besiktningstekniker: den som har anställning hos ett besiktningsorgan för att utföra besiktningar,

bilinspektör: den som har anställning som bilinspektör hos en polismyndighet eller hos Rikspolisstyrelsen,

tekniker: den som har uppdrag som tekniker hos en polismyndighet.

tillverkare: den som inför godkännandemyndigheten ansvarar för alla aspekter av typgodkännandeprocessen och för produktionsöverensstämmelsen, även om denne inte varit direkt engagerad i samtliga stadier av produktionen av det fordon det system, den komponent eller den separata tekniska enhet som typgodkännandet avser, eller den som han eller hon har utsett som sin företrädare i frågor som omfattas av denna lag.

I övrigt har de beteckningar som används i denna lag samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. *Lag 2009:224.*

2 kap. Kontrollformer

Inledande bestämmelse

1 § Kontroll om ett fordon är tillförlitligt från säkerhetssynpunkt och i övrigt lämpligt för trafik får ske genom de kontrollformer som i sina huvuddrag anges i detta kapitel.

Typgodkännande

2 § Ett typgodkännande meddelas för en typ av fordon, system, komponent eller separat teknisk enhet som uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning. Typgodkännande kan ske i enlighet med EG-rättsakter på området (EG-typgodkännande), i enlighet med överenskommelser upprättade inom Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (ECE-typgodkännande) eller som nationellt typgodkännande.

Typgodkännande kan även meddelas för en fordonstyp som inte är färdigbyggd eller för en fordonstyp som byggs med en tillverkningsprocess som är uppdelad i separata etapper, om fordonstypen i det tillverkningsstadium där den befinner sig uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning (etappvis typgodkännande).

Bestämmelser om typgodkännande i fråga om avgasrening finns i lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen. *Lag 2009:224.*

3 § Den myndighet som regeringen utser är godkännandemyndighet.

4 § En tillverkare

1. ansvarar inför godkännandemyndigheten för alla aspekter av typgodkännandeprocessen,
2. ansvarar för att samtliga fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter tillverkas i enlighet med den godkända typen,
3. är skyldig att medverka till den kontroll som behövs med anledning av godkännandet,
4. är skyldig att till godkännandemyndigheten utan ersättning lämna de upplysningar samt tillhandahålla de fordon, fordonsdelar, handlingar och den utrustning som behövs för kontrollen, och
5. är, om han eller hon är etablerad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), skyldig att utse en företrädare som är etablerad inom EES för att företräda honom eller henne inför godkännandemyndigheten.

Vid etappvist typgodkännande gäller tillverkarens skyldigheter enligt första stycket 1 och 2 för de system, komponenter eller separata tekniska enheter som tillförts under den tillverkningsetapp som han eller hon ansvarar för, samt för komponenter eller system som redan har godkänts vid tidigare etapper och som han eller hon har ändrat.

Godkännandemyndigheten har rätt till tillträde till en fabrik eller en annan anläggning och får där göra nödvändiga undersökningar. *Lag 2009:224.*

4 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att en tillverkare av fordon ska förse en tillverkare av komponenter eller separata tekniska enheter med alla uppgifter som krävs för att denne ska kunna få

1. ett EG-typgodkännande för sina komponenter eller separata tekniska enheter, eller
2. tillstånd att sälja fordonsdelar eller fordonsutrustning som annars är förbjudna att sälja.

Information som inte är allmänt tillgänglig behöver dock inte lämnas ut om inte mottagaren av informationen förbinder sig att hålla denna konfidentiell. *Lag 2009:224.*

5 § Om godkännandemyndigheten finner att fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter inte längre stämmer överens med den typ som den har godkänt, får myndigheten återkalla godkännandet.

5 a § Utöver vad som anges i 5 § upphör ett typgodkännande av fordon att gälla när

1. tillverkningen av den godkända fordonstypen, varianten eller versionen slutgiltigt och frivilligt har upphört, eller
2. giltighetstiden för godkännandet har gått ut till följd av en särskild begränsning. *Lag 2009:224.*

Enskilt godkännande

5 b § Ett enskilt godkännande meddelas för ett fordon som uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning.

I samband med det enskilda godkännandet ska de uppgifter om fordonet som ska föras in i vägtrafikregistret fastställas.

Den myndighet som regeringen utser är godkännandemyndighet. *Lag 2009:224.*

5 c § Det organ som inför ett enskilt godkännande kontrollerar att ett fordon uppfyller föreskrivna krav ska även fastställa fordonets tekniska identitet. *Lag 2009:224.*

Registreringsbesiktning

6 § Registreringsbesiktning sker av ett fordon för att

1. fastställa fordonets tekniska identitet,
2. kontrollera att fordonet uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning, samt
3. fastställa de uppgifter om fordonet som skall föras in i vägtrafikregistret. *Lag 2007:91.*

Mopedbesiktning

7 § Mopedbesiktning sker av en moped för att fastställa att den är en moped klass II och för att kontrollera att den uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning.

Lämplighetsbesiktning

8 § Lämplighetsbesiktning sker för att kontrollera att ett fordon är lämpligt för den avsedda användningen.

Ett godkännande vid en lämplighetsbesiktning får återkallas, om fordonet inte längre är lämpligt för den avsedda användningen.

Kontrollbesiktning

9 § Kontrollbesiktning sker för att kontrollera att ett fordon

1. inte har försämrats i otillåten grad beträffande föreskrivna krav i fråga om den beskaffenhet och utrustning som är av betydelse från miljö- och trafiksäkerhetssynpunkt, och
2. uppfyller föreskrivna krav till skydd för liv och hälsa.

Kontrollbesiktning sker periodiskt men kan också ske till följd av körförbud eller föreläggande.

Flygande inspektion

10 § Flygande inspektion sker för att kontrollera att ett fordon som anträffas i trafik

1. inte har försämrats i otillåten grad beträffande föreskrivna krav i fråga om den beskaffenhet och utrustning som är av betydelse från miljö- och trafiksäkerhetssynpunkt och att det inte i övrigt avviker från det godkända utförandet, och
2. uppfyller föreskrivna krav till skydd för liv och hälsa.

Flygande inspektion får även ske av ett fordon som anträffas under sådana omständigheter att det finns anledning att anta att det i nära anslutning till anträffandet har använts i trafik.

Flygande inspektion av fordon som används i yrkesmässig trafik får dessutom ske i företagets lokaler eller liknande eller på ett område i anslutning till dessa.

Flygande inspektion skall utföras av en polisman eller en bilinspektör som har förordnats av Rikspolisstyrelsen. Den som utför inspektionen får biträdas av en tekniker som har förordnats av Rikspolisstyrelsen.

Annan kontroll genom polisman

11 § Varje polisman som har anledning att anta att ett fordon som anträffas i trafik inte är i föreskrivet skick får utföra den kontroll av fordonets beskaffenhet och utrustning som uppenbart behövs från trafiksäkerhetssynpunkt.

Kontroll av fordons last

12 § Kontroll av fordons last sker för att kontrollera att ett fordon är lastat på föreskrivet sätt. Kontrollen skall utföras av en polisman eller en bilinspektör.

Vägkontroll m.m. av färdskrivare

13 § Vägkontroll av färdskrivaren hos ett fordon, som anträffas i trafik eller som kan antas ha använts i trafik i nära anslutning till anträffandet, och som enligt särskilda föreskrifter skall vara utrustat med färdskrivare, sker för att kontrollera att den är av godkänd typ och uppfyller föreskrivna krav i fråga om montering, funktion och användning. Beträffande fordon som används av företag får motsvarande kontroll ske även i företagets lokaler eller liknande eller på ett område i anslutning till dessa. Kontrollen skall utföras av en polisman eller en bilinspektör.

Vägkontroll m.m. av taxameter

14 § Vägkontroll av taxametern hos ett fordon, som används i taxitrafik eller som kan antas ha använts i sådan trafik i nära anslutning till anträffandet, och som enligt särskilda föreskrifter skall vara utrustat med taxameter, sker för att kontrollera att den är av godkänd typ och uppfyller föreskrivna krav i fråga om montering, funktion och användning. Motsvarande kontroll får ske även i taxiföretagets lokaler eller liknande eller på ett område i anslutning till dessa. Kontrollen skall utföras av en polisman eller en bilinspektör.

3 kap. Allmänna bestämmelser om kontrollen

Grundläggande bestämmelse

1 § Kontroll som avses i denna lag skall anordnas och utföras så att den inte orsakar större olägenheter än vad som är nödvändigt med hänsyn till dess ändamål.

Stoppande av fordon

2 § En bilinspektör får i fall som avses i 2 kap. 10 och 12–14 §§ stoppa fordon för att genomföra kontroll.

En polismans rätt att stoppa fordon regleras i polislagen (1984:387).

Tillträde till fordon och lokaler m.m.

3 § En polisman, en besiktningstekniker, en bilinspektör eller en tekniker har vid kontroll enligt denna lag rätt till tillträde till fordon och slutna utrymmen i ett fordon samt, i fall som avses i 2 kap. 10, 13 och 14 §§, till företags lokaler eller liknande eller till ett område i anslutning till dessa. Även den som Transportstyrelsen särskilt har förordnat har, om det behövs för prövningen av ett ärende som styrelsen handlägger, rätt till tillträde till fordon, slutna utrymmen i fordon eller till lokaler eller liknande eller till ett område i anslutning till dessa där ett fordon står uppställt.

En polisman eller en bilinspektör har rätt till tillträde till fordon och till slutna utrymmen i ett fordon eller dess last för att kontrollera att fordonet är lastat på föreskrivet sätt. *Lag 2008:1377.*

Provkörning

4 § Den som utför sådan kontroll eller prövning som avses i 3 § första stycket får i samband därmed provköra ett fordon. Detsamma gäller den som Trafikverket särskilt har förordnat att utföra haveriundersökningar och den som Transportstyrelsen särskilt har förordnat att utöva tillsyn enligt produktsäkerhetslagen (2004:451). *Lag 2010: 96.*

5 § Sådan provkörning som avses i 4 § får ske även om det finns hinder mot att använda fordonet enligt denna lag, lagen (2001:558) om vägtrafikregister eller lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa lagar.

Förelägganden, körförbud m.m.

6 § Transportstyrelsen, en polisman, ett besiktningsorgan eller en bilinspektör får i enlighet med vad som föreskrivs med stöd av 5 kap. 8 § meddela de förelägganden, körförbud och andra beslut som behövs med hänsyn till ett fordons säkerhet eller lämplighet i trafik. För ett sådant fall får det föreskrivas att fordonet kan godkännas på grundval av ett intyg som har utfärdats efter reparation och provning vid en verkstad som är ackrediterad enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Körförbud får meddelas vid registreringsbesiktning, kontrollbesiktning och flygande inspektion om det kontrollerade fordonet är så bristfälligt att det inte kan användas utan uppenbar fara för trafiksäkerheten. Körförbud kan inträda även med anledning av att ett fordon inte har genomgått en kontroll som skall ske enligt meddelade föreskrifter eller särskilt föreläggande. *Lag 2008:1377.*

4 kap. Besiktningsverksamheten

Besiktningsorgan

1 § Besiktningar och provningar av fordon vid kontroll enligt denna lag får utföras endast av de besiktningsorgan som anges i 2 §. Regeringen får dock beträffande provningar föreskriva annat.

Ackreditering av besiktningsorgan

2 § Registreringsbesiktningar, mopedbesiktningar, lämplighetsbesiktningar och kontrollbesiktningar får utföras endast av sådana besiktningsorgan som är ackrediterade av Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska underrätta Transportstyrelsen om sådana beslut om ackreditering som avses i första stycket liksom om återkallelser av sådana beslut. *Lag 2010:39.*

2 a § En ackreditering enligt 2 § första stycket ska avse alla de former av besiktning som anges där.

Ackrediteringen ska meddelas för besiktning av en eller flera av följande tre fordonskategorier, nämligen

1. motorfordon och släpfordon till motorfordon samt traktorer som utgörs av ombyggda bilar, samtliga om de har en totalvikt av högst 3,5 ton, och lätta terrängvagnar och terrängskotrar samt terrängsläp till sådana vagnar och skotrar,

2. motorfordon och släpfordon till motorfordon och traktorer som utgörs av ombyggda bilar, samtliga om de har en totalvikt över 3,5 ton,

3. traktorer som inte utgörs av ombyggda bilar samt motorredskap och EG-mobilkranar och släpfordon till traktorer, motorredskap eller EG-mobilkranar, och tunga terrängvagnar och terrängsläp till sådana vagnar. *Lag 2010:39*.

2 b § En ackreditering som avses i 2 § första stycket får bara meddelas en sökande som är en i Sverige registrerad juridisk person eller en enskild näringsidkare vars registrering enligt handelsregisterlagen (1974:157) utvisar att huvudkontoret finns i Sverige. *Lag 2010:39.*

2 c § En ackreditering som avses i 2 § första stycket får bara meddelas en sökande som med hänsyn till ekonomiska förhållanden och allmänt gott anseende bedöms vara lämplig att driva verksamheten. *Lag 2010:39.*

2 d § Vid prövningen av om sökanden uppfyller kravet på allmänt gott anseende ska beaktas hans eller hennes vilja och förmåga att fullgöra sina skyldigheter mot det allmänna och laglydnad i övrigt.

Kravet på allmänt gott anseende anses inte uppfyllt av den som dömts för allvarliga, ekonomiska eller andra brott, eller upprepade överträdelser av denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av den. *Lag 2010:39.*

2 e § En prövning enligt 2 c och 2 d §§ ska avse den juridiska personen eller den enskilde näringsidkaren samt följande personer:

1. i aktiebolag och ekonomiska föreningar den verkställande direktören, om det finns en sådan, och annan som genom ledande ställning eller på annat sätt har ett bestämmande inflytande över verksamheten,

2. i kommanditbolag och andra handelsbolag varje bolagsman som inte är kommanditdelägare och annan som genom ledande ställning eller på annat sätt har ett bestämmande inflytande över verksamheten, och

3. i andra privaträttsliga juridiska personer än de som avses i 1 och 2 den eller de som genom ledande ställning eller på annat sätt har ett bestämmande inflytande över verksamheten.

Härutöver ska prövningen också avse styrelseledamöter och styrelsesuppleanter som till följd av eget ekonomiskt intresse har en väsentlig gemenskap med den juridiska personen som är grundad på andelsrätt eller därmed jämförligt ekonomiskt intresse. *Lag 2010:39.*

2 f § Om någon sådan person som anges i 2 e § byts ut eller tillkommer ska den nya personens lämplighet prövas. *Lag 2010:39.*

2 g § I ansökan om ackreditering ska sökanden ange det eller de län där besiktningsverksamheten ska bedrivas.

Ett beslut om ackreditering enligt 2 a § ska förenas med villkor enligt 15 § lagen (1992:1119) om teknisk kontroll om att besiktningsorganet i ett och samma län ska erbjuda och utföra besiktningar för de fordon som anges i beslutet. *Lag 2010:39.*

2 h § Besiktningsorganen får inte bedriva eller stå i kommersiellt, ekonomiskt eller något annat beroendeförhållande till någon som bedriver

1. handel med, tillverkning, import eller marknadsföring av besiktningspliktiga fordon eller delar eller tillbehör till sådana fordon,
2. reparation eller service av besiktningspliktiga fordon,
3. yrkesmässig trafik som kräver trafiktillstånd enligt yrkestrafiklagen
(1998:490), eller
4. uthyrningsrörelse som kräver tillstånd enligt lagen (1998:492) om biluthyrning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de ytterligare krav i fråga om oberoende som ska ställas på ett besiktningsorgan. *Lag 2010:39.*

2 i § En besiktningstekniker ska ha den utbildning och kompetens som framgår av föreskrifter som meddelats med stöd av 5 kap. 8 §. *Lag 2010:39.*

Besiktningsorganens verksamhet

3 § Besiktningsorganen prövar frågor som gäller godkännande av fordon vid besiktningar för vilka de ackrediterats enligt 2 och 2 a §§.

Finner ett besiktningsorgan att ett beslut som det meddelat enligt första stycket är uppenbart oriktigt på grund av nya omständigheter eller av någon annan anledning ska besiktningsorganet ändra beslutet, om det kan ske snabbt och enkelt och utan att det blir till nackdel för någon enskild. *Lag 2010:39.*

4 § Paragrafen upphävd. *Lag 2010:39.*

5 § Besiktningsorganen ska underrätta de myndigheter som har rätt att meddela föreskrifter om fordons beskaffenhet och utrustning om iakttagelser av betydelse för respektive myndighets verksamhet. *Lag 2010:39.*

6 § Paragrafen upphävd. *Lag 2009:224.*

7 § Paragrafen upphävd. *Lag 2009:224.*

8 § Ny beteckning 5 kap. 3 c §. *Lag 2009:224.*

9 § Ny beteckning 5 kap. 3 d §. *Lag 2009:224.*

5 kap. Övriga bestämmelser

Straff

1 § Den som uppsåtligen hindrar eller försvårar en inspektion eller kontroll enligt 2 kap. 10–14 §§ döms till böter.

I övrigt kan dömas till böter enligt föreskrifter som beslutats med stöd av sådant bemyndigande som anges i 8 §.

2 § Ansvar enligt denna lag inträder inte, om straff kan dömas ut enligt brottsbalken eller enligt lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott.

Hindrande av fortsatt färd

3 § En polisman skall hindra fortsatt färd med ett fordon som inte är i föreskrivet skick, om den fortsatta färden skulle medföra en påtaglig fara för trafiksäkerheten eller annars utgöra en väsentlig olägenhet.

Tillsyn

3 a § Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll och Transportstyrelsen utövar tillsyn över sådan besiktningsverksamhet som avses i denna lag.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska kontrollera att den tekniska kompetensen och utrustningsnivån i verksamheten samt kvalitetssäkringen av denna uppfyller föreskrivna krav. Styrelsen ska därutöver kontrollera att verksamheten uppfyller sådana krav som avses i 4 kap. 2 a–2 i §§.

Transportstyrelsen ska kontrollera att besiktningsverksamheten fungerar väl med avseende på trafiksäkerhet, miljö, prisutveckling, teknikutveckling och tillgänglighet. *Lag 2010:39.*

3 b § Tillsynen över efterlevnaden av denna lag, utöver vad som anges i 3 a §, och av de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen utövas av den myndighet som regeringen bestämmer.

Den som saluför fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, fordonsdelar eller annan utrustning till fordon ska på begäran av tillsynsmyndigheten

1. lämna tillträde till fordon, slutna utrymmen i fordon, lokaler eller liknande, och till områden i anslutning till dessa där fordon står uppställda, samt
2. lämna de upplysningar och tillhandahålla de handlingar, varuprover och liknande som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag ska efterlevas.

Ett föreläggande enligt tredje stycket får förenas med vite. *Lag 2009:224.*

Avgifter

3 c § Ett besiktningsorgan ska på uppmaning av Transportstyrelsen möjliggöra stickprovskontroller genom att

1. lämna styrelsen tillträde till lokaler och platser där besiktningar utförs, och
2. lämna de upplysningar och handlingar som styrelsen begär.

Transportstyrelsen ska rapportera utfallet av stickprovskontrollerna till Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll. *Lag 2009:224.*

3 d § Paragrafen upphävd. *Lag 2010:39.*

Överklagande

4 § Ett beslut i ett enskilt fall enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol, om inte något annat följer av 5 eller 6 §.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

5 § Beslut om körförbud som har meddelats av en polisman, en bilinspektör eller ett besiktningsorgan får överklagas hos Transportstyrelsen. Detsamma gäller beslut i ett ärende om registreringsbesiktning, mopedbesiktning eller lämplighetsbesiktning, beslut om återkallelse av en godkänd lämplighetsbesiktning och beslut om fastställande av ett fordons tekniska identitet enligt 2 kap. 5 c §.

Överklagande får ske utan begränsning till viss tid. Överklagandet ska ges in till Transportstyrelsen. *Lag 2009:224.*

6 § Beslut i följande fall får inte överklagas.

1. Körförbud eller föreläggande som har meddelats av Transportstyrelsen.
2. Transportstyrelsens beslut i ett ärende som har överklagats till styrelsen.
3. Annat beslut av en polisman, en bilinspektör eller ett besiktningsorgan än som avses i 5 §.
4. Fråga om godkännande av ett fordon på grundval av ett intyg enligt 3 kap. 6 §.
5. Beslut om undantag från föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Första stycket 1 gäller inte förelägganden som har meddelats enligt 3 b §. *Lag 2009:224.*

Verkställighet

7 § Ett beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Bemyndigande

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om fordons beskaffenhet och utrustning samt i fråga om de kontrollformer som avses i denna lag meddela ytterligare föreskrifter om

1. kontrollens omfattning och besiktningsorganens verksamhet,
2. förutsättningarna för godkännande vid kontroll,
3. förelägganden och körförbud,
4. förutsättningarna för att bruka vissa fordon,
5. utbildnings- och kompetenskrav för besiktningstekniker, samt
6. avgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får också meddela föreskrifter om

1. registrering, ibruktagande, försäljning, saluföring och användning av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, fordonsdelar och annan utrustning till fordon,
2. att ett typgodkännande av fordon ska upphöra att gälla när nya krav som är tillämpliga på den godkända fordonstypen, varianten eller versionen blir obligatoriska,
3. tillverkares tillhandahållande av information och dokumentation om fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter,
4. tillsynen över efterlevnaden av denna lag och av föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen,
5. skyldighet för besiktningsorganen att rapportera genomförande och utfall av fordonsbesiktningar och de uppgifter som i övrigt behövs för att Transportstyrelsen och Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska kunna fullgöra sina tillsynsuppgifter enligt 5 kap. 3 a §, samt om
6. avgifter för Transportstyrelsens tillsyn enligt 5 kap. 3 a–3 c §§ och för ärendehandläggning enligt denna lag och föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. *Lag 2010:39.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2002:574

1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2003.
2. Genom lagen upphävs

a) kungörelsen (1960:167) i anledning av Sveriges tillträde till den i Genève den 20 mars 1958 avslutade överenskommelsen om antagande av enhetliga regler för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt ömsesidigt erkännande av sådant godkännande,

b) terrängtrafikkungörelsen (1972:594),

c) fordonskungörelsen (1972:595), samt

d) lagen (1994:2043) om vissa besiktningsorgan på fordonsområdet.

3. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om ärenden som har anhängiggjorts före ikraftträdandet.

Till SFS 2004:467

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2007:91

1. Denna lag träder i kraft den 4 februari 2008.
2. För ärenden som har anhängiggjorts före ikraftträdandet gäller 2 kap. 6 § i sin äldre lydelse.

Till SFS 2008:1377

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Vid tillämpning av 7 a § förvaltningsprocesslagen (1971:291) ska Transportstyrelsen vara den enskildes motpart.

Till SFS 2009:224

Denna lag träder i kraft den 29 april 2009.

Till SFS 2010:39

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010.

2. De besiktningsorgan som enligt äldre föreskrifter är behöriga att utföra besiktningar ska anses behöriga till det i den omfattning som följer av äldre föreskrifter fram till och med den 31 december 2010. För sådana besiktningsorgan gäller 5 kap. 3 a, 3 c och 3 d §§ i sin lydelse vid utgången av juni 2010.

3. Om ett besiktningsorgan som avses i 2 före den 31 december 2010 ackrediteras enligt 4 kap. 2 § upphör punkten 2 att gälla för besiktningsorganet.

Till SFS 2010:96

Denna lag träder i kraft den 1 april 2010.

Fordonsförordning (2009:211)

26 mars 2009

Regeringen föreskriver följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde m.m.

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om

1. fordons beskaffenhet och utrustning,
2. kontroll av fordon samt därtill hörande system, komponenter och separata tekniska enheter, samt
3. den verksamhet som bedrivs av besiktningsorgan på fordonsområdet.

2 § Förordningen gäller inte

1. fordon som tillhör staten och är tillverkade för särskilda militära ändamål,
2. motordrivna fordon som är avsedda att föras av gående, eller släpfordon som har kopplats till något sådant fordon,
3. fordon som används uteslutande inom inhägnade järnvägs- eller industriområden eller inom inhägnade tävlingsområden eller andra liknande inhägnade områden, eller
4. lekfordon.

3 § I följande författningar finns bestämmelser i nedan angivna ämnen, nämligen

1. om undantag från denna förordning i militärtrafikförordningen (2009:212) och vägtrafikförordningen (1995:137) för den kommunala organisationen för räddningstjänst under utbildning och höjd beredskap,
2. om färdskrivare i förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter och förordningen (2004:865) om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m.,
3. om taxameter i yrkestrafikförordningen (1998:779),
4. om registrering av fordon i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister,
5. om motorfordons beskaffenhet och utrustning för begränsning av utsläpp av avgaser och andra ämnen i förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.

Definitioner m.m.

4 § I denna förordning avses med:

– *fordonstyp*: fordon med en viss uppsättning utmärkande egenskaper som innebär att de inte skiljer sig från varandra i fråga om fordonskategori, tillverkare, tillverkarens typbeteckning eller väsentliga konstruktions- eller formgivningsaspekter,

- *teknisk tjänst*: ett organ som har utsetts för att utföra provning och inspektion för godkännandemyndighetens räkning. Godkännandemyndigheten kan även själv utöva denna funktion.
- *provningsorgan:* ett organ som utför provningar enligt fordonslagen (2002:574) och denna förordning.

I övrigt har de beteckningar som används i denna förordning samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner, i förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner och i fordonslagen (2002:574), om inte något annat anges. *Förordning 2010:75.*

5 § Bestämmelserna i denna förordning om ägaren av ett fordon tillämpas på innehavaren av det när det är fråga om fordon som innehas

1. på grund av kreditköp med förbehåll om återtaganderätt, eller
2. med nyttjanderätt för en bestämd tid om minst ett år.

6 § Om den som äger ett motordrivet fordon som är registrerat i vägtrafikregistret, eller den som innehar det under sådana omständigheter som sägs i 5 §, inte har fyllt 18 år och en förmyndare för honom eller henne har registrerats i vägtrafikregistret, tillämpas bestämmelserna om ägaren i denna förordning på förmyndaren.

7 § Av 8 kap. 11 § framgår hur bestämmelserna i denna förordning, eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen, om ansvar för ägare eller användare av fordon ska tillämpas i vissa fall.

8 § Godkännandemyndighet enligt fordonslagen (2002:574) och enligt denna förordning är Transportstyrelsen.

2 kap. Fordons beskaffenhet och utrustning

Allmänna förutsättningar för att fordon och fordonsutrustning ska få användas, tas i bruk och saluföras

1 § Ett fordon får användas endast om det är tillförlitligt från säkerhetssynpunkt och i övrigt lämpligt för trafik. I dessa hänseenden gäller bestämmelserna i detta kapitel samt de föreskrifter som myndigheter meddelar med stöd av bestämmelserna i 8 kap.

Trots bestämmelserna i första stycket får ett fordon användas om det behövs för provkörning eller bogsering av det eller för liknande ändamål och det kan ske utan fara för trafiksäkerheten. Detsamma gäller i fall som avses i 18 § 2 lagen (2001:558) om vägtrafikregister.

2 § Mopeder klass II får tas i bruk endast om de

1. omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande, är försedda med ett typgodkännandemärke och det finns ett intyg om överensstämmelse för dem, eller
2. har godkänts vid en mopedbesiktning.

Trots vad som anges i första stycket får en moped klass II användas för färd kortaste lämpliga väg till eller från ett besiktningsorgan för besiktning. Detsamma gäller om mopeden används av en person, som yrkesmässigt eller i ett företag med egen verkstad

tillverkar eller reparerar mopeder, för provkörning i samband med tillverkningen eller reparationen.

3 § /Träder i kraft I:2012-03-01/
Nya EG-motorfordon och släpvagnar till sådana fordon får saluföras endast om de omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande eller enskilt godkännande.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte

1. fordon som är konstruerade och tillverkade för användning av Försvarsmakten,
2. fordon som uteslutande är avsedda för tävling på väg,
3. prototyper av fordon som används på väg för utförande av ett särskilt provningsprogram under en tillverkares ansvar,
4. fordon som inte är färdigbyggda,
5. fordon som är avsedda för export utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
6. fordon som omfattas av ett tillfälligt EG-typgodkännande enligt 3 kap. 12 § eller av ett godkännande som godkännandemyndigheten med stöd av 3 kap. 34 § har beslutat ska gälla i Sverige, och som har tillverkats innan godkännandet upphörde att gälla, eller
7. typgodkända fordon i slutserier som har medgetts undantag enligt 20 kap. 3 a § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister. *Förordning 2010:100.*

4 § /Träder i kraft I:2012-03-01/
Komponenter och separata tekniska enheter till EG-motorfordon eller släpvagnar till sådana fordon får saluföras eller tas i bruk endast om de uppfyller föreskrivna krav och är märkta på föreskrivet sätt.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte komponenter eller separata tekniska enheter som

1. är särskilt konstruerade eller avsedda för fordon som avses i 3 § andra stycket 1, 2, 3 eller 5,
2. omfattas av ett tillfälligt EG-typgodkännande enligt 3 kap. 12 § eller av ett utomlands meddelat tillfälligt typgodkännande som godkännandemyndigheten med stöd av 3 kap. 34 § har beslutat ska gälla i Sverige, och som avser ifrågavarande komponent eller separata tekniska enhet,
3. är avsedda att monteras på fordon som omfattas av ett EG-typgodkännande för fordon i små serier, ett nationellt typgodkännande för fordon i små serier eller ett enskilt godkännande, om godkännandet av fordonet inte inkluderar ett godkännande av motsvarande komponent eller separata tekniska enhet,
4. är avsedda att monteras i fordon som vid tidpunkten för ibruktagandet inte behövde omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande eller enskilt godkännande, eller
5. är avsedda för export utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. *Förordning 2010:100.*

Grundläggande krav i fråga om fordons beskaffenhet och utrustning

5 § Ett utrymme för den som färdas i ett motordrivet fordon ska vara inrättat och utrustat så, att personskada vid en trafikolycka eller en inbromsning hindras eller begränsas.

Förarplatsen i ett motorfordon eller i ett terrängmotorfordon ska vara rymlig och anordnad så, att den medger en lämplig körställning och en god uppsikt över omgivningen.

6 § Anordningar som är avsedda för manövreringen av ett motordrivet fordon eller i övrigt för att användas av föraren under färd ska vara inrättade och placerade så, att förväxling undviks och föraren lätt kan komma åt dem utan att trafiksäkerheten åsidosätts.

7 § Ett fordon ska vara konstruerat så, att risk för brand, explosion eller skada av annan orsak i möjligaste mån undanröjs. Behållare och ledningar för gasformigt bränsle för fordons framdrivning får inte finnas i ett utrymme som är avsett för personbefordran.

8 § Ett motorfordon och ett släpfordon till ett sådant fordon ska ha en yttre utformning som är godtagbar med hänsyn till risken för skada på andra trafikanter, och som även i övrigt uppfyller trafiksäkerhetens krav.

9 § Ett motorfordon och ett släpfordon till ett sådant fordon ska vara inrättat och utrustat på ett sätt som är godtagbart med hänsyn till risken för allvarlig skada på miljön, och som även i övrigt uppfyller miljömässiga krav.

Särskilt om typgodkända och enskilt godkända fordon m.m.

10 § Ett nytt fordon ska, när det gäller beskaffenhet och utrustning, anses stämma överens med kraven i denna förordning och i föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen, om det omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande eller enskilt godkännande.

Vad som sägs i första stycket gäller inte fordon som är konstruerade för vänstertrafik.

11 § System, komponenter och separata tekniska enheter ska, när det gäller beskaffenhet, anses stämma överens med kraven i denna förordning och i föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen, om de omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande.

Om en komponent eller en separat teknisk enhet ingår i ett i Sverige giltigt typgodkännande för system avseende ett fordon, ska även komponenten eller den separata tekniska enheten, när det gäller beskaffenhet, anses stämma överens med kraven i denna förordning och de föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen, om inte annat är särskilt föreskrivet.

12 § Trots vad som anges i 10 och 11 §§ gäller följande.

Om godkännandemyndigheten finner att EG-motorfordon eller släpvagnar till EG-motorfordon, eller system, komponenter eller

separata tekniska enheter till sådana fordon, allvarligt äventyrar trafiksäkerheten eller allvarligt skadar miljön eller folkhälsan, får myndigheten i ett enskilt fall besluta att de inte får registreras, säljas eller tas i bruk.

Om godkännandemyndigheten finner att mopeder eller motorcyklar, eller system, komponenter eller separata tekniska enheter till sådana fordon, allvarligt äventyrar trafiksäkerheten, får myndigheten i ett enskilt fall besluta att de inte får säljas, tas i bruk eller användas.

Om godkännandemyndigheten finner att jordbruks- eller skogsbrukstraktorer eller system, komponenter eller separata tekniska enheter till sådana traktorer utgör en allvarlig fara för trafiksäkerhet eller arbetsmiljö, får myndigheten i ett enskilt fall besluta att de inte får registreras, säljas eller tas i bruk.

Ett beslut enligt andra, tredje eller fjärde styckena gäller i högst sex månader.

Godkännandemyndigheten ska omedelbart underrätta tillverkaren, godkännandemyndigheterna i de andra medlemsstaterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt Europeiska kommissionen om beslutet och skälen för det. *Förordning 2010:791.*

13 § Ett fordon som enligt 15 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister är undantaget från registreringsplikt ska, när det gäller beskaffenhet och utrustning, anses uppfylla kraven i detta kapitel, om det får användas i registreringslandet och är i trafikdugligt skick.

Skyldighet för ägare m.fl. att underhålla och sköta fordon

14 § Ägaren av ett fordon som är i bruk är skyldig att underhålla och sköta det så att det är i föreskrivet skick. Han eller hon är också skyldig att se till att fordonet inte används i strid med bestämmelserna i denna förordning eller bestämmelser eller förbud som har meddelats med stöd av förordningen.

Bestämmelserna i första stycket gäller även

1. den som använder någon annans fordon utan lov, och
2. den som innehar ett fordon med nyttjanderätt för obestämd tid eller för en bestämd tid som understiger ett år och har befogenhet att bestämma vem som får föra fordonet eller anlitar någon annan förare än ägaren har utsett

3 kap. Typgodkännande

Inledande bestämmelse

1 § Ett typgodkännande innebär att en typ av fordon, system, komponent eller separat teknisk enhet godkänns i fråga om beskaffenhet och utrustning.

Av 2 kap. 2 § fordonslagen (2002:574) framgår att typgodkännande kan ske i enlighet med EG-direktiv på området (EG-typgodkännande), i enlighet med överenskommelser upprättade inom Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa (ECE-typgodkännande) eller som nationellt typgodkännande.

Tillämpningsområde

2 § Förfarandet med EG-typgodkännande tillämpas för
1. EG-motorfordon och släpvagnar till sådana fordon,
2. mopeder och motorcyklar,
3. jordbruks- och skogsbrukstraktorer, samt
4. system, komponenter och separata tekniska enheter till sådana fordon som anges i 1–3.

3 § Förfarandet med ECE-typgodkännande tillämpas för system, komponenter och separata tekniska enheter.

4 § Förfarandet med nationellt typgodkännande tillämpas för
1. EG-motorfordon och släpvagnar till sådana fordon som
a) tillverkas i små serier, eller
b) är avsedda för export utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. terrängvagnar och motorredskap, samt
3. system, komponenter och separata tekniska enheter.

Ansökan

5 § Frågor om typgodkännande prövas av godkännandemyndigheten efter ansökan av tillverkaren.

6 § En ansökan om EG-typgodkännande ska avvisas, om en annan ansökan som avser samma typ av fordon, system, komponent eller separata tekniska enhet tidigare har gjorts i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Inledande kontroll

7 § Innan godkännandemyndigheten beviljar ett typgodkännande, ska den kontrollera att det hos tillverkaren finns tillfredsställande rutiner och metoder som säkerställer en effektiv kontroll av att serietillverkade fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter stämmer överens med den godkända typen.

Provning

8 § EG- och ECE-typgodkännande meddelas på grundval av provning som har utförts av en teknisk tjänst.

9 § Nationellt typgodkännande för fordon meddelas av Transportstyrelsen på grundval av provning som utförts av styrelsen. *Förordning 2010:75.*

9 a § Nationellt typgodkännande för system, komponenter och separata tekniska enheter meddelas på grundval av provning som har utförts av ett provningsorgan som ackrediterats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och lagen (1992:1119) om teknisk kontroll, eller av ett provningsorgan som

ackrediterats i motsvarande ordning i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. *Förordning 2010:75.*

10 § Vid provning enligt 9 § ska Transportstyrelsen kontrollera om fordonet, uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning.

Vid provningen av sådana fordon som anges i 4 § 1 a ska Transportstyrelsen även kontrollera om fordonet uppfyller tillämpliga krav i

1. förordningen (1993:1067) om elektromagnetisk kompatibilitet, och
2. förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.

Vid provningen av sådana fordon som anges i 4 § 2 ska Transportstyrelsen även kontrollera om fordonet uppfyller tillämpliga krav i

1. förordningen om elektromagnetisk kompatibilitet,
2. förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner, och
3. förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning. *Förordning 2010:75.*

10 a § Vid provning enligt 9 a § ska provningsorganet kontrollera om systemet, komponenten eller den separata tekniska enheten uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning.
Förordning 2010:75.

Villkor för typgodkännande

11 § Ett typgodkännande ska meddelas för typer av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter som motsvarar uppgifterna i den tekniska information som tillverkaren har lämnat, och som uppfyller de tillämpliga tekniska kraven. För nationellt typgodkännande av sådana fordon som anges i 4 § 1 a krävs dessutom att de krav som anges i 10 § andra stycket är uppfyllda. För nationellt typgodkännande av sådana fordon som anges i 4 § 2 krävs att de krav som anges i 10 § tredje stycket är uppfyllda.

Vid etappvist typgodkännande ska hänsyn tas till den produktionsetapp som en fordonstyp befinner sig i.

12 § Ett EG-typgodkännande får meddelas för system, komponenter och separata tekniska enheter till EG-motorfordon och släpvagnar till sådana fordon, eller till mopeder eller motorcyklar, trots att de inte uppfyller de tillämpliga tekniska kraven, under förutsättning att Europeiska kommissionen har lämnat tillstånd till det. En ansökan om sådant tillstånd görs av godkännandemyndigheten.

I avvaktan på kommissionens tillstånd får ett tillfälligt EG-typgodkännande meddelas för en fordonstyp som omfattas av det begärda undantaget. Om ett tillfälligt godkännande meddelas ska godkännandemyndigheten utan dröjsmål underrätta kommissionen samt godkännandemyndigheterna i de andra staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om kommissionen avslår en ansökan enligt första stycket, upphör det tillfälliga EG-typgodkännandet att gälla efter sex månader från det att kommissionen fattade sitt beslut. Godkännandemyndigheten ska

omedelbart underrätta tillverkaren om kommissionens beslut och om följderna av detta. *Förordning 2010:791.*

13 § Ett EG-typgodkännande får meddelas för jordbruks- och skogsbrukstraktorer samt för system, komponenter eller separata tekniska enheter till sådana traktorer trots att de inte uppfyller de tillämpliga tekniska kraven, under förutsättning att Europeiska kommissionen har lämnat tillstånd till det. En ansökan om sådant tillstånd görs av godkännandemyndigheten.

I avvaktan på kommissionens tillstånd får ett tillfälligt EG-typgodkännande meddelas. Om ett tillfälligt godkännande meddelas ska godkännandemyndigheten utan dröjsmål underrätta kommissionen samt godkännandemyndigheterna i de andra staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om kommissionen avslår en ansökan enligt första stycket, upphör det tillfälliga EG-typgodkännandet att gälla efter sex månader från det att kommissionen fattade sitt beslut. Godkännandemyndigheten ska omedelbart underrätta tillverkaren om kommissionens beslut och om följderna av detta. *Förordning 2010:791.*

14 § Utöver vad som anges i 13 § får godkännandemyndigheten i fråga om EG-typgodkännande av jordbruks- och skogsbrukstraktorer i ett enskilt fall besluta om undantag från ett eller flera de föreskrivna kraven för fordon som tillverkas i små serier.

15 § I de fall en komponent eller en separat teknisk enhet endast har avsedd funktion eller uppvisar sina särskilda egenskaper i kombination med andra delar av fordonet, och dess överensstämmelse med ett eller flera krav därför kan kontrolleras endast när denna komponent eller separata tekniska enhet fungerar tillsammans med andra delar av fordonet, ska typgodkännandet begränsas i enlighet med den kontroll som är möjlig.

16 § Även om de tillämpliga tekniska kraven är uppfyllda får ett nationellt typgodkännande eller ett EG- eller ECE-typgodkännande av EG-motorfordon, släpvagnar till EG-motorfordon eller jordbruks- och skogsbrukstraktorer, eller av system, komponenter eller separata tekniska enheter till sådana fordon inte meddelas, om fordonen, systemen, komponenterna eller de separata tekniska enheterna utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten, miljön, eller folkhälsan.

17 § Även om de tillämpliga tekniska kraven är uppfyllda får ett EG- eller ECE-typgodkännande av mopeder eller motorcyklar eller av system, komponenter eller separata tekniska enheter till sådana fordon inte meddelas, om fordonen, systemen, komponenterna eller de separata tekniska enheterna utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten.

Typgodkännandeintyg m.m.

18 § Om en ansökan om typgodkännande beviljas eller avslås eller om ett typgodkännande återkallas ska godkännandemyndigheten

utfärda ett typgodkännandeintyg. Om en ansökan beviljas ska de begränsningar och krav som typgodkännandet har förenats med anges i intyget.

Av typgodkännandeintyget ska det framgå om det är fråga om ett EG-typgodkännande, ECE-typgodkännande eller nationellt typgodkännande. Om ett tillfälligt EG-typgodkännande har meddelats med stöd av 12 eller 13 § ska även detta anges i intyget. Detsamma gäller om godkännandemyndigheten har beslutat om undantag med stöd av 14 §.

19 § I fråga om EG-typgodkännande av fordon ska godkännandemyndigheten lämna en kopia av typgodkännandeintyget för varje fordonstyp till var och en av godkännandemyndigheterna i de andra staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Om en ansökan om EG-typgodkännande avslås med stöd av 16 eller 17 § ska godkännandemyndigheten, utöver vad som anges i första stycket, underrätta godkännandemyndigheterna i de andra medlemsstaterna inom EES samt Europeiska kommissionen om beslutet och om skälen för detta. *Förordning 2010:791.*

20 § I fråga om ECE-typgodkännande ska godkännandemyndigheten lämna en kopia av typgodkännandeintyget till var och en av godkännandemyndigheterna i de andra länder som har anslutit sig till Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon.

21 § När ett nationellt typgodkännande av sådana fordon som anges i 4 § 1 a har meddelats ska godkännandemyndigheten, på begäran av tillverkaren, sända en kopia av typgodkännandeintyget, inklusive bilagor, till godkännandemyndigheterna i de stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som tillverkaren har angett.

22 § När en godkännandemyndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har fattat ett beslut i fråga om ett EG-typgodkännande som har meddelats med stöd av 14 § eller ett svenskt nationellt typgodkännande, ska Transportstyrelsen sända en kopia av det beslutet till tillverkaren.

23 § Godkännandemyndigheten ska årligen till Europeiska kommissionen överlämna en lista över sådana EG-typgodkännanden som har meddelats med stöd av 14 §. *Förordning 2010:791.*

Intyg om överensstämmelse

24 § En tillverkare som innehar ett i Sverige giltigt typgodkännande för fordon ska utfärda intyg om att fordonet överensstämmer med en typ av fordon som har godkänts. Ett sådant intyg om överensstämmelse ska åtfölja varje fordon, vare sig det är färdigbyggt eller inte, som har tillverkats i överensstämmelse med den godkända fordonstypen. Intyg om överensstämmelse får dock inte utfärdas för

ett fordon som tidigare har tagits upp i ett intyg om överensstämmelse eller typintyg, eller som har godkänts vid en registreringsbesiktning.

En tillverkare som innehar ett EG-typgodkännande för komponenter eller separata tekniska enheter till mopeder eller motorcyklar ska utfärda ett intyg om överensstämmelse för varje sådan komponent eller enhet som inte utgör originalutrustning. Ett sådant intyg behöver emellertid inte utfärdas, om tillverkaren enligt vad som föreskrivs i 26 § fäster ett typgodkännandemärke på komponenterna eller de separata tekniska enheterna.

25 § En tillverkare får utfärda en dubblett av intyget om överensstämmelse. Ordet ”dubblett” ska då synas tydligt på framsidan av dubbletten.

Typgodkännandemärke m.m.

26 § En tillverkare som innehar ett typgodkännande ska förse samtliga fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter som tillverkas i överensstämmelse med en godkänd typ med ett typgodkännandemärke eller med någon annan märkning enligt det som är särskilt föreskrivet.

Ändrade förhållanden

27 § Utöver vad som anges i 2 kap. 5 och 5 a §§ fordonslagen (2002:574) upphör ett typgodkännande av fordon att gälla när nya krav som är tillämpliga på den godkända fordonstypen blir obligatoriska.

Om bestämmelserna i första stycket endast är tillämpliga på en variant eller en version av en fordonstyp, upphör typgodkännandet att gälla bara i fråga om denna variant eller version.

28 § Om tillverkningen upphör, om tillverkaren beslutar att återkalla fordon som sålts, registrerats eller tagits i bruk, eller om uppgifterna i det tekniska underlaget eller informationsdokumentet ändras, ska tillverkaren anmäla detta till godkännandemyndigheten.

Tillverkaren ska även anmäla till godkännandemyndigheten om ett typgodkännande upphör att gälla enligt 2 kap. 5 a § fordonslagen (2002:574) eller enligt 27 §.

29 § Efter en anmälan om återkallelse, ändring eller upphörande enligt 28 § ska godkännandemyndigheten underrätta tillverkaren om de åtgärder som detta föranleder. Myndigheten får då besluta om ny kontroll eller provning.

30 § Godkännandemyndigheten ska underrätta var och en av godkännandemyndigheterna i de andra staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om ett EG-typgodkännande upphör att gälla.

Fortlöpande kontroll

31 § Godkännandemyndigheten ska se till att en fortlöpande kontroll sker av att serietillverkade fordon, system, komponenter och

separata tekniska enheter stämmer överens med den typ som myndigheten har godkänt.

32 § Om godkännandemyndigheten finner att fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter med intyg om överensstämmelse eller typgodkännandemärke inte längre stämmer överens med den typ som den har godkänt, ska myndigheten vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att serietillverkade fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter på nytt tillverkas i överensstämmelse med den godkända typen.

Utländska typgodkännanden

33 § Följande typgodkännanden som har meddelats av en godkännandemyndighet i någon annan medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är giltiga i Sverige i samma utsträckning som om godkännandet hade meddelats här.

1. EG-typgodkännanden som har meddelats med stöd av rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG.

2. EG-typgodkännanden som har meddelats med stöd av rådets direktiv 74/150/EEG av den 4 mars 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG.

3. EG-typgodkännanden som har meddelats med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2005/30/EG.

4. EG-typgodkännanden som har meddelats med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/37/EG av den 26 maj 2003 om typgodkännande av jordbruks- och skogsbrukstraktorer, av släpvagnar och utbytbara dragna maskiner till sådana traktorer samt av system, komponenter och separata tekniska enheter till dessa fordon och om upphävande av direktiv 74/150/EEG, senast ändrat genom rådets direktiv 2006/96/EG.

5. EG-typgodkännanden som har meddelats med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1060/2008.

6. ECE-typgodkännanden.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte tillfälliga EG-typgodkännanden som har meddelats i avvaktan på tillstånd från Europeiska kommissionen att få meddela EG-typgodkännande med utnyttjande av teknik eller principer som är oförenliga med bestämmelserna i en eller flera rättsakter.

Bestämmelserna i första stycket 1 och 4 gäller inte EG-typgodkännanden som avser fordon som tillverkas i små serier. *Förordning 2010:791.*

34 § I fråga om typgodkännanden som inte är giltiga i Sverige på samma sätt som om godkännandet hade meddelats här gäller följande. Om en kopia av ett sådant typgodkännandeintyg översänds till godkännandemyndigheten från en annan medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska godkännandemyndigheten besluta om det godkännandet ska gälla i Sverige eller inte. Godkännandemyndigheten får besluta att godkännandet inte ska gälla i Sverige endast om de tekniska bestämmelser enligt vilka fordonet har godkänts inte motsvarar de krav som gäller här.

4 kap. Godkännande av enstaka fordon

Inledande bestämmelse

1 § Enstaka fordon godkänns i fråga om beskaffenhet och utrustning genom enskilt godkännande, registreringsbesiktning eller mopedbesiktning.

Tillämpningsområde

2 § Förfarandet med enskilt godkännande tillämpas för nya EG-motorfordon och släpvagnar till sådana fordon som inte omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande eller enskilt godkännande.

Förfarandet med enskilt godkännande kan tillämpas på ett enskilt fordon under de olika etapperna i tillverkningen i enlighet med ett etappvist typgodkännande. Förfarandet får dock inte ersätta någon mellanliggande etapp i det normala förfarandet för ett etappvist typgodkännande och får inte tillämpas för godkännande av den första tillverkningsetappen för ett fordon.

3 § Förfarandet med registreringsbesiktning tillämpas för

1. andra nya fordon som ska registreras i vägtrafikregistret än sådana som anges i 2 § första stycket,
2. fordon som inte är nya som ska registreras i vägtrafikregistret,
3. registrerade fordon som tidigare har godkänts och som därefter har ändrats på sätt som anges i 20 § första stycket, samt
4. fordon som ägaren med stöd av 21 eller 22 § har förelagts att låta genomgå en registreringsbesiktning.

4 § Tillverkaren eller ägaren får välja om förfarandet med enskilt godkännande eller registreringsbesiktning ska tillämpas när det gäller nya EG-motorfordon och släpvagnar till sådana fordon som

1. är konstruerade och tillverkade för användning av Försvarsmakten,
2. uteslutande är avsedda för tävling på väg,
3. används på väg för utförande av ett särskilt provningsprogram under en tillverkares ansvar, under förutsättning att fordonen särskilt har konstruerats och tillverkats för detta ändamål, eller

4. är avsedda för export utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5 § Förfarandet med mopedbesiktning tillämpas för

1. nya mopeder klass II som inte omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande, och
2. mopeder klass II som tidigare har godkänts och som därefter har ändrats på sätt som anges i 35 § första stycket.

Enskilt godkännande

Ansökan

6 § Frågor om enskilt godkännande prövas av godkännandemyndigheten efter ansökan av tillverkaren, av fordonets ägare eller av någon som agerar för tillverkarens eller ägarens räkning och som är etablerad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Provning

7 § Enskilt godkännande meddelas på grundval av provning som har utförts av

1. ett besiktningsorgan enligt 4 kap. 2 och 2 a §§ fordonslagen (2002:574) vars ackreditering omfattar fordonet,
2. ett provningsorgan som ackrediterats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 och lagen (1992:1119) om teknisk kontroll, eller
3. ett provningsorgan som är ackrediterat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som uppfyller motsvarande krav. *Förordning 2010:75.*

8 § Ett fordon ska vara registrerat innan det genomgår en provning för enskilt godkännande. Detta gäller dock inte fordon som registreras efter anmälan enligt 6 kap. 4 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister. Ett sådant fordon ska ha godkänts vid en ursprungskontroll enligt 6 kap. 5 och 6 §§ samma förordning innan provningen utförs.

Ansökan om enskilt godkännande ska ha lämnats in innan provningen utförs.

9 § Den som ställer in ett fordon för provning för ett enskilt godkännande ska lämna de uppgifter om fordonet som behövs för provningen. På begäran ska han eller hon styrka uppgifterna.

10 § Vid provningen ska provningsorganet kontrollera om fordonet uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning. Provningsorganet ska även kontrollera om fordonet uppfyller tillämpliga krav i

1. förordningen (1993:1067) om elektromagnetisk kompatibilitet, och
2. förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.

11 § Utöver vad som anges i 10 § ska provningsorganet lämna det underlag som behövs för att de uppgifter om fordonet som ska föras in i vägtrafikregistret ska kunna fastställas.

Villkor för enskilt godkännande

12 § Enskilt godkännande ska meddelas för ett fordon om

1. fordonets tekniska identitet kan fastställas,
2. fordonet uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning samt de krav som anges i 10 § andra meningen, och
3. de uppgifter om fordonet som ska föras in i vägtrafikregistret kan fastställas.

13 § Godkännandemyndigheten får i ett enskilt fall besluta om undantag från ett eller flera av de tillämpliga tekniska kraven, om det finns godtagbara skäl.

14 § Även om de tillämpliga tekniska kraven är uppfyllda får enskilt godkännande inte meddelas, om fordonet utgör en allvarlig fara för trafiksäkerheten, miljön, eller folkhälsan.

Intyg om enskilt godkännande

15 § Om en ansökan om enskilt godkännande beviljas ska godkännandemyndigheten på begäran av sökanden utfärda ett intyg om enskilt godkännande.

Utländska enskilda godkännanden

16 § På begäran av en tillverkare eller en fordonsägare ska godkännandemyndigheten besluta om ett enskilt godkännande som har meddelats i en annan medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska gälla i Sverige eller inte. Godkännandemyndigheten får besluta att godkännandet inte ska gälla i Sverige endast om de tekniska bestämmelser enligt vilka fordonet har godkänts inte motsvarar de krav som gäller här.

Registreringsbesiktning

Ansökan

17 § Registreringsbesiktning utförs av ett besiktningsorgan för det kontrollområde som avses i 4 kap. 2 § och 2a § fordonslagen (2002:574) vars ackreditering omfattar fordonet, efter ansökan av fordonets ägare eller av någon som agerar för ägarens räkning. *Förordning 2010:75.*

18 § Ett fordon ska vara registrerat innan det registreringsbesiktas. Detta gäller dock inte fordon som registreras efter anmälan enligt 6 kap. 4 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister. Ett sådant fordon ska ha godkänts vid en ursprungskontroll enligt 6 kap. 5 och 6 §§ samma förordning innan det registreringsbesiktas.

19 § Den som ställer in ett fordon till registreringsbesiktning ska lämna de uppgifter om fordonet som behövs för besiktningen. På begäran ska han eller hon styrka uppgifterna.

I fall som avses i 20 § första stycket ska den som ställer in fordonet till registreringsbesiktning uppge vilka ändringar som har gjorts på det.

Registreringsbesiktning av ett ändrat fordon

20 § Om ett fordon har godkänts vid en registreringsbesiktning, tagits upp i ett typintyg eller i ett intyg om överensstämmelse eller meddelats ett enskilt godkännande och det därefter har ändrats så att det inte längre stämmer överens med utförandet när det besiktades eller när intyget om överensstämmelse eller intyget om enskilt godkännande utfärdades, eller om fordonet i övrigt har ändrats så att dess beskattningsförhållande påverkas, ska ägaren låta fordonet genomgå en registreringsbesiktning. Detta ska ske inom en månad från det att ändringen gjordes eller, om fordonet är avställt, inom en vecka efter det att avställningen upphörde. Om fordonet inom angiven tid anmäls för avregistrering behöver dock ingen besiktning ske.

Med ändring enligt första stycket avses inte en sådan ändring som endast innebär

1. en avvikelse i fråga om fordonets utstyrsel och som inte påverkar dess beskattningsförhållande eller försämrar dess säkerhet,
2. byte av motorn mot en annan motor, som helt stämmer överens med den förra, eller
3. byte av däckdimensionen på andra fordon än bilar, motorcyklar, mopeder klass I eller släpvagnar som är avsedda att dras av bilar.

Registreringsbesiktning efter föreläggande av Transportstyrelsen

21 § Om det saknas tillräckliga uppgifter om ett fordon för att det säkert ska kunna identifieras och beskrivas i de avseenden som följer av förordningen (2001:650) om vägtrafikregister, får Transportstyrelsen förelägga fordonsägaren att inom viss tid låta fordonet genomgå en registreringsbesiktning. Transportstyrelsen får i föreläggandet ange vilka uppgifter som saknas.

I fråga om fordon som har tagits i bruk inträder körförbud om föreläggandet inte följs.

22 § Transportstyrelsen får förelägga fordonsägaren att inom viss tid låta ett fordon, för vilket styrelsen har meddelat ett tidsbegränsat undantag från gällande föreskrifter om fordons beskaffenhet och utrustning, genomgå en registreringsbesiktning.

Om föreläggandet inte följs inträder körförbud för fordonet.

Besiktningens omfattning

23 § Vid registreringsbesiktning ska besiktningsorganet, med de undantag och begränsningar som framgår av 24–26 §§, vidta de åtgärder som anges i 2 kap. 6 § fordonslagen (2002:574).

24 § I fråga om fordon som enligt 2 kap. 10 § ska anses stämma överens med föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning, ska besiktningen omfatta endast vad som anges i 2 kap. 6 § 1 och 3 fordonslagen (2002:574).

25 § I fråga om fordon som avses i 6 kap. 4 § förordningen (2001:650) om vägtrafikregister får registreringsbesiktningen, utan att slutlig prövning sker, begränsas till vad som anges i 2 kap. 6 § 1 fordonslagen (2002:574).

26 § Om Transportstyrelsen i ett föreläggande enligt 21 § har angett vilka uppgifter om fordonet som saknas, ska registreringsbesiktningen begränsas till att fastställa dessa uppgifter.

Villkor för godkännande vid registreringsbesiktning

27 § Ett fordon ska godkännas vid registreringsbesiktningen om

1. fordonets tekniska identitet kan fastställas,
2. fordonet, utom i de fall som anges i 24–26 §§, uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning, och
3. de uppgifter om fordonet som ska föras in i vägtrafikregistret kan fastställas.

28 § Ett fordon som inte omfattas av ett i Sverige giltigt typgodkännande eller enskilt godkännande får godkännas endast om det, utöver vad som anges i 27 § 2, uppfyller tillämpliga krav i

1. förordningen (1993:1067) om elektromagnetisk kompatibilitet,
2. förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner,
3. förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning, och
4. förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.

Körförbud samt förelägganden i övrigt

29 § Om ett fordon som är taget i bruk har ändrats och vid registreringsbesiktningen är så bristfälligt att det inte kan användas utan uppenbar fara för trafiksäkerheten, ska besiktningsorganet meddela körförbud för det.

30 § Om ett fordon som är taget i bruk underkänns vid registreringsbesiktningen ska besiktningsorganet, om körförbud inte meddelas enligt 29 §, förelägga fordonsägaren att inom en månad åter låta registreringsbesikta fordonet. Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om kortare inställelsetid i fall då ett fordon, utan att däremellan ha godkänts, har underkänts vid registreringsbesiktning mer än en gång.

Om fordonet inte har registreringsbesiktats inom förelagd tid inträder körförbud för det.

31 § Ett körförbud som avses i detta kapitel gäller till dess en ny registreringsbesiktning har genomförts.

Trots att körförbud gäller får fordonet användas för färd kortaste lämpliga väg från den plats där reparation har utförts till ett besiktningsorgan för besiktning. I fråga om andra körförbud än enligt 29 § får fordonet också användas för färd kortaste lämpliga väg till en reparationsverkstad för reparation. Detsamma gäller för en olastad släpvagn som har meddelats körförbud enligt 29 § på grund av bristfällighet i bromssystemet, om den framförs med en hastighet av högst 30 kilometer i timmen.

32 § Om körförbud meddelas vid en registreringsbesiktning, ska besiktningsorganet förse fordonet med ett körförbudsmärke.

Mopedbesiktning

Ansökan

33 § Mopedbesiktning utförs av ett besiktningsorgan för det kontrollområde som avses i 4 kap. 2 § och 2 a § fordonslagen (2002:574) vars ackreditering omfattar fordonet, efter ansökan av fordonets ägare eller av någon som agerar för ägarens räkning. *Förordning 2010:75.*

34 § Den som ställer in ett fordon till mopedbesiktning ska lämna de uppgifter om fordonet som behövs för besiktningen. På begäran ska han eller hon styrka uppgifterna.

Mopedbesiktning av en ändrad moped klass II

35 § Om en godkänd moped klass II har ändrats så att den inte längre stämmer överens med uppgifterna i ett sådant typintyg eller instrument över mopedbesiktning som har legat till grund för godkännandet, får den inte användas förrän den har godkänts vid en mopedbesiktning. Detsamma gäller om en EG-typgodkänd moped klass II har ändrats så att den inte längre stämmer överens med intyget om överensstämmelse.

Trots vad som anges i första stycket får en moped klass II användas för färd kortaste lämpliga väg till eller från ett besiktningsorgan för besiktning. Detsamma gäller om mopeden används av en person som yrkesmässigt eller i ett företag med egen verkstad tillverkar eller reparerar mopeder, för provkörning i samband med tillverkningen eller reparationen.

Villkor för godkännande

36 § En moped klass II ska godkännas vid mopedbesiktningen om den uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning.

Beteckning

37 § Om en moped klass II godkänns vid en mopedbesiktning, ska besiktningsorganet tilldela den en beteckning som är specifik för det fordonet.

5 kap. Lämplighetsbesiktning

Inledande bestämmelser

1 § Godkännande vid lämplighetsbesiktning krävs för att

1. en lastbil, ett släpfordon eller ett terrängmotorfordon ska få användas i yrkesmässig trafik för personbefordran,
2. en personbil ska få användas vid övningskörning i trafikskola,
3. ett fordon som har kopplats till något annat motordrivet fordon än ett terrängmotorfordon ska få användas för personbefordran,
4. en bil ska få registreras som utryckningsfordon enligt 6 kap. 9 § 1 förordningen (2001:650) om vägtrafikregister,
5. ett fordon med en släpvagn, vilken är förbunden med dragfordonet genom den gemensamma lasten, ska få framföras med en hastighet av 50 kilometer i timmen enligt 4 kap. 20 § andra stycket 3 trafikförordningen (1998:1276).

2 § Trots bestämmelsen i 1 § 3 får ett fordon som inte godkänts vid en lämplighetsbesiktning användas tillfälligt för personbefordran vid räddningstjänst av en statlig brandkår eller av kommunal organisation för räddningstjänst. Ett fordon som har kopplats till en traktor får också användas för personbefordran kortaste färd till eller från en arbetsplats eller mellan en gårds ägor eller för liknande ändamål.

Ansökan

3 § Lämplighetsbesiktning utförs av ett besiktningsorgan för det kontrollområde som avses i 4 kap. 2 § och 2 a § fordonslagen (2002:574) vars ackreditering omfattar fordonet, efter ansökan av fordonets ägare eller av någon som agerar för ägarens räkning. *Förordning 2010:75.*

4 § Den som ställer in ett fordon till lämplighetsbesiktning ska lämna de uppgifter om fordonet som behövs för besiktningen. På begäran ska han eller hon styrka uppgifterna.

Villkor för godkännande

5 § Ett fordon ska godkännas vid lämplighetsbesiktningen, om det uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning för sådan användning som avses i 1 §.

Lämplighetsbevis

6 § Om ett fordon som inte är registreringspliktigt enligt lagen (2001:558) om vägtrafikregister godkänns vid en lämplighetsbesiktning, ska besiktningsorganet utfärda ett lämplighetsbevis. Om det föreskrivs villkor för den avsedda användningen, ska detta anges i beviset.

7 § Lämplighetsbeviset eller en bestyrkt avskrift av det ska medföras vid sådan personbefordran som avses i 1 § 3 och på tillsägelse visas upp för en bilinspektör eller en polisman. Handlingen ska vara i sådant skick att den kan läsas utan svårighet.

6 kap. Löpande kontroll av fordon

Inledande bestämmelse

1 § Löpande kontroll av fordons beskaffenhet och utrustning sker genom kontrollbesiktning och flygande inspektion. Kontrollbesiktning utförs av ett besiktningsorgan enligt 4 kap. 2 och 2 a §§ fordonslagen (2002:574) vars ackreditering omfattar fordonet. *Förordning 2010:75.*

Kontrollbesiktning

Inledande bestämmelse

2 § Kontrollbesiktning kan ske som periodiskt återkommande kontrollbesiktning eller efter föreläggande från Transportstyrelsen.

Periodiskt återkommande kontrollbesiktning

3 § Periodiskt återkommande kontrollbesiktning ska ske av fordon i följande fall.

1. Fordon som avses i 5–10 §§. Om ett fordon är av 1950 eller tidigare års modell behöver sådan besiktning dock ske endast i fråga om registrerade tunga bussar och de fordon som anges i 10 §.
2. Fordon som avses i 11 §.

4 § Inställelseterminen för ett fordon består av en inställelsemånad samt de närmast föregående två och de närmast följande två kalendermånaderna. Inställelsemånaden bestäms efter den sista siffran i fordonets registreringsnummer enligt följande uppställning.

Sista siffra i registreringsnumret	Inställelsemånad
1	januari
2	februari
3	mars
4	april
5	juli
6	augusti
7	september
8	oktober
9	november
0	december

5 § Bilar med en totalvikt av högst 3,5 ton ska kontrollbesiktas

– första gången under den inställelsetermin vars inställelsemånad infaller sedan 34 månader har gått från den månad då bilen första gången togs i bruk,

– andra gången under den inställelsetermin vars inställelsemånad infaller två år efter föregående inställelsemånad, och

– därefter årligen under den för bilen gällande inställelseterminen.

6 § Bilar, som inte är EG-mobilkranar, och bildragna släpvagnar med en totalvikt över 3,5 ton ska kontrollbesiktas

– första gången senast ett år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och

– därefter senast ett år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

7 § Bildragna släpvagnar med en totalvikt av högst 3,5 ton och motorcyklar ska kontrollbesiktas

– första gången senast fyra år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och

– därefter senast två år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

8 § Motorredskap klass I, EG-mobilkranar samt släpvagnar som dras av sådana fordon ska kontrollbesiktas

– första gången senast tre år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och

– därefter senast två år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

9 § I stället för vad som anges i 5 och 7 §§ ska personbilar, motorcyklar och lätta lastbilar, från och med det kalenderår som infaller trettio år efter det år som anges i årsmodellbeteckningen enligt vägtrafikregistret, kontrollbesiktas senast två år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

10 § I stället för vad som anges i 5–9 §§ ska fordon av följande slag och med en totalvikt av högst 3,5 ton kontrollbesiktas

– första gången under den inställelsetermin vars inställelsemånad infaller sedan ett år har gått från den månad då fordonet första gången togs i bruk, och

– därefter årligen under fordonets inställelsetermin.

1. Utryckningsfordon.

2. Registrerade motorfordon som används för övningskörning i en trafikskola.

3. Registrerade motorfordon som drivs med gas från gasverk på fordonen eller på tillkopplade släpfordon, och registrerade släpfordon på vilka ett sådant gasverk dras.

4. Registrerade bilar, släpvagnar och släpslädar som används i yrkesmässig trafik för personbefordran.

5. Registrerade släpvagnar och släpslädar som är inrättade för transport av sjuka eller skadade.

6. Registrerade bilar som används i en uthyrningsrörelse.

7. Registrerade bilar, som används för sådan skolskjutsning enligt förordningen (1970:340) om skolskjutsning som inte är yrkesmässig trafik.

8. Registrerade bussar.

Bestämmelsen i första stycket om när ett fordon ska besiktas första gången gäller även om fordonet tidigare har använts på något annat sätt än som anges där.

11 § Registrerade terrängmotorfordon och terrängsläp som används i yrkesmässig trafik för personbefordran, och registrerade terrängmotorfordon som används i uthyrningsrörelse ska kontrollbesiktas

– första gången senast ett år efter den månad då fordonet första gången togs i bruk, och

– därefter senast ett år efter den månad då föregående fullständiga kontrollbesiktning utfördes.

Kontrollbesiktning efter föreläggande av Transportstyrelsen

12 § Transportstyrelsen får, om det finns anledning att anta att ett motordrivet fordon eller ett släpfordon är bristfälligt, förelägga ägaren att inom en viss tid låta fordonet genomgå en kontrollbesiktning. Om fordonet inte har genomgått en besiktning inom föreskriven tid inträder körförbud för det. I fråga om sådant förbud gäller 21 § första stycket första meningen och andra stycket på motsvarande sätt.

Villkor för godkännande vid kontrollbesiktning

13 § Ett fordon ska godkännas vid en kontrollbesiktning om det

1. är i trafiksäkert skick,
2. uppfyller tillämpliga krav i

a) förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening,

b) förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen, och

c) föreskrifter som har utfärdats med stöd av dessa förordningar, samt

3. även i övrigt är godtagbart från miljösynpunkt.

Fordonet ska godkännas om det har brister som är av endast ringa betydelse.

14 § Om ett fordon har underkänts vid en fullständig kontrollbesiktning och en ny kontrollbesiktning sker inom två månader därefter, får kontrollen begränsas till de delar som tidigare har underkänts.

Körförbud samt förelägganden i övrigt

15 § Om ett fordon inte har genomgått en periodisk kontrollbesiktning inom den tid som anges i 3–11 §§, inträder körförbud för det från och med kalendermånaden efter den månad då det senast skulle ha genomgått en sådan besiktning.

För en sådan bil som avses i 5 § inträder körförbud enligt första stycket dock tre veckor efter den dag då en avställning upphör, om fordonet har varit avställt från och med dess inställelsemånad och det har godkänts vid en kontrollbesiktning efter föregående inställelsetermins början.

16 § Om ett fordon vid en kontrollbesiktning är så bristfälligt att det inte kan användas utan uppenbar fara för trafiksäkerheten ska besiktningsorganet meddela körförbud för det.

17 § Om ett fordon vid en kontrollbesiktning har sådana brister att det inte kan godkännas, men körförbud inte meddelas, ska fordonsägaren avhjälpa bristerna. Besiktningsorganet ska förelägga ägaren att inom en viss tid antingen låta fordonet genomgå en ny kontrollbesiktning eller låta reparera och prova fordonet vid en verkstad som ackrediterats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 och lagen (1992:1119) om teknisk kontroll eller av en verkstad som ackrediterats i motsvarande ordning i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Något föreläggande ska dock inte utfärdas om bristerna endast är enkla och inte förekom vid den senaste kontrollbesiktningen eller flygande inspektionen.

Om fordonet inte har genomgått en kontrollbesiktning eller godkänts efter provning inom föreskriven tid, inträder körförbud för det.

Den som ställer in ett fordon till reparation och provning vid en ackrediterad verkstad enligt denna bestämmelse ska visa upp föreläggandet.

Om fordonet uppfyller kraven vid provningen får verkstaden utfärda ett intyg om att föreläggandet har följts.

Ackreditering enligt första stycket meddelas på grundval av regler för sådana verkstäder i denna förordning och i Transportsstyrelsens föreskrifter som meddelats i anslutning till förordningen. *Förordning 2010:75.*

18 § Om fordonet vid en fullständig kontrollbesiktning har endast enkla brister som inte föranleder något föreläggande enligt 17 § första stycket och fordonsägaren inom två månader efter kontrollbesiktningen har låtit reparera och prova fordonet vid en ackrediterad verkstad, får verkstaden utfärda ett intyg om att detta har skett.

19 § Transportstyrelsen prövar om sådana intyg som avses i 17 och 18 §§ ska godtas. Om intyget godtas anses fordonet godkänt.

20 § Om det vid en kontrollbesiktning visar sig att ett fordon har ändrats på ett sådant sätt som avses i 4 kap. 20 § första stycket, ska besiktningsorganet förelägga fordonsägaren att inom en månad låta det genomgå en registreringsbesiktning. Om fordonet inte har genomgått en registreringsbesiktning inom förelagd tid inträder körförbud för det.

21 § Ett körförbud enligt 15 eller 16 § gäller till dess en kontrollbesiktning har genomförts. Ett körförbud enligt 17 § andra stycket gäller till dess en kontrollbesiktning har genomförts eller ett intyg efter provning vid en ackrediterad verkstad har godtagits enligt 19 §. En provning vid en verkstad måste dock göras inom en månad från det att förbudet inträdde och inom två månader efter en fullständig kontrollbesiktning. Ett körförbud enligt 20 § gäller till dess en registreringsbesiktning har genomförts.

Trots att körförbud gäller får ett fordon användas för färd kortaste lämpliga väg till ett besiktningsorgan för besiktning. I fråga om andra körförbud än enligt 16 § får fordonet också användas för färd kortaste lämpliga väg till en reparationsverkstad för reparation. Detsamma

gäller för en olastad släpvagn, som har meddelats körförbud enligt 16 § på grund av bristfällighet i bromssystemet, om den framförs med en hastighet av högst 30 kilometer i timmen.

22 § Om körförbud meddelas vid en kontrollbesiktning ska besiktningsorganet förse fordonet med ett körförbudsmärke.

Flygande inspektion

Tillämpningsområde

23 § Flygande inspektion får ske av motordrivna fordon och släpfordon och efterfordon. *Förordning 2010:75,*

24 § En buss, en tung lastbil eller ett släpfordon med en totalvikt över 3,5 ton, som stoppas för en flygande inspektion, ska inte kontrolleras om fordonets förare kan visa att fordonet under de senaste tre månaderna har genomgått

1. en fullständig kontrollbesiktning,
2. en flygande inspektion, eller
3. en obligatorisk trafiksäkerhetsprovning i enlighet med rådets direktiv 96/96/EG av den 20 december 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003, i något annat land.

Vad som sägs i första stycket gäller dock inte

1. om fordonet är uppenbart bristfälligt,
2. om kontrollen avser annan utrustning än den som kontrollerades vid den tidigare flygande inspektionen, eller
3. kontroll av att enkla brister har avhjälpts.

Förfarandet vid flygande inspektion

25 § Om det vid en flygande inspektion visar sig att ett fordon har brister som är av endast ringa betydelse från trafiksäkerhets- eller miljösynpunkt, ska förrättningsmannen påpeka bristerna för fordonets förare.

26 § Om bristerna hos ett inspekterat fordon är så stora att fordonet inte kan användas utan uppenbar fara för trafiksäkerheten, ska förrättningsmannen meddela körförbud för det.

27 § Om fordonet vid en flygande inspektion har endast enkla brister som inte förekom vid den senaste kontrollbesiktningen eller flygande inspektionen, ska fordonsägaren avhjälpa bristerna. I sådant fall gäller vad som sägs i 18 och 19 §§ om reparationen och provningen sker inom två månader efter inspektionen.

28 § Om fordonet vid en flygande inspektion har andra brister än som avses i 25–27 §§, ska fordonsägaren avhjälpa dem och förrättningsmannen förelägga denne att inom en viss tid

1. låta fordonet genomgå en kontrollbesiktning,

2. låta reparera och prova fordonet hos en ackrediterad verkstad eller för ett besiktningsorgan visa att bristerna har avhjälpts, eller

3. när det gäller ett fordon som inte är registreringspliktigt enligt lagen (2001:558) om vägtrafikregister, genom ett intyg eller på något annat tillförlitligt sätt styrka för en polismyndighet att bristerna har avhjälpts.

Om ett föreläggande enligt första stycket inte har följts inträder körförbud för fordonet.

Vid provning och reparation hos en ackrediterad verkstad gäller i fråga om intyg vad som sägs i 17 § tredje och fjärde styckena samt 19 §.

29 § Om det vid en flygande inspektion visar sig att ett fordon har ändrats på ett sådant sätt som avses i 4 kap. 20 § första stycket ska förrättningsmannen förelägga fordonsägaren att inom en månad låta det genomgå en registreringsbesiktning.

Om fordonet inte har genomgått en registreringsbesiktning inom förelagd tid inträder körförbud för det.

30 § Om körförbud meddelas vid en flygande inspektion ska förrättningsmannen förse fordonet med ett körförbudsmärke.

31 § Om ett förbud eller föreläggande utfärdas ska fordonsägaren underrättas om han eller hon inte är närvarande vid den flygande inspektionen. I fråga om fordon som är registrerade i vägtrafikregistret ska Transportstyrelsen underrätta fordonsägaren. I fråga om andra fordon ska förrättningsmannen göra det.

32 § Ett körförbud enligt 26 § gäller till dess en kontrollbesiktning har genomförts. I andra fall gäller ett körförbud som avses i detta kapitel till dess att föreläggandet har följts.

Trots att körförbud gäller får fordonet användas för färd kortaste lämpliga väg från den plats där reparation har utförts till ett besiktningsorgan för besiktning. I fråga om andra körförbud än enligt 26 § får fordonet också användas för färd kortaste lämpliga väg till en reparationsverkstad för reparation. Detsamma gäller för en olastad släpvagn, som har meddelats körförbud enligt 26 § på grund av bristfällighet i bromssystemet, om den framförs med en hastighet av högst 30 kilometer i timmen.

7 kap. Anmälan av tekniska tjänster

Inledande bestämmelse

1 § Tekniska tjänster ska anmälas enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll och enligt bestämmelserna i detta kapitel. Bestämmelserna i detta kapitel gäller i stället för 2–7 §§ förordningen (2005:894) om teknisk kontroll.

Tekniska tjänsters kompetens m.m.

2 § En teknisk tjänst ska ha den kompetens som behövs för den uppgift anmälan avser och i övrigt vara lämplig för uppgiften.

3 § En teknisk tjänst ska vara etablerad inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

En teknisk tjänst som är etablerad i Sverige ska vara ackrediterad enligt lagen (1992:1119) om teknisk kontroll.

En teknisk tjänst som är etablerad i någon annan medlemsstat inom EES ska vara anmäld som teknisk tjänst av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten eller ackrediterad av ett behörigt ackrediteringsorgan där.

Ansökan

4 § En ansökan om att utses till organ som ska anmälas som teknisk tjänst ska ges in till godkännandemyndigheten.

Om sökanden är etablerad i Sverige ska ett intyg om ackreditering och en bedömningsrapport som avses i 6 § bifogas ansökan.

Om sökanden är etablerad i någon annan medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska en bedömningsrapport som har upprättats av den behöriga myndigheten i den staten, eller ett intyg om ackreditering som har utfärdats av ett behörigt ackrediteringsorgan där, bifogas ansökan.

5 § Om en statlig myndighet begär att få bli organ som ska anmälas som teknisk tjänst ska ansökan efter beredning överlämnas till regeringen för beslut. En sådan ansökan ska innehålla de uppgifter som anges i 5 § andra stycket förordningen (2005:894) om teknisk kontroll.

Bedömningsrapport

6 § Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska på begäran av den som vill utses till organ som ska anmälas som teknisk tjänst göra en bedömning av om sökanden uppfyller de krav som anges i 2 §. Styrelsen ska redovisa sin bedömning i en bedömningsrapport.

Om sökanden är etablerad i en annan medlemsstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och inte har bifogat någon bedömningsrapport till sin ansökan, ska en bedömningsrapport i stället upprättas av godkännandemyndigheten.

Villkor för utseende och anmälan av tekniska tjänster

7 § Ett organ ska utses och anmälas som teknisk tjänst om det uppfyller de krav som anges i 2 och 3 §§.

Förfarandet vid återkallelse av anmälan

8 § Om Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll eller godkännandemyndigheten finner att en anmälan bör återkallas enligt 4 § tredje stycket lagen (1992:1119) om teknisk kontroll, ska myndigheten omedelbart anmäla detta till regeringen.

8 kap. Övriga bestämmelser

Tillverkares tillhandahållande av information

1 § En tillverkare får inte förse användarna av ett fordon, ett system, en komponent eller en separat teknisk enhet med teknisk information som avviker från information som har godkänts av godkännandemyndigheten.

2 § En tillverkare av EG-motorfordon eller av släpvagnar till EG-motorfordon ska förse tillverkare av komponenter eller separata tekniska enheter till sådana fordon med alla uppgifter som krävs för att denne ska kunna få

1. ett EG-typgodkännande för sina komponenter eller separata tekniska enheter, eller
2. tillstånd att sälja fordonsdelar eller fordonsutrustning som annars är förbjudna att sälja.

Av 2 kap. 4 a § fordonslagen (2002:574) framgår att information som inte är allmänt tillgänglig inte behöver lämnas ut om inte mottagaren av informationen förbinder sig att hålla denna konfidentiell.

3 § Om en tillverkare av komponenter eller separata tekniska enheter är innehavare av ett typgodkännandeintyg som innefattar begränsningar för användningen eller särskilda monteringskrav, ska han eller hon förse fordonstillverkaren med all information om detta.

Ackrediterade besiktningsorgan

3 a § I 4 kap. 2 h § fordonslagen (2002:574) finns regler om besiktningsorgans oberoende. Ett besiktningsorgans oberoende ska dessutom säkerställas genom ackreditering som kontrollorgan typ A enligt Styrelsens för ackreditering och teknisk kontroll föreskrifter för kontrollorgan. *Förordning 2010:75.*

3 b § En besiktningstekniker enligt 1 kap. 3 § fordonslagen (2002:574) som utför besiktningar enligt samma lag ska ha den utbildning och kompetens som krävs för att kunna utföra besiktningarna.

En sådan besiktningstekniker ska vidare vara certifierad av ett ackrediterat certifieringsorgan för personer enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 och lagen (1992:1119) om teknisk kontroll, eller av ett certifieringsorgan som ackrediterats i motsvarande ordning i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Certifiering meddelas på grundval av regler om utbildning och kompetens för certifiering av besiktningstekniker i denna förordning och i Transportsstyrelsens föreskrifter som meddelats i anslutning till förordningen. Certifieringen får begränsas till att gälla vissa slag av fordon och besiktningsformer. *Förordning 2010:75.*

3 c § Vid besiktning ska besiktningsprotokoll föras. En kopia av besiktningsprotokollet ska efter avslutad förrättning överlämnas till

fordonets förare. Vid beslut om körförbud eller andra beslut som får överklagas enligt 5 kap. 4 och 5 §§ fordonslagen (2002:574) ska en underrättelse om hur man överklagar beslutet biläggas protokollet och överlämnas till fordonets förare. *Förordning 2010:75.*

3 d § Besiktningsorganet är skyldigt att anmäla till Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll om någon av de personer som lämplighetsprövningen ska avse enligt 4 kap. 2 e § fordonslagen (2002:574) byts ut. Detsamma gäller om någon sådan person tillkommer. *Förordning 2010:75.*

Erkännande av utländsk utbildning och yrkeskvalifikationer för besiktningstekniker

3 e § Den som vill arbeta som besiktningstekniker i Sverige får åberopa motsvarande utbildning och kompetens från en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller från Schweiz (ursprungsmedlemsstaten).

Transportstyrelsen är behörig myndighet och får fatta beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Transportstyrelsens beslut i ärenden om erkännande ska fattas inom tre månader från ansökningsdagen. Ett erkännande ska medföra att de delar av kraven för certifiering som utgörs av den utbildning och kompetens som avses i 3 b § ska anses uppfyllda. *Förordning 2010:75.*

3 f § För erkännande av yrkeskvalifikationer ska Transportstyrelsen, om yrket är reglerat i ursprungsmedlemsstaten, kräva kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer av sökanden som är utfärdade av behörig myndighet och visar att kvalifikationerna inte väsentligt avviker från den nivå som krävs för besiktningstekniker i Sverige.

Erkännande av yrkeskvalifikationer får också beslutas om sökanden utövat arbete med fordonsbesiktningar på heltid under minst två år under de senaste tio åren i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Schweiz där yrket inte är reglerat, om personen har ett eller flera kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som styrker detta. Sådana bevis ska uppfylla de krav som anges i första stycket och visa att innehavaren förberetts på att arbeta som besiktningstekniker.

Kravet på yrkeserfarenhet i andra stycket gäller inte, om de bevis på formella kvalifikationer som sökanden har gäller som bevis på en utbildning som i ursprungsmedlemsstaten särskilt utformats för att arbeta med fordonsbesiktningar. *Förordning 2010:75.*

3 g § Trots 3 f § får Transportstyrelsen för erkännande av yrkeskvalifikationer kräva att sökanden genomför en anpassningsperiod eller genomgår lämplighetsprov om

1. omfattningen av den utbildning som åberopas av sökanden är minst ett år kortare än vad som krävs för besiktningstekniker,

2. innehållet i sökandens utbildning väsentligt avviker från vad som föreskrivs för att arbeta som besiktningstekniker, eller

3. besiktningstekniker omfattar en eller flera aktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i sökandens ursprungsmedlemsstat och denna skillnad motsvaras av en särskild utbildning som krävs för besiktningstekniker och denna utbildning väsentligt avviker från den som omfattas av det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som sökanden stödjer sig på. *Förordning 2010: 386.*

Avgifter för vissa ärenden

4 § Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll får meddela föreskrifter om avgifter för upprättande av bedömningsrapporter enligt 7 kap. 6 §. Föreskrifterna meddelas efter att Ekonomistyrningsverket har hörts. *Förordning 2010:1616.*

Straff

5 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet lämnar oriktig uppgift

1. i en ansökan om typgodkännande,
2. i ett intyg om överensstämmelse eller i ett typintyg,
3. i ett typgodkännandemärke eller motsvarande märkning enligt 3 kap. 26 §, eller
4. i samband med provning för ett enskilt godkännande, registreringsbesiktning, mopedbesiktning eller lämplighetsbesiktning.

Ansvar enligt första stycket inträder inte om den oriktiga uppgiften saknat betydelse för frågan om godkännande eller om uppgiften i övrigt inte varit ägnad att vilseleda.

6 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet i annat fall än som avses i 5 § bryter mot

1. bestämmelserna i 3 kap. 24, 26 eller 28 §, eller
2. föreskrifter som meddelats med stöd av denna förordning för verkställigheten av 3 kap. 24, 26 eller 28 §.

7 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot ett förbud enligt 2 kap. 12 § att sälja eller ta i bruk fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter.

8 § Till penningböter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna i 4 kap. 20 § om registreringsbesiktning av ett ändrat fordon eller mot 5 kap. 7 § om medförande av lämplighetsbevis.

9 § Till penningböter döms ägaren av ett fordon om han eller hon uppsåtligen eller av oaktsamhet har underlåtit att göra vad som skäligen har kunnat krävas av honom eller henne för att hindra att fordonet används i strid mot

1. körförbud,
2. bestämmelserna om fordons beskaffenhet och utrustning i

a) 2 kap. 1 §,

b) föreskrifter som meddelats med stöd av denna förordning,

3. bestämmelserna om mopedbesiktning i 2 kap. 2 § eller 4 kap. 35 §, eller

4. bestämmelserna om lämplighetsbesiktning i 5 kap. 1 § 1–3.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas även på föraren, om denne har känt till hindret för att använda fordonet på det sätt som har skett, samt på den som avses i 2 kap. 14 § andra stycket.

10 § Ansvar enligt 9 § första stycket 2 inträder inte om bristfälligheten i fordonets beskaffenhet eller utrustning var av ringa betydelse eller om användandet endast avsåg färd till närmast belägna plats för att avhjälpa en skada som har uppkommit under färden och fordonet kunde användas utan någon uppenbar fara.

11 § Bestämmelserna i denna förordning eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen om ansvar för ägare eller användare av fordon, tillämpas i fråga om ett fordon som ägs eller används av staten eller en kommun på förarens närmaste förman. Om denne har gjort vad som skäligen har kunnat krävas av honom eller henne för att förebygga en förseelse, en sådan ändå sker på grund av en överordnads åtgärd eller vållande, tillämpas bestämmelserna om ansvar för ägare eller användare på den överordnade.

I fråga om ett fordon som ägs eller används av ett oskiftat dödsbo eller ett konkursbo tillämpas de bestämmelser om ansvar som avses i första stycket på den eller dem som har rätt att företräda boet.

I fråga om ett fordon som ägs eller används av ett bolag, en förening, en stiftelse eller någon annan juridisk person tillämpas de bestämmelser om ansvar som avses i första stycket på den eller dem som har rätt att företräda den juridiska personen eller på den som godkännandemyndigheten på begäran har godtagit som ansvarig företrädare för denne.

12 § Ansvar enligt denna förordning inträder inte om straff kan dömas ut enligt brottsbalken eller lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott.

Beslut genom automatiserad behandling av uppgifter

13 § Beslut i fråga om enskilt godkännande av fordon får fattas genom automatiserad behandling av uppgifter.

Omprövning av beslut

14 § Transportstyrelsen får efter omprövning ändra ett beslut som avses i 13 §, om det kan ske utan att det blir till nackdel för någon enskild part. En begäran om omprövning ska göras skriftligen, och ska ha kommit in till Transportstyrelsen inom ett år från dagen för beslutet. Ett beslut som avses i 13 § får också omprövas på initiativ av Transportstyrelsen inom två månader från dagen för beslutet.

Överklagande

15 § I 5 kap. 4–6 §§ fordonslagen (2002:574) finns bestämmelser om överklagande.

Ett beslut som avses i 13 § får inte överklagas innan det har omprövats enligt 14 §. Ett överklagande av ett sådant beslut innan det har omprövats ska anses som en begäran om omprövning enligt nämnda bestämmelse.

Bemyndiganden m.m.

16 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter

1. om fordons beskaffenhet och utrustning,
2. om omfattningen av den kontroll som avses i denna förordning,
3. om omfattningen av den kontroll av polisman som avses i 2 kap. 11 § fordonslagen (2002:574),
4. om den tekniska kompetensen och utrustningen samt kvalitetssäkringen hos besiktningsorgan och provningsorgan enligt fordonslagen samt sådana verkstäder som anges i 6 kap. 17 §,
5. om certifiering av en besiktningstekniker och den utbildning och kompetens som krävs för sådan certifiering,
6. om erkännande av utbildning och yrkesverksamhet i enlighet med 3 e § tredje stycket,
7. om tekniska tjänster,
8. om tillsynen över efterlevnaden av fordonslagen, denna förordning och föreskrifter som har meddelats med stöd av denna förordning,
9. om tillverkares tillhandahållande av information,
10. om skyldighet för besiktningsorgan att rapportera genomförande och utfall av fordonsbesiktningar och de uppgifter som i övrigt behövs för fullgörande av tillsyn enligt 5 kap. 3 a § fordonslagen,
11. om avgifter för tillsyn enligt 5 kap. 3 a–c §§ fordonslagen och ärendehandläggning enligt den lagen och enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen,
12. om besiktningsorganens förande av protokoll och dokumentationsskyldighet i fråga om fordonsbesiktning,
13. om sådan underrättelseskyldighet för besiktningsorgan som avses i 4 kap. 5 § fordonslagen,
14. i övrigt för verkställigheten av fordonslagen och av denna förordning.

Transportstyrelsen får vidare meddela föreskrifter om att

1. vissa fordonsdelar eller fordonstillbehör får tas i bruk, saluföras eller användas endast om de är märkta enligt styrelsens föreskrifter eller är av en typ som har godkänts av styrelsen eller någon annan myndighet,
2. förfarandet med nationellt typgodkännande under en övergångsperiod får tillämpas även för andra fordon än sådana som anges i 3 kap. 4 §, och
3. tekniska tjänster får vara etablerade i något land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. *Förordning 2010:1616.*

17 § Föreskrifter som avses i 16 § får meddelas efter samråd med

1. Arbetsmiljöverket i frågor som avser utrymmen för den som färdas i lastbilar, traktorer eller motorredskap,
2. Försvarsmakten i frågor som avser fordon som brukas av Försvarsmakten, Försvarets materielverk och Försvarets radioanstalt,

3. Rikspolisstyrelsen i frågor som avser flygande inspektion och sådan kontroll genom polisman som avses i 2 kap. 11 § fordonslagen (2002:574),

4. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap i frågor som avser fordon som används av den kommunala organisationen för räddningstjänst under utbildning eller höjd beredskap enligt vägtrafikförordningen (1995:137) för den kommunala organisationen för räddningstjänst under utbildning och höjd beredskap. *Förordning 2010:75.*

17 a § I förordningen (2005:894) om teknisk kontroll finns bestämmelser om att myndigheter, som för bedömning av överrensstämmelse eller annan teknisk kontroll får meddela särskilda föreskrifter om ackreditering, ska samråda med Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll. *Förordning 2010:75.*

18 § Utöver vad som anges i 3 kap. 14 § och 4 kap. 13 § får Transportstyrelsen meddela föreskrifter om och i ett enskilt fall besluta om undantag från bestämmelserna i denna förordning för

1. ett visst fordon,
2. en viss fordonstyp,
3. en viss grupp eller en viss kategori av fordon.

Undantag får föreskrivas eller beslutas om det

1. behövs med hänsyn till fordonets eller fordonens konstruktion eller användning eller är motiverat av något annat särskilt skäl,
2. kan ske utan fara för trafiksäkerheten och inte medför någon väsentlig störning för omgivningen eller någon annan avsevärd olägenhet, samt
3. är förenligt med tillämpliga EU-rättsakter, avtal om ömsesidigt erkännande och reglementen.

Ett undantag enligt första stycket får förenas med villkor.
Förordning 2010:791.

19 § Socialstyrelsen får, efter samråd med Transportstyrelsen, meddela föreskrifter om sjukvårdsutrustning i utryckningsfordon för transport av sjuka eller skadade.

20 § Transportstyrelsen får ingå en sådan internationell överenskommelse som enbart berör styrelsens föreskrifter.

21 § Transportstyrelsen ska fullgöra de uppgifter som ankommer på Sverige enligt artikel 6 och 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen, ändrat genom kommissionens direktiv 2003/26/EG, samt fullgöra den rapporteringsskyldighet och de uppgifter som ankommer på den behöriga myndigheten enligt artikel 7.2 i direktivet.

Tillsyn m.m.

22 § Om inte annat föreskrivs, utövar Transportstyrelsen tillsyn över efterlevnaden av fordonslagen (2002:574), denna förordning och föreskrifter som har meddelats med stöd av denna förordning.

23 § I fråga om tekniska tjänster som är etablerade utomlands ska godkännandemyndigheten löpande förvissa sig om att organet uppfyller de krav som anges i 7 kap. 2 och 3 §§.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

1. Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2010 i fråga om 2 kap. 3 och 4 §§ och i övrigt den 29 april 2009.

2. För tiden till och med den 1 mars 2010 får förfarandet med registreringsbesiktning tillämpas även i fråga om andra nya EG-motorfordon än sådana som anges i 4 kap. 3 och 4 §§.

3. Fordonsförordningen (2002:925) ska upphöra att gälla den 29 april 2009.

4. Föreskrifter som har meddelats med stöd av fordonsförordningen (2002:925) ska vid tillämpningen av den nya förordningen anses meddelade med stöd av motsvarande bemyndigande i den nya förordningen.

5. Om en fordonstyp har godkänts vid typbesiktning enligt bestämmelserna i den tidigare upphävda terrängtrafikkungörelsen (1972:594) eller i den tidigare upphävda fordonskungörelsen (1972:595) ska godkännandet anses som ett meddelat nationellt typgodkännande enligt denna förordning. Dock får nya intyg om överensstämmelse inte utfärdas för sådana fordon.

6. För en moped som tagits upp i typintyg enligt 63 § i den tidigare upphävda fordonskungörelsen (1972:595) i dess lydelse före den 1 november 1998 eller godkänts vid mopedbesiktning enligt 48–54 §§ fordonskungörelsen i dess lydelse före den 1 november 1998 och därefter inte ändrats på sådant sätt som anges i 50 § nämnda kungörelse, gäller vad som sägs om mopeder klass II. Om en sådan moped har ändrats på ett sådant sätt som anges i 50 § fordonskungörelsen och därefter återställts får mopeden besiktas enligt 48–54 §§ fordonskungörelsen enligt dess lydelse före den 1 november 1998, varvid 17 § fordonskungörelsen får tillämpas i sin lydelse före den 1 november 1998.

7. En teknisk tjänst som har utsetts och anmälts enligt 11 kap. 17 § fordonsförordningen (2002:925) ska anses ha utsetts och anmälts enligt bestämmelserna i denna förordning.

Till SFS 2010:75

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2010.

2. Bemyndigandet i 8 kap. 16 § första stycket punkt 5 ska inte gälla sådana besiktningsorgan som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2010:39) om ändring i fordonslagen (2002:574).

3. Enskilt godkännande får fram till och med den 31 december 2010 även meddelas på grundval av provning som utförts av sådana besiktningsorgan som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2010:39) om ändring i fordonslagen (2002:574).

4. En besiktningstekniker enligt 1 kap. 3 § fordonslagen (2002:574) som efter den 1 januari 2008 varit anställd för att utföra besiktningar hos ett sådant besiktningsorgan som avses i punkt 2 i övergångsbestämmelserna till lagen (2010:39) om ändring i fordonslagen (2002:574) ska anses behörig att utföra besiktningar i samma

omfattning och lika länge som han eller hon var behörig till det hos det besiktningsorganet vid denna förordnings ikraftträdande.

Till SFS 2010: 100

1. Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2012 i fråga om 2 kap. 3 och 4 §§ och i övrigt den 29 april 2009.

2. För tiden till och med den 29 februari 2012 får förfarandet med registreringsbesiktning tillämpas även i fråga om andra nya EG-motorfordon och släpvagnar till sådana fordon, än sådana som anges i 4 kap. 3 och 4 §§.

Till SFS 2010:386

Till SFS 2010:791

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2010.

Till SFS 2010:1616

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Lag (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen

6 december 2001.

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Syfte

1 § Denna lag syftar till att förebygga att bränsle till motorfordon eller utsläpp av förbrukat bränsle från motorfordon skadar eller orsakar olägenheter för människors hälsa eller miljön.

Med lagen genomförs EU-direktiv om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från sådana fordon och om kvalitet på motorbränslen.

Lagen kompletterar EU-förordningar om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från sådana fordon samt om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon. *Lag 2010:209.*

Definitioner

2 § I denna lag avses med

förordning (EG) nr 715/2007: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon,

förordning (EG) nr 595/2009: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG,

ramdirektiv: dels rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG, dels Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/ EEG, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008, samt dels Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/ EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009,

särdirektiv: direktiv som antagits med stöd av bestämmelserna i något av ramdirektiven,

typgodkännande: det förfarande genom vilket det intygas att en typ av fordon, system, komponenter eller separata tekniska enheter uppfyller föreskrivna krav i fråga om beskaffenhet och utrustning,

tillverkare: den som inför typgodkännandemyndigheten ansvarar för alla aspekter av typgodkännandeprocessen och för produktionsöverensstämmelsen, även om denne inte varit direkt engagerad i samtliga stadier av produktionen av det fordon, det system, den komponent eller den separata tekniska enhet som typgodkännandet avser, eller den som denne har utsett som sin företrädare i frågor som omfattas av denna lag,

utsläppsbegränsande anordningar: de komponenter i en bil som styr eller begränsar utsläpp av avgaser och andra föroreningar,

fordonstyp: fordon som inte skiljer sig från varandra i fråga om tillverkare, tillverkarens typbeteckning och väsentliga konstruktions- eller formgivningsaspekter som chassi, bottenplatta eller motor,

motortyp: en kategori av motorer som inte skiljer sig från varandra i fråga om tillverkare, tillverkarens typbeteckning eller väsentliga konstruktionsaspekter,

fordonssystem: ett sådant tekniskt fordonssystem som omfattas av kraven i något av särdirektiven,

komponent: anordning som är avsedd att vara en del av ett fordon och som kan typgodkännas separat oberoende av fordonet, om ett sådant förfarande uttryckligen är tillåtet enligt något av särdirektiven,

separat teknisk enhet: anordning som är avsedd att vara en del av ett fordon men som kan typgodkännas separat men då endast i samband med en specificerad fordonstyp, förutsatt att ett sådant förfarande uttryckligen är tillåtet enligt något av särdirektiven, och

motorbensin: bensin som är avsedd för motordrift och som omfattas av nr 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 eller 2710 11 59 i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,

dieselbränsle: bränsle som omfattas av nr 2710 19 41 eller 2710 19 25 i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/ 87 och som är avsett att användas i sådana motorfordon som avses i rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, senast ändrat genom rådets direktiv 2006/96/EG1, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/55/EG av den 28 september 2005 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller gasol vilka används i fordon, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2008/74/EG,

alternativt motorbränsle: för motordrift avsett motorbränsle som inte är motorbensin eller dieselbränsle som till övervägande del har sitt ursprung i råolja, och

konverteringssats: ett system för ändring av ett fordon från drift med motorbensin eller dieselbränsle till drift med ett alternativt motorbränsle.

I övrigt har beteckningarna i denna lag samma innebörd som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner. *Lag 2010:209.*

Avgasreningskrav

3 § I fråga om avgasrening som inte regleras i förordning (EG) nr 715/ 2007 eller förordning (EG) nr 595/2009 ska ett motorfordon anses stämma överens med de avgasreningskrav som följer av denna lag, om fordonet

1. har godkänts enligt något av ramdirektiven och åtföljs av intyg av fordonstillverkaren att fordonet stämmer överens med den godkända typen, eller
2. har godkänts enligt något särdirektiv. *Lag 2010:209.*

Miljöklasser

4 § Bilar skall delas in i miljöklasser i enlighet med de kravnivåer för utsläpp som beslutas inom Europeiska gemenskapen för förbränningsmotordrivna bilar enligt *bilaga 1* till denna lag.

Ytterligare miljöklasser får finnas för

1. bilar som är inrättade för att drivas enbart med elektricitet från batterier (elbilar),
2. bilar som är inrättade för att kunna drivas såväl med elektricitet från batterier som med förbränningsmotor (hybridbilar), samt
3. andra bilar med särskilt låga utsläpp av föroreningar.

En bil hänförs till den miljöklass som anges av tillverkaren, om bilen uppfyller kraven för utsläpp i den angivna miljöklassen.

Om en bil inte uppfyller kraven för den miljöklass den indelats i, skall bilen hänföras till den miljöklass vars krav den uppfyller.

Ansvar för att gällande krav uppfylls

5 § Tillverkare av motorfordon eller motorer till fordon ansvarar för att fordonen uppfyller gällande avgasreningskrav.

Första stycket gäller inte fel som beror på att ett fordon eller en motor har ändrats med en konverteringssats. *Lag 2008:262.*

5 a § Om ett motorfordon eller en motor som har ändrats med en konverteringssats inte uppfyller gällande avgasreningskrav, ansvarar tillverkaren av konverteringssatsen för felet om det beror på konverteringssatsen. *Lag 2008:262.*

6 § Den som äger ett motorfordon är skyldig att underhålla och sköta fordonet på ett sådant sätt att de för fordonet gällande gränsvärdena för utsläpp inte överskrids under brukandet av fordonet.

Typgodkännande, kontroll och åtgärdsplaner

7 § En fordonstyp, en motortyp, ett fordonssystem, en komponent, en separat teknisk enhet eller en konverteringssats kan typgodkännas i fråga om avgasrening. Ett sådant godkännande förutsätter att rele-

vanta krav enligt särdirektiv eller enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen är uppfyllda.

Ett typgodkännande som har meddelats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen med stöd av ramdirektiven eller särdirektiven gäller utan särskild prövning i Sverige. *Lag 2008:262.*

8 § Den myndighet som regeringen bestämmer (typgodkännandemyndigheten) får utfärda typgodkännande i fråga om avgasrening.

Den myndighet som regeringen bestämmer skall indela bilar i miljöklasser enligt 4 §.

9 § Tillverkaren är skyldig att medverka till den kontroll som behövs med anledning av ett typgodkännande. Sådan medverkan kan vara att utan ersättning till typgodkännandemyndigheten lämna de upplysningar och tillhandahålla de fordon, fordonsdelar, handlingar och den utrustning som behövs för kontrollen.

För att utöva tillsyn enligt denna lag har typgodkännandemyndigheten rätt till tillträde till en fabrik eller annan anläggning och att där utföra nödvändiga undersökningar.

10 § Om typgodkännandemyndigheten finner att utsläppsbegränsande anordningar som omfattas av ett typgodkännande som myndigheten meddelat inte uppfyller de krav som gäller för fordons- eller motortypen, får myndigheten förelägga tillverkaren att lägga fram en åtgärdsplan för att avhjälpa bristerna.

Typgodkännandemyndigheten skall besluta om godkännande av åtgärdsplanen.

11 § Om typgodkännandemyndigheten finner att fordon, motorer, system, komponenter eller separata tekniska enheter inte längre stämmer överens med den typ som myndigheten har godkänt, får myndigheten återkalla godkännandet.

12 § Typgodkännandemyndigheten skall se till att åtgärdsplaner som beslutats av en annan typgodkännandemyndighet inom Europeiska unionen genomförs i Sverige.

13 § Paragrafen upphävd. *Lag 2007:219.*

14 § Paragrafen upphävd. *Lag 2007:219*.

Särskilda bestämmelser om avhjälpande av fel på fordons utsläppsbegränsande anordningar

15 § I fråga om fel på utsläppsbegränsande anordningar på personbilar, lätta lastbilar samt bussar med en totalvikt av högst 3 500 kilogram gäller vad som föreskrivs i 16–19 §§, om fordonen inte är äldre än fem år eller har körts mer än 80 000 kilometer.

16 § Tillverkaren svarar gentemot bilägaren för att fel på bilens utsläppsbegränsande anordningar kostnadsfritt avhjälps, om det vid

en myndighets kontroll eller på annat tillförlitligt sätt konstateras att anordningarna inte uppfyller de krav som följer av denna lag.

I de fall som avses i första stycket har bilägaren rätt även till ersättning för kostnader som föranleds av ny kontrollbesiktning efter anmärkning mot de utsläppsbegränsande anordningarna och kostnader som föranleds av körförbud för bilen.

17 § Vad som sägs i 16 § gäller inte om det görs sannolikt att felet beror på att bilägaren

1. inte låtit bilen genomgå den underhållsservice som behövs för att vidmakthålla funktionerna hos bilens utsläppsbegränsande anordningar, eller
2. har använt bränsle av en kvalitet som i väsentlig mån avviker från det som tillverkaren rekommenderat för att vidmakthålla funktionerna hos bilens utsläppsbegränsande anordningar, eller
3. vid utbyte av utsläppsbegränsande anordningar har utrustat bilen med nya delar som från miljösynpunkt är sämre än de delar som bilen var utrustad med när den var ny.

Vad som sägs i 16 § gäller inte heller om det görs sannolikt att felet beror på en olyckshändelse eller därmed jämförlig händelse eller på vanvård, onormalt brukande eller något annat liknande förhållande på bilägarens sida.

18 § Om bilägaren låter någon annan än tillverkaren avhjälpa fel på de utsläppsbegränsande anordningarna på bilen och därvid anlitar någon som yrkesmässigt utför bilreparationer, är tillverkaren skyldig att betala skälig ersättning för reparationen till den som har utfört arbetet, om tillverkaren ansvarar enligt 16 §. Den som har utfört arbetet har inte rätt att kräva betalning för reparationen från bilägaren och får inte heller gentemot bilägaren göra gällande åtgärder som kan komma i fråga vid bristande betalning.

Anspråk på ersättning som avses i första stycket skall, om inte tillverkaren medger annat, åtföljas av en redogörelse för de åtgärder som har vidtagits och en utredning om resultatet av reparationen. Tillverkaren har rätt att inom två veckor från det han fick del av ersättningsanspråket kräva att den som har utfört arbetet tillställer tillverkaren på dennes bekostnad de delar som har bytts ut vid reparationen. Tillverkaren får inte ifrågasätta betalningsskyldigheten sedan fyra veckor har förflutit efter det han fick del av ersättningsanspråket och, om han har krävt att få utbytta delar, dessa delar tillställdes honom.

19 § I fråga om fordon som tillverkats utomlands svarar den som yrkesmässigt för in fordon i Sverige för tillverkarens räkning solidariskt med tillverkaren för de förpliktelser som tillverkaren har enligt 16–18 §§. Tillverkaren ansvarar endast för fordon som förts in i Sverige av tillverkaren själv eller av någon som fört in fordonet för tillverkarens räkning.

19 a § Om ett fordon har ändrats med en konverteringssats, ska

1. det som sägs om tillverkarens ansvar i 16–18 §§ gälla för tillverkaren av konverteringssatsen, om felet beror på konverteringssatsen, och

2. det som sägs om ansvar för ett utomlands tillverkat fordon i 19 § gälla i fråga om konverteringssatsen, om den har tillverkats utomlands. *Lag 2008:262.*

Bemyndiganden och avgifter

20 § I fråga om utsläpp av avgaser och andra föroreningar från motorfordon får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om

1. begränsning av utsläpp av avgaser och andra föroreningar från motorfordon,

2. motorfordons och motorers utrustning, hållbarhet, funktion, installation eller beskaffenhet i övrigt,

3. skyldighet att underhålla utrustning som begränsar utsläpp,

4. skyldighet att använda visst bränsle,

5. tillsyn och annan kontroll,

6. förfarandet i samband med typgodkännande och godkännande av förslag till åtgärdsplaner,

7. ibruktagande och försäljning av motorfordon, motorer och motorers utrustning

8. skyldighet för tillverkaren att tillhandahålla information och dokumentation om motorfordon, motorer och motorers utrustning, och

9. förfarandet i samband med miljöklassindelning av bilar.

Lag 2008:262.

21 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, om det inte är oförenligt med något av ramdirektiven eller särdirektiven, meddela föreskrifter om eller i enskilda fall besluta om undantag från krav enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. Undantag får förenas med särskilda villkor.

Vad som sägs i första stycket gäller inte beträffande kraven i 15–19, 24 och 27 §§.

22 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att särskilda avgifter skall tas ut för tillsyn, prövning i samband med typgodkännande samt prövning i samband med miljöklassindelning och meddelande av undantag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om avgifternas storlek och beräkning.

Regeringen får föreskriva att en myndighet får bestämma att beslut om betalning av avgift enligt denna lag skall gälla omedelbart även om beslutet överklagas.

Bränslen

23 § Bensin som är avsedd för motordrift eller uppvärmning skall av den som tillverkar eller yrkesmässigt till Sverige för in sådan

bensin delas in i och tillhandahållas i de miljöklasser som anges i bilaga 2 till denna lag.

Dieselbränsle skall av den som tillverkar eller yrkesmässigt till Sverige för in sådana motorbränslen delas in i och tillhandahållas i de miljöklasser som anges i bilaga 3 till denna lag.

Ett alternativt motorbränsle får delas in och tillhandahållas i den miljöklass som anges i bilaga 4 eller 5 till denna lag, om bränslet uppfyller de krav som anges i bilagan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer prövar om ett bränsle uppfyller kraven i bilaga 4 eller 5. *Lag 2006:927.*

24 § Motorbensin som inte uppfyller miljöspecifikationerna i miljöklass 2 och dieselbränsle som inte uppfyller miljöspecifikationerna för miljöklass 3, får inte saluföras. *Lag 2004:1079.*

Tillsyn och ansvar

25 § Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen utövas av myndighet som regeringen bestämmer.

26 § Typgodkännandemyndigheten får förelägga en tillverkare att fullgöra en skyldighet att enligt det som följer av artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 715/2007 eller artikel 6 i förordning (EG) nr 595/2009 tillhandahålla sådan information om reparation och underhåll av fordon som har betydelse för fordonets avgasrening. Föreläggandet får förenas med vite. *Lag 2010:209.*

27 § Den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot förbudet att saluföra motorbensin eller dieselbränsle enligt 24 §, döms till böter eller fängelse i högst två år. *Lag 2004:1079.*

27 a § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. i samband med ett typgodkännandeförfarande, återkallandeförfarande eller ett genomförande av en åtgärdsplan undanhåller en uppgift, lämnar en oriktig uppgift, förfalskar ett testresultat, använder en manipulationsanordning eller manipulerar ett system för begränsning av kvävedioxidutsläpp och därigenom bryter mot tillverkarens skyldigheter enligt artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 715/2007 eller artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 595/2009,
2. inte tillhandahåller sådan information om reparation och underhåll av fordon som har betydelse för fordonets avgasrening och därigenom bryter mot artikel 6 i förodning (EG) nr 715/2007 eller artikel 6 i förordning (EG) nr 595/2009, eller
3. manipulerar ett system där förbrukningsbart reagens används eller använder ett fordon utan förbrukningsbart reagens och därigenom bryter mot artikel 7 i förordning (EG) nr 595/2009. *Lag 2010:209.*

27 b § Den som har överträtt ett vitesföreläggande enligt 26 § ska inte dömas till ansvar enligt denna lag för en gärning som omfattas av föreläggandet. *Lag 2010:209.*

Överklagande

28 § En förvaltningsmyndighets beslut i enskilda fall enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2001:1080

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Genom lagen upphävs bilavgaslagen (1986:1386).

2. Avgasreningskrav enligt äldre bestämmelser skall gälla för motorfordon och motorer som typgodkänts före lagens ikraftträdande.

3. Äldre bestämmelser om miljöklassindelning skall gälla för de bilar som delats in i en miljöklass före lagens ikraftträdande.

4. Vad som föreskrivits i 13, 14 och 26 §§ skall även gälla personbilar, lätta lastbilar och bussar med en totalvikt av högst 3 500 kg som har typgodkänts enligt rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, i dess lydelse innan Europaparlamentets och rådets direktiv 98/69/EG av den 13 oktober 1998 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG.

5. I fråga om bilar som har tagits i bruk före lagens ikraftträdande gäller äldre bestämmelser om tillverkarens ansvar gentemot bilägaren.

Till SFS 2004:1079

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2006:475

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:927

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2006.

Till SFS 2007:219

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2007

2. Bestämmelserna i 13, 14, och 26 §§ skall fortsätta att gälla i fråga om

a) tunga lastbilar och tunga bussar vars avgasreningssystem inte omfattas av hållbarhetskraven i Europaparlamentet och rådets direktiv 2005/55EG, och

b) personbilar, lätta lastbilar och bussar med en totalvikt av högst 3 500 kilogram som har typgodkänts enligt rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, i dess lydelse innan Europaparlamentets och rådets direktiv 98/69EG av den 13 oktober 1998 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG.

Till SFS 2008:262
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2008.

Till SFS 2009:230
Denna lag träder i kraft den 29 april 2009.

Till SFS 2010:209
Denna lag träder i kraft den 1 maj 2010.

Bilaga 1

Miljöklasser för bilar

A. Personbilar, lätta lastbilar och lätta bussar

(Nedan angivna direktiv är ändringar i direktiv 70/220/EEG)

Miljöklass 2000	Bilar som uppfyller kraven i direktiv 98/69/EG rad A i tabell 5.3.1.4 i bilaga I.
Miljöklass 2005	Bilar som uppfyller kraven i direktiv 98/69/EG rad B i tabell 5.3.1.4 i bilaga I.
Miljöklass 2005 PM	Personbilar, bussar och lastbilar, som har motor med kompressionständning och uppfyller kraven i direktiv 98/69/EG rad B i tabell 5.3.1.4 i bilaga I, men med partikelutsläpp som vid provning enligt direktivet är högst 5 mg/km.
Miljöklass El	Bilar som är inrättade för att drivas enbart med elektricitet från batterier
Miljöklass Hybrid	Bilar som är inrättade för att kunna drivas såväl med elektricitet från batterier som med förbränningsmotor

B. Tunga lastbilar och tunga bussar som är försedda med dieselmotor

Miljöklass 2000	Bilar vars motorer uppfyller kraven i direktiv 2005/55/EG senast ändrat genom direktiv 2006/51/EG, rad A i tabell 1 och 2 i bilaga I
Miljöklass 2005	Bilar vars motorer uppfyller kraven i direktiv 2005/55/EG senast ändrat genom direktiv 2006/51/EG, rad B.1 i tabell 1 och 2 i bilaga I.
Miljöklass 2008	Bilar vars motorer uppfyller kraven i direktiv 2005/55/EG senast ändrat genom direktiv 2006/51 EG, rad B.2 i tabell 1 och 2 i bilaga I.
Miljöklass EEV	Särskilt miljövänliga fordon vars motorer uppfyller kraven enligt direktiv 2005/55/EG senast ändrat genom direktiv 2006/51/EG rad C i tabell 1 och 2 i bilaga I.
Miljöklass El	Bilar som är inrättade för att drivas enbart med elektricitet från batterier
Miljöklass Hybrid	Bilar som är inrättade för att kunna drivas såväl med elektricitet från batterier som med förbränningsmotor.

Lag 2007:219.

Förordning (2001:1085) om motorfordons avgasrening

6 december 2001

Regeringen föreskriver följande.

Allmänna bestämmelser

1 § Denna förordning är meddelad

1. med stöd av 20 § lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen i fråga om 3, 4, 6, 9−9c, 12 och 15 §§,
2. med stöd av 21 § lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen i fråga om 13 § första stycket,
3. med stöd av 22 § lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen i fråga om 10 och 11 §§, 13 § andra stycket och 14 §,
4. med stöd av 5 kap. 8 § fordonslagen (2002:574) i fråga om 5 § och
5. i övrigt med stöd av 8 kap. 13 § regeringsformen. *Förordning 2008:639.*

1 a § Förordningen gäller inte

1. motorfordon som tillhör staten och är tillverkade för militära ändamål,
2. motorfordon som uteslutande används inom inhägnat järnvägs- eller fabriksområde eller inhägnat tävlingsområde eller annat liknande inhägnat område,
3. vid provkörning, bogsering eller därmed jämförbar användning.

Förordningen gäller inte heller motorfordon i internationell vägtrafik i Sverige enligt 14 § lagen (2001:558) om vägtrafikregister. Dessa fordon skall dock uppfylla villkor om utsläppande av avgaser som gäller i fordonets hemland. *Förordning 2008:639.*

2 § I denna förordning avses med

direktiv 70/156/EEG: rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46//EG,

direktiv 70/220/EEG: rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaterna lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon, senast ändrat genom rådets direktiv 2006/96/EG,

direktiv 72/306/EEG: rådets direktiv 72/306/EEG av den 2 augusti 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från dieselmotorer som används i fordon, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2005/21/EG,

direktiv 96/96/EG: rådets direktiv 96/96/EG av den 20 december 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om provning av

motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003,

direktiv 97/24/EG: Europaparlamentets och rådets direktiv 97/24/EG av den 17 juni 1997 om vissa komponenter och karakteristiska egenskaper hos två- eller trehjuliga motorfordon, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/72/EG,

direktiv 98/69/EG: Europaparlamentets och rådets direktiv 98/69/EG av den 13 oktober 1998 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG,

direktiv 98/77/EG: kommissionens direktiv 98/77/EG av den 2 oktober 1998 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 70/220/EEG,

direktiv 2000/30/EG: Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/30/EG av den 6 juni 2000 om vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i gemenskapen, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/26/EG,

direktiv 2001/1/EG: Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/1/EG av den 22 januari 2001 om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG om åtgärder mot luftförorening genom utsläpp från motorfordon,

direktiv 2002/24/EG: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/24/EG av den 18 mars 2002 om typgodkännande av två- och trehjuliga motorfordon och om upphävande av rådets direktiv 92/61/EEG, senast ändrat genom rådets direktiv 2006/96/EG,

direktiv 2002/51/EG: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/51/EG av den 19 juli 2002 om minskning av de förorenande utsläppen från två och trehjuliga motorfordon och om ändring av direktiv 97/24/EG,

direktiv 2002/80/EG: kommissionens direktiv 2002/80/EG av den 3 oktober 2002 om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 70/220/EEG om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon,

direktiv 2005/55/EG: Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/55/EG av den 28 september 2005 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnisttändning drivna med naturgas eller gasol vilka används i fordon, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2008/74/EG,

direktiv 2007/46/EG: Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1060/200816,

personbilar: lätta bilar som är inrättade huvudsakligen för befordran av personer, dock högst förare och åtta passagerare, samt med en totalvikt av högst 2 500 kg,

lätta bilar: bilar som är konstruerade för en hastighet av över 25 km/tim och som har en totalvikt av högst 3 500 kg,

tunga bilar: bilar som är konstruerade för en hastighet av över 25 km/tim och som har en totalvikt över 3 500 kg,

lätta lastfordon: lätta bilar som används för gods- eller person-befordran och som inte är personbilar,

tunga lastfordon: tunga bilar som används för gods- eller person-befordran,

trialmotorcykel: motorcykel med en högsta sadelhöjd om 700 millimeter, lägsta markfrigång om 280 millimeter, högsta bränsletanks-kapacitet om 4 liter och lägsta allmän utväxling i högsta växelläget 7,5,

enduromotorcykel: motorcykel med en högsta sadelhöjd om 900 millimeter, lägsta markfrigång om 310 millimeter och lägsta allmän utväxling i högsta växelläget 6,0,

referensvikt: den vikt som en bil har i körklart skick exklusive förarens vikt och med ett fast tillägg av 100 kg,

årsmodell: den årsbeteckning som bilen erhållit i vägtrafikregistret,

hållbarhetskontroll: kontroll av om bilar som är i bruk, i väsentlig omfattning avviker från uppställda avgaskrav eller villkor som gäller för den miljöklassen,

originalkatalysator: en katalysator eller en katalysatorutrustning som täcks av det typgodkännande som följde med fordonet och vars typ anges i punkt 1.10 i tillägget till bilaga 10 till direktiv 70/220/EEG eller anges i kapitel 5, bilaga VI punkt 5, i direktiv 97/24/EG,

ersättningskatalysator: en katalysator eller en katalysatorutrust-ning som är avsedd att ersätta en originalkatalysator på ett fordon i enlighet med direktiv 70/220/EEG eller kapitel 5 i direktiv 97/24/EG och som kan godkännas eller vara godkänd som en separat teknisk enhet enligt artikel 4.1 d i direktiv 70/156/EEG, eller artikel 2.5 i direktiv 2002/24/EG eller artikel 10.2 i direktiv 2007/46EG,

dieselmotor (dieselmotordrift): motor som fungerar enligt kompressionständningsprincipen,

bensinmotor (bensinmotordrift): motor som fungerar enligt gnist-tändningsprincipen,

gasmotor: motor som drivs med naturgas (NG) eller motorgas (LPG) som bränsle,

ESC-prov: en provcykel bestående av 13 stationära driftslägen (”steady state-steg”), och som används i enlighet med bilaga 1, avsnitt 6.2 i direktiv 2005/55/EG i dess lydelse enligt direktiv 2005/78/EG,

ETC-prov: en provcykel bestående av 1800 transienta fastställda driftslägen, och som används i enlighet med bilaga 1, avsnitt 6.2, i direktiv 2005/55/EG i dess lydelse enligt direktiv 2005/78/EG, och

ELR-prov: En provcykel bestående av en serie belastningssteg med konstanta motorvarvtal, och som används i enlighet med bilaga 1, avsnitt 6.2, i direktiv 2005/55/EG i dess lydelse enligt direktiv 2005/78/EG.

I övrigt har de beteckningar som används i denna förordning samma betydelse som i lagen (2001:559) om vägtrafikdefinitioner, förordningen (2001:651) om vägtrafikdefinitioner och lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen. *Förordning 2009:231.*

Avgasreningskrav

3 § Ett motorfordon skall, i den omfattning som anges i denna förordning, vara försett med utsläppsbegränsande anordningar som fungerar.

4 § Motorfordon som för första gången tas i bruk ska uppfylla kraven på avgasrening i bilaga 1. För motorfordon, som tagits i bruk i ett annat land och för vissa äldre bilar finns avgasreningskrav i bilaga 2.

Transportstyrelsen får meddela ytterligare föreskrifter i fråga om föroreningar i avgaserna som särskilt uppkommer vid drift med andra bränslen än bensin eller dieselbrännolja. *Förordning 2008:1199.*

5 § Vid registreringsbesiktning enligt 4 kap. 20 § fordonsförordningen (2009:211) eller vid flygande inspektion eller kontrollbesiktning ska utsläppsbegränsande anordningar uppfylla de krav på avgasrening för fordon i bruk som framgår av bilaga 3. *Förordning 2009:231.*

Miljöklasser

6 § Bestämmelser om bilars indelning i miljöklasser finns i 4 § och bilaga 1 till lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen.

Transportstyrelsen beslutar om indelning i miljöklasser i samband med registrering av bilar. *Förordning 2008:1199.*

Typgodkännande, kontroll och åtgärdsplaner

7 § Transportstyrelsen är typgodkännandemyndighet i fråga om avgaser enligt 8 § lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen. Ytterligare bestämmelser om typgodkännande finns i fordonslagen (2002:574) och i fordonsförordningen (2009:211). *Förordning 2009:231.*

8 § I lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen framgår vilken myndighet som får utföra kontroller av hållbarheten hos bilars avgasrening och vilken myndighet som får kräva att tillverkaren lägger fram en åtgärdsplan för att avhjälpa brister eller besluta om återkallande av ett typgodkännande.

9 § En åtgärdsplan enligt 10 § lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen skall lämnas in till typgodkännandemyndigheten inom 60 dagar efter det att myndigheten krävt att tillverkaren lägger fram en åtgärdsplan. Typgodkännandemyndigheten skall inom 30 dagar meddela om den godkänner eller inte godkänner åtgärdsplanen. Åtgärderna måste vara tillämpliga på alla fordon som kan tänkas vara behäftade med samma fel.

Åtgärdsplanen skall innehålla de uppgifter som framgår av *bilaga 4.*

Särskilda bestämmelser om ersättningskatalysatorer för bilar

9 a § Från och med den 1 juli 2003 får typgodkännande inte meddelas för en ny ersättningskatalysator, om den inte är av en typ för vilken typgodkännande meddelats enligt direktiv 70/220/EEG i dess lydelse

enligt direktiv 2002/80/EG. Även efter den 30 juni 2003 får dock saluföring och montering på fordon i bruk ske av sådana nya ersättningskatalysatorer för vilka typgodkännande som separat teknisk enhet har meddelats före den 31 oktober 2002. *Förordning 2008:639.*

9 b § En tillverkare av en ny ersättningskatalysator som satts i omlopp inom Europeiska unionen före den 1 november 2002 och som inte uppfyller kraven i direktiv 98/77/EG ska se till att ersättningskatalysatorn åtföljs av

1. information om katalysatortillverkarens namn eller varumärke,
2. information om de fordon som ersättningskatalysatorn är godkänd för med uppgift om fordonens tillverkningsår,
3. en märkning som visar att ersättningskatalysatorn kan monteras på fordon som är utrustade med system för omborddiagnos, om det är fråga om en sådan ersättningskatalysator, och
4. monteringsanvisningar, om det behövs.

Information, märkning och anvisningar som avses i första stycket kan lämnas antingen på ett lösblad som medföljer ersättningskatalysatorn, på ersättningskatalysatorns förpackning, i en produktkatalog som tillverkaren distribuerar till försäljningsställena eller på annat ändamålsenligt sätt. *Förordning 2008:639.*

Särskilda bestämmelser om ersättningskatalysatorer för motorcyklar

9 c § Typgodkännande får inte meddelas för en ny ersättningskatalysator om den inte uppfyller bestämmelserna i direktiv 97/24/EG. Från och med den 1 januari 2009 får inte ersättningskatalysatorer som inte typgodkänts i enlighet med direktiv 97/24/EG saluföras eller monteras i fordon som typgodkänts enligt det direktivet. *Förordning 2008:639.*

Avgifter och bemyndiganden

10 § En avgift för kontroll av hållbarhetskraven ska tas ut av tillverkaren för varje nyregistrerad personbil och varje nyregistrerat lastfordon. *Förordning 2010:1602.*

11 § Avgiften enligt 10 § skall betalas efter beslut av Transportstyrelsen. Betalningen tas emot och redovisas av Transportstyrelsen.

Om det finns särskilda skäl, får Transportstyrelsen besluta att avgiften skall sättas ned eller efterskänkas. *Förordning 2008:1199.*

12 § Styrelsen för ackreditering och tekniska kontroll får efter samråd med Transportstyrelsen meddela föreskrifter om krav på och kontroll av sådan mätutrustning som används vid kontroll av avgasrening hos motorfordon i bruk.

Transportstyrelsen får meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för att bilar ska uppfylla de krav som följer av denna förordning. *Förordning 2008:1199.*

13 § Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om eller i enskilda fall besluta om undantag i enlighet med 21 § lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen. Föreskrifter eller beslut

om undantag i enskilda fall som gäller krav på och kontroll av sådan mätutrustning som används vid kontroll av avgasrening hos motorfordon i bruk får dock meddelas eller beslutas av Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll. *Förordning 2010:1602.*

14 § Transportstyrelsen får bestämma att beslut om betalning av avgift enligt 10 eller 13 § skall gälla omedelbart även om det överklagas.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförordningen (1993:1229). *Förordning 2008:1199.*

15 § Transportstyrelsen får meddela

1. ytterligare föreskrifter för prövning i samband med indelning i miljöklasser, och
2. föreskrifter om avgifter för kontroll av hållbarhetskrav och annan tillsyn, prövning i samband med typgodkännande och miljöklassindelning samt prövning av undantag enligt 21 § lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen. *Förordning 2010:1602.*

Tillsyn m.m.

16 § Tillsynen över efterlevnaden av lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen samt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen skall utövas av

1. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, i fråga om krav på och kontroll av sådan mätutrustning som används vid kontroll av avgasrening hos motorfordon i bruk, och
2. Transportstyrelsen i fråga om övrig tillsyn. *Förordning 2008:1199.*

17 § Bestämmelser om överklagande av förvaltningsmyndighets beslut i enskilda fall finns i lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2001:1085

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002. Genom förordningen upphävs bilavgasförordningen (1991:1481).
2. Avgasreningskrav enligt äldre bestämmelser skall gälla för motorfordon och motorer som typgodkänts före förordningens ikraftträdande.
3. Äldre bestämmelser om miljöklassindelning skall gälla för de bilar som delats in i en miljöklass före förordningens ikraftträdande.

Till SFS 2002:176

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2002. Den ska tillämpas vid nya typgodkännanden från och med den 1 januari 2003. I fråga om typgodkännanden som meddelas före den 1 januari 2003 gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 2002:556

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2002.

Till SFS 2002:947
Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

Till SFS 2003:872
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:29
Denna förordning träder i kraft den 15 mars 2004.

Till SFS 2004:382
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2004.

Till SFS 2004:681
1. Denna förordning träder i kraft den 1 september 2004.
2. Ärenden om undantag i enskilda fall enligt 13 § och ärenden som till följd av 7 § i dess tidigare lydelse har handlagts av Naturvårdsverket men som inte avgjorts före den 1 september 2004 skall fr.o.m. den 1 september 2004 handläggas av Vägverket enligt bestämmelsernas nya lydelser.
3. I fråga om avgift för kontroll av hållbarhetskraven skall äldre lydelse av 11 och 14 §§ tillämpas t.o.m. den 31 december 2004. Ärenden som avser avgift hänförlig till år 2004 eller tidigare och som inte har avgjorts före den 1 januari 2005 skall även efter den 31 december 2004 handläggas av Naturvårdsverket enligt bestämmelsernas äldre lydelser.

Till SFS 2005:425
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2006:321
Denna förordning träder i kraft den 30 oktober 2006.

Till SFS 2006:526
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2007:39
Denna förordning träder i kraft den 1 april 2007.

Till SFS 2007:125
Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2007.

Till SFS 2008:50
Denna förordning träder i kraft den 1 april 2008.

Till SFS 2008:639
Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2008.

Till SFS 2008:1199
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Till SFS 2009:231
Denna förordning träder i kraft den 29 april 2009.

Till SFS 2010:1602
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Bilaga 1

Avgasreningskrav enligt 4 § första stycket första meningen förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening

I denna bilaga avses med steg den kravnivå som vid aktuell tidpunkt gäller för angiven fordonskategori. För t.ex. personbilar i avsnitt 1.1.1 skall det som i tabellen för tidpunkter anges för steg 3 läsas tillsammans med det som i tabellen för gränsvärden anges för steg 3.

A Bilar

1 Föroreningar i avgaserna och utsläpp av bränsleångor

1.1 Tidpunkter och gränsvärden vid bensin- och dieselmotordrift m.m.

För att kraven i 3 och 4 §§ förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening skall anses uppfyllda krävs det att bilen vid typgodkännande, registrering, försäljning eller ibruktagande från nedan angivna tidpunkter uppfyller angivna kravnivåer enligt de inom Europeiska gemenskaperna beslutade direktiven.

1.1.1 Lätta bilar

Tidpunkter

Vid nya typgodkännanden från och med den 1 juli 2003 tillämpas bestämmelserna i direktiv 2002/80/EG. Bestämmelserna om ibruktagande i direktiv 2002/80/EG tillämpas från och med den 1 januari 2006 för personbilar och lätta lastfordon med en referensvikt om högst 1 305 kilogram samt från och med den 1 januari 2007 för bilar med en referensvikt över 2 500 kilogram och för lastfordon med en referensvikt över 1 305 kilogram. Vid äldre typgodkännanden och ibruktaganden tillämpas bestämmelserna i direktiv 98/69/EG med de tidpunkter som anges i nedanstående tabell.

Fordons-kategori	Referens-vikt RV (kg)	Steg	Direktiv 70/220/EEG i dess lydelse enligt direktiv	Godkännande-förbud[a)]	Ibruktagande-förbud[b)]
Person-bilar	Alla[c)]	2	98/69/EG	2000-01-01[d)]	2001-01-01
		3	98/69/EG	2005-01-01[e)]	2006-01-01
Lätta lastfordon	RV≤ 1 305	3	98/69/EG	2001-01-01[d)]	2002-01-01
		4	98/69/EG	2006-01-01[e)]	2007-01-01
	1 305< RV≤ 1 760	3	98/69/EG	2001-01-01[d)]	2002-01-01
		4	98/69/EG	2006-01-01[e)]	2007-01-01
	RV> 1 760	3	98/69/EG	2001-01-01[d)]	2002-01-01
		4	98/69/EG	2006-01-01[e)]	2007-01-01

[a)] Typgodkännande får inte längre meddelas om inte avgaskraven i angivet direktiv är uppfyllda, såvida inte undantag medgivits med stöd av bestämmelserna i direktiv 2007/46/EG eller med stöd av 13 § förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.

[b)] Registrering, försäljning och ibruktagande av bilar får inte längre ske om inte kraven i angivet direktiv är uppfyllda, såvida inte undantag medgivits med stöd av bestämmelserna i direktiv 2007/46/EG eller med stöd av 13 § förordningen

(2001:1085) om motorfordons avgasrening. Från och med den 1 oktober 1999 gäller ett generellt ibruktagandeförbud inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av sådana fordon som drivs med motorgas eller naturgas eller har en utrustning för alternativ drift med bensin och motorgas eller bensin och naturgas, om fordonet inte uppfyller de kravnivåer som anges i direktiv 70/220/EEG.

[c] För steg 2 gäller att personbilar med dieselmotor och med en vikt som överstiger 2 000 kg och som är inrättade för fler än sex passagerare inklusive föraren ska omfattas av kraven för lätta lastfordon t.o.m. den 1 januari 2003.

[d] Avser kravnivå A i bilaga 1 avsnitt 5.3.1.4 i direktiv 70/220/EEG i dess lydelse enligt direktiv 98/69/EG.

[e] Avser kravnivå B i bilaga 1 avsnitt 5.3.1.4 i direktiv 70/220/EEG i dess lydelse enligt direktiv 98/69/EG.

Gränsvärden

Fordons-kategori	Referensvikt RV (kg)		Kol-monoxid (g/km)		Kolväten (g/km)		Kväve-oxider (g/km)		Samman-lagt värde kolväten och kväve-oxider (g/km)		Partiklar (g/km)
			B[a]	D[b]	B[a]	D[b]	B[a]	D[b]	B[a]	D[b]	D[b]
Person-bilar	Alla[c]	*steg 2*	2,3	0,64	0,20	–	0,15	0,50	–	0,56	0,05
		steg 3	1,0	0,50	0,10	–	0,08	0,25	–	0,30	0,025
Lätta last-fordon	RV≤ 1 305	*steg 3*	2,3	0,64	0,20	–	0,15	0,50	–	0,56	0,05
		steg 4	1,0	0,50	0,10	–	0,08	0,25	–	0,30	0,025
	1 305< RV≤ 1 760	*steg 3*	4,17	0,80	0,25	–	0,18	0,65	–	0,72	0,07
		steg 4	1,81	0,63	0,13	–	0,10	0,33	–	0,39	0,04
	RV> 1 760	*steg 3*	5,22	0,95	0,29	–	0,21	0,78	–	0,86	0,10
		steg 4	2,27	0,74	0,16	–	0,11	0,39	–	0,46	0,06

[a] Bensin

[b] Diesel

[c] För steg 2 gäller att personbilar med dieselmotorer och med en vikt som överstiger 2 000 kg skall omfattas av kraven för lätta lastfordon t.o.m. den 1 januari 2003.

1.1.2 Tunga bilar

Tidpunkter

Motorspecifikation			Direktiv 2005/55/EG	Godkännande förbud[a]	Ibruktagande förbud[b]
Diesel-motor och gas-motor[c]	Alla	Steg 3	2005/55/EG, kravnivå A[d]	2000-10-01	2001-10-01
		Steg 4	2005/55/EG, kravnivå B.1[d]	2005-10-01	2006-10-01
		Steg 5	2005/55/EG, kravnivå B.2[d]	2008-10-01	2009-10-01

[a] Typgodkännande får inte längre meddelas om inte avgaskraven för aktuell kravnivå är uppfyllda.

[b] Registrering, försäljning och ibruktagande av bilar får inte längre ske om inte kraven i angivet direktiv är uppfyllda, såvida inte undantag medgivits med stöd

av bestämmelserna i direktiv 2007/46/EG eller med stöd av 13 § förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening.
[c)] Kraven för gasmotor gäller för bensinmotordrift med metangas och motorgas (LPG). De kan frivilligt också användas för annan bensinmotordrift.
[d)] Avser kravnivåer i båda tabellerna i bilaga 1, avsnitt 6.2.1, i direktiv 2005/55/EG.

Gränsvärden

	Prov cykel	Kolmon-oxid (g/k/Wh)	Kolväten (g/k/Wh)	Icke-metan-kolväten (g/k/Wh)	Metan[a)] (g/k/Wh)	Kväve-oxider (g/k/Wh)	Partiklar[b)] (g/k/Wh)	Rök-täthet ELR-prov (m -1)
Steg 3	ESC	2,1	0,66	–	–	5,0	0,10/0,13[c)]	0,8
	ETC	5,45	–	0,78	1,6	5,0	0,16/0,21[c)]	
Steg 4	ESC	1,5	0,46	–	–	3,5	0,02	0,5
	ETC	4,0	–	0,55	1,1	3,5	0,03	
Steg 5	ESC	1,5	0,46	–	–	2,0	0,02	0,5
	ETC	4,0	–	0,55	1,1	2,0	0,03	

[a)] Gränsvärdet gäller enbart för gasmotorer som drivs med naturgas eller annan metangas.
[b)] Gränsvärdet gäller inte för gasmotorer.
[c)] Dessa högre gränsvärden gäller endast för dieselmotorer med en slagvolym som understiger 0,75 dm3/cylinder och ett maximivarvtal större än 3 000 varv per minut.

1.2 Provmetod

Proven skall överensstämma med de provförfaranden för typgodkännandet som fastställts av Europeiska gemenskaperna. För godkännande av tunga bilar enligt steg 3 gäller att utsläppen skall mätas vid ESC- och ELR-prov med konventionella dieselmotorer, inbegripet sådana som är utrustade med elektronisk bränsleinsprutning, avgasåtercirkulation (EGR) och/eller oxidationskatalysatorrening. Dieselmotorer utrustade med avancerade system för avgasefterbehandling, däribland de-NOx-katalysatorer och/eller partikelfilter, skall dessutom genomgå ETC-prov. För godkännande enligt steg 4 eller steg 5 skall utsläppen uppmätas i ESC-, ELR- och ETC-prov. Gasmotorer provas enbart i ETC-prov.

1.3 Hållbarhetskrav

Fordonen skall uppfylla hållbarhetskrav som stämmer överens med de krav som fastställts i den ordning som anges i 1.2.

1.4 Felsökningssystem

Fordonen skall vara utrustade med ett elektroniskt felsökningssystem – system för omborddiagnos (OBD) för kontroll av avgasutsläpp för fordon i drift – som stämmer överens med de krav och den tidtabell

som fastställs i direktiv 70/220/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 2003/76/EG, respektive direktiv 2005/55/EG, i dess lydelse enligt direktiv 2006/51/EG.

1.5 Utsläpp vid låg temperatur

Fordonens utsläpp vid låg temperatur skall stämma överens med de krav och den tidtabell som fastställts i direktiv 70/220/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 2001/100/EG.

Fordonskategori	Referensvikt RV (kg)	Kolmonoxid (g/km) vid bensinmotordrift	Kolväten (g/km) vid bensinmotordrift
Personbilar[a)]	Alla	15	1,8
Lätta lastfordon [a)]	RV ≤ 1 305	15	1,8
Lätta lastfordon [b)]	1305 < RV ≤ 1 760	24	2,7
Lätta lastfordon [b)]	RV > 1 760	30	3,2

[a)] Med undantag för personbilar som är avsedda för fler än 6 passagerare (inklusive föraren) och personbilar med en totalvikt som överstiger 2 500 kg.
[b)] Inklusive personbilar som är avsedda för fler än 6 passagerare (inklusive föraren) och personbilar med en totalvikt som överstiger 2 500 kg.

2 Röktäthetskrav för dieselmotordrift

Avgasernas röktäthet avseende opacitet skall uppfylla kraven enligt direktiv 72/306/EEG.

3 Kontroll av hållbarhetskrav

Tillverkarens ansvar för hållbarheten hos bilars avgasrening gäller inte bilar eller, i fråga om tunga lastfordon, motorer som är äldre eller som har körts längre än vad som framgår av följande tabell. Ålder och körsträcka räknas från den tidpunkt då bilarna upptogs i typintyg eller godkändes vid första registreringsbesiktningen.

Fordonskategori	Ålder och körsträcka
Fordon med typgodkännande enligt direktiv 70/220/EEG	5 år/100 000 km[a)]
Motor med typgodkännande enligt direktiv 2005/55/EG som skall monteras i fordonskategori	
N_1 och M_2	5 år/100 000 km
N_2, N_3 med en totalvikt som inte överstiger 16 ton, M_3 klass[b)] I, II och A och M_3 klass [b)] B med en totalvikt som inte överstiger 7,5 ton	6 år/200 000 km
N_3 med en totalvikt överstigande 16 ton, M_3 klass [b)] III och M_3 klass[b)] B med en totalvikt överstigande 7,5 ton	7 år/500 000 km

[a)] För personbilar och lätta lastfordon som omfattas av ett typgodkännande enligt direktiv 70/220/EEG, i dess lydelse enligt direktiv 98/69/EG, som meddelats före den 1 januari 2005, gäller hållbarhetskravet 5 år/80 000 km.
[b)] Klass enligt direktiv 70/156/EEG bilaga 2.

4 Krav på ersättningskatalysator

Från och med den 1 juli 2003 får typgodkännande inte meddelas för en ny ersättningskatalysator, om den inte är av en typ för vilken typgodkännande meddelats enligt direktiv 70/220/EEG. Även efter den 30 juni 2003 får dock saluföring och montering på fordon i bruk ske av sådana nya ersättningskatalysatorer för vilka typgodkännande som separat teknisk enhet har meddelats före den 31 oktober 2002.

B Mopeder och motorcyklar

1 Föroreningar i avgaserna

1.1 Tidpunkter och gränsvärden

För att kraven i 3 och 4 §§ förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening skall anses uppfyllda krävs det att fordonet vid typgodkännade, registrering, försäljning eller ibruktagande från angivna tidpunkter uppfyller de krav som följer av direktiv 97/24/EG.

1.1.1 Mopeder

Tidpunkter

Fordonskategori	Steg	Direktiv	Godkännande förbud[a)]	Ibruktagande-förbud[b)]
2-hjuliga mopeder	1	97/24/EG	1999-06-17	
		2002/51/EG		2004-07-01
	2	97/24/EG	2002-06-17	
		2002/51/EG	2004-07-01	2004-07-01
Övriga mopeder	1	97/24/EG	1999-06-17	
		2002/51/EG		2004-07-01
	2	97/24/EG	2002-06-17	
		2002/51/EG		2004-07-01

[a)] Typgodkännande får inte längre meddelas om inte avgaskraven i angivet direktiv är uppfyllda.
[b)] Registrering, försäljning och ibruktagande får inte längre ske om inte kraven i angivet direktiv är uppfyllda.

Gränsvärden

Fordonskategori	Steg	Kolmonoxid (g/km)	Sammanlagt värde kolväten och kväveoxider (g/km)
2-hjuliga mopeder	1	6	3
	2	1	1,2
Övriga mopeder	1	12	6
	2	3,5	2,4

1.1.2. Motorcyklar

Tidpunkter

Fordonskategori	Steg	Direktiv 97/24/EG i dess lydelse enligt direktiv	Godkännande förbud[a)]	Ibruktagande-förbud[b)]
Alla motorcyklar	1	97/24/EG	1999-06-17	1999-06-17
Motorcyklar[c)]	2	2002/51/EG	2003-04-01	2004-07-01
	3	2002/51/EG	2006-01-01	2007-01-01[d) e)]
Trialmotorcyklar och enduromotorcyklar	2	2002/51/EG	2004-01-01	2005-07-01
	3	2002/51/EG	2006-01-01	2007-01-01[d) e)]

[a)] Typgodkännande får inte längre meddelas om inte avgaskraven i angivet direktiv är uppfyllda.
[b)] Registrering, försäljning och ibruktagande får inte längre ske om inte kraven i angivet direktiv är uppfyllda.
[c)] Motorcyklar exklusive trialmotorcyklar och enduromotorcyklar.
[d)] Registrering, försäljning och ibruktagande får endast ske om fordonet åtföljs av ett intyg om överensstämmelse i enlighet med direktiv 2002/24/EG.
[e)] För fordonstyper av vilka det inte säljs mer än 5 000 enheter årligen i Europeiska unionen är det tillämpliga datumet den 1 januari 2008.

Gränsvärden för steg 1

Fordonskategori		Steg	Kolmonoxid (g/km)	Kolväten (g/km)	Kväveoxider (g/km)
2-hjuliga motorcyklar	2-takt	1	8	4	0,1
	4-takt	1	13	3	0,3
Övriga motorcyklar	2-takt	1	12	6	0,15
	4-takt	1	19,5	4,5	0,45

Gränsvärden för steg 2 och 3

Fordonskategori		Steg	Kolmonoxid (g/km)	Kolväten (g/km)	Kväveoxider (g/km)
2-hjuliga motorcyklar	I[a)]	2	5,5	1,2	0,3
	II[b)]	2	5,5	1,0	0,3
	III[c)]	3	2,0	0,8	0,15
	IV[d)]	3	2,0	0,3	0,15
3- och 4-hjuliga motorcyklar (gnisttändning)		2	7,0	1,5	0,4
3- oh 4 hjuliga motorcyklar (kompressionständning)		2	2,0	1,0	0,65

[a)] Motor med en cylindervolym som är < 150 cm3.

[b)] Motor med en cylindervolym som är ≥ 150 cm3.
[c)] Motor med en cylindervolym som är < 150 cm3 och testcykel: ECE R40 (med utsläppsmätning under alla sex driftsformer – provningen påbörjas vid T=0)
[d)] Motor med en cylindervolym som är ≥ 150 cm3 och testcykel: ECE R40 + EUDC (utsläppsmätning under alla driftsformer – provningen påbörjas vid T=0) med en högsta hastighet om 120 km/tim.

1.1.3 Provmetod

Provmetoden skall stämma överens med de provförfaranden som fastställts av Europeiska gemenskaperna för typgodkännandet.

1.2 Avgaser vid tomgång

Avgasutsläppen vid tomgång skall uppfylla kraven i direktiv 97/24/EG (Typ II-test).

1.3 Röktäthetskrav för dieselmotordrift

Avgasernas röktäthet avseende opacitet skall uppfylla kraven i direktiv 97/24EG.

1.4 Krav på ersättningskatalysator

Typgodkännande får inte meddelas för en ny ersättningskatalysator om den inte uppfyller bestämmelserna i direktiv 97/24/EG.
Förordning 2009:231.

Bilaga 2

Avgasreningskrav enligt 4 § första stycket andra meningen förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening

Godkännande enligt Europeiska gemenskapernas bestämmelser

Motorfordon ska anses uppfylla kraven i 3 och 4 §§ denna förordning om de tidigare registrerats och tagits i bruk i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och uppfyller de för fordonsmodellen relevanta avgaskraven enligt Europeiska gemenskapernas bestämmelser.

Hållbarhetskontroll skall för bilar med godkännande enligt Europeiska gemenskapernas bestämmelser ske med utgångspunkt i gränsvärden och provmetoder som tillämpas för det godkännandet.

För äldre bilar som inte omfattas av kraven ovan eller kraven i bilaga 1 gäller följande:

1 Lätta bilar

1.1 Definitioner

Äldre personbil: en bil som är konstruerad för en hastighet av över 50 km i timmen och som har en totalvikt av högst 3 500 kg och en skillnad mellan totalvikt och tjänstevikt av högst 690 kg, om bilen är av 1989 eller senare års modell.

Äldre lätt lastfordon: en bil som är konstruerad för en hastighet av över 50 km i timmen och som har en totalvikt av högst 3 500 kg och en större skillnad mellan totalvikt och tjänstevikt än 690 kg, om bilen är av 1992 eller senare års modell.

Övriga äldre lätta bilar: bensinmotordrivna bilar som inte kategoriseras enligt ovan och som har en totalvikt av högst 2 500 kg och en cylindervolym på minst 0,8 liter eller, om cylindervolymen inte kan bestämmas, en effekt på minst 22 kilowatt.

Vid beräkning av skillnaden mellan totalvikt och tjänstevikt skall beträffande bilar med särskild utrustning, såsom ambulanser och husbilar, den särskilda utrustningens vikt inte beaktas.

1.2 Gränsvärden

Förorening	Äldre personbil (g/km)	Äldre lätt lastfordon (g/km)	Övriga äldre lätta bilar[a)] g/km
Kolmonoxid	2,1	6,2	24,2
Kolväten	0,25	0,5	2,1
Kväveoxider, uppmätta som kvävedioxid	0,62	1,1	1,9
Partiklar	0,124	0,162	-
Avdunstningsförlust för kolväten (per prov)	2,0 g	2,0 g	-

[a)] Avser årsmodell 1976 och senare. För årsmodell 1975 och tidigare gäller att halten kolmonoxid i avgaserna vid tomgång inte skall överstiga 4,5 volymprocent, eller om driftstörningar hos motorn förekommer vid detta värde, det lägsta värde däröver vid vilket sådana störningar inte får förekomma.

Bilar som delats in i miljöklass 1 och 2 enligt tidigare bestämmelser skall uppfylla kraven för det godkännandet.

1.3 Provmetod

Proven skall i huvudsak stämma överens med de provförfaranden som anges i det följande.

Äldre personbil/äldre lätt lastfordon: prov som i huvudsak stämmer överens med det förfarande som fastställts av vederbörande federala myndighet i Amerikas förenta stater för prov med lätta motorfordon av 1987 och senare års modell, respektive 1990 och senare års modell.

Övriga äldre lätta bilar: prov som i huvudsak stämmer överens med det förfarande som fastställts av vederbörande federala myndighet i Amerikas förenta stater för prov med lätta motorfordon av 1973 års modell.

1.4 Hållbarhetskrav

Äldre personbil/äldre lätt lastfordon: bilen skall uppfylla hållbarhetskrav som i huvudsak stämmer överens med det krav som fastställts i den ordning som anges i 1.3.

1.5 Röktäthetskrav för dieselmotordrift

Avgasernas röktäthet får inte överstiga 3,5 enheter vid mätning med instrument enligt filtersvärtningsmetoden och 45 enheter vid mätning med opacimeter. Som alternativ gäller att kraven skall uppfylla kraven i direktiv 72/306/EEG i dess lydelse enligt direktiv 89/491/EEG.

1.6 Kontroll av hållbarhetskrav

Tillverkarens ansvar för hållbarheten hos bilars avgasrening gäller inte bilar som är äldre eller som har körts längre än vad som framgår av följande tabell. Ålder och körsträcka räknas från den tidpunkt då bilarna upptogs i typintyg, intyg om överensstämmelse eller intyg om enskilt godkännande, eller godkändes vid första registreringsbesiktningen.

Fordonskategori	Ålder och körsträcka
Äldre personbilar	5 år/80 000 km
Äldre lätt lastfordon	11 år/200 000 km
- godkänt enligt Europeiska gemenskapernas bestämmelser	5 år/80 000 km

Bilar som delats in i miljöklass 1 och 2 enligt tidigare bestämmelser ska anses uppfylla kraven för det godkännandet.

2 Tunga bilar

2.1 Äldre tunga lastfordon

Angivna krav gäller för tunga lastfordon som inte omfattas av kraven i bilaga 1 och som är konstruerade för en hastighet av över 30 km i timmen och som har en totalvikt över 3 500 kg, om bilen är av 1993 eller senare års modell.

Föroreningarna i avgaserna skall inte överstiga angivna gränsvärden vid prov som i huvudsak stämmer överens med det förfarande som fastställs av Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa (ECE) för sådana prov.

Förorening	Utsläpp (g/kWh)
Kolmonoxid	4,9
Kolväten	1,2
Kväveoxider, uppmätta som kvävedioxid	9
Partiklar	0,4

Fordon som delats in i miljöklass 1 och 2 enligt tidigare bestämmelser skall uppfylla kraven för det godkännandet. Fordon omfattas av hållbarhetskrav i den omfattning som följer av bestämmelserna i punkten 3 i bilaga 1.

2.1.1 Röktäthetskrav

Avgasernas röktäthet vid mätning enligt filtersvärtningsmetoden får inte överstiga

1. för motorer med turboöverladdning 3,0 enheter vid drift med lägsta varvtal till 60 % av högsta varvtal samt 1,5 enheter vid drift med 60 % av högsta varvtal t.o.m. högsta varvtal,
2. för övriga motorer 3,0 enheter vid drift med lägsta varvtal t.o.m. högsta varvtal.

2.2 Krav för övriga tunga bilar

Avgasernas röktäthet skall för dieselmotordrivna fordon som inte omfattas av kraven i 2.1 eller bilaga 1 inte överstiga

1. vid mätning enligt filtersvärtningsmetoden: 2,5 enheter i fråga om bussar som är byggda för befordran av flera passagerare än 30, och 3,5 enheter för övriga fordon,
2. vid mätning med opacimeter: 30 enheter i fråga om sådana bussar som är byggda för befordran av flera passagerare än 30 och 45 enheter i fråga om övriga fordon.

Som alternativ till bestämmelserna under 1 och 2 gäller att fordon skall uppfylla kraven i direktiv 72/306/EEG i dess lydelse enligt direktiv 89/481/EEG. *Förordning 2009:231.*

Bilaga 3

Avgasreningskrav för motorfordon i bruk

Vid den kontroll av fordon i bruk som avses i 5 § skall de utsläppsbegränsande anordningar som fordonet utrustats med vara i funktionsdugligt skick och stämma överens med godkänt utförande. Lätta bilar, motorcyklar och mopeder får dock utrustas med ersättningskatalysator som är godkänd för den aktuella fordonstypen. Förutom en okulärbesiktning av dessa anordningar skall kontrollen inkludera en utsläppsmätning med varmkörd motor på följande motorkategorier.

1 Bensinmotordrivna bilar

1.1 Tomgång

Halten kolmonoxid och kolväten i avgaserna vid tomgång ska högst uppgå till de värden som anges nedan. Om det i fråga om bilar av 1984 och tidigare års modell förekommer driftstörningar hos motorn vid angivet värde, godtas det lägsta värde vid vilket sådana störningar inte förekommer. Vid kontroll av halten kolmonoxid och kolväten hos fordon utrustade med omborddiagnossystem (OBD-system) i enlighet med direktiv 70/220/EEG, får kontroll av utsläppssystemets funktion göras genom att på lämpligt sätt läsa av OBD-systemet. Samtidigt skall OBD-systemets funktion kontrolleras.

Fordonskategori/ årsmodell	Kolmonoxid (volymprocent)	Kolväten − uppmätta som hexan (miljondelar per volymenhet)
Personbilar	0,3	100
Lätta lastfordon	0,3	200
Bilar enligt bilaga 2		
- äldre personbil	0,5	100
- äldre lätt lastfordon	1,0	200
- äldre lätt bil, 1985 och senare års modell	3,5	-
- äldre lätt bil, 1984 och tidigare års modell	4,5	-

1.2 Mätning vid förhöjt tomgångsvarvtal

Halten kolmonoxid i avgaserna och lambdavärdet vid förhöjt tomgångsvarvtal, lägst 2 000 varv per minut, skall inte överstiga nedan angivna värden i enlighet med direktiv 96/96/EG och direktiv 2000/30/EG.

Fordonskategori	Kolmonoxid (volymprocent)	Lambdavärde
Personbilar/lätta lastfordon Bilar enligt bilaga 2 - äldre personbil/äldre lätt lastfordon	0,2 0,3	1,00 +/-0,03[a)] 1,00 +/-0,03 [a)]

[a)] Eller värde angivet av tillverkaren.

2 Dieselmotordrivna bilar

2.1 Röktäthet i avgaserna vid fri acceleration

Avgasernas röktäthet avseende opacitet (ljusabsorptionskoefficient) skall vid mätning under fri acceleration inte överstiga det värde för korrigerad absorptionskoefficient som fastställts vid typgodkännandet av motortypen enligt direktiv 72/306/EEG och som finns angivet på motorskylt. För äldre bilar enligt bilaga 2, gäller att om uppgiften saknas skall den uppmätta absorptionskoefficienten vid fri acceleration inte överstiga i tabellen angivet värde. Bilar som registrerades eller togs i bruk för första gången före den 1 januari 1980 är dock befriade från dessa krav.

Motorkategori	Absorptionskoefficient (m^{-1})
Sugmotor	2,5
Turboladdade motorer	3,0
Motorer som uppfyller kraven för miljöklass 2005, miljöklass 2008 och miljöklass EEV [a)]	1,5

[a)] Jfr bilaga 1 till lagen (2001:1080) om motorfordons avgasrening och motorbränslen.

2.1.1 Provmetod

Provet ska stämma överens med det provförfarande för fri acceleration som fastställts i direktiv 96/96/EG.

3 Bensinmotordrivna motorcyklar

3.1 Tomgång

Halten kolmonoxid i avgaserna skall högst uppgå till 4,5 volymprocent för motorcyklar som omfattas av kraven i bilaga 1. *Förordning 2008:50.*

Bilaga 4

Krav i fråga om innehållet i en åtgärdsplan enligt 9 § förordningen (2001:1085) om motorfordons avgasrening

En åtgärdsplan skall innehålla:

1. ett unikt namn eller nummer för identifiering,
2. en beskrivning av varje fordonstyp,
3. en beskrivning av särskilda modifikationer, förändringar, reparationer, korrigeringar, justeringar och övriga ändringar som skall utföras för att fordonen skall stämma överens med kraven, inbegripet en kort sammanfattning av de uppgifter och tekniska undersökningar som stöder tillverkarens beslut om de särskilda åtgärder som skall vidtas för att avhjälpa icke-överensstämmelsen,
4. en beskrivning av hur tillverkaren tänker informera fordonens ägare,
5. i förekommande fall en beskrivning av det korrekta underhåll eller den korrekta användning som tillverkaren fastställer som villkor för berättigande till reparationer enligt åtgärdsplanen och en förklaring av tillverkarens skäl för att ställa sådana villkor. Inga villkor som gäller underhåll och användning får ställas om de inte bevisligen har samband med icke-överensstämmelsen och åtgärderna,
6. en beskrivning av det förfarande fordonens ägare skall följa för att få icke-överensstämmelsen korrigerad. Denna beskrivning skall innehålla ett datum efter vilket åtgärderna får vidtas, den tid verkstaden beräknas behöva för att utföra reparationerna samt var de kan utföras. Reparationerna skall utföras på ett ändamålsenligt sätt och inom rimlig tid efter det att fordonet lämnats in,
7. en kopia av den information som sänts till fordonets ägare,
8. en kort beskrivning av det system tillverkaren kommer att använda för att garantera tillgången på delar eller system för att utföra åtgärderna. Det skall finnas en uppgift om när tillgången på delar eller system kommer att vara tillräcklig för att åtgärderna skall kunna inledas,
9. en kopia av alla instruktioner skall sändas till de personer som skall utföra reparationerna,
10. en beskrivning av hur de föreslagna åtgärderna påverkar utsläppen, bränsleekonomin, körduglighеten och säkerheten för varje fordonstyp som omfattas av åtgärdsplanen med uppgifter, tekniska undersökningar etc., som stöder dessa slutsatser,
11. annan information, rapporter eller uppgifter som typgodkännandemyndigheten rimligtvis kan anse sig behöva för att utvärdera åtgärdsplanen,
12. när åtgärdsplanen innefattar återkallande skall en beskrivning av metoden för att registrera reparationen lämnas in till typgodkännandemyndigheten. Om en etikett används skall ett provexemplar lämnas in.

Lag (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid

30 maj 1930

Vi GUSTAF med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen, funnit gott förordna som följer:

1 § Då enligt lag eller särskild författning tid skall räknas efter vecka, månad eller år, varde den dag för slutdag ansedd, som genom sitt namn i veckan eller sitt tal i månaden motsvarar den, från vilken tidräkningen börjas. Finnes ej motsvarande dag i slutmånaden, varde den månadens sista dag ansedd för slutdag.

2 § Infaller den tid, då enligt lag eller särskild författning en åtgärd senast skall vidtas, på en söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton, får åtgärden vidtas nästa vardag.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. de frister för häktningsframställning och häktningsförhandling som anges i 24 kap. 12 och 13 §§, 17 § fjärde stycket och 19 § rättegångsbalken, och
2. den frist för sammanträde i ärende om besöksförbud avseende gemensam bostad som anges i 19 § andra stycket lagen (1988:688) om besöksförbud. *Lag 2005:44.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1930:173 Denna lag träder i kraft den 1 juli 1930.

Genom denna lag upphävas ---- så ock vad i övrigt finnes i lag eller författning stridande mot denna lags bestämmelser.

Där i lag eller särskild författning förekommer hänvisning till lagrum, som ersatts genom bestämmelse i nya lagen, skall denna i stället tillämpas.

Till SFS 1987:1212

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. (Enligt SFS 1988:28 trädde ändringen i kraft den 12 april 1988.)

Till SFS 2005:44

Denna lag träder i kraft den 1 april 2005.

Förvaltningslag (1986:223)

7 maj 1986

Omtryckt den 5 juni 2003 i SFS 2003:246

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller förvaltningsmyndigheternas handläggning av ärenden och domstolarnas handläggning av förvaltningsärenden. Bestämmelserna i 4–6 §§ gäller också annan förvaltningsverksamhet hos dessa myndigheter. I 22 a § finns bestämmelser om överklagande och om krav på prövningstillstånd i kammarrätt. *Lag 1998:386.*

2 § I 31–33 §§ föreskrivs begränsningar i lagens tillämpning i vissa myndigheters verksamhet.

3 § Om en annan lag eller en förordning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen.

Bestämmelser om överklagande i denna lag tillämpas dock alltid om det behövs för att tillgodose rätten till domstolsprövning av civila rättigheter eller skyldigheter enligt artikel 6.1 i den europeiska konventionen den 4 november 1950 om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. *Lag 2006:306.*

Myndigheternas serviceskyldighet

4 § Varje myndighet skall lämna upplysningar, vägledning, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde. Hjälpen skall lämnas i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet.

Frågor från enskilda skall besvaras så snart som möjligt.

Om någon enskild av misstag vänder sig till fel myndighet, bör myndigheten hjälpa honom till rätta.

5 § Myndigheterna skall ta emot besök och telefonsamtal från enskilda. Om särskilda tider för detta är bestämda, skall allmänheten underrättas om dem på lämpligt sätt.

Myndigheterna skall också se till att det är möjligt för enskilda att kontakta dem med hjälp av telefax och elektronisk post och att svar kan lämnas på samma sätt.

En myndighet skall ha öppet under minst två timmar varje helgfri måndag–fredag för att kunna ta emot och registrera allmänna handlingar och för att kunna ta emot framställningar om att få ta del av allmänna handlingar som förvaras hos myndigheten. Detta gäller dock inte om en sådan dag samtidigt är midsommarafton, julafton eller nyårsafton. *Lag 2003:246.*

Samverkan mellan myndigheter

6 § Varje myndighet skall lämna andra myndigheter hjälp inom ramen för den egna verksamheten.

Allmänna krav på handläggningen av ärenden

7 § Varje ärende där någon enskild är part skall handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. Vid handläggningen skall myndigheten beakta möjligheten att själv inhämta upplysningar och yttranden från andra myndigheter, om sådana behövs. Myndigheten skall sträva efter att uttrycka sig lättbegripligt. Även på andra sätt skall myndigheten underlätta för den enskilde att ha med den att göra.

Tolk

8 § När en myndighet har att göra med någon som inte behärskar svenska eller som är allvarligt hörsel- eller talskadad, bör myndigheten vid behov anlita tolk.

Ombud och biträde

9 § Den som för talan i ett ärende får anlita ombud eller biträde. Den som har ombud skall dock medverka personligen, om myndigheten begär det.

Visar ett ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han olämplig på något annat sätt, får myndigheten avvisa honom som ombud eller biträde i ärendet.

En myndighets beslut att avvisa ett ombud eller biträde får överklagas särskilt och då i samma ordning som det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Inkommande handlingar

10 § En handling anses komma in till en myndighet den dag då handlingen, eller en avi om en betald postförsändelse som innehåller handlingen, anländer till myndigheten eller kommer en behörig tjänsteman till handa. Underrättas en myndighet särskilt om att ett telegram till myndigheten finns hos ett företag som driver televerksamhet, anses telegrammet komma in redan när underrättelsen når en behörig tjänsteman.

Kan det antas att handlingen eller en avi om denna en viss dag har lämnats i myndighetens lokal eller avskilts för myndigheten på en postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommer en behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Ett telegram eller annat meddelande som inte är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom en egenhändigt undertecknad handling, om myndigheten begär det. *Lag 1993:611.*

Jäv

11 § Den som skall handlägga ett ärende är jävig

1. om saken angår honom själv eller hans make, förälder, barn eller syskon eller någon annan närstående eller om ärendets utgång kan

väntas medföra synnerlig nytta eller skada för honom själv eller någon närstående,

2. om han eller någon närstående är ställföreträdare för den som saken angår eller för någon som kan vänta synnerlig nytta eller skada av ärendets utgång,

3. om ärendet har väckts hos myndigheten genom överklagande eller underställning av en annan myndighets beslut eller på grund av tillsyn över en annan myndighet och han tidigare hos den andra myndigheten har deltagit i den slutliga handläggningen av ett ärende som rör saken,

4. om han har fört talan som ombud eller mot ersättning biträtt någon i saken, eller

5. om det i övrigt finns någon särskild omständighet som är ägnad att rubba förtroendet till hans opartiskhet i ärendet.

Från jäv bortses när frågan om opartiskhet uppenbarligen saknar betydelse.

12 § Den som är jävig får inte handlägga ärendet. Han får dock vidta åtgärder som inte någon annan kan vidta utan olägligt uppskov.

Den som känner till en omständighet som kan antas utgöra jäv mot honom, skall självmant ge det till känna.

Har det uppkommit en fråga om jäv mot någon och har någon annan inte trätt i hans ställe, skall myndigheten snarast besluta i jävsfrågan. Den som jävet gäller får delta i prövningen av jävsfrågan endast om myndigheten inte är beslutför utan honom och någon annan inte kan tillkallas utan olägligt uppskov.

Ett beslut i en jävsfråga får överklagas endast i samband med överklagande av det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet.

Remiss

13 § Innan en myndighet inhämtar yttrande genom remiss skall den noga pröva behovet av åtgärden. Behöver yttrande inhämtas från flera, skall det göras samtidigt, om inte särskilda skäl föranleder något annat.

Om det inte är obehövligt, skall det anges i remissen i vilka avseenden och inom vilken tid yttrande önskas.

Muntlig handläggning

14 § Vill en sökande, klagande eller annan part lämna uppgifter muntligt i ett ärende som avser myndighetsutövning mot någon enskild, skall han få tillfälle till det, om det kan ske med hänsyn till arbetets behöriga gång.

I andra fall bestämmer myndigheten om handläggningen skall vara muntlig. Myndigheten skall särskilt beakta att muntlig handläggning kan underlätta för enskilda att ha med den att göra.

Anteckning av uppgifter

15 § Uppgifter som en myndighet får på annat sätt än genom en handling och som kan ha betydelse för utgången i ärendet skall antecknas av myndigheten, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild.

Parters rätt att få del av uppgifter

16 § En sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som har tillförts ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Rätten att ta del av uppgifter gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 2009:434.*

17 § Ett ärende får inte avgöras utan att den som är sökande, klagande eller annan part har underrättats om en uppgift som har tillförts ärendet genom någon annan än honom eller henne själv och han eller hon har fått tillfälle att yttra sig över den, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Myndigheten får dock avgöra ärendet utan att så har skett

1. om avgörandet inte går parten emot, om uppgiften saknar betydelse eller om åtgärderna av någon annan anledning är uppenbart obehövliga,
2. om ärendet rör tjänstetillsättning, antagning för frivillig utbildning, betygssättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande,
3. om det kan befaras att det annars skulle bli avsevärt svårare att genomföra beslutet i ärendet, eller
4. om avgörandet inte kan uppskjutas.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen skall ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt.

Underrättelseskyldigheten gäller med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 2009:434.*

Omröstning

18 § Skall beslut fattas av flera gemensamt och kan de inte enas, lägger ordföranden fram de olika förslag till beslut som har väckts. Varje förslag läggs fram så att det kan besvaras med antingen ja eller nej. Sedan de som deltar i avgörandet har fått ta ställning till förslagen, anger ordföranden vad som enligt hans uppfattning har beslutats. Detta blir beslutet, om inte omröstning begärs.

Om omröstning begärs, skall den ske öppet. Är förslagen fler än två, skall det först avgöras vilket förslag som skall ställas mot vad som enligt ordförandens uppfattning hade beslutats. Utgången bestäms genom enkel majoritet. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

I ärenden som avser myndighetsutövning mot någon enskild är varje ledamot som deltar i den slutliga handläggningen skyldig att delta även i avgörandet. Ingen är dock skyldig att rösta för mer än ett förslag.

Ordföranden är alltid skyldig att rösta när det behövs för att ärendet skall kunna avgöras.

Avvikande mening

19 § När beslut fattas av flera gemensamt kan den som deltar i avgörandet reservera sig mot detta genom att låta anteckna avvikande mening. Den som inte gör det skall anses ha biträtt beslutet.

Föredraganden och andra tjänstemän som är med om den slutliga handläggningen utan att delta i avgörandet har rätt att få avvikande mening antecknad.

Avvikande mening skall anmälas innan beslutet expedieras eller ges till känna på något annat sätt. Om beslutet inte skall ges till känna, skall anmälan göras senast när det får sin slutliga form genom protokollsjustering eller på liknande sätt.

Motivering av beslut

20 § Ett beslut varigenom en myndighet avgör ett ärende skall innehålla de skäl som har bestämt utgången, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild. Skälen får dock utelämnas helt eller delvis

1. om beslutet inte går någon part emot eller om det av någon annan anledning är uppenbart obehövligt att upplysa om skälen,
2. om beslutet rör tjänstetillsättning, antagning för frivillig utbildning, betygssättning, tilldelning av forskningsbidrag eller något jämförbart,
3. om det är nödvändigt med hänsyn till rikets säkerhet, skyddet för enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden eller något jämförbart förhållande,
4. om ärendet är så brådskande att det inte finns tid att utforma skälen, eller
5. om ärendet gäller meddelande av föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och det inte är fråga om prövning i högre instans efter överklagande.

Har skälen utelämnats, bör myndigheten på begäran av den som är part om möjligt upplysa honom om dem i efterhand.

Underrättelse om beslut

21 § En sökande, klagande eller annan part skall underrättas om innehållet i det beslut varigenom myndigheten avgör ärendet, om detta avser myndighetsutövning mot någon enskild. Parten behöver dock inte underrättas, om det är uppenbart obehövligt.

Om beslutet går parten emot och kan överklagas, skall han underrättas om hur han kan överklaga det. Han skall då också underrättas om sådana avvikande meningar som avses i 19 § eller som har antecknats enligt särskilda bestämmelser.

Myndigheten bestämmer om underrättelsen skall ske muntligt, genom vanligt brev, genom delgivning eller på något annat sätt. Underrättelsen skall dock alltid ske skriftligt, om parten begär det.

Denna paragraf tillämpas också när någon annan som får överklaga beslutet begär att få ta del av det.

Överklagande

22 § Ett beslut får överklagas av den som beslutet angår, om det har gått honom emot och beslutet kan överklagas.

22 a § Beslut överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i anställningsärenden och beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5.

Om överklagande har skett med stöd av första stycket krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. *Lag 2006:306.*

Hur beslut överklagas

23 § Ett beslut överklagas skriftligt. I skrivelsen skall klaganden ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han begär.

Skrivelsen ges in till den myndighet som har meddelat beslutet. Den skall ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om klaganden är en part som företräder det allmänna och beslutet överklagas till en förvaltningsrätt eller kammarrätt, skall överklagandet dock ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Tiden för överklagande av sådana beslut som gäller föreskrifter som avses i 8 kap. regeringsformen och som inte delges räknas från den dag då beslutet gavs till känna. Har beslutet getts till känna vid mer än ett tillfälle, räknas tiden från dagen för det sista föreskrivna tillkännagivandet. *Lag 2009:798.*

24 § Den myndighet som har meddelat det överklagade beslutet prövar om skrivelsen med överklagandet har kommit in i rätt tid. Har skrivelsen kommit in för sent, skall myndigheten avvisa den, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Skrivelsen skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar.

Skrivelsen skall inte heller avvisas, om den inom överklagandetiden har kommit in till den myndighet som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall denna myndighet vidarebefordra skrivelsen till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag skrivelsen kom in till den högre instansen.

25 § Om skrivelsen inte avvisas enligt 24 §, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna skrivelsen och övriga handlingar i ärendet till den myndighet som skall pröva överklagandet.

Rättelse av skrivfel och liknande

26 § Ett beslut som innehåller en uppenbar oriktighet till följd av myndighetens eller någon annans skrivfel, räknefel eller liknande förbiseende, får rättas av den myndighet som har meddelat beslutet. Innan rättelse sker skall myndigheten ge den som är part tillfälle att yttra sig, om ärendet avser myndighetsutövning mot någon enskild och åtgärden inte är obehövlig. *Lag 1990:456.*

Omprövning av beslut

27 § Finner en myndighet att ett beslut, som den har meddelat som första instans, är uppenbart oriktigt på grund av nya omständigheter eller av någon annan anledning, skall myndigheten ändra beslutet, om det kan ske snabbt och enkelt och utan att det blir till nackdel för någon enskild part. Skyldigheten gäller även om beslutet överklagas, såvida inte klaganden begär att beslutet tills vidare inte skall gälla (inhibition).

Skyldigheten gäller inte, om myndigheten har överlämnat handlingarna i ärendet till en högre instans eller om det i annat fall finns särskilda skäl mot att myndigheten ändrar beslutet.

28 § Ett överklagande av en myndighets beslut förfaller, om myndigheten själv ändrar beslutet så som klaganden begär. I så fall tillämpas inte 24 och 25 §§.

Ändrar myndigheten beslutet på annat sätt än klaganden begär, skall överklagandet anses omfatta det nya beslutet, om inte avvisning skall ske enligt 24 §.

Inhibition

29 § En myndighet som skall pröva ett överklagande får bestämma att det överklagade beslutet tills vidare inte skall gälla.

Överklagande av avvisningsbeslut

30 § Har en skrivelse med överklagande avvisats på grund av att den har kommit in för sent, får avvisningsbeslutet överklagas i samma ordning som beslutet i huvudsaken. Har avvisningsbeslutet efter överklagande prövats av en högre instans, får den högre instansens beslut i frågan inte överklagas. *Lag 1986:1196.*

Vissa begränsningar i lagens tillämpning

31 § Bestämmelserna i 13–30 §§ gäller inte sådana ärenden hos myndigheter i kommuner och landsting där besluten kan överklagas enligt 10 kap. kommunallagen (1991:900). Bestämmelserna gäller inte heller ärenden hos samordningsförbund som avses i 4 § lagen (2003:1210) om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser. *Lag 2005:330.*

32 § Bestämmelserna i 8–30 §§ gäller inte Kronofogdemyndighetens exekutiva verksamhet och inte heller polismyndigheternas, åklagarmyndigheternas, Skatteverkets, Tullverkets eller Kustbevakningens brottsbekämpande verksamhet. *Lag 2006:703.*

33 § I ärenden i första instans som avser hälso- och sjukvård gäller 14–30 §§ endast om myndighetens beslut kan överklagas på annat sätt än som anges i 31 §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1986:223

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987.
2. Genom lagen upphävs förvaltningslagen (1971:290).
3. I fråga om överklagande och omprövning av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter i stället för 23–25, 27, 28 och 30 §§.
4. Om det i en lag eller i en författning som har beslutats av regeringen hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en föreskrift i denna lag, tillämpas i stället den nya föreskriften.

Lag 1986:1196 (Lagen ändrade lydelsen av 30 § innan bestämmelsen trädde i kraft den 1 januari 1987).

Till SFS 1990:456
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990.

Till SFS 1993:611
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993.

Till SFS 1997:1027
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Till SFS 1998:386
Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998. Den nya lydelsen av 23 § gäller inte i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 1999:286
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999. Den nya bestämmelsen skall dock under tiden från och med den 1 juli 1999 till och med den 31 december 1999 inte tillämpas av myndigheter i kyrkliga kommuner eller av Svenska kyrkans centralstyrelse, Kyrkomötets besvärsnämnd, Kyrkofondens styrelse, Ansvarsnämnden för biskopar, domkapitlen, Hovkonsistoriet eller Domkyrkorådet i Lund.

Till SFS 1999:940
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2003:246
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.

Till SFS 2003:1213
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2005:330
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

Till SFS 2006:306
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006. I fråga om överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 2006:703
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2009:434
Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

Till SFS 2009:798
Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Förordning (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m.

22 maj 2003.

Regeringen föreskriver följande.

Förordningens innehåll

1 § I denna förordning finns bestämmelser för domstolar och statliga förvaltningsmyndigheter som avser
– tiden för tillhandahållande av handlingar (2–8 §§),
– hur handlingar tillhandahålls (9–12 §§),
– upplysningar till enskilda (13 §), och
– betalningar (14 §).
Om en annan författning innehåller någon bestämmelse som avviker från denna förordning, gäller den bestämmelsen.

Tiden för tillhandahållande av handlingar

2 § En dom eller ett beslut i ett mål eller ärende hos en allmän domstol skall skickas till parterna samma dag som avgörandet har meddelats. Om avgörandet har avkunnats, skall det i stället skickas senast en vecka efter dagen för avkunnandet.

3 § När en hovrätt i ett tvistemål eller ett brottmål har avkunnat en dom eller ett beslut vid ett sammanträde på någon annan ort än den där hovrätten har sitt säte, skall avgörandet skickas senast en vecka efter den dag då sammanträdet avslutades.

4 § I ett mål eller ärende vid en annan domstol än allmän domstol skall en dom eller ett beslut skickas till parterna
– när avgörandet har avkunnats: senast en vecka efter dagen för avkunnandet,
– när det har getts till känna att avgörandet skall meddelas en viss dag: samma dag som det meddelas,
– i andra fall: senast en vecka efter dagen för avgörandet.

5 § Hos en inskrivningsmyndighet skall handlingar som utfärdas för en part tillhandahållas senast två veckor efter den inskrivningsdag då ärendet behandlades.

Om ett beslut har gått sökanden eller någon annan som har hörts i ärendet emot, skall inskrivningsmyndigheten genast underrätta denne om beslutet. *Förordning 2006:159.*

6 § Hos registermyndigheten enligt 1 kap. 2 § andra stycket sjölagen (1994:1009) skall handlingar som utfärdas i ett registerärende och utdrag ur fartygsregistret tillhandahållas genast efter det att samtliga ärenden som skall tas upp samma dag har blivit slutligt

behandlade på automatiserad väg eller införda på ett tillfälligt upprättat registerupplägg.

Om någon begär det och om det finns särskilda skäl för det, får handlingarna tillhandahållas samma dag som ärendet handlagts eller registerutdraget beställts.

7 § Hos en annan myndighet än en domstol skall ett beslut tillhandahållas

– i de fall myndigheten har gett till känna genom anslag att det skall ske en viss dag: den dag som anges i anslaget,

– i de fall beslutet har avkunnats: senast en vecka efter dagen för avkunnandet,

– i andra fall: så snart som möjligt.

Ett beslut med anledning av en växel- eller checkprotest bör tillhandahållas senast dagen efter den då protesten gjordes.

8 § Om en handling av särskilda skäl inte kan tillhandahållas inom den tid som anges i 3–7 §§, skall det i stället ske så snart som möjligt. I ett sådant fall skall mottagaren, om det behövs, underrättas om när handlingen kommer att tillhandahållas.

Hur handlingar tillhandahålls

9 § En handling som skall tillhandahållas bör skickas med post, om inte något annat har begärts. Om mottagaren skall betala en avgift för handlingen, bör avgiften tas ut genom postförskott, om det inte är lämpligare att det sker på något annat sätt.

10 § Om det är lämpligt får en handling skickas med telefax eller elektronisk post eller på annat sätt tillhandahållas i elektronisk form.

11 § Om en handling inte skickas med post, telefax eller elektronisk post eller på annat sätt tillhandahålls i elektronisk form, bör mottagaren underrättas om var handlingen kan hämtas. Myndigheten bör i förekommande fall samtidigt upplysa om den avgift för handlingen som skall betalas och om de andra villkor som gäller för att handlingen skall tillhandahållas.

12 § Om en myndighet enligt en bestämmelse i en författning skall föra ett register eller en databas, gäller andra stycket när myndigheten lämnar upplysningar ur registret eller databasen. Bestämmelserna i andra stycket innebär dock ingen inskränkning i rätten att ta del av och mot fastställd avgift få kopia eller utskrift av allmän handling enligt tryckfrihetsförordningen.

Om någon begär upplysningar om ett förhållande som, enligt en författning eller ett särskilt beslut av regeringen eller en myndighet som regeringen bestämmer, skall tas upp i ett avgiftsbelagt bevis eller utdrag ur ett register eller en databas, skall myndigheten, om den lämnar upplysningarna skriftligt, göra detta genom ett sådant bevis eller utdrag.

Upplysningar till enskilda

13 § I 4 och 5 §§ förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om serviceskyldighet i myndigheters förvaltningsverksamhet. I lämplig utsträckning skall domstolar även i den del av sin verksamhet som inte omfattas av förvaltningslagen lämna upplysningar till enskilda i frågor som rör den verksamheten.

Det finns också bestämmelser i 15 kap. 4 och 10–12 §§ sekretesslagen (1980:100) om upplysningar som myndigheter skall lämna till enskilda.

Betalningar

14 § När en myndighet skall göra en betalning bör det ske genom insättning på ett bankkonto som har anvisats av mottagaren eller med utbetalningskort, om inte något annat har begärts.

Myndigheten skall underrätta mottagaren om betalningen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2003:234

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003, då förordningen (1980:900) om statliga myndigheters serviceskyldighet, m.m. skall upphöra att gälla.

Till SFS 2006:159

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2006.

Utdrag ur förordning (1977:937) om allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m.

utfärdad den 17 november 1977

Regeringen föreskriver följande.

7 b § Beslut av Skatteverket som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Karlstad om beslutet avser ärenden enligt

1. vägtrafikskattelagen (2006:227),
2. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt, eller
3. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. *Förordning 2009:872*.

7 c § Beslut av Skatteverket som överklagas till en förvaltningsrätt ska tas upp av Förvaltningsrätten i Stockholm om beslutet avser ärenden enligt lagen (2004:629) om trängselskatt. *Förordning 2009:872.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 2006:1259

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:647

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2007.

Till SFS 2009:872

1. Denna förordning träder i kraft den 15 februari 2010.
2. För avgöranden som en länsrätt meddelat före ikraftträdandet gäller 1 § i sin äldre lydelse.
3. Mål och ärenden som har inletts i länsrätt före ikraftträdandet ska vid ikraftträdandet överlämnas till den förvaltningsrätt som är behörig enligt de nya bestämmelserna. Mål och ärenden som har inletts vid Länsrätten i Stockholms län före ikraftträdandet och som härrör från Sigtuna, Norrtälje eller Upplands Väsby kommun ska dock handläggas av Förvaltningsrätten i Stockholm.

Förvaltningsprocesslag (1971:291)

4 juni 1971

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen, funnit gott förordna som följer:

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller rättskipning i Högsta förvaltningsdomstolen, kammarrätt och förvaltningsrätt. *Lag 2010:1400.*

2 § Har i lag eller i författning som beslutats av regeringen meddelats bestämmelse som avviker från denna lag, gäller den bestämmelsen. *Lag 1980:275.*

Måls anhängiggörande m.m.

3 § /Upphör att gälla U:2011-04-01/
Ansökan, besvär, anmälan, underställning och annan åtgärd, varigenom mål anhängiggöres, skall ske skriftligen.

En ansöknings- eller besvärshandling från en enskild skall vara egenhändigt undertecknad av honom eller hans ombud. Den skall innehålla uppgift om hans

1. yrke samt personnummer eller organisationsnummer,
2. postadress och adress till arbetsplats samt i förekommande fall annan adress där han kan anträffas för delgivning genom stämningsman,
3. telefonnummer till bostaden och arbetsplatsen, dock att nummer avseende hemligt telefonabonnemang behöver uppges endast om rätten begär det, samt
4. förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom.

Förs den enskildes talan av ställföreträdare, skall motsvarande uppgifter lämnas även om denne. Har den enskilde vidtalat ett ombud att företräda honom, skall ombudets namn, postadress och telefonnummer anges.

En ansöknings- eller besvärshandling från en enskild skall dessutom innehålla uppgifter om enskild motpart, om sådan finns, i de hänseenden som anges i andra och tredje styckena. Uppgift om motpartens eller dennes ställföreträdares yrke, arbetsplats, telefonnummer och ombud behöver lämnas endast om uppgiften utan särskild utredning är tillgänglig för den enskilde. Saknar motparten känd adress, skall uppgift lämnas om den utredning som gjorts för att fastställa detta.

Uppgifter som avses i andra–fjärde styckena skall gälla förhållandena när uppgifterna lämnas till rätten. Ändras något av dessa förhållanden eller är en uppgift ofullständig eller felaktig, skall det utan dröjsmål anmälas till rätten. *Lag 1985:271.*

3 § /Träder i kraft I:2011-04-01/

En ansökan, ett överklagande, en anmälan, en underställning och varje annan åtgärd som inleder ett förfarande hos allmän förvaltningsdomstol, ska vara skriftlig.

En ansökan eller ett överklagande från en enskild ska vara egenhändigt undertecknad av honom eller henne eller hans eller hennes ombud. Den ska innehålla uppgift om hans eller hennes

1. personnummer eller organisationsnummer,
2. postadress och adress till arbetsplats samt i förekommande fall annan adress där han eller hon kan anträffas för delgivning genom stämningsman,
3. telefonnummer till bostaden och arbetsplatsen samt mobiltelefonnummer, med undantag för nummer som avser ett hemligt telefonabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det,
4. e-postadress, och
5. förhållanden i övrigt av betydelse för delgivning med honom eller henne.

Förs den enskildes talan av ställföreträdare, ska motsvarande uppgifter lämnas även om denne. Har den enskilde ett ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges.

En ansökan eller ett överklagande från en enskild ska dessutom innehålla uppgifter om enskild motpart, om sådan finns, i de hänseenden som anges i andra och tredje styckena. Uppgift om motpartens eller dennes ställföreträdares arbetsplats, telefonnummer, e-postadress och ombud behöver lämnas endast om uppgiften utan särskild utredning är tillgänglig för den enskilde. Saknar motparten känd adress, ska uppgift lämnas om den utredning som gjorts för att fastställa detta.

Uppgifter som avses i andra-fjärde styckena ska gälla förhållandena när uppgifterna lämnas till rätten. Ändras något av dessa förhållanden eller är en uppgift ofullständig eller felaktig, ska det utan dröjsmål anmälas till rätten. *Lag 2010:1940.*

4 § I en ansökan eller ett överklagande eller en därmed jämförlig handling skall anges vad som yrkas samt de omständigheter som åberopas till stöd för yrkandet. I överklagandet anges dessutom det beslut som överklagas. Om prövningstillstånd krävs, skall även anges de omständigheter som åberopas till stöd för att ett sådant tillstånd skall meddelas.

Sökande eller klagande bör vidare uppge bevis som han vill åberopa och vad han vill styrka med varje särskilt bevis. *Lag 1994:436.*

5 § Är ansöknings- eller besvärshandling så ofullständig att den inte kan läggas till grund för prövning i sak, skall rätten förelägga sökanden eller klaganden att inom viss tid avhjälpa bristen vid påföljd att hans talan annars inte tas upp till prövning. Detsamma gäller om handlingen inte uppfyller föreskrifterna i 3 §, såvida inte bristen är av ringa betydelse för frågan om delgivning. *Lag 1985:271.*

6 § Mål upptages ej till prövning, om ansökan, besvär eller annan åtgärd, varigenom mål anhängiggöres, ej skett inom föreskriven tid.

6 a § Ett överklagande tillställs den myndighet som har meddelat det beslut som överklagas. Överklagandet skall ha kommit in inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet eller, om klaganden är en part som företräder det allmänna, inom tre veckor från den dag förvaltningsrättens eller kammarrättens beslut meddelades.

Den myndighet som har meddelat beslutet prövar om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har överklagandet kommit in för sent, skall myndigheten avvisa det, om inte annat följer av tredje stycket.

Överklagandet skall inte avvisas, om förseningen beror på att myndigheten har lämnat klaganden en felaktig underrättelse om hur man överklagar. Överklagandet skall inte heller avvisas, om det inom överklagandetiden har kommit in till den domstol som skall pröva överklagandet. I ett sådant fall skall domstolen vidarebefordra överklagandet till den myndighet som har meddelat beslutet och samtidigt lämna uppgift om vilken dag överklagandet kom in till den högre instansen.

Om överklagandet inte avvisas enligt denna paragraf, skall den myndighet som har meddelat beslutet överlämna det och övriga handlingar i ärendet till den domstol som skall pröva överklagandet. Detta gäller dock inte när överklagandet förfaller enligt 28 § förvaltningslagen (1986:223). *Lag 2009:783.*

7 § Finner en förvaltningsrätt eller kammarrätt i samband med att ett mål inleds att den saknar behörighet att handlägga målet men att en annan motsvarande domstol skulle vara behörig, skall handlingarna i målet lämnas över till den domstolen, om den som inlett målet inte har något att invända mot detta och det inte heller finns något annat skäl mot att handlingarna överlämnas. Handlingarna skall anses ha kommit in till den senare domstolen samma dag som de kom in till den domstol som först tog emot handlingarna. *Lag 2009:783.*

7 a § Om en enskild överklagar en förvaltningsmyndighets beslut skall den myndighet som först beslutade i saken vara den enskildes motpart sedan handlingarna i ärendet överlämnats till domstolen.

Första stycket gäller inte i fråga om beslut som överklagas direkt hos kammarrätt. *Lag 1995:1692.*

Måls handläggning

8 § Rätten skall tillse att mål blir så utrett som dess beskaffenhet kräver.

Vid behov anvisar rätten hur utredningen bör kompletteras. Överflödig utredning får avvisas.

9 § Förfarandet är skriftligt. I handläggningen får ingå muntlig förhandling beträffande viss fråga, när det kan antas vara till fördel för utredningen eller främja ett snabbt avgörande av målet.

I kammarrätt och förvaltningsrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild som för talan i målet begär det samt förhandlingen ej är obehövlig och ej heller särskilda skäl talar mot det. *Lag 2009:783.*

10 § Ansöknings- eller besvärshandling eller annan handling, varigenom mål anhängiggörs, och det som hör till den skall tillställas motpart eller annan mot vilken åtgärd ifrågasätts. Mottagaren skall föreläggas att svara inom viss tid vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

Underrättelse enligt första stycket behövs ej,

1. om det inte finns anledning anta att talan kommer att bifallas helt eller delvis,
2. om underrättelse annars är uppenbart onödig,
3. om motparten är en förvaltningsmyndighet och en underrättelse är onödig eller
4. om det kan befaras att underrättelse skulle avsevärt försvåra genomförandet av beslut i målet. *Lag 1995:1692.*

11 § Den som förelagts att svara skall göra det skriftligen, om ej rätten förordnar att svaret får lämnas vid muntlig förhandling.

Den som svarar skall ange huruvida han medger eller bestrider yrkandena i målet eller, om målet anhängiggjorts genom anmälan eller underställning, huruvida han godtager eller motsätter sig åtgärd som ifrågasättes. Om han bestrider yrkande eller motsätter sig ifrågasatt åtgärd, bör han ange skälen härför och de bevis som han vill åberopa.

Svar skall innehålla uppgift om vilket mål det hänför sig till.

12 § Rätten skall ge sökande eller klagande tillfälle att ta del av svar och det som hör till svaret och att inom viss tid yttra sig skriftligen över detta, om det ej är obehövligt. Rätten får förelägga honom att yttra sig över svaret vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

13 § Om det behövs, skall rätten inhämta yttrande från förvaltningsmyndighet som tidigare beslutat i saken.

14 § Till muntlig förhandling ska sökanden eller klaganden och den som har att svara i målet kallas. En enskild får föreläggas att inställa sig personligen vid vite eller vid påföljd att hans eller hennes utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande. En förvaltningsmyndighet eller annan part, som enligt föreskrift i lag företräder det allmänna, får föreläggas att inställa sig vid påföljd att partens utevaro inte utgör hinder för målets vidare handläggning och avgörande.

Sökanden eller klaganden och den som har att svara i målet får delta i en muntlig förhandling genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring under samma förutsättningar som gäller enligt 5 kap. 10 § rättegångsbalken. *Lag 2008:652.*

15 § Enskild part, som inställt sig till muntlig förhandling, får tillerkännas ersättning av allmänna medel för kostnad för resa och uppe-

hälle, om rätten finner att han skäligen bör ersättas för sin inställelse. Rätten får bevilja förskott på ersättningen. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen. *Lag l980:275.*

16 § I fråga om offentlighet och ordning vid muntlig förhandling gäller 5 kap. 1–5, 9 och 12 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Utöver vad som följer av 5 kap. 1 § rättegångsbalken får rätten förordna att en förhandling ska hållas inom stängda dörrar, om det kan antas att det vid förhandlingen kommer att läggas fram uppgift, för vilken hos domstolen gäller sekretess som avses i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 2009:409.*

17 § Vid muntlig förhandling föres protokoll. Protokollet skall innehålla redogörelse för förhandlingens gång och för den utredning som förebringas vid förhandlingen. I protokollet skall antecknas vad som förekommer vid förhandlingen i fråga om yrkanden, medgivanden, bestridanden, invändningar och vitsordanden.

18 § Innan mål avgöres, skall part ha fått kännedom om det som tillförts målet genom annan än honom själv och haft tillfälle att yttra sig över det, om det ej föreligger sådana skäl däremot som anges i 10 § andra stycket.

19 § I fråga om underrättelseskyldighet enligt 10 § första stycket, 12 eller 18 § gäller de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 2009:409.*

Vissa bevismedel

20 § Skriftlig handling, som åberopas till bevis, skall tillställas rätten utan dröjsmål. I fråga om sådant bevis gäller i övrigt 38 kap. 1–5 och 7–9 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. Ersättning till annan än part för tillhandahållande av skriftlig handling utgår dock alltid av allmänna medel. *Lag 1980:104.*

21 § Åberopas till bevis föremål, som lämpligen kan ges in till rätten, skall föremålet utan dröjsmål överlämnas dit. I fråga om sådant bevis gäller 39 kap. 5 § rättegångsbalken i tillämpliga delar. Ersättning till annan än part för tillhandahållande av föremål utgår dock alltid av allmänna medel.

22 § Åberopar part skriftlig handling eller föremål till bevis, får rätten förelägga honom att inom viss tid tillställa rätten handlingen eller föremålet vid påföljd att målet ändå kan komma att avgöras.

23 § Rätten får besluta om syn på stället för besiktning av fastighet eller plats eller av föremål som inte lämpligen kan ges in till rätten. Vid sådan syn får yrkeshemlighet röjas endast om det finns synnerlig anledning till det.

I fråga om syn på stället gäller bestämmelserna om muntlig förhandling samt 5 kap. 11 § rättegångsbalken i tillämpliga delar. *Lag 2008:647.*

24 § Rätten får inhämta yttrande över fråga, som kräver särskild sakkunskap, från myndighet, tjänsteman eller den, som eljest har att gå till handa med yttrande i ämnet, eller anlita annan sakkunnig i frågan.

I fråga om sakkunnig gäller 40 kap. 2–7 och 12 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Ersättning för utlåtande av myndighet, tjänsteman eller den som eljest har att gå till handa med yttrande utgår endast om det är särskilt föreskrivet. Annan sakkunnig är berättigad till ersättning av allmänna medel för sitt uppdrag. Rätten får bevilja förskott på sådan ersättning.

25 § Rätten får förordna om förhör med vittne eller sakkunnig. Sådant förhör äger rum vid muntlig förhandling. Förhöret får hållas under ed. Om förhör gäller 36 kap. 1−18 och 20−23 §§ samt 40 kap. 9−11, 14, 16 och 20 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

Vittne och sakkunnig får delta i en muntlig förhandling genom ljudöverföring eller ljud- och bildöverföring under samma förutsättningar som gäller enligt 5 kap. 10 § rättegångsbalken. *Lag 2008:652.*

26 § Vittne eller sakkunnig har rätt till ersättning av allmänna medel för kostnad för sin inställelse. Rätten får bevilja förskott på ersättning för kostnad för resa och uppehälle. Närmare bestämmelser om ersättning och förskott meddelas av regeringen.

Har vittnet eller den sakkunnige inkallats på begäran av enskild part och visar det sig att parten saknade godtagbart skäl för sin begäran, får rätten ålägga honom att återbetala ersättningen till statsverket. *Lag 1980:275.*

27 § Finner förvaltningsrätt att förhör med vittne eller sakkunnig lämpligen bör hållas av annan förvaltningsrätt, får rätten efter samråd med denna besluta härom.

I fråga om bevisupptagning enligt första stycket gäller 35 kap. 10 och 11 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar. *Lag 2009:783.*

Beslut

28 § Domstol, som har att pröva besvär, kan förordna att det överklagade beslutet, om det eljest skulle lända till efterrättelse omedelbart, tills vidare icke skall gälla och även i övrigt förordna rörande saken.

29 § Rättens avgörande får ej gå utöver vad som yrkats i målet. Om det föreligger särskilda skäl, får dock rätten även utan yrkande besluta till det bättre för enskild, när det kan ske utan men för motstående enskilt intresse.

30 § Rättens avgörande av mål skall grundas på vad handlingarna innehåller och vad i övrigt förekommit i målet.

Av beslutet skall framgå de skäl som bestämt utgången.

31 § Beslut, varigenom rätten avgör målet, skall tillställas part genom handling som fullständigt återger beslutet och skiljaktig mening, där sådan förekommit. Beslut som kan överklagas skall dess-

utom innehålla upplysning om vad den skall iakttaga som vill anföra besvär över beslutet.

Krävs särskilt tillstånd för prövning i högre rätt, skall beslutet innehålla uppgift om det och om de grunder på vilka ett sådant tillstånd meddelas. *Lag 1994:436.*

32 § Om domstolen finner att en dom eller ett beslut innehåller någon uppenbar oriktighet till följd av domstolens eller någon annans skrivfel, räknefel eller liknande förbiseende, får domstolen besluta om rättelse.

Har domstolen av förbiseende underlåtit att fatta ett beslut som skulle ha meddelats i samband med ett avgörande, får domstolen komplettera sitt avgörande inom sex månader från det att avgörandet vann laga kraft. En komplettering senare än två veckor efter det att avgörandet meddelades får dock ske endast om en part begär det och ingen annan part motsätter sig kompletteringen.

Innan beslut om rättelse eller komplettering fattas, skall parterna även i annat fall än som avses i andra stycket andra meningen ha fått tillfälle att yttra sig, om det inte är obehövligt. Beslutet skall om möjligt antecknas på varje exemplar av den dom eller det beslut som rättas eller kompletteras. *Lag 2001:27.*

Överklagande

33 § Förvaltningsrätts beslut överklagas hos kammarrätt. Kammarrätts beslut överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen.

Beslutet får överklagas av den som det angår, om det gått honom emot.

Kammarrättens beslut att meddela prövningstillstånd får inte överklagas.

Om ett överklagande har avvisats såsom för sent inkommet och en domstol efter överklagande har prövat detta beslut eller vägrat prövningstillstånd i fråga om ett sådant överklagande, får domstolens beslut inte överklagas. *Lag 2010:1400.*

34 § Mot beslut, som ej innebär att målet avgöres, får talan föras endast i samband med talan mot beslut i själva målet. Talan får dock föras särskilt när rätten

1. ogillat invändning om jäv mot ledamot av rätten eller invändning om att hinder föreligger för talans prövning,
2. avvisat ombud eller biträde,
3. förordnat rörande saken i avvaktan på målets avgörande,
4. förelagt någon att medverka på annat sätt än genom inställelse inför rätten och underlåtenhet att iakttaga föreläggandet kan medföra särskild påföljd för honom,
5. utdömt vite eller annan påföljd för underlåtenhet att iakttaga föreläggande eller ådömt straff för förseelse i förfarandet eller ålagt vittne eller sakkunnig att ersätta kostnad som vållats genom försummelse eller tredska,
6. förordnat angående undersökning eller omhändertagande av person eller egendom eller om annan liknande åtgärd,
7. förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet,

8. utlåtit sig i annat fall än som avses i 7 i fråga som gäller rättshjälp enligt rättshjälpslagen (1996:1619) eller i fråga om offentligt biträde enligt lagen (1996:1620) om offentligt biträde eller

9. beslutat i fråga om förlängning av tidsfrist enligt 7 § första stycket lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter.

Mot beslut, varigenom mål återförvisas till lägre instans, får talan föras endast om beslutet innefattar avgörande av fråga, som inverkar på målets utgång. *Lag 1996:1635.*

Prövningstillstånd i kammarrätt

34 a § För de mål det är särskilt föreskrivet krävs prövningstillstånd för att kammarrätten skall pröva ett överklagande av ett beslut som förvaltningsrätten meddelat i målet. Detsamma gäller förvaltningsrätts beslut i en fråga som har ett direkt samband med ett sådant mål. Sådant tillstånd behövs dock inte när talan förs av Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern.

Prövningstillstånd meddelas om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt,

2. anledning förekommer till ändring i det slut vartill förvaltningsrätten kommit eller

3. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Meddelas inte prövningstillstånd, står förvaltningsrättens beslut fast. En upplysning om detta skall tas in i kammarrättens beslut. *Lag 2009:783.*

Särskilda regler om överklagande hos Högsta förvaltningsdomstolen

35 § Ett överklagande av kammarrättens beslut i ett mål som har väckts hos kammarrätten genom överklagande, underställning eller ansökan prövas av Högsta förvaltningsdomstolen endast om Högsta förvaltningsdomstolen har meddelat prövningstillstånd.

Meddelas inte prövningstillstånd, står kammarrättens beslut fast. En upplysning om detta ska tas in i Högsta förvaltningsdomstolens beslut.

Vad som sägs i första stycket gäller inte

1. talan som Riksdagens ombudsmän eller Justitiekanslern för i mål om disciplinansvar eller om återkallelse eller begränsning av behörighet att utöva yrke inom hälso- och sjukvården, tandvården, detaljhandeln med läkemedel eller djurens hälso- och sjukvård,

2. talan som Justitiekanslern för i mål enligt kreditupplysningslagen (1973:1173), inkassolagen (1974:182) eller lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning. *Lag 2010:1400.*

36 § Prövningstillstånd meddelas,

1. om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att talan prövas av Högsta förvaltningsdomstolen eller

2. om det föreligger synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att grund för resning föreligger eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål, som samtidigt föreligger till bedömande, får prövningstillstånd meddelas även i övriga mål.

Prövningstillstånd får begränsas att gälla viss del av det beslut som den fullföljda talan avser. *Lag 2010:1400.*

37 § I mål, vari prövningstillstånd kräves, får omständighet eller bevis, som klaganden åberopar först i Högsta förvaltningsdomstolen, beaktas endast om det föreligger särskilda skäl.

Föreskrifter om hinder mot att beakta eller anföra nya omständigheter i vissa mål finns i 10 kap. 10 § kommunallagen (1991:900). *Lag 2010:1400.*

37 a § Paragrafen upphävd. *Lag 1995:22.*

Resning och återställande av försutten tid

37 b § Resning får beviljas i mål eller ärende om det på grund av något särskilt förhållande finns synnerliga skäl att pröva saken på nytt. *Lag 1995:22.*

37 c § Om tiden för överklagande eller en därmed jämförbar åtgärd har försuttits på grund av omständighet som utgör giltig ursäkt, får tiden återställas. *Lag 1995:22.*

Straff

38 § Den som vid muntlig förhandling stör förhandlingen eller fotograferar i rättssalen eller bryter mot föreskrift eller förbud, som har meddelats med stöd av 16 §, jämfört med 5 kap. 9 § rättegångsbalken, döms till penningböter. Till samma straff döms den som muntligen inför rätten eller i skrivelse till rätten uttalar sig otillbörligt. *Lag 1991:298.*

39 § Den som utan giltigt skäl röjer vad som enligt rättens förordnande ej får uppenbaras dömes till böter. *Lag 1980:104.*

40 § Paragrafen upphävd. *Lag 1987:748.*

Övriga bestämmelser

41 § I fråga om jäv mot den som handlägger mål enligt denna lag gäller bestämmelserna i 4 kap. rättegångsbalken om jäv mot domare.

42 § Rätten skall självmant upptaga fråga om ansvar för förseelse under förfarandet och om utdömande av vite som förelagts med stöd av denna lag.

43 § Sökande, klagande eller annan part har rätt att ta del av det som tillförts målet med de begränsningar som följer av 10 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag 2009:409.*

44 § Handling anses ha kommit in till rätten den dag då handlingen eller avi om betald postförsändelse, i vilken handlingen är innesluten, anlänt till rätten eller kommit behörig tjänsteman tillhanda. Underrättas rätten särskilt om att telegram till rätten anlänt till telegrafanstalt, anses telegrammet ha kommit in redan när underrättelsen nått behörig tjänsteman.

Kan det antagas att handlingen eller avi om denna viss dag avlämnats i rättens kansli eller avskilts för rätten på postanstalt, anses den ha kommit in den dagen, om den kommit behörig tjänsteman till handa närmast följande arbetsdag.

Telegram eller annat meddelande som icke är underskrivet skall bekräftas av avsändaren genom egenhändigt undertecknad handling, om rätten begär det. *Lag 1973:246*.

45 § Är någon som kallats till muntlig förhandling hindrad att inställa sig, skall han omedelbart anmäla det till rätten.

46 § I fråga om laga förfall äger 32 kap. 6 och 8 §§ rättegångsbalken motsvarande tillämpning.

47 § /Upphör att gälla U:2011-04-01/

Skall rätten underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning. Delgivning skall användas, om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med bestämmelsen om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men bör i övrigt tillgripas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna. *Lag 1990:1412*.

47 § /Träder i kraft I:2011-04-01/

Ska rätten underrätta någon om innehållet i en handling eller om något annat, får det ske genom delgivning. Delgivning ska användas, om det är särskilt föreskrivet eller om det med hänsyn till syftet med bestämmelsen om underrättelse framgår att delgivning bör ske, men bör i övrigt tillgripas bara om det är påkallat med hänsyn till omständigheterna.

Bestämmelserna i 24 § delgivningslagen (2010:1932) hindrar inte att kammarrätt delger en part handlingar genom förenklad delgivning, om parten under handläggningen i förvaltningsrätten har informerats om att sådan delgivning kan komma att användas i kammarrätten om förvaltningsrättens avgörande överklagas dit.

Första stycket gäller även för Högsta förvaltningsdomstolen om informationen har lämnats i förvaltningsrätten eller i kammarrätten. *Lag 2010:1940.*

48 § Den som för talan i mål får anlita ombud eller biträde.

Visar ombud eller biträde oskicklighet eller oförstånd eller är han eljest olämplig, får rätten avvisa honom som ombud eller biträde i målet. Rätten får också förklara honom obehörig att brukas som ombud eller biträde vid rätten antingen för viss tid eller tills vidare.

Om den som avvisas eller förklaras obehörig enligt andra stycket är advokat, skall anmälan om åtgärden göras hos advokatsamfundets styrelse. *Lag 1987:748.*

49 § Ombud skall styrka sin behörighet genom fullmakt. Fullmakt skall innehålla ombudets namn. Får ombudet sätta annan i sitt ställe, skall detta anges.

Styrker ombud ej sin behörighet, skall rätten förelägga ombudet eller huvudmannen att avhjälpa bristen. Är i sådant fall ansöknings- eller besvärshandling undertecknad av ombud, skall i föreläggandet anges att talan upptages till prövning endast om detta iakttages. Har annan åtgärd företagits av ombud som ej styrkt sin behörighet, skall i föreläggandet anges att åtgärden beaktas endast om föreläggandet iakttages.

50 § Behärskar part, vittne eller annan som skall höras inför rätten ej svenska språket eller är han allvarligt hörsel- eller talskadad, skall rätten vid behov anlita tolk. Rätten får även i annat fall vid behov anlita tolk.

Första stycket skall tillämpas även i fråga om överföring från punktskrift till vanlig skrift eller omvänt.

Som tolk får ej anlitas den vars tillförlitlighet kan anses förringad på grund av hans ställning till någon som för talan i målet eller på grund av annan därmed jämförlig omständighet. *Lag 1990:452.*

51 § Den som anlitas som tolk vid muntlig förhandling skall inför rätten avlägga ed, att han efter bästa förstånd skall fullgöra sitt uppdrag. Finnes anledning antaga att han skall erhålla ytterligare sådana uppdrag av rätten, får han avlägga ed som avser även framtida uppdrag. *Lag 1975:1298.*

52 § Den som fullgör uppdrag som tolk annorledes än i tjänsten har rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget krävt.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer taxa som skall tillämpas vid bestämmande av ersättning till tolk vid muntlig översättning.

Kostnad för tolk betalas av allmänna medel. *Lag 1979:290.*

53 § Vad i denna lag sägs om enskild part gäller i tillämpliga delar även den som är ställföreträdare för parten.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1971:291

Denna lag träder i kraft beträffande skatterätt och länsrätt den 1 juli 1971 samt i övrigt den 1 januari 1972.

I fråga om talan mot beslut av skatterätt eller länsrätt som meddelats före den 1 januari 1972, gäller äldre bestämmelser om talan mot beslut av prövningsnämnd eller länsstyrelse i motsvarande fall.

Ifråga om talan mot kammarrätts beslut, som meddelats före den 1 januari 1972, gäller äldre bestämmelser.

Till SFS 1973:246
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1973.

Till SFS 1975:1298
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1976.

Till SFS 1979:290
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979.

Till SFS 1980:104
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

Till SFS 1980:275
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1981.

Till SFS 1985:271
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1985.

Till SFS 1986:224
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 1986:1322
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1988. I fråga om besvär över beslut som meddelats före ikraftträdandet gäller den äldre lydelsen av 33 §.

Till SFS 1987:748
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

Till SFS 1988:193
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

Till SFS 1990:452
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1990.

Till SFS 1990:1412
Denna lag träder i kraft den 1 februari 1991.

Till SFS 1991:211
Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i mål som handläggs av försäkringsdomstol efter ikraftträdandet.

Till SFS 1991:298
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1992.

Till SFS 1993:575
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1993. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om mål som avgjorts av kammarrätt före ikraftträdandet.

Till SFS 1994:436

Denna lag träder i kraft, i fråga om 35 § den 1 juli 1994 och i övrigt den 1 oktober 1994. Äldre lydelse av 35 § gäller fortfarande i fråga om mål som avgjorts av kammarrätt före den 1 juli 1994.

Till SFS 1995:22

Denna lag träder i kraft, såvitt gäller 35, 37 b och 37 c §§ samt rubriken närmast före 37 b § den 1 april 1995 och i övrigt den 1 juli 1995. Beslut som har meddelats före den 1 april 1995 överklagas enligt äldre bestämmelser.

Till SFS 1995:1692

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1996. För beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser. Detsamma gäller även om beslutet har överprövats av en annan förvaltningsmyndighet efter ikraftträdandet.

Till SFS 1996:1635

Denna lag träder i kraft den 1 december 1997.

Till SFS 1998:374

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 1998. Bestämmelsen i förutvarande 7 § första stycket skall tillämpas i fråga om beslut som har meddelats före ikraftträdandet. 33 § fjärde stycket gäller inte om det överklagade avvisningsbeslutet har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 1998:736

Denna lag träder i kraft den 24 oktober 1998. Om datalagen (1973:289) även efter denna tidpunkt skall tillämpas på viss behandling av personuppgift, gäller dock 35 § i dess äldre lydelse för sådan behandling.

Till SFS 1999:98

Denna lag träder i kraft den 1 april 1999. Om lagen (1987:1231) om automatisk databehandling vid taxeringsrevision, m.m. även efter denna tidpunkt skall tillämpas på viss behandling av personuppgifter, gäller dock 35 § i dess äldre lydelse för sådan behandling.

Till SFS 1999:934

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

Till SFS 2001:27

Denna lag träder i kraft den 1 april 2001

Till SFS 2005:695

Denna lag träder i kraft den 1 november 2008 genom förordningen (2007:636) om ikraftträdande av lagen (2005:695) om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Till SFS 2007:636

Regeringen föreskriver att lagen (2005:695) om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971:291) ska träda i kraft den 1 november 2008.

Till SFS 2008:647

Denna lag träder i kraft den 1 november 2008.

Till SFS 2008:652

Lag om ändring i lagen(2005:695) om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971:291) utfärdad den 26 juni 2008.

Till SFS 2009:305

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2009:409

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

Till SFS 2009:783

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2010:1400

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Till SFS 2010:1940

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

Lag (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

10 juni 1993

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller vid handläggning hos Kronofogdemyndigheten av allmänna mål om verkställighet enligt utsökningsbalken.

Handläggning av mål som avses i första stycket kallas i denna lag indrivning. *Lag 2006:715.*

1 a § I lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter finns bestämmelser om Skatteverkets uppgifter som borgenärsföreträdare beträffande statliga fordringar m.m. *Lag 2007:327.*

2 § Under indrivningen gäller bestämmelserna i 7 kap. 14 § utsökningsbalken om företrädesrätt vid utmätning av lön för böter och viten samt för fordringar som påförts enligt bestämmelserna i

1. lagen (1972:435) om överlastavgift,
2. lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
3. vägtrafikskattelagen (2006:227),
4. lagen (2006:228) med särskilda bestämmelser om fordonsskatt,
5. lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl.,
6. lagen (1994:419) om brottsofferfond,
7. skattebetalningslagen (1997:483),
8. lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon,
9. 19 kap. socialförsäkringsbalken, eller
10. lagen (2004:629) om trängselskatt. *Lag 2010:1257.*

3 § Bestämmelserna i 7 § andra stycket och 18 § skall, om inte regeringen föreskriver något annat, tillämpas endast i fråga om en fordran som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395). *Lag 2007:327.*

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att indrivning i vissa fall skall ske med förtur.

5 § Paragrafen upphävd. *Lag 2007:327.*

Gäldenärsutredning

6 § Kronofogdemyndigheten skall, utöver vad som följer av 4 kap. 9 § utsökningsbalken, göra den utredning om gäldenärens ekonomiska förhållanden som behövs för att bedöma en fråga om uppskov m.m. enligt 7−13 och 18 §§ (gäldenärsutredning). *Lag 2007:332.*

Uppskov

7 § Kronofogdemyndigheten får bevilja uppskov med betalningen

1. om det kan antas vara till fördel för det allmänna,
2. om det är påkallat med hänsyn till gäldenärens personliga förhållanden, eller
3. i avvaktan på att fråga om anstånd med betalningen prövats av behörig myndighet.

Uppskov enligt första stycket får beviljas endast om Skatteverket, efter utredning enligt 3 § lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter, inte har något att invända mot det eller om verkets inställning uppenbarligen saknar betydelse.

Uppskov med betalningen får förenas med villkoret att gäldenären betalar sin skuld i poster vid olika tidpunkter (avbetalning). *Lag 2007:327.*

8 § Uppskov får inte beviljas för längre tid än vad som behövs för att gäldenären skall kunna betala sin skuld.

Endast om det finns synnerliga skäl får uppskov som inte förenas med villkor om avbetalning beviljas för längre tid än ett år.

9 § Om ett belopp som avses i 1 § lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter skall återbetalas eller annars betalas ut till gäldenären, får beloppet tas i anspråk för betalning av gäldenärens skuld trots att uppskov har beviljats.

Uppskov får återkallas om gäldenären underlåter att betala skatter och avgifter allteftersom de förfaller, inte följer den uppgjorda avbetalningsplanen eller om det i annat fall finns särskild anledning till återkallelse.

Säkerhet

10 § När uppskov beviljas får kronofogdemyndigheten ta emot säkerhet som gäldenären eller, där gäldenären kan antas medge det, någon annan erbjuder sig att ställa.

11 § Säkerhet får bestå av pant, borgen eller företagshypotek.

Borgen ska ställas såsom för egen skuld. Om borgen ställs av två eller flera personer gemensamt ska den vara solidarisk. *Lag 2008:996.*

12 § Kronofogdemyndigheten skall vid mottagandet av säkerhet besluta under vilka förutsättningar säkerheten får tas i anspråk. Beslutet får ändras när det finns anledning till det.

13 § Sedan Kronofogdemyndigheten beslutat att ta säkerhet i anspråk gäller, om säkerheten utgörs av

1. pant: att den får tillgodogöras i den ordning som gäller för utmätt egendom,
2. borgen: att den genast får utsökas och att bestämmelserna om indrivning i denna lag då gäller samt att utmätning av lön med företrädesrätt enligt 2 § får äga rum om det är medgivet för den fordran som säkerheten avser,

3. företagshypotek: att utmätning genast får ske i den egendom som omfattas av företagshypoteket, även när denna gäller i annan näringsverksamhet än gäldenärens. *Lag 2008:996.*

14 § Paragrafen upphävd. *Lag 2007:327.*

15 § Paragrafen upphävd. *Lag 2007:327.*

16 § Paragrafen upphävd. *Lag 2007:327.*

17 § Paragrafen upphävd. *Lag 2006:715.*

Avbrytande av indrivning

18 § Kronofogdemyndigheten får avbryta indrivningen tills vidare om ytterligare indrivningsåtgärder framstår som utsiktslösa eller inte är försvarliga med hänsyn till kostnaderna och indrivning inte heller krävs från allmän synpunkt. Kronofogdemyndigheten får även avbryta indrivningen om Skatteverket överväger att vidta eller har vidtagit åtgärd enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter.

Har indrivningen avbrutits enligt första stycket första meningen skall den återupptas, om det visar sig att betalning kan fås utan större kostnader än vad som är skäligt. Har indrivningen avbrutits enligt första stycket andra meningen får den återupptas om det finns skäl för det.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. *Lag 2007:327.*

Avräkningsordning i vissa fall

19 § Om mer än en skattefordran enligt skattebetalningslagen (1997:483) skall drivas in hos samma gäldenär, skall belopp som kan användas för betalning av någon av skattefordringarna i första hand räknas av från den fordran vars preskriptionstid går ut först.

Om det finns särskilda skäl, får Kronofogdemyndigheten tillgodoräkna beloppet på annat sätt. *Lag 2006:715.*

Överklagande

20 § Kronofogdemyndighetens beslut att ta säkerhet i anspråk enligt 13 § får överklagas. Vid överklagande skall bestämmelserna om överklagande i 18 kap. utsökningsbalken tillämpas.

I övrigt får beslut enligt denna lag inte överklagas. *Lag 2007:327.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1993:891

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994 då lagen (1978:882) om säkerhet för skattefordringar m. m. skall upphöra att gälla. Bestämmelserna om uppskov och om säkerhet i 9 och 19 §§ respektive 10–13 och 19 §§ i den nya lagen tillämpas också i fråga om uppskov som beviljats och säkerhet som tagits emot före ikraftträdandet.

Till SFS 1994:222, ändrad genom SFS 1994:423

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Den äldre lydelsen av 2 § gäller dock fortfarande i fråga om mervärdesskatt som belöper på tid före ikraftträdandet.

Till SFS 1995:312, ändrad genom SFS 1996:133

Denna lag träder i kraft den 1 april 1996.

Till SFS 1996:778

Denna lag träder i kraft den 1 september 1996.

Til1 SFS 1996:1346; ändrad genom SFS 1997:501 och 1997:1139

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998. Äldre föreskrifter gäller dock fortfarande i fråga om förhållanden som hänför sig till tid före utgången av år 1997.

Till SFS 1997:500

Denna lag träder i kraft den 1 november 1997. Äldre föreskrifter skall fortfarande gälla i fråga om fordringar som har påförts enligt

1. uppbördslagen (1953:272),
2. lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare,
3. lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten,
4. lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta eller
5. mervärdesskattelagen (1994:200).

Till SFS 1998:1682

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 1999:1404

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2002:417

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2003:545

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
2. I fråga om företagshypotek på grund av inteckning som har beviljats före ikraftträdandet tillämpas äldre bestämmelser fram till den 1 januari 2005.

Till SFS 2003:706

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:492

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2004:632

Utfärdad den 17 juni 2004 som lag om ändring i lagen (2004:492) om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar mm.

Till SFS 2006:232

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2006. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Till SFS 2006:552

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Till SFS 2006:715

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2007:164

1. Denna lag träder i kraft den 1 juni 2007.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för skrotningsavgift där avgiftsskyldighet enligt bilskrotningslagen (1975:343) inträtt före den 1 juni 2007.

Till SFS 2007:278

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2007:327

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008. Uppskov som beviljas före denna tidpunkt gäller även efter ikraftträdandet.

Till SFS 2007:332

Lag om ändring i lagen (2007:278) om ändring i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. utfärdad den 31 maj 2007.

Till SFS 2008:996

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009.

2. I fråga om en företagsinteckning enligt den upphävda lagen (2003:528) om företagsinteckning tillämpas äldre bestämmelser.

Till SFS 2010:1257

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2. Äldre bestämmelser gäller i fråga om underhållsstöd som avser tid före ikraftträdandet.

Indrivningsförordning (1993:1229)

18 november 1993

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning gäller vid indrivning enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

2 § Begrepp som används i denna förordning har samma innebörd som i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m.

2 a § Beslut i en fråga enligt lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. får sättas upp i form av ett elektroniskt dokument.

Med ett elektroniskt dokument avses en upptagning vars innehåll och utställare kan verifieras genom ett visst tekniskt förfarande. *Förordning 1995:488.*

Betalningsuppmaning

3 § Innan ansökan om indrivning görs skall sökanden, om det kan ske utan väsentlig olägenhet och inte särskilda skäl talar emot det, uppmana gäldenären att betala fordringen.

Uppmaningen skall innehålla uppgift om

1. fordringens belopp,
2. dröjsmålsavgift eller annan avgift som skall betalas med anledning av dröjsmålet,
3. den dag då betalning senast skall ske för att inte ansökan om indrivning skall göras.

Uppmaningen skall också innehålla uppgift om att indrivningen är förenad med ytterligare kostnader för gäldenären.

Begäran om indrivning m.m.

4 § Bestämmelser om begäran om indrivning av fordringar på skatt enligt skattebetalningslagen (1997:483) finns i 20 kap. 1 och 2 §§ den lagen.

Indrivning av fordran på felparkeringsavgift ska begäras senast fem månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning av fordringar som avser betalningsskyldighet för underhållsstöd enligt 19 kap. socialförsäkringsbalken ska, om inte särskilda skäl talar emot det, begäras senast fem månader efter det att den äldsta fordringen skulle ha betalats.

För andra fordringar ska indrivning begäras senast två månader efter det att fordringen skulle ha betalats.

Indrivning enligt andra–fjärde styckena ska begäras under förutsättning att inte ett ärende om ackord, nedsättning av fordran eller skuldsanering enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter eller andra särskilda skäl talar emot det.

Indrivning skall begäras skyndsamt om ett dröjsmål skulle äventyra indrivningen. *Förordning 2010:1685.*

5 § Indrivning skall begäras genom ansökan hos Kronofogdemyndigheten. *Förordning 2006:773.*

6 § En ansökan om indrivning skall, om inte Kronofogdemyndigheten föreskrivit något annat, innehålla uppgift om

1. sökandens namn och personnummer eller organisationsnummer samt postadress,
2. gäldenärens namn och personnummer eller organisationsnummer, hemvist samt postadress,
3. när fordringen uppkom, vad fordringen avser och fordringens belopp samt andra uppgifter som behövs för indrivningen,
4. det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser.

Kronofogdemyndigheten får efter samråd med sökanden besluta att sådana uppgifter som avses i första stycket får lämnas på medium för automatisk databehandling.

Till en ansökan om indrivning skall, utom när den lämnas på medium för automatisk databehandling, bifogas en exekutionstitel eller någon annan handling som kan ligga till grund för indrivningen. *Förordning 2006:773.*

7 § Har sökanden uppgifter om gäldenärens ekonomiska förhållanden som kan antas vara av betydelse för indrivningen, skall Kronofogdemyndigheten underrättas om detta när ansökan om indrivning görs eller så snart som möjligt därefter. *Förordning 2006:773.*

8 § Har gäldenärens betalningsskyldighet fallit bort eller satts ned, skall sökanden skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. Detsamma gäller om gäldenären har beviljats anstånd med betalningen eller om det kommit fram att indrivning inte borde ha begärts. *Förordning 2006:773.*

9 § Om sökanden får betalt för en fordran som överlämnats för indrivning, skall han skyndsamt underrätta Kronofogdemyndigheten om detta. *Förordning 2006:773.*

Registrering av mål m.m.

10 § Kronofogdemyndigheten skall föra dagbok över ansökningar om indrivning. Dagbok får föras med hjälp av automatisk databehandling. Dagboken skall innehålla uppgift om sökanden samt om det medelsslag, det antal poster och det sammanlagda belopp som ansökan avser. *Förordning 2006:773.*

11 § Ansökningar om indrivning skall granskas av Kronofogdemyndigheten.

Om en ansökan inte innehåller de uppgifter som anges i 6 § första stycket eller om en upptagning som avses i 6 § andra stycket är bristfällig, skall Kronofogdemyndigheten uppmana sökanden att avhjälpa

bristen. Om sökanden inte gör det, skall ansökan avvisas. *Förordning 2006:773.*

12 § Kronofogdemyndigheten skall registrera en ansökan om indrivning i utsöknings- och indrivningsdatabasen. *Förordning 2006:773.*

Uppskov m. m.

13 § Om Kronofogdemyndigheten överväger att medge uppskov enligt 7 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. ska myndigheten informera Skatteverket, om det inte är uppenbart obehövligt. I 26 § finns bestämmelser om vilka uppgifter Kronofogdemyndigheten ska lämna till Skatteverket. *Förordning 2007:796.*

Utlandsindrivning

14 § Vid indrivningen av vissa fordringar från en gäldenär som vistas utomlands eller annars kan antas ha egendom i utlandet får Kronofogdemyndigheten begära biträde av en svensk beskickning eller ett svenskt lönat konsulat, om fordringen inte utan väsentliga svårigheter kan drivas in i Sverige. Detta gäller

1. fordringar som tillkommer staten och inte grundas på studiestödslagen (1973:349) eller studiestödslagen (1999:1395), och
2. fordringar som anges i 15 §

Om fordringen kan drivas in av en myndighet i den främmande staten, ska Kronofogdemyndigheten begära det, om inte indrivningen avbryts tills vidare med stöd av 18 § lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. *Förordning 2007:796.*

Avbrytande av indrivning m.m.

15 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2007:1298.*

16 § Om Kronofogdemyndigheten har avbrutit indrivningen enligt 18 § första stycket andra meningen lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och verkställighet ska äga rum i ett enskilt mål, ska myndigheten bedöma om indrivningen ska återupptas enligt 18 § andra stycket andra meningen samma lag. Om det behövs ska Kronofogdemyndigheten samråda i frågan med Skatteverket. *Förordning 2007:796.*

Bokföring

17 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2007:796.*

18 § Kronofogdemyndigheten skall skyndsamt registrera uppgifter om influtna medel i utsöknings- och indrivningsdatabasen. Detsamma gäller sådana uppgifter som har lämnats till Kronofogdemyndigheten enligt 8 eller 9 §. *Förordning 2006:773.*

19 § Paragrafen upphävd. *Förordning 1997:1083.*

Redovisning av influtna medel m.m.

20 § Kronofogdemyndigheten beslutar efter samråd med sökanden hur influtna medel skall betalas ut till sökanden om inte medlen ska föras direkt till statsbudgeten. *Förordning 2007:796.*

21 § Kronofogdemyndigheten beslutar om annan redovisning till sökanden än utbetalning av influtna medel efter samråd med sökanden. *Förordning 2006:773.*

22–23 §§ Paragraferna upphävda. *Förordning 1997:1083.*

Övriga bestämmelser

24 § Kronofogdemyndigheten skall i utsöknings- och indrivningsdatabasen registrera sådana uppgifter som avses i 2 kap. 5 § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet och som behövs för verksamheten. *Förordning 2006:773.*

25 § Om en fordran på grund av beslut om utmätning av lön eller av annan anledning har betalats av någon annan än gäldenären och om gäldenären inte har fått uppgift om vilken fordran som har betalats, skall Kronofogdemyndigheten på begäran av gäldenären lämna sådan uppgift. *Förordning 2006:773.*

26 § Kronofogdemyndigheten ska lämna Skatteverket de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden i den utsträckning som informationen bedöms vara av betydelse för verkets handläggning enligt lagen (2007:324) om Skatteverkets hantering av vissa borgenärsuppgifter. I övrigt ska Kronofogdemyndigheten på begäran lämna sökanden de uppgifter som myndigheten har om gäldenärens ekonomiska förhållanden om det behövs för att sökanden ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt lag eller förordning.

Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om informationsutbyte och annan samverkan mellan myndigheten och sökanden samt om avbrytande av indrivning. Kronofogdemyndigheten får också meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för verkställigheten av lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och denna förordning. *Förordning 2007:796.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1993:1229

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994. Genom förordningen upphävs förordningen (1983:167) om användning av automatisk databehandling inom exekutionsväsendet.

Bestämmelserna om betalningsuppmaning i 3 § skall inte tillämpas för tid före den 1 januari 1995 på beslut om betalningsskyldighet för preliminär A-skatt, mervärdesskatt, arbetsgivaravgifter eller särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster som inte redovisats på föreskrivet sätt.

Till SFS 1994:428
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1994.

Till SFS 1995:488
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1995.

Till SFS 1996:45
Denna förordning träder i kraft den 1 april 1996.

Till SFS 1996:1454
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1997:377
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1997.

Till SFS 1997:1083
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998. De äldre bestämmelserna i 4 och 13 §§ tillämpas fortfarande i fråga om skatt som tas ut enligt uppbördslagen (1953:272).

Till SFS 1998:1777
Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Till SFS 2000:518 (Utkom från trycket den 19 juni 2000)
Denna förordning träder i kraft två veckor efter den dag då den utkom av trycket i Svenska författningssamling.

Till SFS 2001:264
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2001.

Till SFS 2001:600
Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001.

Till SFS 2003:964
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2004:566
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2006:773
Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2007:796
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2007:1298
Regeringen föreskriver att 15 § indrivningsförordningen (1993:1229) ska upphöra att gälla den 28 december 2007.

Till SFS 2010:1685

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för fordringar som avser återbetalningsskyldighet enligt lagen (1996:1030) om underhållsstöd.

Förordning (1992:1094) om avgifter vid Kronofogdemyndigheten

19 november 1992

Regeringen föreskriver följande.

Avgifter i mål om betalningsföreläggande och handräckning m.m.

1 § I mål om betalningsföreläggande, betalningsfastställelse ur pant, vanlig handräckning eller särskild handräckning som handläggs enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning tas ansökningsavgift ut med 300 kr. Samma ansökningsavgift tas ut i mål som handläggs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006 om införande av ett europeiskt betalningsföreläggande.

Avser en ansökan, utöver betalningsföreläggande, också betalningsfastställelse ur pant eller vanlig handräckning tas endast en avgift ut. *Förordning 2008:893.*

Utsökningsavgifter

2 § I utsökningsmål och andra mål om verkställighet tas ersättning för förrättningskostnaderna ut i form av grundavgift, förberedelseavgift, försäljningsavgift och särskild avgift (*utsökningsavgifter*), om inte annat är särskilt föreskrivet. *Förordning 2007:795.*

3 § Någon avgift tas inte ut, om

1. ansökan avvisas,
2. ansökan inte föranleder någon verkställighetsåtgärd till följd av att sökanden inte betalar förskott som Kronofogdemyndigheten begär enligt 4 § första eller andra stycket,
3. målet redovisas utan någon utredningsåtgärd därför att gäldenären är försatt i konkurs eller har beviljats skuldsanering, eller
4. utmätning går åter enligt 3 kap. 8 § tredje stycket konkurslagen (1987:672).

Någon avgift tas heller inte ut vid handräckning enligt 34 a § skogsvårdslagen (1979:429), 5 a § lagen (1994:1845) om tillämpningen av Europeiska unionens statsstödsregler eller 5 kap. 10 eller 17 § konkurrenslagen (2008:579). *Förordning 2010:647.*

4 § Kronofogdemyndigheten får begära att en sökande som ansvarar mot staten för förrättningskostnaderna förskotterar avgiften, om det kan befaras att sökanden inte betalar avgiften frivilligt i de fall den inte kan tas ut av svaranden, eller om det annars finns särskilda skäl.

Förskott på förberedelseavgift eller särskild avgift får också begäras, om det är lämpligt med hänsyn till beloppets storlek.

Kronofogdemyndigheten ska under målets handläggning begära att sökanden betalar de kostnader som uppkommit, om de inte har kunnat tas ut av svaranden. *Förordning 2007:795.*

Allmänt om grundavgift

5 § För varje exekutionstitel på grund av vilken verkställighet har sökts tas en grundavgift ut, om inte något annat följer av 5 a–5 e §§.

I enskilda mål om utmätning ska en grundavgift tas ut för varje år som handläggningen pågår, om inte något annat följer av tredje–femte styckena eller 5 c §.

Om det efter årets utgång i målet endast kvarstår sådana åtgärder som avses i 4 kap. 9 b § utsökningsbalken, ska dock ingen ny grundavgift tas ut.

Någon ny grundavgift ska inte heller tas ut om det obetalda beloppet understiger 100 kronor.

När det finns hinder mot verkställighet får beslut om att ta ut avgift inte fattas. *Förordning 2007:1297.*

Grundavgift vid flera svarande

5 a § Om flera svarande i samma exekutionstitel har förpliktats att fullgöra något till samma sökande, och de inte svarar solidariskt för förpliktelsen, ska en grundavgift tas ut för varje svarande mot vilken verkställighet söks. *Förordning 2007:795.*

Grundavgift vid flera sökande

5 b § Om svaranden i samma exekutionstitel har förpliktats att fullgöra något till flera sökande, ska en grundavgift tas ut för varje sökandes ansökan om verkställighet. *Förordning 2007:795.*

Grundavgift vid verkställighet för fordran på underhållsbidrag m.m.

5 c § Vid utmätning för fordringar på underhållsbidrag enligt äktenskapsbalken, föräldrabalken eller annan författning ska endast en grundavgift tas ut för varje gäldenär och för varje år då något sådant mål handläggs av Kronofogdemyndigheten.

Vid verkställighet för fordran som avser betalning för underhållsstöd enligt 19 kap. socialförsäkringsbalken ska endast en avgift tas ut för samtliga sådana fordringar mot en gäldenär för tiden från och med februari ett år till och med januari det påföljande året. *Förordning 2010:1679.*

Grundavgift vid flera verkställighetsformer

5 d § Om ansökan avser två eller flera olika verkställighetsformer, ska en grundavgift tas ut för varje verkställighetsform. *Förordning 2007:795.*

Grundavgift vid ny exekutionstitel

5 e § Om den exekutionstitel på grund av vilken verkställighet sökts efter överprövning ersätts av en ny exekutionstitel mot samma svarande, ska någon ny grundavgift inte tas ut. *Förordning 2007:795.*

Grundavgift vid uttagande av förrättningskostnader

5 f § Vid verkställighet som avses i 17 kap. 11 § andra stycket utsökningsbalken ska ny grundavgift tas ut. *Förordning 2007:795.*

Grundavgiftens storlek

6 § Grundavgiften är 600 kronor, om inte något annat följer av andra stycket.

Grundavgiften för verkställighet av sådan intrångsundersökning som avses i 18 kap. 6 a § utsökningsförordningen (1981:981) är 5 000 kr. *Förordning 2007:795.*

7 § Paragrafen upphävd. *Förordning 2007:795.*

Sänkt grundavgift

8 § Sådan jämkning av förrättningskostnaderna som avses i 17 kap. 4 § andra stycket utsökningsbalken görs genom att Kronofogdemyndigheten sänker grundavgiften med högst 100 kronor. *Förordning 2007:795.*

Avgifter vid exekutiv försäljning

9 § När kungörelse införs i någon tidning om försäljning på exekutiv auktion av registrerat skepp, registrerat skeppsbygge, registrerat luftfartyg, intecknade reservdelar till luftfartyg, fastighet eller tomträtt, eller sådan egendom överlämnas för försäljning under hand, tas förberedelseavgift ut.

Förberedelseavgiften är

1. om taxeringsvärde för en fastighet eller tomträtt framgår av det taxeringsbevis eller fastighetsbevis som Kronofogdemyndigheten har skaffat fram i målet: 1 procent av detta värde,
2. i andra fall: 1 procent av ett belopp som motsvarar 75 procent av det värde som har fastställts för egendomen vid värderingen. *Förordning 2006:880.*

10 § När egendom säljs exekutivt tas försäljningsavgift ut. Försäljningsavgift tas dock inte ut, om

1. försäljningen inte blir bestående,
2. lös egendom säljs genom någon annan enligt vad som sägs i 9 kap. 3 § utsökningsförordningen (1981:981),
3. en fastighet eller tomträtt säljs under hand med anlitande av en fastighetsmäklare eller någon annan som avses i 12 kap. 29 § första meningen utsökningsförordningen. *Förordning 1996:46.*

11 § Försäljningsavgiften är 4 procent av varje köpeskilling. Vid försäljning av sådan egendom som avses i 9 § är försäljningsavgiften i stället 2 procent av det underlag för beräkning av förberedelseavgift som anges i 9 § andra stycket.

Om det vid försäljning av gemensamt intecknade fastigheter har upprättats särskild sakägarförteckning för varje fastighet, skall försäljningsavgiften beräknas särskilt för varje fastighet som säljs, även

om försäljningen sker vid gemensamt utrop. Motsvarande gäller vid försäljning av två eller flera luftfartyg eller av luftfartyg och intecknade reservdelar till luftfartyg. *Förordning 1994:506.*

12 § Förberedelseavgiften eller, i förekommande fall, summan av förberedelseavgift och försäljningsavgift skall uppgå till lägst ett belopp som motsvarar 20 procent och högst ett belopp som motsvarar 150 procent av det prisbasbelopp enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken som gällde vid tidpunkten för inlämnande av kungörelse eller överlämnande som avses i 9 §. *Förordning 2010:1679.*

Särskild avgift

13 § Särskild avgift tas ut när det uppkommer särskild kostnad för staten för en åtgärd i målet. Avgiften motsvarar kostnaden.

Den särskilda avgiften får jämkas av Kronofogdemyndigheten, om kostnaden är större än som var behövligt. Avgift tas inte ut för en åtgärd som var onödig. *Förordning 2006:880.*

14 § Särskild avgift tas inte ut för statens kostnader för

1. resor,
2. delgivning,
3. tolk,
4. hämtning till förhör eller ersättning som betalas enligt 2 kap. 13 § utsökningsbalken,
5. åtgärder som vidtas för att förrättningsmannen skall kunna ta sig in i en bostad eller annat utrymme enligt 2 kap. 17 § eller 12 kap. utsökningsbalken eller för att tillsluta utrymmet,
6. hjälp till gäldenären att upprätta förteckning enligt 4 kap. 14 § andra stycket andra meningen utsökningsbalken,
7. kungörelse med anledning av exekutiv försäljning eller fördelning av köpeskilling eller andra influtna medel,
8. gravationsbevis eller fastighetsbevis som beställs av Kronofogdemyndigheten. *Förordning 2006:880.*

Undantag från sökandens ansvar för kostnader m. m.

15 § Sökanden i mål om utmätning för vad som tilldömts någon efter talan om enskilt anspråk på grund av brott skall inte betala grundavgift, förberedelseavgift eller försäljningsavgift.

Sökanden i ett mål om utmätning eller verkställighet av kvarstad för fordran på underhållsbidrag enligt äktenskapsbalken, föräldrabalken eller annan författning eller ersättning enligt 8 kap. 1 § andra stycket socialtjänstlagen (2001:453) skall inte betala grundavgift. *Förordning 2001:950.*

16 § I 19 § rättshjälpslagen (1996:1619) finns bestämmelser om befrielse från utsökningsavgifter enligt 2 §. *Förordning 1997:424.*

16 a § Om en ansökan återkallas eller om verkställigheten i ett mål annars ska upphöra, och det har uppkommit förrättningskostnader i målet som inte blivit betalda, ska Kronofogdemyndigheten direkt vidta

åtgärder för att ta ut kostnaderna av svaranden eller, om sökanden ansvarar för kostnaderna, av sökanden. *Förordning 2007:795.*

Avgifter i andra fall

17 § För protest enligt 88 § växellagen (1932:130) eller 66 § checklagen (1932:131) och för registrering enligt 1 § lagen (1845:50 s. 1) om handel med lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva tas avgift ut enligt 9–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191), varvid avgiftsklass 2 tillämpas.

För handläggning av ärende enligt lagen (1981:131) om kallelse på okända borgenärer tas avgift ut med 625 kronor.

För bevis som utfärdas av Kronofogdemyndigheten på begäran tas avgift ut enligt 20–24 §§ avgiftsförordningen, varvid avgiftsklass A tillämpas. *Förordning 2006:880.*

Ränta

17 a § Betalas inte ansökningsavgifter i mål om betalningsföreläggande eller handräckning eller kostnader som avses i 17 kap. 11 § andra stycket utsökningsbalken inom den tid som bestäms av kronofogdemyndigheten, tas dröjsmålsränta enligt räntelagen (1975:635) ut. Kronofogdemyndigheten får underlåta att ta ut ränta som inte uppgår till 100 kronor. *Förordning 1998:412.*

Avslutande bestämmelser

18 § Paragrafen upphävd. *Förordning 1994:1987.*

19 § Kronofogdemyndigheten får meddela föreskrifter om tillämpningen av denna förordning och om myndighetens redovisning av avgifter i mål som handläggs enligt lagen (1990:746) om betalningsföreläggande och handräckning samt av utsökningsavgifter. *Förordning 2006:880.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1992:1094, ändrad genom SFS 1994:33 och 1994:1987

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1993, då förordningen (1981:1185) om utsökningsavgifter, förordningen (1991:1583) om avgifter i mål om betalningsföreläggande och handräckning och förordningen (1992:201) om avgifter för vissa ärenden enligt växellagen (1932:130) och checklagen (1932:131) skall upphöra att gälla. Förordningen tillämpas i mål som kommer in till en kronofogdemyndighet efter ikraftträdandet. Handläggs vid ikraftträdandet ett eller flera tidigare inkomna enskilda mål om införsel hos en gäldenär av kronofogdemyndigheten, tas avgift enligt denna förordning ut för tiden efter utgången av år 1994.

2. Om det i en lag eller i en författning som har beslutats av regeringen hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en föreskrift i denna förordning, tillämpas i stället den nya föreskriften.

Till SFS 1993:15

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1993.

Till SFS 1994:506

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1994. Förordningen tillämpas i mål som avslutas efter ikraftträdandet. Om exekutiv auktion har hållits eller köpehandling upprättats vid underhandsförsäljning före den 1 juli 1994, tas vid efterföljande fördelning avgifter ut enligt äldre bestämmelser.

Till SFS 1994:1987

Denna förordning träder i kraft, i fråga om 3 § den dag då lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen träder i kraft, och i övrigt den 1 januari 1995.

Till SFS 1995:1054

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1995. I mål som har kommit in till en kronofogdemyndighet före ikraftträdandet tillämpas 1 § i sin äldre lydelse.

Till SFS 1995:1109, ändrad genom SFS 1996:47

Denna förordning träder i kraft såvitt gäller 5 § andra stycket den dag regeringen bestämmer senare och i övrigt den 1 april 1996.

Avgift skall tas ut även i mål som handläggs av en kronofogdemyndighet vid ikraftträdandet. I mål som har kommit in före ikraftträdandet, men efter utgången av september 1995, skall avgift som har tagits ut enligt äldre bestämmelser avräknas mot vad som skall tas ut enligt de nya bestämmelserna.

Till SFS 1996:46

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1996.

Till SFS 1996:47, ändrad genom SFS 2007:1296

Denna förordning träder i kraft såvitt gäller 5 § andra stycket den dag regeringen bestämmer senare och i övrigt den 1 april 1996.

Avgift skall tas ut även i mål som handläggs av en kronofogdemyndighet vid ikraftträdandet. I mål som har kommit in före ikraftträdandet, men efter utgången av september 1995, skall avgift som har tagits ut enligt äldre bestämmelser avräknas mot vad som skall tas ut enligt de nya bestämmelserna.

Till SFS 1996:923

1. Denna förordning träder i kraft den 1 november 1996.
2. I fråga om ärenden som kommit in till en kronofogdemyndighet före ikraftträdandet tillämpas 17 § i sin äldre lydelse.
3. När god man förordnats enligt ackordslagen (1970:847) före ikraftträdandet gäller de äldre bestämmelserna i 3 §.

Till SFS 1996:1453

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Till SFS 1997:424

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 1997.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande om allmän rättshjälp har beviljats enligt rättshjälpslagen (1972:429).

Till SFS 1998:412

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 1998:1596

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Till SFS 2000:1026

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Till SFS 2001:950

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Till SFS 2002:616

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2003.

Till SFS 2003:959

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Till SFS 2006:880

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2006.

Till SFS 2006:1172

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Till SFS 2007:795

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.
2. Bestämmelserna i 6 och 8 §§ i sin äldre lydelse tillämpas i fråga om avgift som har betalats eller skulle ha betalats före ikraftträdandet.

Till SFS 2007:1296

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1996.

Avgift ska tas ut även i mål som handläggs av en kronofogdemyndighet vid ikraftträdandet. I mål som har kommit in före ikraftträdandet, men efter utgången av september 1995, ska avgift som har tagits ut enligt äldre bestämmelser avräknas mot vad som ska tas ut enligt den nya bestämmelserna.

Till SFS 2007:1297

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Till SFS 2008:608

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2008.

Till SFS 2008:893

Denna förordning träder i kraft den 12 december 2008.

Till SFS 2010:647
Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2010.

Till SFS 2010:1679
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Lag (1989:479) om ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m.

8 juni 1989

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller ersättning av allmänna medel för en skattskyldigs kostnader hos domstolar och andra myndigheter i ärenden och mål om skatter, tullar och avgifter samt taxering av fastighet. Lagen tillämpas även i mål enligt lagen (1978:880) om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter samt i mål enligt 12 kap. 6 eller 6 a § skattebetalningslagen (1997:483). I ärenden om förhandsbesked enligt lagen (1998:189) om förhandsbesked i skattefrågor är denna lag dock tillämplig endast om det allmänna ombudet hos Skatteverket ansökt om förhandsbesked.

Denna lag är inte tillämplig i ärenden om prissättningsbesked enligt lagen (2009:1289) om prissättningsbesked vid internationella transaktioner. Lagen är inte heller tillämplig i ärenden som ska handläggas av behörig myndighet enligt skatteavtal som avses i 2 kap. 35 § inkomstskattelagen (1999:1229) eller enligt det avtal som avses i lagen (2004:982) om avtal mellan Sveriges Exportråd och Taipeis delegation i Sverige beträffande skatter på inkomst.

Med avgifter avses i denna lag sådana avgifter som omfattas av lagen om betalningssäkring för skatter, tullar och avgifter. Med skattskyldig avses den vars skyldighet att betala skatt, tull eller avgift har varit föremål för prövning, liksom den som är ägare till fastighet eller som enligt 1 kap. 5 § fastighetstaxeringslagen (1979:1152) ska anses som ägare. *Lag 2009:1290.*

2 § Det allmännas talan i en fråga om ersättning förs av samma myndighet eller allmänna ombud som för det allmännas talan i det ärende eller mål som kostnaden hänför sig till.

Den som för det allmännas talan får även föra talan till den skattskyldiges förmån.

Förutsättningarna för ersättning, m. m.

3 § En skattskyldig som i ett ärende eller mål haft kostnader för ombud eller biträde, utredning eller annat som skäligen behövts för att ta till vara hans rätt skall efter framställning beviljas ersättning för kostnaderna om

1. den skattskyldige helt eller delvis vinner bifall till sina yrkanden i ärendet eller målet,
2. ärendet eller målet avser fråga som är av betydelse för rättstillämpningen eller
3. det finns synnerliga skäl för ersättning. *Lag 1994:470.*

4 § Ersättning får inte beviljas för

1. kostnader som avser skyldigheten att lämna deklaration eller andra uppgifter till ledning för en myndighets beslut om skatt, tull eller avgift,

2. kostnader som avser skyldigheten att i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att det finns sådant underlag som behövs dels för att den skattskyldige skall kunna deklarera eller lämna uppgifter som han är skyldig att lämna, dels för att deklarationen och uppgifterna skall kunna kontrolleras,

3. den skattskyldiges eget arbete, tidsspillan eller i övrigt för kostnader för sådant som den skattskyldige själv utfört med anledning av ärendet eller målet. *Lag 1994:470.*

5 § När ersättningen bestäms, skall den minskas med annan ersättning som den skattskyldige har fått eller kan antas komma att få för samma kostnader enligt annan författning eller enligt avtal.

Ersättning får jämkas om den skattskyldige vinner bifall endast till en del av sina yrkanden i ärendet eller målet, såvida inte övriga yrkanden är av endast ringa betydelse.

Jämkning får också ske när den skattskyldige varit försumlig eller har orsakat att ärendet eller målet blivit mer omfattande än nödvändigt. *Lag 1994:470.*

6 § Ersättningen får inte betalas ut förrän ersättningsbeslutet vunnit laga kraft mot det allmänna.

En fordran på ersättning får inte överlåtas innan ersättningen får betalas ut. Detta hindrar dock inte att en sådan fordran utmäts.

Förfarandet

7 § En framställning om ersättning för kostnader skall göras hos den myndighet eller den domstol där kostnaderna uppkommit. Framställningen skall ha kommit in innan myndigheten eller domstolen avgör ärendet eller målet. *Lag 1994:470.*

8 § Paragrafen upphävd. *Lag 1994:470.*

9 § Om den skattskyldige inte har kommit in i tid med en framställning om ersättning, får en senare inkommen framställning prövas endast under förutsättning att förseningen beror på något ursäktligt misstag. *Lag 1994:470.*

10 § Skatterättsnämndens beslut överklagas hos Högsta förvaltningsdomstolen. Skatteverkets beslut överklagas hos den förvaltningsrätt som är behörig att pröva ett överklagande enligt 22 kap. 1 a–1 d §§ skattebetalningslagen (1997:483). En annan myndighets beslut överklagas hos den förvaltningsrätt inom vars domkrets beslutet har fattats. *Lag 2010:1451.*

11 § Ett ersättningsbeslut som meddelas i samband med avgörandet i det ärende eller mål som kostnaderna hänför sig till, får överklagas

inom den tid som gäller för överklagande av avgörandet i ärendet eller målet.

Ersättningsbeslut som meddelats av myndighet, får överklagas av den myndighet eller det allmänna ombud som får överklaga det ärende som kostnaderna hänför sig till. I sådant fall skall ersättningsbeslutet överklagas inom den tid som följer av första stycket, dock senast inom två månader från det att beslutet meddelades. *Lag 1994:470.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1989:479

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989 och tillämpas i fråga om kostnader för åtgärder som vidtas efter ikraftträdandet.

Till SFS 1990:407

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

Till SFS 1994:470

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om kostnader i ärenden och mål som anhängiggjorts före ikraftträdandet.

Till SFS 1996:674

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Till SFS 1997:1099

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

Till SFS 1998:192

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1998.

Till SFS 2003:746

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.

2. Om talan om att ålägga en företrädare för en juridisk person betalningsskyldighet enligt 12 kap. 6 § skattebetalningslagen (1997:483) har väckts vid allmän domstol före ikraftträdandet, gäller äldre föreskrifter i 1 §.

3. Äldre föreskrifter i 10 § gäller fortfarande för överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet.

Till SFS 2009:803

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Till SFS 2009:1290

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Till SFS 2010:1451

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

10 juni 1976

Enligt riksdagens beslut föreskrivs följande.

Omtryck den 9 juni 1994 i SFS 1994:717

1 § Vad som föreskrivs om immunitet och privilegier i de bestämmelser som skall tillämpas i Sverige enligt lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller i denna lag, skall gälla trots bestämmelser i andra författningar. *Lag 1994:1817.*

2 § Främmande stats beskickning och beskickningsmedlemmar jämte deras familjer och betjäning samt diplomatiska kurirer åtnjuter immunitet och privilegier enligt den i Wien den 18 april 1961 avslutade konventionen om diplomatiska förbindelser.

Nämnda konvention inf. i SÖ 1967:1

2 a § En främmande stats observatörer, inspektörer och medlemmar av en utvärderingsgrupp som utövar uppdrag som avses i Wiendokumentet den 4 mars 1992 om förtroende- och säkerhetsskapande åtgärder i Europa samt deras medföljande familjemedlemmar skall, under den tid uppdraget varar, åtnjuta den immunitet och de privilegier som enligt 2 § tillkommer diplomatiska företrädare och deras familjer.

Biträdande personal till de inspektörer och medlemmar av en utvärderingsgrupp som avses i första stycket skall, under den tid uppdraget varar, åtnjuta den immunitet och de privilegier som enligt 2 § tillkommer en beskicknings administrativa och tekniska personal eller dess tjänstepersonal. *Lag 1992:1122.*

2 b § Sådan immunitet och sådana privilegier, som följer av punkterna 3–16 i bilagan till det av ministerrådet inom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK) den 1 december 1993 fattade beslutet om rättskapacitet samt immunitet och privilegier, skall åtnjutas av

1. de institutioner inom ESK som anges i bilagan till lagen (1994:716) om rättslig ställning för institutioner inom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK),

2. de permanenta delegationer, de personer och den egendom som anges i de nämnda punkterna i bilagan till ministerrådets beslut dock endast om de är tjänstemän vid de institutioner som anges i bilagan till den nyssnämnda lagen.

Ministerrådets beslut skall publiceras i Sveriges internationella överenskommelser. *Lag 1994:717.*

2 c § Sådan immunitet och sådana privilegier som följer av avtalet den 11 maj 1955 om rättslig ställning för Västeuropeiska unionen, nationella ombud och internationella tjänstemän skall tillämpas på den verksamhet som följer av

1. avtalet den 16 november 1998 med benämningen Ett system för samarbete om forskning och teknologi i Europa samt anslutningsdokumentet av den 16 november 1998,
2. samförståndsavtalet om europeiska avtal om forskningsorganisation, program och aktiviteter av den 15 maj 2001 samt anslutningsdokumentet av den 7 mars 2002, eller
3. samförståndsavtalet om deltagande i Västeuropeiska försvarsmaterielorganisationen av den 16 maj 2002 och anslutningsdokumentet av den 6 maj 2002.

Bestämmelserna avseende beskattning i artiklarna 21 och 22 i avtalet den 11 maj 1955 om rättslig ställning för Västeuropeiska unionen, nationella ombud och internationella tjänstemän skall inte tillämpas på svenska medborgare eller på personer som är bosatta i Sverige. *Lag 2004:25.*

2 d § En främmande stats personal som utövar uppdrag i enlighet med fördraget om observationsflygningar av den 24 mars 1992 skall åtnjuta den immunitet och de privilegier som följer av fördraget. Bestämmelserna avseende beskattning i artikel 34 i Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, till vilken fördraget hänvisar, skall inte tillämpas på svenska medborgare eller på personer som är bosatta i Sverige. *Lag 2002:681.*

2 e § Sådan immunitet och sådana privilegier som följer av konventionen den 9 september 1998 om inrättandet av Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete (Occar) ska tillämpas på den verksamhet som följer av överenskommelsen den 19 december 2007 mellan Sverige och Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete om teknikdemonstrationsprogrammet Essor.

Bestämmelserna avseende beskattning i artiklarna 4 och 17 i annex I till konventionen ska inte tillämpas på verksamhet i Sverige, svenska medborgare eller personer som är bosatta i Sverige.

Sådan immunitet och sådana privilegier som avses i artiklarna 13, 14, 15 b, e och g samt 16 c i annex I till konventionen ska inte tillämpas på svenska medborgare eller personer som är bosatta i Sverige. *Lag 2009:31.*

3 § Främmande stats konsulat och konsulatsmedlemmar jämte deras familjer och betjäning samt konsulära kurirer åtnjuter immunitet och privilegier enligt den i Wien den 24 april 1963 avslutade konventionen om konsulära förbindelser, såvitt annat ej följer av andra eller tredje stycket.

Rätt att i enlighet med konventionens artikel 35 första stycket använda diplomatiska eller konsulära kurirer och diplomatisk eller konsulär post gäller ej för försändelser till eller från konsulat som förestås av olönad konsul, såvida ej regeringen i förhållande till viss stat medgivit det.

Regeringen kan förordna om undantag från första stycket i förhållande till stat som ej biträtt konventionen eller som biträtt denna med förbehåll.

Konsulat och personer, som avses i första stycket, åtnjuter vidare, efter förordnande av regeringen, immunitet och privilegier i den utsträckning som följer av särskild överenskommelse med främmande stat.

Se betr. nämnda konvention SÖ 1974:10 och 12.

4 § Förutom immunitet och privilegier som följer av lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen åtnjuter de internationella organ och personer med anknytning till sådana organ, som anges i bilaga till denna lag, immunitet och privilegier enligt vad som bestämts i stadga eller avtal som är i kraft i förhållande till Sverige. Regeringen skall kungöra tidpunkten då sådant avtal eller sådan stadga trätt i kraft eller upphört att vara bindande i förhållande till Sverige. Med internationella organ avses i denna lag även sådana i bilagan angivna organs stiftelser och fonder som förvaltas eller kontrolleras av organet. *Lag 1994:1817.*

4 a § Sekretariatet för den internationella arbetsgruppen för globala gemensamma nyttigheter, dess personal, arbetsgruppens ordförande och övriga medlemmar samt familjemedlemmar som ingår i dessa personers hushåll skall åtnjuta den immunitet och de privilegier som följer av avtalet den 9 april 2003 mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Frankrikes regering om upprättande av en internationell arbetsgrupp för globala gemensamma nyttigheter. *Lag 2003:520.*

5 § Regeringen bemyndigas att efter avtal med ett sådant internationellt organ som avses i 4 §, i den omfattning som behövs för att tillgodose organets syften, meddela föreskrifter om immunitet och privilegier för andra personer än sådana som anges i bilagan till denna lag, om föreskrifterna är av sådant slag som avses i 8 kap. 2 § första stycket 2 regeringsformen. *Lag 2010:1426.*

6 § För personal som ställs till förfogande av biståndsgivande part samt för utrustning och egendom som införs i Sverige enligt konventionen den 26 september 1986 om bistånd i händelse av en kärnteknisk olycka eller ett nödläge med radioaktiva ämnen eller konventionen den 17 mars 1992 om gränsöverskridande effekter av industriolyckor åtnjuts immunitet och privilegier i den utsträckning som anges i konventionerna, dock med de inskränkningar som följer av förklaringar som Sverige har avgett i anslutning till konventionerna.

För personer som ställs till förfogande av biståndsgivande part, för biståndsgivande organisationer samt för utrustning och egendom som införs i Sverige enligt Tammerforskonventionen den 18 juni 1998 om tillhandahållande av telekommunikationsresurser för katastrofberedskap och hjälpinsatser åtnjuts immunitet och privilegier i den utsträckning som anges i konventionen. *Lag 2005:230.*

7 § För främmande stats militära styrka och dess personal som befinner sig i Sverige inom ramen för internationellt militärt samarbete eller internationell krishantering och som omfattas av avtal som är i kraft i förhållande till Sverige, skall immunitet och privilegier gälla såvitt avser avgifter och skatter vid bruk av fordon i vägtrafik samt import till och export från Sverige i den utsträckning som anges i följande avtal:

1. avtalet den 19 juni 1995 mellan de stater som är parter i Nordatlantiska fördraget och de andra stater som deltar i Partnerskap för fred om status för deras styrkor (SÖ 1997:51), och

2. avtalet den 13 december 2001 mellan de stater som deltar i den multinationella snabbinsatsbrigaden för FN-insatser om status för deras styrkor (SÖ 2005:6).

För personal vid någon av Europeiska unionens institutioner samt för högkvarter som verkar inom ramen för Europeiska unionens krishantering gäller immunitet i enlighet med vad som framgår av artikel 8 respektive artikel 15 i avtalet den 17 november 2003 mellan Europeiska unionens medlemsstater om status för den militära och civila personal som utstationeras vid Europeiska unionens militära stab, för de högkvarter och styrkor som kan komma att ställas till Europeiska unionens förfogande inom ramen för förberedande och genomförande av de insatser som avses i artikel 17.2 i Fördraget om Europeiska unionen, inbegripet övningar, samt för den militära och civila personal från medlemsstaterna som ställs till Europeiska unionens förfogande i detta sammanhang (SÖ 2005:7). *Lag 2005:368.*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser:

Till SFS 1976:661

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1977, då lagen (1966:664) med vissa bestämmelser om immunitet och privilegier skall upphöra att gälla.

Vad som föreskrivs i äldre lag om immunitet och privilegier för organisationen för europeisk rymdforskning, medlemmarnas representanter i organisationen samt personer med tjänst hos eller uppdrag av denna skall dock fortfarande gälla till dess att konventionen den 30 maj 1975 om upprättande av ett europeiskt rymdorgan blivit bindande för Sverige.

Till SFS 1992:1122

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1993.

Till SFS 1994:717

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994. Punkter 43 och 44 i bilagan träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Till SFS 1994:1817

Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Till SFS 1996:404

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Till SFS 1999:387
Denna lag träder i kraft den 1 juli 1999.

Till SFS 1999:1120
Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Till SFS 1999:1121
Regeringen föreskriver att lagen (1999:1120) om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall skall träda i kraft den 15 januari 2000.

Till SFS 2002:652
Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Till SFS 2002:681
Regeringen föreskriver att lagen (2002:652) om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall skall träda i kraft den 1 augusti 2002.

Till SFS 2003:480
Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer och tillämpas beträffande befrielse från skatter och avgifter, med undantag av bestämmelserna om skatteplikt vid förvärv av motorfordon, från den 1 januari 2003.

Till SFS 2003:520
Regeringen föreskriver att lagen (2003:480) om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall skall träda i kraft den 1 augusti 2003.

Till SFS 2004:24
Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Till SFS 2004:25
Regeringen föreskriver att lagen (2004:24) om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall skall träda i kraft den 19 mars 2004.

Till SFS 2004:140
Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. De nya bestämmelserna får sättas i kraft vid olika tidpunkter.

Till SFS 2004:759
Regeringen föreskriver i fråga om lagen (2004:140) om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall att punkt 17 i bilagan skall träda i kraft den 30 november 2004.

Till SFS 2004:1002
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2005.

Till SFS 2005:230

Regeringen föreskriver att 6 § lagen (2004:140) om ändring i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall skall träda i kraft den 1 juni 2005.

Till SFS 2005:368

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005 i fråga om 7 §. och i övrigt den dag regeringen bestämmer.

Till SFS 2009:31

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2009.

Till SFS 2010:1426

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Skatteverkets allmänna råd

ISSN 1652-1439

Skatteverkets allmänna råd om beskattning av traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar

SKV A 2007:38
Fordonsskatt
Utkom från trycket den 21 december 2007

Skatteverket lämnar med stöd av 2 § förordningen (2003:1106) med instruktion för Skatteverket följande allmänna råd om beskattning av traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar.

1 Skatteklass I

Till skatteklass I hör enligt 2 kap. 16 § 1 vägtrafikskattelagen (2006:227), VSL,

1. traktorer som har en tjänstevikt över 2 ton och som används för transport på andra vägar än enskilda, om inte något annat följer av bestämmelserna i 17 § VSL,
2. motorredskap som har en tjänstevikt över 2 ton och som används för transport av gods på andra vägar än enskilda, om transporterna inte är begränsade till sådana som anges i 17 § VSL,
3. tunga terrängvagnar som används för transport av gods på andra vägar än enskilda, om transporterna inte är begränsade till sådana som anges i 17 § första stycket 1, 2 a, 2 b eller 2 d VSL.

Allmänna råd:

Med transport bör avses alla slags transporter oavsett om det som transporteras är gods, personer eller något annat. Avgörande bör vara om något transporteras. Som transport bör också räknas att ett efterfordon dras av traktorn, motorredskapet eller tunga terrängvagnen (t.ex. grävmaskin på egna hjul, karusellvagn, varuvagn, bostadsvagn, kompressor).

Med andra vägar än enskilda bör avses allmän väg, gata eller annan allmän plats som är upplåten för allmän samfärdsel.

2 Skatteklass II

Enligt 2 kap. 17 § vägtrafikskattelagen (2006:227), VSL, hör sådana traktorer som avses i 2 kap. 16 § 1 VSL till skatteklass II, om traktorerna

1. uteslutande eller så gott som uteslutande används för transport av produkter från eller förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske, under förutsättning, när det gäller skogsbruk, att lasten sammanlagt inte överstiger 15 ton.

Allmänna råd:

Så gott som uteslutande

Med så gott som uteslutande avses den tid som fordonet används. I den totala körtiden bör räknas in användning både på väg och utanför väg samt både transportarbete och annan användning.

Produkter från lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske

Till produkter från lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske bör räknas bl.a. mjölk, djur, spannmål, potatis, betor, hö, halm, timmer, ved, grönsaker, frukt, bär, plantskoleplantor, frö och fiskefångst.

Till lantbruk bör räknas uppfödning och skötsel av nötkreatur, hästar, svin, får, fjäderfä och andra husdjur för slakt och avel och för produktion av mjölk och ägg. Här ingår även uppfödning och skötsel av rid- och tävlingshästar. Till lantbruk bör också kunna räknas ren- och pälsdjursskötsel.

För att räknas som produkter får dessa inte vara bearbetade i större utsträckning än vad som normalt sker på fältet eller i skogen, ombord på fartyget eller i växthuset eller plantskolan. Varor som har framställts genom industriell bearbetning av produkterna, t.ex. köttvaror, djupfryst fisk, konserver, mjöl, socker, sågade bräder eller sågspån bör inte anses som produkter från lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske. Detsamma bör gälla avfall från sådan bearbetning.

Förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling och yrkesmässigt fiske

Till förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske bör räknas bl.a. utsäde, plantor, foder, gödsel, byggnadsmaterial för erforderliga byggnader på ett lantbruk, grus för skogsbilvägar och fiskeredskap.

Till förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske bör inte räknas motorredskap, t.ex. grävmaskin för skogsdikning eller maskin för lastning av kalk.

Produkter och förnödenheter

En produkt från eller förnödenhet för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske kan ibland varken anses som produkt från eller förnödenhet för sådan verksamhet. Avgörande bör vara utgångspunkten eller målet för transporten. För att en traktor ska få användas i skatteklass II för transport av sådana produkter eller förnödenheter bör därför krävas att produkterna transporteras från och förnödenheterna till lantbruket, skogsbruket, handelsträdgården, plantskolan eller fiskefartyget.

Enligt 2 kap. 17 § 2 VSL hör sådana traktorer som avses i 2 kap. 16 § 1 VSL till skatteklass II, om traktorerna används endast för transporter som är begränsade till

a) transport av endast traktorn med förare.

Allmänna råd:

Med transport av endast en traktor med förare bör avses att traktorn framförs utan last, dvs. utan att något transporteras med traktorn och utan att passagerare medföljer. Detta bör även gälla i de fall en traktor med släpvagn, som i regel används till att transportera last, körs med släpvagnen tom.

Enligt 2 kap. 17 § 2 VSL hör sådana traktorer som avses i 2 kap. 16 § 1 VSL till skatteklass II, om traktorerna används endast för transport som är begränsade till

c) transport av gods som är lastat på traktorn.

Allmänna råd:

Med gods som är lastat på traktorn bör avses bl.a. gods i en grävskopa eller behållare som är monterad på traktorn (t.ex. sand i en sandspridare).

Enligt 2 kap. 17 § 2 VSL hör sådana traktorer som avses i 2 kap. 16 § 1 VSL till skatteklass II, om traktorerna används endast för transporter som är begränsade till

d) transport vid färd till eller från en arbetsplats, ett försäljningsställe eller dylikt av redskap som ska drivas med traktorn eller av sådant gods som behövs för driften av traktorn eller redskapet eller som behövs för dess förare.

Allmänna råd:

Med redskap som ska drivas med traktorn bör avses ett redskap som arbetar när det dras av traktorn eller på annat sätt är kopplat till traktorn. Det kan gälla t.ex. ett brunnsborrningsaggregat som på egna hjul dras av en traktor och som på arbetsplatsen drivs med den motor som driver traktorn. Det kan även vara en kalkspridare som sprider kalk när den dras av traktorn eller en sopmaskin som drivs med den motor som driver traktorn

Med gods som behövs för driften av traktorn eller redskapet bör avses bl.a. drivmedel och reservdelar.

Med gods som föraren behöver bör avses t.ex. en personbil som tas med på en släpvagn och som traktorföraren ska använda för hemtransport.

Till gods som föraren behöver bör dock inte räknas motorredskap, t.ex. en grävmaskin, som föraren ska använda på arbetsplatsen.

3 Skattens storlek i vissa fall

Om en traktor som hör till skatteklass II tillfälligt ska användas på sådant sätt som avses i 2 kap. 16 § 1 vägtrafikskattelagen (2006:227), VSL, ska, enligt 2 kap. 18 § första stycket VSL, fordonsskatt tas ut på sådant sätt som framgår av C 1 i bilaga 2 till VSL.

Om en tung terrängvagn som hör till skatteklass II tillfälligt ska användas på sådant sätt som avses i 2 kap. 16 § 3 VSL ska, enligt

2 kap. 18 § andra stycket VSL, fordonsskatt tas ut på sådant sätt som framgår av C 3 i bilaga 2 till VSL.

Enligt tredje stycket i 2 kap. 18 § VSL ska fordonsskatt enligt denna paragraf vid varje tillfälle betalas för en tidsperiod på 15 dagar.

Allmänna råd:

Sådan användning som anges i 2 kap. 18 § första och andra stycket VSL bör normalt kunna förekomma högst tre gånger per år för att anses som tillfällig.

En traktor eller tung terrängvagn bör anses tillhöra skatteklass II även då den tillfälligt används som skatteklass I. En släpvagn som dras av en sådan traktor eller tung terrängvagn vid sådan användning bör inte anses skattepliktig.

Dessa allmänna råd tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2008 och ersätter Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV Sv 1995:1) om beskattning av traktorer m.m.

Skatteverkets meddelanden
ISSN 1652-1447

SKV M
2007:33

Skatteverkets information om beskattning av traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar m.m.

1 Inledning

I detta meddelande lämnas information om beskattningen av traktorer, motorredskap, tunga terrängvagnar och släpvagnar till dessa fordon.

Informationen kompletterar Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2007:38) om beskattning av traktorer m.m.

2 Gällande bestämmelser

Grundläggande regler om beskattning av traktorer, motorredskap och tunga terrängvagnar finns i 2 kap. 2 § och 15−19 §§ vägtrafikskattelagen (2006:227), VSL. Bestämmelsen om skatteplikt för släpvagnar finns i 2 kap. 1−2 §§ VSL.

Förarbeten till bestämmelserna finns i Bilskatteutredningens betänkande Traktorbeskattning (SOU 1968:50), Vägtrafikbeskattningen (SOU 1972:42), Vägtrafikskatteutredningens betänkande Beskattningen av traktorer m.m. (Ds Fi 1985:8), Promemorian (DsK 1987:15) om motorredskap och traktorer samt i propositionerna 1969:45, 1969:165, 1986/87:50, 1988/89:48, 1992/93:28, 1995/96:24, 2001/02:1 och 2005/06:65.

3 Traktor

Traktor är ett motordrivet fordon med minst två hjulaxlar som är inrättat huvudsakligen för att dra annat fordon eller arbetsredskap och som är konstruerat för en hastighet av högst 40 kilometer i timmen och endast med svårighet kan ändras till högre hastighet. En traktor får vara utrustad för transport av gods och för befordran av passagerare.

Definitionen för traktor ändrades den 1 januari 1993 (SFS 1992:1767). En traktor ska efter detta datum ha minst två hjulaxlar. Traktor med en hjulaxel som har registrerats före detta datum kan kvarstå som traktor. Traktorer delas in i skatteklass I och II.

Vilken skatteklass en traktor tillhör beror på tjänstevikten och användningssättet eller om traktorn är en ombyggd bil eller en s.k. terminaltraktor.

3.1 Traktor skatteklass I

En traktor ska enligt 2 kap. 16 § VSL tillhöra skatteklass I om den

a) har en tjänstevikt över 2 ton och som används för transport på andra vägar än enskilda om inte annat följer av bestämmelserna i 17 §,

b) är en till traktor ombyggd bil (s.k. epatraktor eller A-traktor) eller

c) är särskilt konstruerad för att användas för på- och avlastning av påhängsvagnar inom hamn- och terminalområden eller andra liknande områden.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2007:38 avsnitt 1) anges följande.

”Med transport bör avses alla slags transporter oavsett om det som transporteras är gods, personer eller något annat. Avgörande bör vara om något transporteras. Som transport bör också räknas om ett efterfordon dras av traktorn, motorredskapet eller tunga terrängvagnen (t.ex. grävmaskin på egna hjul, karusellvagn, varuvagn, bostadsvagn, kompressor).

Med andra vägar än enskilda bör avses allmän väg, gata eller annan allmän plats som är upplåten för allmän samfärdsel.”

3.2 Traktor skatteklass II

En traktor ska enligt 2 kap. 17 § VSL tillhöra skatteklass II om den uteslutande eller så gott som uteslutande används för transport av produkter från eller förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske, under förutsättning, när det gäller skogsbruk, att lasten sammanlagt inte överstiger 15 ton.

Här avses traktor som normalt används i lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske och bara i ringa omfattning används för andra transporter på andra vägar än enskilda. En användning som utgör högst tio procent av den totala körtiden kan anses som ringa enligt departementschefens uttalande i proposition 1986/87:50 s. 18.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2007:38 avsnitt 2) anges följande.

”I den totala körtiden bör räknas in användning både på väg och utanför väg samt både transportarbete och annan användning.

Till produkter från lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske bör räknas bl.a. mjölk, djur, spannmål, potatis, betor, hö, halm, timmer, ved, grönsaker, frukt, bär, plantskoleplantor, frö och fiskefångst.

Till lantbruk bör räknas uppfödning och skötsel av nötkreatur, hästar, svin, får, fjäderfä och andra husdjur för slakt och avel och för produktion av mjölk och ägg, här ingår även uppfödning och skötsel av rid- och tävlingshästar. Till lantbruk bör också kunna räknas ren- och pälsdjursskötsel.

Produkterna får inte vara bearbetade i större utsträckning än vad som normalt sker på fältet eller i skogen, ombord på fartyget eller i växthuset eller plantskolan. Varor som har framställts genom industriell bearbetning av produkterna bör inte anses som produkter från lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske. Detsamma gäller avfall från sådan bearbetning. Med produkter från lantbruk, skogsbruk etc. anses således inte köttvaror, djupfryst fisk, konserver, mjöl, socker, sågade bräder eller sågspån.

Till förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske bör räknas bl.a. utsäde, plantor, foder, gödsel, byggnadsmaterial för erforderliga byggnader på ett lantbruk, grus för skogsbilvägar och fiskeredskap.

Till förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske bör inte räknas motorredskap, t.ex. grävmaskin för skogsdikning eller maskin för lastning av kalk.

Samma slags gods kan ibland anses som produkter från eller förnödenheter för lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske och ibland som annat gods. Avgörande bör vara utgångspunkten eller målet för transporten. För att en traktor skall få användas i skatteklass II för transport av sådana produkter eller förnödenheter bör därför krävas att produkterna transporteras från och förnödenheterna till lantbruket, skogsbruket, handelsträdgården, plantskolan eller fiskefartyget."

Exempelvis bör en transport av kvävegödselmedel från en järnvägsstation till en lagerbyggnad belägen i anslutning till stationen inte anses som en transport till lantbruk. Inte heller bör en transport med en traktor på allmän väg av timmer eller ved anses som en transport från skogsbruket om transporten inte sker från skogen utan från en avlastningsplats för något annat transportmedel, exempelvis en järnvägsstation. Transport av potatis och frukt från ett lager till butiker bör inte heller anses som en transport från lantbruk.

Eftersom gödsel anses som en förnödenhet för lantbruk bör även slam kunna anses som sådan förnödenhet i de fall slammet transporteras till ett lantbruk för att spridas på åkrarna som jordförbättringsmedel. Transport av slam i annat fall, t.ex. från ett reningsverk till en slamtipp, bör däremot inte anses vara transport till lantbruk.

Av 2 kap. 17 § VSL framgår vidare att en traktor ska tillhöra skatteklass II om den används endast för transporter som är begränsade till

a) transport av endast traktorn med förare,

b) godstransport vid passage över en väg,

c) transport av gods som är lastat på traktorn,

d) transport vid färd till eller från en arbetsplats, ett försäljningsställe eller dylikt av redskap som skall drivas med traktorn eller av sådant gods som behövs för driften av traktorn eller redskapet eller som behövs för dess förare.

Till skatteklass II hör också traktorer som inte hör till skatteklass I. I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2007:38 avsnitt 2) anges följande.

"Med transport av endast en traktor med förare bör avses att traktorn framförs utan last, dvs. utan att något transporteras med traktorn och utan att passagerare medföljer. Detta gäller även i de fall en traktor med släpvagn, som i regel används till att transportera last, körs med släpvagnen tom.

Med gods som är lastat på traktorn bör avses bl.a. gods i en grävskopa eller behållare (t.ex. sand i en sandspridare) som är monterad på traktorn.

Med redskap som skall drivas med traktorn bör avses ett redskap som arbetar när det dras av traktorn eller på annat sätt är kopplat till traktorn. Det kan gälla t.ex. ett brunnsborrningsaggregat som på egna hjul dras av en traktor och som på arbetsplatsen drivs med den motor som driver traktorn. Det kan även vara en kalkspridare som sprider kalk när den dras av traktorn eller en sopmaskin som drivs med den motor som driver traktorn.

Med gods som behövs för driften av traktorn eller redskapet bör avses bl.a. drivmedel och reservdelar.

Med gods som föraren behöver bör avses t.ex. en personbil som tas med på en släpvagn och som traktorföraren skall använda för hemtransport.

Till gods som föraren behöver bör dock inte räknas motorredskap, t.ex. en grävmaskin, som föraren skall använda på arbetsplatsen.”

4 Traktors användning

4.1 Anmälan

Fordonsägaren ska skriftligen anmäla och ange traktors användningssätt enligt bestämmelser i förordningen (2001:650) om vägtrafikregister (FVTR).

Om en traktor har hänförts till fel skatteklass (t.ex. på grund av myndighetsfel) och skatt därigenom påförts oriktigt, kan beskattningsmyndigheten besluta om fastställande av skatten enligt 4 kap. 2 § VSL. Att fordonsägaren av misstag har anmält en traktor i fel skatteklass har inte ansetts innebära att traktorns skatteklass kan ändras retroaktivt.

Vid bedömningen av till vilken skatteklass en traktor ska hänföras saknar det betydelse om den används i yrkesmässig trafik eller i annan verksamhet. Dock kan ägarens verksamhet ge viss information om det troliga användningssättet.

Vid bedömningen av till vilken skatteklass en traktor ska hänföras bör bl.a. följande beaktas
- hur fordonet ser ut,
- om fordonet är registreringspliktigt,
- om fordonet är en traktor,
- om fordonet är en ombyggd bil,
- om fordonet är en s.k. terminaltraktor,
- om fordonets tjänstevikt är över 2 ton,
- hur används fordonet,
- vad fordonsägaren uppger i sin anmälan (fordonsägaren ska beskriva hur traktorn används, allmänna uttryck som ”klass II-traktor” bör inte godtas),
- sker transport på allmän väg,
- vad för slags gods transporteras,
- i vilken omfattning utförs transporterna,
- vilka fordon dras av traktorn,
- vilka uppgifter om fordonsägaren finns i vägtrafikregistret och
- vilka uppgifter om fordonsägarens näringsverksamhet kan fås från Skatteverket.

Ovanstående gäller även i tillämpliga delar motorredskap och tung terrängvagn.

4.2 Tillfällig användning av traktor skatteklass II som traktor skatteklass I

En traktor som tillhör skatteklass II och som inte används i lantbruk, skogsbruk, yrkesmässig växtodling eller yrkesmässigt fiske

får enligt 2 kap. 18 § VSL tillfälligt användas som en traktor skatteklass I. Den tillfälliga användningen kan vara högst 15 dagar. Enligt 10 kap. 13 § 11 FVTR ska den tillfälliga användningen anmälas till Vägverket innan den påbörjas. Anmälan ska innehålla uppgift om när användningen börjar.

Fordonsskatt som traktor i skatteklass I tas ut för 15 dagar vid varje tillfälle. Skatten ska betalas inom tre veckor efter det att den tillfälliga användningen anmäldes (5 kap. 5 § VSL).

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2007:38 avsnitt 3) anges följande.

”Användning av traktor skatteklass II som skatteklass I bör normalt kunna förekomma högst tre gånger per år för att anses som tillfällig.

Traktorn bör anses tillhöra skatteklass II även då den tillfälligt används som skatteklass I. Därav följer att en släpvagn som dras av en sådan traktor vid sådan användning inte är skattepliktig.”

4.3 Fordonsskatt till följd av ändrad användning

Skattens storlek när ett fordons användning ändras framgår av 2 kap. 14 § VSL. Traktor som tillhör skatteklass II är inte skattepliktig.

Om en traktors användning ändras så att traktorn övergår från att tillhöra skatteklass II till att tillhöra skatteklass I, tas den högre skatten ut från och med den kalendermånad då användningen ändrades. Fordonsskatten tas alltså ut fr.o.m. den första dagen i månaden även om ändringen sker senare i månaden och även om fordonsskatten är 4 800 kronor eller högre per år. Fordonsskatten ska betalas senast tre veckor efter den dag då ändringen skedde.

Om en traktors användning ändras så att traktorn övergår från att tillhöra skatteklass I till att tillhöra skatteklass II gäller den lägre skatten (noll kronor) fr.o.m. kalendermånaden efter den då användningen ändrades. Detta gäller även om anmälan om ändrad användning kommer in till Vägverket den första dagen i månaden.

5 Motorredskap

5.1 Registreringsplikt för motorredskap

Motorredskap är ett motordrivet fordon som är inrättat huvudsakligen som arbetsredskap eller för kortare förflyttningar av gods. Motorredskap indelas i motorredskap klass I (högsta konstruktiva hastighet över 30 kilometer i timmen) och motorredskap klass II (konstruktiv hastighet högst 30 kilometer i timmen). Motorredskap klass I får inte framföras med högre hastighet än 50 kilometer i timmen. Av vägtrafikregistret, textkod T71T, framgår den konstruktiva hastigheten för ett motorredskap klass I.

Bestämmelser om registrering finns i lagen (2001:558) om vägtrafikregister (LVTR).

Ett motorredskap klass I är alltid registreringspliktigt (12 § 1 LVTR) och skattepliktigt.

Ett motorredskap klass II är registreringspliktigt om det används

- för persontransport på en väg som inte är enskild, om det sker i annat fall än vid passage över vägen, vid färd kortaste sträcka till eller från ett arbetsställe för fordonet eller liknande, eller undantagsvis vid färd kortare sträcka i andra fall än som nu har nämnts (12 § 2 a LVTR),
- för transport av gods i andra fall än som avses i 2 kap. 17 § VSL på en väg som inte är enskild (12 § 2 b LVTR).

Med persontransport avses även transport av endast motorredskap med förare.

Exempel

Ett motorredskap klass II försett med en lyftkran används på en byggarbetsplats enbart till att lyfta byggelement. Föraren kör dessutom motorredskapet kortaste väg till och från arbetsplatsen. Vid sådan användning behöver motorredskapet inte vara registrerat.

Används ett liknande motorredskap enbart till att transportera föraren på dennes fritid ska motorredskapet vara registrerat.

5.2 Beskattning av motorredskap

Ett motorredskap klass II som är en ombyggd bil beskattas, oavsett tjänstevikten som skatteklass I.

Ett motorredskap med tjänstevikt över 2 ton och som inte är en ombyggd bil, beskattas som skatteklass I om den används för transport av gods på väg som inte är enskild och transporterna inte är begränsade till sådana som anges i 2 kap. 17 § VSL (se avsnitt 3.2).

Ett motorredskap som inte tillhör skatteklass I eller skatteklass II beskattas med en fordonsskatt av 1 000 kr per år.

Om ett motorredskap är ett motorredskap klass I eller II har ingen betydelse för beskattningen av motorredskapet. Det är i stället kombinationen av reglerna om registrering och beskattning som är avgörande. Först måste det klaras ut om fordonet är registreringspliktigt. Därefter kommer frågan om beskattningen. Det är bara registreringspliktiga motorredskap som kan vara skattepliktiga. Ett motorredskap klass II som inte används för transport av personer eller gods på väg som inte är enskild är inte registreringspliktigt och därmed inte heller skattepliktigt. Detta gäller även om motorredskapet är en ombyggd bil.

Vad som sägs under avsnitt 4.1 och 4.3 gäller i tillämpliga delar även motorredskap.

6 Tung terrängvagn

Tung terrängvagn är en terrängvagn med tjänstevikt över 2 ton. Tung terrängvagn med hjul får användas på väg som inte är enskild i samma omfattning som bil. Tung terrängvagn får vara konstruerad för en högsta hastighet över 30 kilometer i timmen, men den får inte framföras med högre hastighet än 50 kilometer i timmen.

Tung terrängvagn är endast skattepliktig om den används för transport av gods på andra vägar än enskilda om transporterna inte är begränsade till sådana som anges i 2 kap. 17 § första stycket 1, 2 a, 2 b eller 2 d VSL (se avsnitt 3.2).

En tung terrängvagn beskattas enligt särskilda skatteskalor.

Vad som sägs under avsnitt 4 gäller i tillämpliga delar även tung terrängvagn.

7 Släpvagn till traktor, motorredskap och tung terrängvagn

7.1 Registreringsplikt för släpvagn

En släpvagn (dvs. påhängsvagn eller annan släpvagn) är registreringspliktig (12 § LVTR) om den dras av

- traktor,
- motorredskap klass I,
- tung terrängvagn,
- motorredskap klass II med en tjänstevikt över 2 ton när det används som en traktor klass I eller
- motorredskap klass II, oavsett vikt, när det används som en traktor klass I om det är en till motorredskap ombyggd bil.

En släpvagn är dock inte registreringspliktig (13 § LVTR) om den dras av

- traktor som i det enskilda fallet endast används som en traktor klass II,
- motorredskap klass II som i det enskilda fallet endast används som en traktor klass II eller
- tung terrängvagn som är konstruerad för en hastighet av högst 30 kilometer i timmen, och som i det enskilda fallet endast används som en traktor klass II.

7.2 Beskattning av släpvagn

En släpvagn (dvs. påhängsvagn eller annan släpvagn) är skattepliktig om den dras av

- traktor som hör till skatteklass I,
- motorredskap som hör till skatteklass I eller
- tung terrängvagn som hör till skatteklass I

En släpvagn är inte skattepliktig om den dras av

- traktor som hör till skatteklass II,
- motorredskap som hör till skatteklass II,
- motorredskap som beskattas med 1 000 kr per år eller
- tung terrängvagn som hör till skatteklass II

Det bör dock observeras att en släpvagn, som dras av motorredskap klass I eller av en tung terrängvagn som är konstruerad för en hastighet över 30 kilometer i timmen, alltid är registreringspliktig även om den i vissa fall inte är skattepliktig.

Påhängsvagn med skattevikt över 3 ton är inte skattepliktig om den dras av s.k. terminaltraktor (2 kap. 16 § 5 VSL).

Bilaga 1

Sammanställning av reglerna om skatteklassning av traktorer

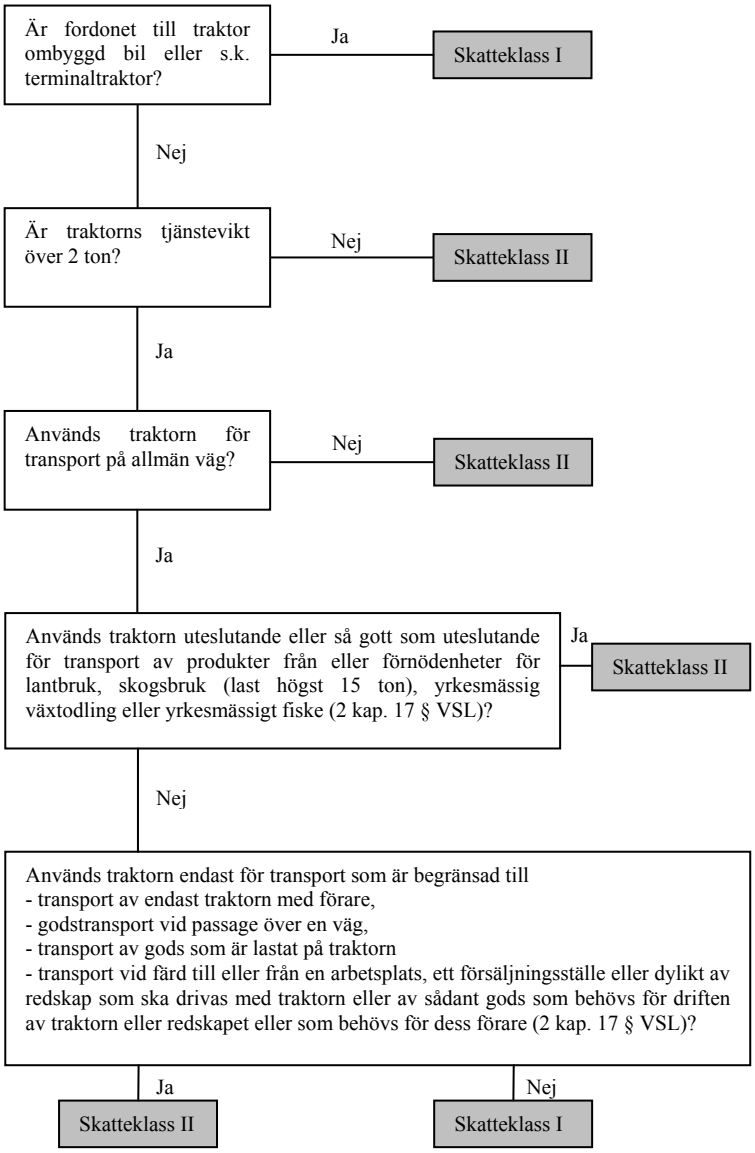

Bilaga 2

Sammanställning av reglerna om beskattning av motorredskap

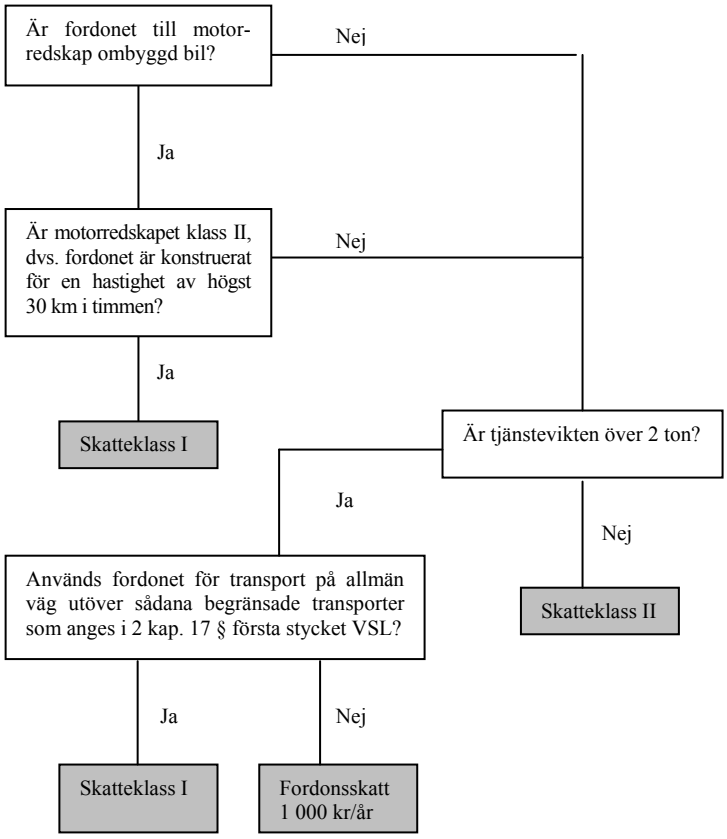

Riksskatteverkets meddelanden

ISSN 0282-3837

Serie Sv Fordonsskatt m.m.

Riksskatteverkets rekommendationer m.m. om dröjsmålsavgift på fordonsskatt, överlastavgift och saluvagnsskatt

RSV Sv 1996:1

Utkom från trycket den 20 februari 1996

Riksskatteverket (RSV) meddelar med stöd av 2 kap. 2 § förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen, efter samråd med Vägverket, följande rekommendationer m.m.

1 Inledning

Dröjsmålsavgiften tas ut med en viss procentsats på det belopp som har betalats för sent. Dröjsmålsavgiften ökar under hela betalningsdröjsmålet till dess betalning sker. Förfallodagen är utgångspunkt för att bestämma vilken procentsats som skall gälla vid beräkning av dröjsmålsavgift.

Reglerna om dröjsmålsavgift finns bl.a. i 58 § uppbördslagen (1953:272), UBL, 61–63 §§ fordonsskattelagen (1988:327), FSL, 9 § lagen (1972:435) om överlastavgift och 6 § lagen (1976:339) om saluvagnsskatt.

Förarbeten till lagstiftningen finns i propositionen (1991/92:93) om ett nytt avgiftssystem vid försenade skattebetalningar m.m. och i Skatteutskottets betänkande (SkU 1991/92:19).

RSV är enligt 4 § FSL och 4 § förordningen (1976:767) om uppbörd av saluvagnsskatt, m.m. central förvaltningsmyndighet för fordonsskatt och saluvagnsskatt. RSV är vidare enligt särskilt beslut av Finansdepartementet den 26 januari 1973 central förvaltningsmyndighet för överlastavgift.

Ändringar i 3 § FSL (1988:327), 9 § lagen (1972:435) om överlastavgift samt 1 och 6 §§ lagen (1976:339) om saluvagnsskatt trädde i kraft den 1 januari 1996.

Fr.o.m. den 1 januari 1996 är Skattemyndigheten i Örebro län beskattningsmyndighet i fråga om fordonsskatt och saluvagnsskatt (3 § första stycket FSL och 1 § andra stycket lagen om saluvagnsskatt). Överlastavgift påförs som tidigare av länsstyrelsen (9 § lagen om överlastavgift).

Bestämmelser om betalning av fordonsskatt finns i 51, 54, 55 och 58 §§ FSL. RSV har utfärdat rekommendationer om återbetalning och avräkning av fordonsskatt (RSV Sv 1996:2).

Dessa rekommendationer avser dröjsmålsavgift på fordonsskatt, skattetillägg och ränta. Vad som nedan sägs om befrielse från dröjsmålsavgift gäller även överlastavgift och saluvagnsskatt.

RSV har meddelat särskilda rekommendationer om befrielse från dröjsmålsavgift bl.a. enligt UBL och lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter m.fl.

1.1 Gällande bestämmelser om dröjsmålsavgift

Bestämmelser om dröjsmålsavgift på fordonsskatt finns i 61–63 §§ FSL. Av 2 § FSL framgår att bestämmelserna om dröjsmålsavgift också tillämpas på skattetillägg och ränta.

Enligt 61 § FSL skall dröjsmålsavgift tas ut om skatten inte betalas inom den tid och i den ordning som har bestämts enligt FSL. Om anstånd med betalning av skatten har medgetts enligt 59 eller 60 § FSL, tas dröjsmålsavgift ut endast på det skattebelopp som betalas efter anståndstidens utgång.

Enligt 62 § FSL tas dröjsmålsavgift ut enligt reglerna i 58 § 2–5 mom. UBL.

Dröjsmålsavgift skall också tas ut på överlastavgift och saluvagnsskatt. Detta framgår av 9 § lagen om överlastavgift och 6 § lagen om saluvagnsskatt, vilka hänvisar till bl.a. 61–63 §§ FSL.

Regler om befrielse, helt eller delvis, från dröjsmålsavgift finns i 63 § FSL. Genom hänvisningarna i lagen om överlastavgift och lagen om saluvagnsskatt är dessa regler tillämpliga även på överlastavgift och saluvagnsskatt.

Av 63 § FSL framgår att FSL:s bestämmelser om skattebeslut även gäller för beslut om befrielse från dröjsmålsavgift.

Upplysningsvis kan nämnas att genom hänvisningar i bilregisterkungörelsen (1972:599), BRK, till FSL och UBL gäller bestämmelser om dröjsmålsavgift på vissa avgifter som påförs enligt BRK och som ofta debiteras tillsammans med fordonsskatt. Det gäller skyltavgift (63 § tredje stycket BRK), registerhållningsavgift (65 § tredje stycket och 67 § andra stycket BRK), avställningsavgift (65 a § tredje stycket BRK) och avgift för bevis om avställnings upphörande (69 § första stycket BRK).

1.2 När fordonsskatt anses betald

Skatten betalas genom insättning på särskilt konto. Inbetalning av fordonsskatt anses ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar har kommit in till Posten Aktiebolag. Om staten har ingått avtal med en bank om förmedling av skatteinbetalningen, anses inbetalningen ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar har kommit in till banken (58 § FSL). Om betalningen har kommit in i rätt tid till bank som omfattas av avtalet, anses betalningen ha kommit in i rätt tid även om den kommer in för sent till Vägverket.

Vägverket för i bilregistret in det datum då en inbetalning har blivit bokförd på verkets postgirokonto. Inbetalningen till Vägverket anses gjord arbetsdagen före bokföringsdagen, oberoende av om betalningen gjorts genom post- eller bankgiro, med check eller på något annat sätt. Att en betalning till bank eller bankgiro har kommit in i rätt tid måste därför kunna styrkas med kassakvitto eller utdrag som visar när inbetalningen bokfördes på bankgirot.

Vid inbetalning till kronofogdemyndigheten via postgirokonto registreras postgirots bokföringsdag samt inbetalningsdag i redovisningssystemet för exekutionsväsendet. Inbetalningen till kronofogdemyndigheten anses gjord arbetsdagen före postgirots bokföringsdag. Om betalningen har gjorts genom att kronofogdemyndigheten avräknat det

belopp som överlämnats för indrivning mot överskjutande skatt, anses betalningen gjord den dag avräkningen skedde. Vid utmätning anses betalningen gjord då beloppet har bokförts på kronofogdemyndighetens postgirokonto eller betalats kontant till kronofogdemyndigheten.

1.3 Dröjsmålsavgiftens storlek

Dröjsmålsavgiften beräknas enligt reglerna i 58 § 2–5 mom. UBL.
- Avgiften är 2 % på belopp som betalas för sent, men före utgången av den månad då beloppet förfaller till betalning (förfallomånaden). I fråga om fordonsskatt tillämpas denna regel då skatten påförs för del av skatteår eller skatteperiod eller då skatten höjs.
- Även om skatten betalas efter förfallomånaden är dröjsmålsavgiften 2 % om betalningen görs inom tio dagar efter förfallodagen. Denna regel blir tillämplig om förfallodagen infaller mot slutet av förfallomånaden. I fråga om fordonsskatt blir det vanligast att denna regel tillämpas då skatt påförs för skatteår eller skatteperiod.
- Avgiften är 4 % på belopp som betalas under första månaden efter förfallomånaden.
- Avgiften är 6 % på belopp som betalas under andra månaden efter förfallomånaden.
- Avgiften stiger därefter med en procentenhet för varje påbörjad ytterligare månad på belopp som betalas efter andra månaden efter förfallomånaden.

Avgiften är minst 100 kronor. Om det ursprungligen obetalda beloppet (dvs. det belopp som var obetalt vid förfallodagens utgång) är mindre än 100 kr, får dröjsmålsavgift dock endast tas ut med motsvarande belopp.

Har den betalningsskyldige skriftligen påmints om sin betalningsskyldighet och har betalning skett senast den i påminnelsen angivna dagen, skall dröjsmålsavgiften beräknas som om betalning skett den dag påminnelsen sändes.

Dröjsmålsavgift avrundas till närmast lägre hela krontal (57 § FSL).

1.4 Minsta belopp i förarbetena

Departementschefen anförde i propositionen 1991/92:93 s. 79 bl.a. följande beträffande frågan om dröjsmålsavgiftens storlek.

> Med hänsyn bl.a. till att även små obetalda skatte- och avgiftsbelopp förorsakar kostnader på uppbördsstadiet bör även dröjsmålsavgiften ha ett lägsta belopp som kan tas ut även om den procentuella avgiftsberäkningen utvisar ett lägre belopp.

I betänkandet SOU 1988:60 s. 80 anges i denna fråga bl.a. följande.

> Varje betalningsdröjsmål orsakar extra kostnader i den administrativa hanteringsprocessen. Utredningen uppskattade redan 1981 att det allmännas kostnader motiverade en minsta avgift om minst 100 kr.

1.5 Förfallomånad

I fråga om vilken dag en betalning senast skall vara gjord gäller bestämmelserna i lagen (1930:173) om beräkning av lagstadgad tid. Den månad under vilken denna dag infaller är att anse som förfallomånad.

2 Beräkning av dröjsmålsavgift i vissa fall

2.1 Dröjsmålsavgift vid fastställande av fordonsskatt

Rekommendationer

Om påförd fordonsskatt inte har betalats i rätt tid och skatten har fastställts enligt 37 eller 38 § FSL till det belopp som tidigare har påförts eller till ett högre belopp – utan att skattskyldigheten ändras – bör dröjsmålsavgift ändå beräknas på det tidigare påförda beloppet från den ursprungliga förfallodagen.

Om fordonsskatt fastställs enligt 37 eller 38 § FSL till ett högre belopp än som tidigare har påförts, bör dröjsmålsavgiften på höjningen tas ut bara om beloppet betalas efter den sista betalningsdag som beskattningsmyndigheten har bestämt. Detsamma gäller vid efterbeskattning enligt 42 § FSL.

2.2 Dröjsmålsavgift vid nedsättning av fordonsskatt

Rekommendationer

Om fordonsskatt – utan att skattskyldigheten ändras – fastställs enligt 37 eller 38 § FSL till ett lägre belopp än som tidigare har påförts, bör dröjsmålsavgift beräknas bara på det belopp som återstår att betala efter nedsättningen.

Vid nedsättning av obetald fordonsskatt enligt 66 § FSL beräknas dröjsmålsavgift bara på det belopp som återstår att betala efter nedsättningen.

2.3 Dröjsmålsavgift vid delbetalningar

Om bara en del av ett skattebelopp betalas, behandlas detta som ett utredningsfall (odefinierad inbetalning). På delbelopp som betalas för sent påför Vägverket dröjsmålsavgift på det delbelopp som har betalats efter den procentsats som gällde när beloppet betalades. Vägverket beräknar också dröjsmålsavgiften på det belopp som återstår att betala. Beräkningen görs efter den procentsats som gäller om betalning görs inom viss tid. Vägverket skickar ut inbetalningskort med uppgift om vilket belopp som skall betalas och anger

att beloppet gäller om betalning görs inom angiven tid. Först när ett skattebelopp är betalt kan dröjsmålsavgiften slutligt bestämmas.

3 Befrielse från dröjsmålsavgift

3.1 Allmänt

Om det finns särskilda skäl, får beskattningsmyndigheten (i fråga om överlastavgift länsstyrelsen) enligt 63 § FSL medge befrielse, helt eller delvis, från skyldigheten att betala dröjsmålsavgiften. Med befrielse från dröjsmålsavgift avses här att hela dröjsmålsavgiften faller bort. Begreppet nedsättning används då befrielse medges för viss del av dröjsmålsavgiften (se avsnitt 4).

Rekommendationer

Som allmän princip bör gälla att befrielse eller nedsättning av dröjsmålsavgift normalt inte bör komma i fråga, så länge någon del av det avgiftsgrundande beloppet kvarstår obetalt.

Vid återbetalning av fordonsskatt enligt 17 § FSL bör inte befrielse från dröjsmålsavgift medges.

Departementschefen uttalade i propositionen 1991/92:93 s. 81 bl.a. följande om skälen för befrielse.

> För att en omständighet skall få medföra befrielse från dröjsmålsavgift, helt eller delvis, bör den till sin karaktär i första hand vara sådan att den betalningsskyldige inte kunnat förutse eller råda över den. ---
>
> Däremot bör särskilda skäl inte anses föreligga om betalningsförsummelsen beror på betalningsoförmåga. Inte heller bör endast den omständigheten att det rör sig om en engångsförsummelse grunda betalningsbefrielse. ---
>
> Är skälet till betalningsförseningen att söka hos beskattningsmyndigheten bör myndigheten naturligtvis självmant besluta om befrielse. ---
>
> Graden av godtagbar betalningsförsummelse bör normalt avta med tiden eftersom den betalningsskyldige efter hand bör få allt större möjligheter att undanröja föreliggande betalningshinder. Därför bör det knappast bli aktuellt med avgiftsbefrielse sedan så lång tid förflutit att ärendet har överlämnats för indrivning.

3.2 Annan skattskyldig

Rekommendationer

Fastställer beskattningsmyndigheten enligt 39 § FSL att någon annan är skattskyldig än den som tidigare har påförts fordonsskatten och dröjsmålsavgiften, bör befrielse från avgiften medges utan ansökan.

3.3 Betalning i rätt tid men på ett felaktigt sätt

Rekommendationer
Befrielse från dröjsmålsavgift bör medges även om betalning har gjorts på ett felaktigt sätt, t.ex. till ett felaktigt konto, kontant eller med check, men betalningen har kommit in till Vägverket i rätt tid.

Om den betalningsskyldige trots skriftligt påpekande har gjort sig skyldig till upprepad försummelse, bör befrielse inte komma ifråga.

3.4 Oförvållade omständigheter

3.4.1 Sjukdom eller olyckshändelse

Departementschefen uttalade i propositionen 1991/92:93 s. 81 bl.a. följande.

> Särskilda skäl bör således normalt föreligga vid sjukdom eller olyckshändelse av sådant slag att betalningen på förfallodagen därigenom avsevärt försvårats.

Rekommendationer
Om det funnits någon annan, som utan olägenhet kunnat fullgöra skyldigheten, bör befrielse inte medges.

Sjukdom eller olyckshändelse som drabbat någon annan än den betalningsskyldige kan utgöra skäl för befrielse t.ex. då en anställd eller en medhjälpare, som normalt svarar för betalningen, drabbas av sjukdom eller olyckshändelse vid en sådan tidpunkt att betalningen försenas.

Någon mera ingående prövning av sjukdomens art och omfattning behöver normalt inte göras. Läkarintyg eller annat intyg bör infordras bara om det anses nödvändigt för bedömningen.

3.4.2 För sent erhållet inbetalningskort

Enligt 7 § fordonsskatteförordningen (1993:1028) skall en fordonsägare, som inte fått inbetalningskort avseende skatt, anmäla detta till Vägverket senast en vecka innan skatten skall vara betald. Vägverket sänder då ett nytt inbetalningskort till fordonsägaren eller anvisar denne att betala in skatten på särskilt postgirokonto.

Rekommendationer
Det förhållandet att den skattskyldige inte har fått något inbetalningskort är i regel inte skäl för befrielse från dröjsmålsavgift.

Om någon inte har fått inbetalningskort på grund av att fel adress är införd i bilregistret bör inte heller detta vara skäl för befrielse från dröjsmålsavgift.

Har det visats att den skattskyldige inom föreskriven tid anmält till Vägverket att han inte har fått något inbetalningskort bör dock befrielse från dröjsmålsavgiften medges.

3.4.3 Övriga fall

Rekommendationer
Som särskilda skäl för befrielse från dröjsmålsavgift bör anses också annan oförvållad omständighet som den betalningsskyldige inte har kunnat råda över och som för denne utgjort hinder som är jämförbart med vad som nämnts i avsnitt 3.4.1 och 3.4.2.

Om den betalningsskyldige tidigare har missköttsina åligganden bör detta vägas in i bedömningen.

Om den betalningsskyldige har överlåtit åt någon annan att betala in skatt, men detta inte har gjorts, bör underlåtenheten inte utgöra skäl för befrielse.

Det förhållandet att den betalningsskyldige har varit bortrest bör inte vara skäl för befrielse från dröjsmålsavgiften.

En försenad betalning på grund av ett tekniskt missöde, t.ex. i samband med bearbetning i dator, bör under vissa speciella förutsättningar kunna vara skäl för befrielse. Det tekniska missödet bör kunna styrkas. En förutsättning är också att inbetalningen inte hade kunnat göras på annat sätt. Förseningen bör vidare vara kortvarig. Omständigheterna i övrigt får inte heller tala mot en befrielse.

4 Nedsättning av dröjsmålsavgift

4.1 Allmänt

Begreppet nedsättning används här för delvis befrielse från dröjsmålsavgift. Även för nedsättning gäller att särskilda skäl skall föreligga, jämför avsnitt 3.1.

4.2 Kortare dröjsmål

Departementschefen uttalade i propositionen 1991/92:93 s. 81 bl.a. följande.

> Dröjsmålsavgiften har i mitt förslag särskilt avpassats för att inte framstå som oacceptabelt hög vid korta dröjsmål. Utrymmet för reduktion av avgiften endast på grund av att betalningsförseningen har varit kortvarig blir därför begränsat. Har dröjsmålet endast varat någon dag kan det dock finnas skäl för i vart fall nedsättning av dröjsmålsavgiften, särskilt om den betalningsskyldige haft anledning att räkna med att betalningen skulle ske i rätt tid.

Rekommendationer
Om skäl föreligger bör dröjsmålsavgiften kunna sättas ned till 0,25 % av det för sent inbetalda beloppet, dock lägst till 100 kr.

4.3 Nedsättning i andra fall

Rekommendationer
Nedsättning kan komma i fråga då sådana omständigheter som kan utgöra skäl för befrielse föreligger men de inte kan anses tillräckligt starka för att motivera hel befrielse.

Nedsättning bör normalt ske på sådant sätt att dröjsmålsavgiften minskas till hälften, dock lägst till 1 500 kr.

Omständigheterna kan i vissa fall vara sådana att dröjsmålsavgiften bör kunna sättas ned till belopp som svarar mot skälig dröjsmålsränta. Med skälig dröjsmålsränta bör förstås 75 % av den statslåneränta som gällde vid utgången av november månad året närmast före det år som räntan avser. Räntesatsen bör bestämmas till procenttal med högst en decimal.

Dröjsmålsavgiften bör dock inte bestämmas till lägre belopp än 0,25 % av det för sent inbetalda beloppet, dock lägst 100 kr.

4.4 Lägsta belopp för nedsättning

Rekommendationer
Om dröjsmålsavgiften är under 100 kr bör nedsättning inte komma ifråga.

5 Övrigt

Rekommendationer
Av praktiska och administrativa skäl kan myndigheten underlåta att kräva betalning av dröjsmålsavgift som är under 100 kr om det endast är dröjsmålsavgiften som återstår att betala.

Dessa rekommendationer tillämpas fr.o.m. den 1 januari 1996 och ersätter Riksskatteverkets rekommendationer m.m. (RSV Sv 1994:4) om dröjsmålsavgift på fordonsskatt, överlastavgift och saluvagnsskatt.

Riksskatteverkets meddelanden

ISSN 0282-3837

Serie Sv Fordonsskatt m.m.

Riksskatteverkets rekommendationer m.m. om återbetalning och avräkning av fordonsskatt

RSV Sv 1996:2

Utkom från trycket den 20 februari 1996

Riksskatteverket (RSV) meddelar med stöd av 2 kap. 2 § förordningen (1990:1293) med instruktion för skatteförvaltningen och 4 § fordonsskattelagen (1988:327) efter samråd med Vägverket följande rekommendationer m.m. om återbetalning och avräkning av fordonsskatt.

1 Inledning

1.1 Gällande bestämmelser

Enligt 6 och 7 §§ fordonsskattelagen, FSL, skall fordonsskatt betalas för skattepliktiga fordon, dvs. fordon som är eller bör vara upptagna i bilregistret och inte är avställda. Är ett fordon skattepliktigt under endast en del av ett skatteår eller en skatteperiod, tas fordonsskatt ut för den tid som fordonet är skattepliktigt. I regel tas skatt ut för en hel kalendermånad, om fordonet är skattepliktigt under någon del av månaden (13 § FSL). Skattskyldig för ett fordon är den som vid ett visst tillfälle är eller bör vara upptagen i bilregistret som ägare till fordonet (10 § FSL).

Bestämmelser om återbetalning av fordonsskatt finns i FSL och i fordonsskatteförordningen (1993:1028), FSF.

De grundläggande bestämmelserna om återbetalning av fordonsskatt när skatteplikten upphör, eller när skatten sänks på grund av att fordonets användning eller beskaffenhet ändras, finns i 17 § FSL. I 18 § FSL finns bestämmelser om återbetalning när fordonsskatten sänks på grund av ändring i FSL.

I 69 och 70 §§ FSL samt 15 och 16 §§ FSF finns bestämmelser om återbetalning av fordonsskatt för fordon som använts utomlands.

Bestämmelser om avräkning vid återbetalning av fordonsskatt finns i 66 § andra stycket FSL. Se avsnitt 6.

2 Inbetalningar som anses vara skattebetalningar

Rekommendationer

När fråga uppkommer om återbetalning av fordonsskatt eller avräkning av sådan skatt enligt 66 § FSL, bör alla inbetalningar som gjorts i avsikt att erlägga fordonsskatt anses vara skattebetalningar. Detta bör gälla även om det inbetalade beloppet inte överensstämmer med det debiterade beloppet.

Även i det fall inbetalningen görs efter det att ett debiterat belopp har satts ned, bör inbetalningen anses vara en skatte-

betalning. Om ett debiterat belopp har satts ned och det senare visar sig att skatten redan var betald (t.ex. till en kronofogdemyndighet) när nedsättningen gjordes, bör det erlagda beloppet ändå anses vara en skattebetalning.

3 När fordonsskatt anses betald

Skatten betalas genom insättning på särskilt konto. Inbetalning av fordonsskatt anses ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar har kommit in till Posten Aktiebolag. Om staten har ingått avtal med en bank om förmedling av skatteinbetalningen, anses inbetalningen ha skett den dag inbetalningskort eller gireringshandlingar har kommit in till banken (58 § FSL). Om betalningen har kommit in i rätt tid till bank som omfattas av avtalet, anses betalningen ha kommit in i rätt tid även om den kommer in för sent till Vägverket.

Vägverket för i bilregistret in det datum då en inbetalning har blivit bokförd på verkets postgirokonto. Inbetalningen till Vägverket anses gjord arbetsdagen före bokföringsdagen, oberoende av om betalningen gjorts genom post- eller bankgiro, med check eller på något annat sätt. Att en betalning till bank eller bankgiro har kommit in i rätt tid måste därför kunna styrkas med kassakvitto eller utdrag som visar när inbetalningen bokfördes på bankgirot.

Vid inbetalning till kronofogdemyndigheten via postgirokonto registreras postgirots bokföringsdag samt inbetalningsdag i redovisningssystemet för exekutionsväsendet. Inbetalningen till kronofogdemyndigheten anses gjord arbetsdagen före postgirots bokföringsdag. Om betalningen har gjorts genom att kronofogdemyndigheten avräknat det belopp som överlämnats för indrivning mot överskjutande skatt, anses betalningen gjord den dag avräkningen skedde. Vid utmätning anses betalningen gjord då beloppet har bokförts på kronofogdemyndighetens postgirokonto eller betalats kontant till kronofogdemyndigheten.

Rekommendationer

Om det görs gällande att en betalning har kommit in till Vägverket eller kronofogdemyndigheten tidigare än den beräknade inbetalningsdagen, bör Vägverket utreda vilken dag betalningen verkligen kom in.

Om en betalning görs genom att Vägverket räknar av beloppet från fordonsskatt som skall återbetalas, bör betalningen anses gjord vid det tillfälle då tillgodohavandet uppkommer hos Vägverket. Tillgodohavande kan uppkomma t.ex. när ett fordon avställs.

4 Återbetalning av fordonsskatt

4.1 Inledning

Vid återbetalning av fordonsskatt enligt 17 eller 18 §§ FSL meddelas normalt inte något särskilt beslut om skatten. I andra fall behövs ett skattebeslut eller en dom som grund för att återbetala fordonsskatt. Vägverket verkställer återbetalning för beskattningsmyndighetens räkning.

4.2 Skatteplikten upphör under tid för vilken fordonsskatt har betalats

Upphör skatteplikten för ett fordon under tid för vilken fordonsskatt har betalats, återbetalas den överskjutande skatten till den som var skattskyldig (se avsnitt 1.1) när skatteplikten upphörde (17 § första stycket FSL). Anledningen till att skatteplikten upphör kan vara att fordonet har avställts, avregistrerats eller befriats från skatteplikt.

Rekommendationer
Uppkommer fråga om återbetalning av fordonsskatt, bör skatten anses betald även om bara en del av det debiterade beloppet har erlagts, men det erlagda beloppet är större än skatten för den tid fordonet har varit skattepliktigt.

Exempel
Fordonsskatt har debiterats för ett skatteår (maj–april) med 715 kr. 600 kr har betalats. Fordonet avställs i december. Skatten för den tid fordonet har varit skattepliktigt (maj–december) är 476 kr. Skatteplikten har alltså upphört under tid för vilken skatt har betalats. (Om däremot bara 300 kr har betalats, har skatteplikten upphört under tid för vilken skatt *inte* har erlagts.)

Rekommendationer
Om skatteplikten för ett fordon upphör under uppbördsmånaden och fordonsskatten för närmast följande skatteår eller skatteperiod ändå betalas *efter* det att skatteplikten har upphört, bör beloppet återbetalas till den som har betalat in det. Bestämmelserna i 17 § första stycket FSL om vem som är återbetalningsberättigad bör inte tillämpas i ett sådant fall.

Exempel
Ett fordon säljs i uppbördsmånaden december. Den nye ägaren avställer fordonet i samma månad. Den föregående ägaren betalar därefter skatten för den närmast följande skatteperioden januari–april. På grund av att inbetalningen har gjorts efter det att skatteplikten upphört för fordonet, återbetalas skatten för skatteperioden januari–april till den föregående ägaren, eftersom han har betalat den.

4.3 Skatteplikten upphör under tid för vilken fordonsskatt inte har betalats

Rekommendationer
Om skatteplikten för ett fordon upphör under tid för vilken fordonsskatt *inte* har betalats och om skatt i ett sådant fall betalas in efter det att skatteplikten har upphört, bör Vägverket återbetala överskjutande fordonsskatt till den som har betalat in den.

Exempel
Fordonsskatt påförs för ett fordon i uppbördsmånaden april för skatteåret maj–april. När fordonet ställs av den 7 maj är skatten ännu obetald. Den 1 juni betalas hela årsskatten. Vägverket utreder vem som har gjort inbetalningen. Eftersom skatteplikten upphörde redan den 7 maj – alltså under tid för vilken skatt inte hade erlagts – återbetalas överskjutande fordonsskatt för tiden juni–april till den som har betalat skatten.

4.4 Fordonets beskaffenhet eller användning ändras så att fordonsskatten sänks

Sänks fordonsskatten på grund av att fordonets beskaffenhet eller användning har ändrats, återbetalas den överskjutande skatten till den som var skattskyldig när registreringsbesiktning i anledning av ändringen skedde eller, om sänkningen beror på ändrad användning, när användningen ändrades (17 § andra stycket FSL).

Återbetalning av fordonsskatt enligt 17 § andra stycket FSL kan komma i fråga t.ex.
- när ett fordons beskaffenhet ändras så att skattevikten blir lägre
- när användningen av en traktor i klass I ändras så att traktorn kommer att tillhöra klass II.

Rekommendationer
Bestämmelserna i 17 § andra stycket FSL om till vem återbetalning skall ske, bör också tillämpas när den överskjutande skatten avser ett skatteår eller en skatteperiod som börjar *efter* skattesänkningen. Detta kan vara fallet om ett fordon inställs till registreringsbesiktning eller om dess användning ändras i en uppbördsmånad. Också i dessa fall bör således det överskjutande beloppet återbetalas till den som var skattskyldig när registreringsbesiktningen skedde eller när användningen ändrades.

4.5 Den återbetalningsberättigade har försatts i konkurs

Rekommendationer
Om fordonsskatt skall återbetalas efter det att den återbetalningsberättigade har försatts i konkurs, bör beloppet betalas ut till konkursförvaltaren efter eventuell avräkning av obetald fordonsskatt.

4.6 Fordonsskatt har betalats på annat sätt än med inbetalningskort som sänts ut av Vägverket

Vägverket sänder ett inbetalningskort avseende skatten till den skatt skyldige snarast möjligt, i fråga om uppbörd för skatteår eller skatteperiod dock senast den 12 i uppbördsmånaden (7 § FSF).

Rekommendationer
Har fordonsskatt betalats med ett inbetalningskort som sänts ut av Vägverket, bör skatten därigenom anses betald. Betalas dessutom ytterligare ett belopp in för fordonet på något annat

sätt, bör orsaken till dubbelbetalningen utredas. Visar utredningen att beloppen avser samma fordon och samma tid, bör det belopp som har betalats in på annat sätt än med Vägverkets inbetalningskort återbetalas till den som har gjort inbetalningen.

Har emellertid fordonsskatt påförts någon som inte är skattskyldig och har skatten betalats både av denne och av den som egentligen är skattskyldig, bör dock ärendet överlämnas till beskattningsmyndigheten för fastställande av skatten med stöd av 37 § FSL.

Skatt bör anses betald även om det debiterade beloppet har betalats in på något annat sätt än med det inbetalningskort som har sänts ut av Vägverket. Är det inbetalade beloppet för lågt, bör den skattskyldige krävas på skillnadsbeloppet, även om någon annan gjort inbetalningen.

Om fordonsskatt har påförts den skattskyldige och både denne och någon annan har betalat in skatt för fordonet på något annat sätt än med det inbetalningskort som sänts ut av Vägverket, bör överskjutande del av den sammanlagt inbetalade skatten återbetalas till den som inte är skattskyldig, dock högst med belopp som motsvarar vad han har betalat in. Detta bör gälla oavsett vilket av beloppen som har betalats in först.

Exempel
A har påförts fordonsskatt för skatteperioden mars–juni med 1 533 kr. Den 5 april betalar B in 1 000 kr avseende skatt för perioden. Den 8 april blir B införd i bilregistret som ägare av fordonet. Den 10 april betalar A också in 1 000 kr med ett inbetalningskort som han fyllt i själv. Eftersom A är skattskyldig för skatteperioden tas hans inbetalning in som en skattebetalning i första hand. Dröjsmålsavgiften är 100 kr. B är inte skattskyldig för perioden och den överskjutande skatten, dvs. 367 kr, bör återbetalas till honom.

Rekommendationer
Om ett skattebelopp har betalats genom avräkning från skrotningspremie enligt 21 § bilskrotningsförordningen (1975:348), bör skatten anses betald genom avräkningen. Av skatt som betalas in efter avräkningen bör därför överskjutande belopp återbetalas till den som har betalat in det.

5 Nedsättning

Om skatteplikten har upphört för ett fordon för vilket fordonsskatten skulle ha betalats men inte har betalats, får skatten sättas ned genom automatisk databehandling på grundval av uppgifter i bilregistret (66 § andra stycket FSL). Nedsättningen får avse den del av skatten som hänför sig till tiden efter det att skatteplikten har upphört. Motsvarande gäller om fordonsskatten har sänkts. Vid nedsättning beaktas bestämmelserna i 13 § FSL.

6 Avräkning vid återbetalning av fordonsskatt

När Vägverket verkställer återbetalning av fordonsskatt, avräknas obetalda skatter och avgifter enligt 66 § FSL automatiskt.

6.1 Avräkningens omfattning och i vilken ordning avräkningen sker

Vid återbetalning av skatt skall, enligt 66 § andra stycket FSL, räknas av endast sådan fordonsskatt som har förfallit till betalning och som inte har betalats samt dröjsmålsavgift och skattetillägg som belöper på sådan skatt och sådana avgifter enligt bilregisterkungörelsen (1972:599) som uppbärs i samband med uppbörd av fordonsskatt, dvs. skyltavgift, registerhållningsavgift och avgift för bevis om avställnings upphörande.

Rekommendationer

Vid återbetalning bör räknas av bara sådana till betalning förfallna obetalda fordonsskatter m.m. som den återbetalningsberättigade är skyldig att betala.

Avräkningen bör anses vara gjord vid det tillfälle då tillgodohavandet uppkommer hos Vägverket.

I första hand bör räknas av obetalda skatter för det fordon som återbetalningen gäller och i den ordning de skulle ha betalats. Därefter bör räknas av obetalda skatter för andra fordon som den återbetalningsberättigade äger eller har ägt.

Skattetillägg, som belöper på viss skatt, och avgifter enligt bilregisterkungörelsen vilka påförts samtidigt med viss skatt, bör räknas av omedelbart efter den skatten. Därefter räknas av eventuell dröjsmålsavgift som belöper på skatten eller avgiften.

Bestämmelserna om avräkning bör gälla också om den skatt som skall återbetalas avser kommande skatteår eller skatteperiod.

Fordonsskatt som har betalats in till kronofogdemyndigheten, redovisas till Vägverket först när den har betalats till fullo. Uppgift om delbetalningar till kronofogdemyndigheten finns alltså inte införda i bilregistret. Detta innebär att hänsyn inte kan tas till sådana delbetalningar vid automatisk avräkning av obetald skatt. Detsamma gäller om uppgift om betalning inte har förts in i bilregistret när avräkningen görs. I fråga om beslut om avräkning, se avsnitt 6.3.

6.2 Underrättelse om avräkning

Den återbetalningsberättigade underrättas om avräkningen.

Rekommendationer

Underrättelsen bör innehålla specificerade uppgifter om återbetalningsbeloppet före avräkning och för varje fordon uppgifter om avräknat belopp samt debiteringsdatum. Vidare bör finnas uppgift om hur mycket som återbetalas eller hur stor skuld som kvarstår efter avräkningen. Underrättelsen bör också innehålla uppgift om när den sänds ut och om möjligheten att

begära att beskattningsmyndigheten omprövar avräkningen. Underrättelsen sänds ut av Vägverket (blankett RSV 4995). När skatt eller avgift skall återbetalas enligt särskilt meddelat beslut av beskattningsmyndigheten, bör det framgå av beslutet att avräkning kan komma att göras från återbetalningsbeloppet, om annan fordonsskatt inte har betalats.

6.3 Beslut om avräkning

Enligt 66 § andra stycket FSL skall bestämmelserna i 37, 38, 45 och 84 §§ FSL om omprövning, slutligt beslut, rättelse och överklagande tillämpas också i fråga om avräkning. Om en återbetalningsberättigad anser att en viss avräkning är felaktig, kan han alltså begära att avräkningen omprövas av beskattningsmyndigheten. Han har också möjlighet att överklaga beskattningsmyndighetens slutliga beslut om avräkning.

Har avräkning gjorts och det senare visar sig att skatten varit betald och därför inte borde ha räknats av, kan beskattningsmyndigheten med stöd av 37 § FSL ompröva avräkningen. Om det felaktigt avräknade beloppet skall återbetalas, prövas på nytt om någon obetald skatt skall räknas av före återbetalningen.

7 Rutiner för återbetalning och avräkning när fordonsskatt har överlämnats för indrivning

Vid återbetalning och avräkning när fordonsskatt har överlämnats för indrivning, tillämpas följande rutiner.

Fordonsskatt som har överlämnats för indrivning skall betalas in till kronofogdemyndigheten. Det förekommer dock att den ändå betalas till Vägverket. Överskjutande skatt kan uppkomma genom att skatten betalas både till kronofogdemyndigheten och Vägverket eller att både den skattskyldige och någon annan betalar in den.

Om skatten har betalats till Vägverket i stället för till kronofogdemyndigheten eller om skatten har avräknats från överskjutande fordonsskatt eller satts ned, meddelar Vägverket detta till kronofogdemyndigheten. Om fordonsskatt i ett sådant fall dessutom har betalats till kronofogdemyndigheten, kontrollerar kronofogdemyndigheten hos Vägverket vem som är återbetalningsberättigad. Har denne några andra skatteskulder kan kronofogdemyndigheten utmäta det överskjutande beloppet för att täcka dessa skulder. Kronofogdemyndigheten sänder då ett utmätningsprotokoll till Vägverket, som genom bilregistersystemet betalar ut det aktuella beloppet till kronofogdemyndigheten.

Dessa rekommendationer m.m. tillämpas fr.o.m. den 1 januari 1996 och ersätter RSV:s rekommendationer m.m. (RSV Sv 1994:2) om återbetalning och avräkning av fordonsskatt.

Riksskatteverkets författningssamling

ISSN 0347-3023

Riksskatteverkets föreskrifter om indelning i avgasklasser vid beräkning av vägavgift[1]

RSFS 2003:18
Fordonsskatt

Utkom från trycket den 16 maj 2003

beslutade den 12 maj 2003

Riksskatteverket föreskriver med stöd av 12 § första stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon och 36 § första stycket fordonsskattelagen (1988:327) samt 4 § tredje stycket fordonsskatteförordningen (1993:1028) följande.

1 § Dessa föreskrifter gäller fordon som blivit registrerade i vägtrafikregistret före den 1 januari 2001 och som saknar uppgift i vägtrafikregistret om vilka utsläppskrav ett fordons motor uppfyller.

2 § Med termen *ICKE EURO* åsyftas i dessa föreskrifter fordon som avses i 11 § första stycket första tabellen lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Med termen *EURO I* åsyftas i dessa föreskrifter fordon som avses i 11 § första stycket andra tabellen lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Med termen *EURO II* åsyftas i dessa föreskrifter fordon som avses i 11 § första stycket tredje tabellen lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Med textkod *T13J, T13K, T31N och T31O* avses i dessa föreskrifter de textkoder med samma beteckningar som anges i Vägverkets föreskrifter (VVFS 1993:2) om textkoder.

Med uttrycket *första gången tagits i bruk* avses i dessa föreskrifter det datum som anges i fordonets textkod T13J eller T13K i vägtrafikregistret eller om fordonet saknar textkod det datum som ett fordon första gången tagits i bruk i Sverige.

3 § Lastbilar av årsmodell 1992 eller tidigare skall klassificeras som sådana fordon som avses i 11 § första stycket första tabellen lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon (*ICKE EURO*).

Lastbilar med årsmodell 1993 eller senare som första gången tagits i bruk före den 1 oktober 1995 skall klassificeras som sådana fordon som avses i 11 § första stycket andra tabellen lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon (*EURO I*).

Lastbilar av årsmodell 1993 eller senare som första gången tagits i bruk den 1 oktober 1995 eller senare samt de fordon som har textkoden *T31N* (miljöklass 1) eller *T31O* (miljöklass 2) i vägtrafikregistret och som har tagits i bruk fram till och med den 30 september 1995 skall klassificeras som sådana fordon som avses i 11 § första

stycket tredje tabellen lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon (*EURO II*).

4 § Om ett fordons motor uppfyller strängare utsläppskrav än vad som framgår av vägtrafikregistret efter en klassificering enligt 3 **§** får AB Svensk Bilprovning, sedan fordonet lämnats in dit, fastställa en ny klassificering utifrån fordonets tillverkarintyg.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 juni 2003.

[1] För ytterligare information, se Riksskatteverkets meddelanden RSV M 2003:4

Riksskatteverkets meddelanden

ISSN 1650-3570

Riksskatteverkets information om indelning i avgasklasser vid beräkning av vägavgift

RSV M 2003:4

Inledning

Riksskatteverket (RSV) har meddelat föreskrifter, RSFS 2003:18, beträffande indelning i avgasklasser vid beräkning av vägavgift enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. I detta meddelande finns information om bakgrunden till föreskrifterna och kommentarer till dessa.

Vägavgiftspliktiga fordon

Enligt 11 § första stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon tas vägavgift ut med olika belopp beroende på antal axlar och vilka krav på utsläpp av föroreningar som ett fordons motor uppfyller.

För att rätt vägavgift skall debiteras krävs att uppgift finns i vägtrafikregistret om vilka utsläppskrav ett fordons motor uppfyller. För det fall det inte är möjligt att identifiera detta hos ett fordon är det möjligt att utgå från ett fordons årsmodell samt datum för första ibruktagande. Dessa uppgifter framgår av vägtrafikregistret.

Fordon registrerade i vägtrafikregistret fram till och med den 31 december 2000 saknar uppgift i vägtrafikregistret om de utsläppskrav fordonets motor uppfyller. För dessa fordon har RSV tagit fram föreskrifter om indelning i avgasklasser.

Enligt föreskrifterna skall lastbilar av årsmodell 1992 eller tidigare klassificeras som fordon enligt 11 § första stycket första tabellen lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. Lastbilar med årsmodell 1993 eller senare som första gången tagits i bruk före den 1 oktober 1995 skall klassificeras enligt 11 § första andra tabellen stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. Slutligen skall lastbilar av årsmodell 1993 eller senare som första gången tagits i bruk den 1 oktober 1995 eller senare samt de fordon som har textkoden T31N (miljöklass 1) eller T31O (miljöklass 2) i vägtrafikregistret och som har tagits i bruk fram till och med den 30 september 1995 klassificeras enligt 11 § första stycket tredje tabellen lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Av prop. 2000/01:31 s. 66 framgår att fordonsägaren skall ges en möjlighet att med dokument kunna styrka att fordonets motor uppfyller strängare utsläppskrav än vad som framgår av årsmodell och datum för när fordonet första gången tagits i bruk. I dessa fall föreskriver Riksskatteverket att AB Svensk Bilprovning får, sedan fordonet lämnats in dit, fastställa en ny klassificering utifrån fordonets tillverkarintyget.

Skatteverkets allmänna råd

ISSN 1652-1439

Skatteverkets allmänna råd om vägavgiftsplikt enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon[1]

SKV A 2005:23
Fordonsskatt

Utkom från trycket den 30 september 2005

Skatteverket lämnar med stöd av 2 § förordningen (2003:1106) med instruktion för Skatteverket följande allmänna råd om vägavgiftsplikt enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

Enligt 5 § andra stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon gäller avgiftsplikt för motorfordon eller ledad motorfordonskombination med en totalvikt på minst 12 000 kilogram om fordonet är avsett uteslutande för godstransport på väg. För svenskt fordon med draganordning grundas, enligt tredje stycket nämnda lagrum, avgiftsplikten på den högsta tillåtna totalvikt som fordonskombinationen kan ha.

Allmänna råd:

En lastbil med en uppgift i vägtrafikregistret om maximal lastkapacitet av högst 2 000 kilogram eller lastbil med bostadsinredning, butiksinredning, kontorsinredning, sjukvårdsinredning, verkstadsinredning, arbetsplattform, bärgningsfordon, stege, husvagn, tältvagn eller chassi bör inte anses utgöra ett fordon uteslutande för godstransport på väg.

Inte heller bör en lastbil med skåp för övrigt ändamål under förutsättning att lastbilen har en uppgift i vägtrafikregistret om maximal lastkapacitet av högst 4 000 kilogram anses utgöra ett fordon uteslutande för godstransport på väg.

Dessa allmänna råd tillämpas fr.o.m. den 1 oktober 2005 och ersätter RSV:s allmänna råd (RSV 2003:8) om vägavgiftsplikt enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon.

[1] För ytterligare information, se Skatteverkets meddelanden SKV M 2005:19

Skatteverkets meddelanden

ISSN 1652-1447

Skatteverkets information om vägavgiftsplikt enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon

SKV M 2005:19

Inledning

Skatteverket har meddelat allmänna råd, SKV 2005:23, beträffande vägavgiftsplikt enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon. I detta meddelande finns information om bakgrunden till de allmänna råden och kommentarer till dessa.

Vägavgiftspliktiga fordon

Enligt 5 § andra stycket lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon skall avgiftsplikt gälla för motorfordon eller ledad motorfordonskombination med en totalvikt på minst 12 000 kilogram om fordonet är avsett uteslutande för godstransport på väg. Av tredje stycket framgår vidare att för svenskt fordon med draganordning grundas avgiftsplikten på den högsta tillåtna totalvikten som fordonskombinationen kan ha. I prop. 1997/98:12 s. 30 anges att med motorfordon eller ledade motorfordonskombinationer som är avsedda att uteslutande användas för godstransport avses lastbilar eller lastbilskombinationer som är inrättat för godstransport. Vidare framgår det att enligt uppgift från Vägverket finns det i dag motorfordon som är registrerade som lastbilar men som inte är inrättade för godsbefordran. För det fall ett fordon är registrerat som lastbil men inte är inrättat för att transportera gods på väg skall vägavgift inte tas ut.

Beträffande fordonskombinationer framkommer det av författningskommentarerna i prop. 1997/98:12 s. 45 att en lastbil med draganordning som väger 7 000 kilogram kan komma att omfattas av avgiftsplikten eftersom ett sådant dragfordon i regel kan dra en släpvagn på 5 000 kilogram och således kommer att få en totalvikt på minst 12 000 kilogram.

Skatteverket har i de allmänna råden, SKV 2005:23, gjort den bedömningen att lastbilar med en maximal lastkapacitet av högst 2 000 kilogram inte bör anses vara ett fordon uteslutande för godstransport på väg.

I vägtrafikregistret registreras lastbilar med karosserikoder. Skatteverket har även gjort den bedömningen i de allmänna råden att inte heller lastbilar med bostadsinredning, butiksinredning, kontorsinredning, sjukvårdsinredning, verkstadsinredning, arbetsplattform, bärgningsfordon, stege, husvagn, tältvagn eller chassi bör anses utgöra ett fordon uteslutande för godstransport på väg. Detta medför att följande lastbilar med karosserikoder omfattas och således bör undantas från vägavgiftsplikt:

lastbilar med karosserikod 22	skåp - bostadsinredning
lastbilar med karosserikod 23	skåp - butiksinredning
lastbilar med karosserikod 24	skåp - kontorsinredning
lastbilar med karosserikod 25	skåp - sjukvårdsinredning
lastbilar med karosserikod 26	skåp - verkstadsinredning
lastbilar med karosserikod 74	arbetsplattform
lastbilar med karosserikod 76	bärgningsfordon
lastbilar med karosserikod 78	stege
lastbilar med karosserikod 81	husvagn
lastbilar med karosserikod 82	tältvagn
lastbilar med karosserikod 91	bärgningsfordon
lastbilar med karosserikod 97	chassi

Slutligen bör enligt de allmänna råden inte heller lastbilar med karosserikod 29, under förutsättning att den maximala lastkapaciteten är satt till högst 4 000 kilogram, anses vara ett fordon uteslutande för godstransport på väg. Inom denna grupp ryms fordon som i huvudsak består av en bostadsdel samt någon form av lastutrymme.

Sakregister

Allmänna förvaltningsdomstolars behörighet m.m. förordning om ...263
Allmänt ombud hos Skatteverket, lag om 90
Avgasklasser, RSV:s föreskrifter om indelning i....334
Avgasklasser, RSV:s information om indelning i....336
Avgasrening, förordning om motorfordons 230
Avgasrening, lag om motorfordons....220
Avgifter inom vägtrafikområdet, förordning om 164
Avgifter vid kronofogdemyndigheterna, förordning om 289
Avräkning av fordonsskatt, RSV:s rekommendationer 327
Beräkning av lagstadgad tid, lag om 251
Dröjsmålsavgift, lag om....65
Dröjsmålsavgift, RSV:s rekommendationer om 319
Ersättning för kostnader i ärenden och mål om skatt, m.m, lag om ...297
Fordonsförordning 187
Fordonslag....175
Förvaltningslag 252
Förvaltningsprocesslag 264
Immunitet och privilegier i vissa fall, lag om 300
Indrivning av statliga fordringar, lag om....278
Indrivningsförordning....283
Inrättande av Skatteverket, lag med anledning av 89
Motorbränslen, lag om motorfordons....220
Motorredskap, Skatteverkets information om....310
Skattebetalningslagen, utdrag ur....77
Särskilda bestämmelser om fordonsskatt, lag med 36
Taxeringslagen, utdrag ur 86
Tillhandahållande av domar och beslut, m.m., förordning om....260
Trafikförordning, utdrag ur....165
Traktorer, Skatteverkets allmänna råd om 306
Traktorer, Skatteverkets information om 310
Transportstyrelsens föreskrifter, utdrag....148
Trängselskatt, förordning om 75
Trängselskatt, lag om....67
Tunga terrängvagnar, Skatteverkets allmänna råd om....306
Tunga terrängvagnar, Skatteverkets information om....310
Vägavgift, förordning om 55
Vägavgift, förordning om fastställande av omräknade belopp....59
Vägavgift, lag om....45
Vägavgiftsplikt, RSV:s allmänna råd om....337
Vägavgiftsplikt, RSV:s information om....338
Vägtrafikdefinitioner, förordning om....159
Vägtrafikdefinitioner, lag om 150
Vägtrafikregister, förordning om....102
Vägtrafikregister, lag om 91
Vägtrafikskatteförordning....41
Vägtrafikskattelag 9
Återbetalning av fordonsskatt, RSV:s rekommendationer om....327